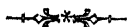

உ
நீருச்சிற்றம்பலம்.
ஏகமாகந்தநாதாயநம:

காஞ்சி கேஷத்திர மஞ்சரி.

இ ஃ து

திருக்கையபரம்பரை
ஸ்ரீ க. குசிபுரம் ஞானப்பிரகாசதேசிக சுவாமிகள் ஆதினம
மெய்கண்ட சிவாசாரியார் சந்தானம்

ஞானபீடம்

மஹா சந்திதானம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி

ஞானப்பிரகாச தேசிக சுவாமிகள் அவர்கள்
கட்டளைப்படி

கா - உ - ஆலாலசுந்தரம் பிள்வா

அவர்களால்

திரட்டப்பட்டு

சேன்னை:

லித்யா பாஸ்கர அச்சியந்திரசாலையில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விசுவாசம் இல பஞ்சுனிமீ

1906.

கவனிப்பு.

சிவனேச்செல்வர்களாகிய நண்பர், நான் ! “நன்மைகடை
பிடி.” என்ற மூதுரையை நன்மைக்குரியாராகிய நாமனைவ
ரும் நன்கு பாராட்டுதல் வேண்டும். ‘நன்மைகடைப் பிடித்த
றகு ஆ’ வன்றி யாமோ, அவ்வறிவு கல்விதேள்விக ளன்றி
யாமோ, அவை தூல்கள் வெளிப்பட்டாலன்றியாமோ, வெ
ளிப்படுதல் செல்வப் பொருளன்றியாமோ. ஆகா, இப்புகத்
புகத்திற் கண்டிருக்கும் தூல்கள் நெடுநாளைக்கு முன றெழு
ங்கியனவே யாயினும் பொருளென்னுஞ் செலவச் செவிவி
ரிலலாமையான முட்டின்றி நடைபெறுதற்குத் தடைபட
டன. இனியேனும் தூலியற்றி வெளிப்படுத்தும் ஏமக்கு
பொருளால் மனக்கட்டத்துக் கிடங்கொடாமல் புத்தக வி
ளம்பரத்தில கண்டிருக்கும் தேவீபாகவத ஸ்கந்தமுகமாம்
பெற்று அவற்றிற் குரிய சீரயத்தை உதவி செய்வது போற்
செய்து ஏனையவும் வெளியாக்கும் சிவபுண்ணியத்தைப் பெ
றுவீர்களாக. சபம் ! சபம் !

திருச்சிற்றமபலம்.

* முகவுரை.

ஸ்ரீ காழாக்கிதேவ்யைநம

“சாந்தோகபேஸா புனர்பரஹ்ம புரமிதயேவ ஸ்வர்ணிதா,
அநர்வணேன ஸா ஸ்வர்கக லோக. ப்ரோக்தோ மஹாபுரி
தைத்திர்ய ஜயோதிஷா ஸ்வர்க்க ஆவ்ருதோ லோக யிதயசி,
ததபரஹ்ம புரமேததநான்யதகாஞ்சீ புராதிதி, ஸர்வோ
ப்யுபநிஷத் பாக. பரவதததி யாகமைஸ்ஸஹ:”

என்று வேதவேதாந்தங்களில் பரமாகாச மென்றும்,
பிரமபுரமென்றும் ஜயோதி சுவர்க்கமென்றும் சுவர்க்கமெ
ன்றும் ஆங்காங்கு பிரதிபாதிக்கப்பட்டதாயும், “ஆருமெய்
திற கரிதுபெரிதுமேஆற்றலெய்தற் கரிதுபெரிதுமே, தேரரு
மறியாது திகைப்பரே சித்தமு மறியாது திகைப்பரே, கா
நிறத்தமனார்க்கொரு கமபமே, வாரிருங் குழன் மைவானெ
நிககண்மலைகன்மதுவிம்மு கொன்றைத், தாரிருந தடமா
புநங்காததையலா ஞலகுய்ய வைத்த, காரிரும்பொழிற் கச
செழுதூர் காமக்கோட்டம்” எனத்திராவிட வேதங்களாற்
பேற்றப்பட்டதாயும் உள்ளது காஞ்சிநகரம்.

அது அநந்தசக்தி அனுபதசக்தி அநாதிபோத முத
சிய எண்குணங்களே யுடைய அநாதிமுத்த சித்துந்ருவாகிய
இறைவனால் விருமப்பட்ட நித்ய நைமித்திக காமியபென
னு முனிநனுள் நித்தியாச்சனைப பயணென்றனையே தரு
ளையை வுலகங்களையும் கண்டங்களையும் போலாது, இம்மு
ன் றருச்சனைப்பயனையு மொருங்கே தரவல்ல கீழ்க்கடல

* இது நான்முகத்துரைக்கும் பொருளே யன்றினாலின்பெரு
மை முதலியவை விளங்க அவங்கரித்துரைக்கும் அணித்துரைப்பினு
ந்துரை என்பவற்றின் பொருளையுங்கொண்டு நிற்பது.

மேற்கூடல் சேது இமய மென்னு நாற்பாங் கெல்லைக்குட்பட்ட இப்பரதகண்டத்திற் சிறநது விளங்குவது,—

அன்றியும் சிவகேசத்திரங்கள் பலகோடியினுட அவற்றுட் சிறந்த ஆயிரத்தெட்டினும், அவற்றுட் சிறந்த நூற்றெட்டினும், அவற்றுட் சிறந்த அறுபத்தெட்டினும் அவற்றுட் சிறந்த காசியினும் புவனசாரம் மும்முர்த்திவாடம் விண்டுபுரம் காஞ்சி லயஜித்து கலிஜித்து சகலகித்தி ருபமயம் பிரமபுரம் ஆதிபீடம் கன்னிகாப்பு சிவபுரம் எனவரும் பன்னிரு திருநாமம புனைந்து காஞ்சியே சால நமக்கினிய நகர் என்றிறைவனால் வலியுறுத்திச் சிறந்தெடுத்தே தீர்த்தபட்டது,—

பராசத்தியினது ஸ்தன்யத்தினின்றும் பெருகிய க்ஷீரநதிசங்கு கமமாகிய கீழ்க்கடற்கரையும், பிநாகத்தினால் வெளிப்பட்ட கங்கையாகிய தக்ஷிணபிநாகினிபுரம், அமிரதசஞ்சீவி கலந்த சிலநெற்றுகமும், விரஜாதி சம்பந்தமுடைய சுவாழி புஷ்கரணியுமாகிய நான்கெல்லைக்குட்பட்டதும் துண்டரனா ளாள்ப்பட்டதுமான துண்டர மண்ட லத்தை இடமர்க்கக் கொண்டுள்ளது,—

மாவலிச் சக்தரவர்த்தி தவம்புரிநது பெருஞ்செலவ் மடையப் பெற்ற மாவலிபுரம், உச்சிரசேனன் தவம்புரிநது கன்னிகாரத்னமாகிய தேவகியைப் பெறப்பெற்ற தேவகிபுரம், அரம்பை ஊர்வசி முதலாயினானுஞ் சிறக்கத்தவம்புரியப் பிரமனால்படைக்கப்பெற்ற விரிஞ்சிபுரம், சிவபெருமான் விடத்தைத் திருக்கரத்திலேந்தத் தேவர்கள் தவம்புரியப்பெற்ற நாகலாபுரம், ஆகிய நான்குதவபுரங்களையும் நான்கு புறங்களிற் கொண்டதும் அதனடுவில் பார்வதியாரால் தவஞ் செய்யப்பட்ட தபோவனத்தை யுடையதுமான காரணத்தால் தபோவனமெனப் பெயர் பெற்றோங்குவது,—

திரிவேணிசங்கம் ஸ்நானபலனைத்தநத த்ரிவேணி சங்கம்நகரம், நடராஜமூர்த்தி நிருத்த தரிசனந்தந்த வியாக்பூர நகரம், விஷ்ணுமூர்த்தி ரேஷசயன் தரிசனந்தநத க்ஷீரபதி

நகரம், நகரதிலாய்க் கங்கையாலமோஷத்தெரிசனந்தநத் நந்தி கங்காபுரநகரம் ஆகிய நான்கு நகரங்களையும் நான்குபக்கங் குன்றி கொண்டதும், பிரமனால் யாகஞ்செய்யப் பட்டது மரீன பிரமசாலை யெனப்பெயர்பெற்றுள்ளது;—

இறநதுபோன தாய் தந்தையா முதலாயினரைக் காட் டிமூன்றிடம், அமுதநீர் முதலானவற்றைக் கொடுக்கும் மூன்றுவேதிகை, நெல்லியுநதோறும் மீன மீன விளைதல் முதலிய நான்கு வயல்கள், பிரமனமுதலாயினரைக்காட்டும் சிங்காதனங்கள், ஒரு நாளத்தில் மூன்று தாமரையைக்காட் டல் முதலிய ஐந்தது தடாகங்கள், ஏகாம்பரநாதா வீற்றிரு க்கும் ஆம்பர விருக்ஷத்திற்கு வலமிடங்களி லுலாவுதின் றபுறவு நாகணவாய்ப்புள் முதலிய ஆறு பறவைகள், முய ல யானையைத் துரத்தல்முதலிய ஏழுபொதுவிடங்கள், இச் சித்தவையெல்லாந் தருதல் முதலிய எட்டுப்பாப்பகைகள், தீண்டினரைத் தேவாககல் முதலிய ஒன்பது கற்கள், நவ ரத்தனங்களைப் பொழிந்த ஒன்பது சோலைகள், மகாபாதக ரைஊழைப்பாக்கல்முதலிய பத்துச்சிபைகள், பாரததவாநிழ ல் தோன்றும்படிச் செய்தல் முதலிய பதினொரு கூவலகள் ஆகி ய் வறுபுறங்களைக்காட்டும் அற்புதகோத்திரமாகியும்;—

● கல்விமண்டபம் கணக்கறிமண்டபம் கழைக்கூத்துமண் டபம் ஆயிரக்கால் மண்டபம் ஆடல்மண்டபம் ஆஸ்தான மண்டபம் பாடல்மண்டபம் துலாரதான மண்டபம் பர மானந்தமுதலிய மூன்று முத்திமண்டப முதலியவைகளா ல்பொன்னுலகினும் அழகு பெற்றிருக்கும் அலங்கார நகர மாகியும்;—

மேலும் சத்தியசத்தியர் சத்தியசோதகர் சத்திய சங் கற்பர் சத்தியகாமர்களாகிய சரியைக் கிரியாயோக ஞானிகள் வழுப்பெற்ற சத்திய விரதகோத்திரமாகியும்;—

பிரமனுக்கு ஞானோதயமுஞ் சாகிய க்ஷீரபிண்ப பாகு வேகலதி அரித்திராம்பு பம்பை கமபைமுதலிய சபதநதி

களும், ததிசிமுனிவர்முதலிய பலாக்கும் இஷ்டசித்திகளைக் கொடுத்த இஷ்டசித்தி தீர்த்தம் சிவகங்கை மங்களு தீர்த்தம் இந்திர தீர்த்தம் காயரோகண தீர்த்தம் சதாசிவமூர்த்தி சடைமுடியினின்றும் பெருகிய பஞ்சதீர்த்தம் உருத்திர மூர்த்தியின் ரோமகூபத்தினின்றும் பெருகிய சர்வதீர்த்தம் முதலிய சபதவார தீர்த்தங்களும், வரதராஜ மூர்த்தி வீற்றிருக்கும் ஹஸ்திகுரிமுதலிய பாவதங்களும் தர்மரத்த காயமோக்ஷங்களைக் கோடி கோடியாதத தரவல்ல காமகோட்டம் முப்புராரிகோட்டம் குமரகோட்டம் கச்சபாலயம் முதலிய ஆலயங்களும் ஆநெயந்திரபாவ தாலயங்களும் குழப்பட்ட பாஸ்கரகோஷத்திரமாகியும்,—

நிலமகட்டு உருத்திரதானமாகிய காமகோடி முதலிய, பிலங்களும், தாமாகுத்தேவி முதலிய முசசந்திகளும் வழிபடுவதற்கிடமாயுள்ள மா முருக்கு கூவினம் முதலிய விருக்ஷங்களும், மேகவாகன மாயிருந்து விரிபட்டுப்பெற்ற திருமலகரு நிலய மாயுள்ள புண்ணியகோடிமுதலிய விமானங்களும் ஆகிய மஹாபில மஹா விருக்ஷ மஹாபுண்ணியகோடி விமானங்களால் முதரிககப்பட்டதை ஜஸகோஷத்திரமாகியும்,

இருநாழிகெற்கொண்டு முபபதநிரண்டறங்களு நிலை பெறச்செய்தற்கிடந்தரவல்ல தர்மகோஷத்திரமாகியும்,—

அருவுருவங் குறிகுணங்கள் முதலிற் கட்டுவிடனைத் துமின்றிப், பெருமையதாய் துண்ணியதாய்ப் பேருணாவா யானதப்பிழம்பா யெங்கும், ஒருமுதலாயழிவென்ற யோக கொளியாய் நிறைநதுளதா புரிகக்டோறும், விரவியுடன் நெழிற்படுததுப் புலங்கொளுத்தி விடுங்குமபதி, உய்வண் ணமறியாது இருண்மலத்தி லெருவினையாற பிணிபபுண்டு மருளின்முழ்கிக் கிடக்கும் ஆன்மககளை யிருவினைக்குரிய பிறவியுட்படுத்திச் சுவர்க்கநகரங்களில் ஊசலெனச்சுழல் லித்துணைபருவநோக்கி மெள்ள வினைபயனாட்டி அது பின் னின்றும் அணுகாவண்ணங்கா ததற்பொருட்டுக் கச்சபேசம்

சித்திசம் காயாரோகணம் வீரரட்டகாசம் திருவேகம்பம் என்னுமிடங்களில் தோற்ற நிலை யிறுதி மறைப்பு அஞ்ஞென்னும பஞ்சகிருத்தியமாகிய தாண்டவம் புரியும் ரக்ஷாதாண்டவக்ஷேத்திரமாயும்,—

சரியை கிரியா யோகங்களா லடையததகும் சாலோகாதிபதமுததிகளுட்சிறநதுசிவஞானத்தாலடையப்படுவதாகிய தின்னிகுரில் கேசாநதமுறாமாவி தன்சிரததுகசபாலங்கிநி, வன்னியினிற பூவெனப்போய் வாயுவினிற் புவ்வெனப்போ யிரவிமாட்டுப், பின்னமறு கவ்வெனப்போய் விண்ணரசின்மகவெனப்போய்ப் பிரமததொன்றாய், மன்னிடு மிக்கேசாநதமுத்தியாகிய துவாதசாநதமுததியினை மெய்ஞ்ஞானிகளேயன்றி ஒன்றுணராமடவோரகள் விலங்கு மரமுதலனைததுமுயிரடோங்காலை மன்றமிசைத தலையோடுகிறி யுடலவிடுததேகுங் கால் வழங்கிடபிறவா நெறியளிக்கும் துவாதசாநதாசுக் முத்திக்ஷேத்திரமாகியும்,—

இடை யுறகதறவும் அளிககவுங் வந்த விநாயகரும், தநதைமொழிதவிர்ந்ததனால் வந்த சுப்பிரமணியரும், பிரமகபால்க்தில திருமால் முதலியோ ருதிரமேற்றுபபூதங்களுககுபபகாரத வயிரவக்கடவுள் முதலிய சிவஞ்ஞககரும,—

இறைவன் பேராணவேண்டிவந்த ஹரிஹரபுத்திரரும், கருடனை யானேயினறியலைதததனால் வந்த இடபதேவரும்,

சுததாசு தத்புவன பதவதிகாரங்களைப்பெற விருமபிய அஷ்டவித்தியேஸ்வரரும் உருத்திரகோடிகளும்,—

முததியுலகவாழ்வைவிருமபிய சுவேதன்முதல் இலகுவீசன்றான வெண்ணிறத சிவாம்ஸபூதாகளும்,—

சங்கிழநத கூர்பாபதிவாசர், சக்கீம வேண்டிய வைகுண்டவாசர், லக்ஷுமி வேண்டிய கன்வர், பிரமனைப் பெற்றவேண்டியமேகவாகனா வைகுண்டம் வேண்டிய திருமால், புண்ணியகோடி விமானம் வேண்டியவரதர் ஆகிய தமது ரக்ஷக

த தொழிலுக்குரியன வெல்லாம் பெறவேண்டி வந்த திரு
மாலவகர பேதங்களும்,

ஸ்வேத (வெண்மை) நிறமிழந்த சுவேதப்பெருமாள், வி
ஷ்ச்சவாலை தணியவேண்டியநிலாத்துண்டர், காளாங்கம் (பச்
சைசரீரம்) ஒழியவேண்டிய பச்சைவண்ணர், பவளநிறம்வே
ண்டிய பவளவண்ணர், ஆகிய தமது திருமேனிக்குவந்த இ
டையூ ரகற்றிக்கொள்ள வந்த திருமா லவசர பேதங்களும்,

பெய்யுரை கூறியதனால் வந்த சர்ப்பவுரு நீங்கவேண்
டிய அனந்தபத்மர், மாமியைக் கொலை செய்ததனால் வந்த
சாபம நீங்க வேண்டிய திருமால், மாவலிபாற் களவாடிய
திங்ககல வேண்டியவாமனர், இரணியன் உதிரபானவெறி
யைப்போகிய கருணைநாடிவந்த நரசிங்கர், சிதையைக்கொ
ளவதையே வேண்டி பாசபதம விரும்பிய சீராமர் ஆகிய
பொய் கொலை களவு கட காமம் என்கிற ஐநதும்பிகழவந்த
மைக்குப் பரிகாரம் வேண்டி வந்த திருமால் அவுதாரபேத
ங்களும்,

உதிர தர்ப்பணம் செய்ய விரும்பிய பரசுராமர், அசுர
ரகளைப் பெண்ணுருவால் மயக்க விரும்பிய டீராகினி, நக்கி
ரா சுரனோடு பிறந்த எண்மரிகளைக்கொல்ல எட்டுக்கரம விரு
ம்பிய அஷ்டபுஜர், தன்மேனிக்குப் பிரகாசம்வேண்டிய திப
ப்பிரகாசர், வேதம் அமிரதம், பூமிஇவைகட்குவந்த இடை
யூற்றைப் போக்கவிரும்பிய மச்சகூர்ம வராகம்; துஷ்ட நிக்
ரஹத்தை விரும்பிய கற்கி ஆகியபராக்ரமத்தை விரும்பிவந
த திருமா லவசரபேதங்களும்,

சிவநெறியாகிய தவநெறியை அவநெறியரக்கிய புத்தர்,
சிவபூதங்களின்மீது நின்று இருநதுங்கிடந்தபூதபந்தகர்
அடியாரால்வஞ்சகனென்றிகழப்பட்ட உருகுமுள்ளுத்தார்,
ஆகிய சிவாபராதம் போக்கிக் கொள்ளவந்த திருமா லவசர
பேதங்களும்,

சீவதிசைக் விரும்பிவந்த பலராமர் கிருஷ்ணர் ஆகிய
திருமா லவதா

சிவசாரூப்பியம் வேண்டி வந்த, திருமால், படை முழக்க வேண்டிவந்த விஷ்ணு, மத்தள முழக்க வேண்டி வந்த மத்தள மாதவர் ஆகிய சிவசம்பந்தமான அடிமைத்திறம் வேண்டிவந்த திருமா லவசர பேதங்களும்,—

சத்தியலோகம் விரும்பிய விதியும், சிருட்டி வேண்டிய அப்தும், திருமலைப்படைக்கவேண்டிய பிரமனும்,

தன்பதம் வெறுத்துச் சிவபதம்விரும்பிய இந்திரனும் கீர்த்தியை யபகரித்துச்சென்ற திருமலை வெல்லவிரும்பிய இந்திரனும், அவிசகளைச்சுமக்கும் ஆற்றலை விரும்பிய அக்னியும், தண்டதலைமை விரும்பிய இயமனும், பூதாதிகளுக் குத்தலைமைவிரும்பிய நிருதியும், சலத்திற்குத் தலைவனும்பதம்விரும்பிய வருணனும், கந்தவாகனனென்னும் பெயர்விரும்பிய வாயுவும், இழந்தகண்ணையும் இறைவன் ரோமுமையும் விரும்பிய குபேரனும், திக்குகளிற்கிறந்த ஈசானபதம் விரும்பிய ஈசானருமாகிய அஷ்டதிக்குப்பாலகரும்,—

கண்ணிழந்தபகனும், பல்லிழந்த பகலவனும், கிரணம் விரும்பிய கதிர்வனும், முததியின்பம்வேண்டிய தேவகுருவும், மிருதச்சஞ்சிவேண்டிய அசுரகுருவும், கிரகநிலை விரும்பிய பருதிமுதலிய நவக்கிரகங்களும்,—

ஆதியந்தங் காணக்கூடாத அடிமுடியைக் காணவெண்ணிய அபுராத நீங்கவேண்டிய அரிபிரமரும்,—

இறைவன்கொள்ளாத அவிர்ப்பாதததைத் தாங்கொள்ள வெண்ணிய வபராதமும், தாங்கொள்ளாத விஷததை இறைவன்கொள்ளச் செய்தவபுராதமும், அரும்பொன்றைய கைக்கமுடியாத தம்மைத் தலைவராக வெண்ணிய வபராதமுந்நிக் வேண்டிய திருமால்முதலிய தேவார்களும்,—

ஐவாரபாலகராக வெண்ணிய முப்பிரிகளும், சிவகணத் தலைமை விரும்பிய வானனும், முததியை விரும்பிய அந்தகன் சலத்தரன் ஸ்ரீரன் பரததனும், வன்ஷலவேண்டிய இரணியன் இரணியபுயன் மாவலி பிரகலதன் விஜயன் முதலிய அசுரர்களும்,—

உற்பத்திக்கும் தானம் கொடுப்பதற்குங் கொள்வதற்கு ந தானையாகி எங்குந் தன்னுணை விரும்பிய மன்மதனும், சிவகணத்தலைமை விரும்பிய தக்ஷினும், திருமால் முந்த சக்கரம் பெற விரும்பிய விவேச்சேனனும், பாமபுகள் தன்னைக்கண்டஞ்சுவெண்ணிய கருடனும், கருடன் தங்களைக்கண்டஞ்ச இறைவனணியாக வேண்டிய ஆதிசேடன் முதலிய பாம்புகளும், முத்தியின்பம்வேண்டிய மாகாளனும், தெய்வத்தன்மை விரும்பிய ரேணுகையும், கருமையுங் கிழத்தன்மையு நீக்கிக்கொள்ள விரும்பிய திருமகளும், திருமாலைக் கணவனாக விரும்பிய திருமகளும், நீராடவந்த பிரமனோடும் திருமாலோடும் வந்த கலைமகளும், திருமகளும்,—

தூயிழ்வழங்கவும் மணக்கோலங்காணவும் விரும்பிவந்த அகத்தியமுனிவரும், பாலவேண்டிய உபமன்னிய முனிவரும், வச்சுரதேசம் விரும்பிய ததீசிமுனிவரும், நாராயணபரத்திவரு செய்க வபாரதநீங்கவந்த வியாசமுனிவரும், அஷ்டிமாமுதலிய சித்திகள்வேண்டிய சித்தர்களும், முத்திவேண்டிய சத்தரிஷிகளும், அரக்கர்குலத்தை நீரூக்கவெண்ணிய ப்ராசுரரிஷியும், திரிகாலஞானம்வேண்டிய முனிவர்களும், மகிமைமறிவானெண்ணிச் சிவசிங்கசத்தினமேற் குளிகைவைத்திழந்த கொங்கணமுனிவரும், பிறப்பையொழிக்கவெண்ணிய மாககண்டேயாமுதலிய பலமுனிவர்களும், அரமபையா, போகமவிரும்பிய துச்சருமேளன் மாண்கென்னி முதலிய முனிவர்களும்,—

எண்ணிப் பெண்ணியாங் கெய்திய வரங்கரமாய் முள்ளது.

இங்ஙனம் ஒப்புவமையின் நித்த னுண்மரமண்டலமென ஷா, தபோவனமெனவும், பிரமசாலையெனவும், அற்புத னோததிரமெனவும், அலங்காரநகரமெனவும், சத்தியவிரத சேஷத்திரமெனவும், 'உாஸ்தரசேஷத்திரமெனவும், தைஜச னோததிரமெனவும், தருமசேஷத்திரமெனவும், ரக்ஷ தாண்டவசேஷத்திரமெனவும், முத்திசேஷத்திரமெனவும், சிவஞ்ஞாநம், அரிஹரபுத்திரா, இடபதேவர், உருத்திர சேஷ-

கள், சிவாம்சப் பூதர்கள், திருமாலவதார பேதங்கள், திருமாலவசரபேதங்கள், சதுர்முகப் பிரமனுடைய பேதங்கள், அஷ்டதிக்குப்பாலகர், அசுரர்கள், மன்மதன், தக்ஷன், விஷ்ணுக் கேசனன் இவரொழிந்த நாகங்கள், கருடன், ரேணுகை, கலைமகள், திருமகள், அகத்தியமுனிவர், முதலிய முனிகளும், ஆகிய இவரெல்லாம் எண்ணிய வெண்ணியாங்கு செய்துமே வரநகரமென்று, தேசமெல்லாம் புகழ்ந்தாந் நகரஞ்செயின் எண் ஸ்ரீவிதயா பரமேஸ்வரியாகிய ராஜராஜேஸ்வரியென்னும் ஸ்ரீ காமாட்சிதேவி திருக்கோயில்கொண்டு வீற்றிருக்கின்றனள்.

அவ்வாலயத்துள் தேவசம்பந்தமான பீடங்கள் ஆறாயிற்று நானூறு என்றும், அவற்றுள் அறுபதது நான்கு பீடங்கள் சிறந்தன வென்றும், அவற்றுள் ஐம்பததாறு பீடங்கள் சிறந்தன வென்றும், அவற்றுள் முப்பத்தாறு பீடங்கள் சிறந்தன வென்றும், அவற்றுள் பதினெண் பீடங்கள் சிறந்தன வென்றும், அவற்றுள் ஓடியாண்ட பீடம், சாலந்தர பீடம், காமராஜபீடம் என்னு மூன்றுபீடங்கள் சிறந்தன வென்றும், அவற்றுள் மிகச்சிறந்த விளங்குகின்ற காமராஜபீடம் நாயகமணியாய் விளங்கி, பிலாகாச ரூபமாயுள்ளதென்றுங் கூறப்பட்டுள்ளது,

பிலாகாசமாகிய அது நாதபிந்து சம்யுதம் பரமம் விபோமம் என்றும், ஆகாசசரீரம் பிரம்ஹம் என்றும், சம்புசரீரம் என்றும், பிரத்தியக்ஷம் மோக்ஷதம்பரம என்றும், தேவசின்னம் என்றும், ஜகத்காம களாகாரம் என்றும், குண்டலிநீபுதம் என்றும், ஆதிபௌதிக மர்மாங்கம் என்றும், காமநகர மென்றும், திவ்யம் என்றும், அகக்னம் என்றும், சர்வசித்திதம் தபஸ்தானம் என்றும், சூக்ஷ்மம்மலை மென்றும், பூபோனி என்றும், காமகோடி என்றும், காமகோஷ்டம் என்றும், வேதங்களாலும் வேத உபப்ரஹ்மணங்களாலும் துதிக்கப் பட்டிருக்கின்றது.

இந்தக் காமகோடிபீடத்துக்கு வாயு மூலையில் எவவுலகத்தும் எச்சமயத்தும் தழைத்தோங்குகின்ற ஸ்ரீதேவ

மாவிரகாஷ்மாய்த் தளிர் பூங்கனிகளோடு நிழலிச்செய்ய அம்
 மூலத்தில உரு வரூ வனு மலை யுண்மை யின்மை மற்றிரு
 வ ஒளியன்றி நின்றிலங்கும அகண்டசோதிபாய் விளங்குஞ்
 சதநா மாத்திரமாய், உயிர்ப்பிணையொடுக்கி விழித்துநங்
 கும யோகியர் அயாச்சியி லகககண்ண னோக்கும் சுடரோ
 ளியாய் விளங்குஞ் சின்மாததிரமாய், எனையோருள்ளத்துப்
 பெருவிரவனவையி னுளநதிற் பேணினின்றுருவுயிர் முழுவ்
 துமஆட்டும் விளக் கொளியாய்விளங்கும்ஆனநமாததிரமா
 ய்ப் பிரகாசிக்கும் அகண்டசச்சிதானந்தப் பிழம்பாய்த்தோ
 ண்றி பிரஹ்ம விஷ்ணு கபேநதிராகளால சேவிக்கப் பட்டு
 “பரமுமலவிடைமே லொருபாகனே, காலவினமதன் பட்ட
 துகமபுதிம” என்றும், “கரவாடும வன்னெஞ்சர்க்கரியாணே,
 ‘இரவாடும பெருபாணே யென்மனததே வைத்தேனே” எ
 ன்றும், “ஆலகாநுகந்தமுதுசெய்தாணே, காலகாலனைக்கம்
 பனெமமாணக் காணக்கண்ணடியென் பெற்றவாறே” என்
 றும் சைவசமயாசாரியர்களுடைய மூவர்முதலிகளா லோத்ப்
 பட்டனவாயி பல தேவாரமாலையென்று அவருள் திரு
 ‘நானாமபகநகவாமிகளுக்கு, தவங்கடந்தி திருமாலுக்குச்
 சிவாரூபங்கொடுக்கு மாற்றிலும், “மையபடிநத கண்ணுநந
 தாலுங்குச்சியானத்தான் வார்சடையா னென்னினல்லா,
 னொப்புடையனல்ல நொருவனல்லநொருவனல்லநொருவமனி
 லலி, அபாடியுமநிறமு மவ்வண்ணமுமவனருளே கண்ணாக
 ககாணினல்லா, இப்படியி னிரநிறத்தனிவ்வண்ணத்தனி
 வனிதைவ னென்றெழுதிந் காட்டொண்தே” என்றதிருநா
 லுக்கரசு சுவாமிகளுக்கு எழுதிககாட்ட வல்ல சிவானுபவவி
 னோவும், “நெய்யும பாறுநதயிருங்கொண்டு நித்தம் பூசனை
 செய்யுறாறந், கையிலொன்றுங் காணமில்லைக் கழலடி
 தொழுதியின்லலால், ஐவர் கொண்டிங்காட்டவாடி யாழ்
 குழிபட்ட டமுந்துவேனுக், குய்யுமாறென் றருளிச்செய்யி
 ரோணாகுந்தன் றளியுளிரே” என்ற சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிக
 டுக்கு சிவபோகதுகர்தற் கேதுவாகிய நெய்முதலிய திரவி
 யங்கலோடு பொன்னுந தந்தருளிய ஏகாம்பரநாதரால்யம்

பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. அக்கினி மூலையில் அவ்
வேகமபவாணர் சந்திதியை நோக்கி நிற்கும் அத்திகிரி நாத
ராசியவரதராஜப் பெருமாளாலயம் பிரகாசிக்கின்றது.

இங்ஙனம் மூவராலும் பிரகாசிக்கின்ற அந்தக் காஞ்சி
சேஷத்திரபிரபாவம் வடமொழியில் ஸ்கார்தபுராணம் சனற
சுதர சஹஸ்ரிதை காளிகாகண்டத்தில் தீர்த்தமான்மியத்தி
ல் கூறப்பட்டுள்ள ஐம்பதீதைத்து அததியாயமாகிய “பஞ்
சாசத்” என்கிற நூலினும், சிவபுராணம் பிரமாண்டபுராண
ம் முதலிய பல புராணங்களினின்றும் சங்கிரகித்துள்ள
நூறு அத்தியாயமாகிய “சதாதயாயம்” என்னு நூலினும்
மார்க்கண்டேய புராணம் ஸ்ரீ வித்யாகண்டத்தில் சிறந்தெ
டுத்துச் சொல்லப்பட்டுள்ள பதினான்கு அத்தியாயமாகிய கா
மாக்ஷிவிவாசம் என்கிற நூலினும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அ
மமூன்றும் மூர்த்தி தலம் தீர்த்த மென்பனவற்றைக் கூறுவ
னவேயானினும் பஞ்சாசத் என்கிற நூல் காஞ்சியில் வீற்றி
ருக்கும் சிவமூர்த்திகளுடைய ஆதிகயே, பிரபாவங்களையும்,
சீதத்தியாய மென்கிற நூல் தலம் தீர்த்தமென்கிற இவ்
விரண்டின் ஆதிக்கிய பிரபாவங்களையும், காமாக்ஷி விவாச
மென்கிற நூல் காமாக்ஷி தேவியினுடைய பிரபாவத்தையும்
விதந்து சிறப்பாக வெடுத்துக் கூறுகின்றன இவ்வுண்மை
அந்நூல்களைக் கண்ணுதிங்கால் விளங்கும்.

வடமொழியிலுள்ள இம்மூன்று நூல்களுள் பாஞ்சரா
சத் என்னும் நூல் திராவிடமகாபாஷைய கர்த்தராகிய ஸ்ரீ கி
ஷ்ணான மோகிகனாலும், சதாத்யாயம் என்னும் நூல் ஷெ
ஸ்ரீ சிவஞானமுநிவரின் மாணாக்கராகிய கச்சியப்ப முநிவர
ாலும் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுக் காஞ்சிப்புராணமு
ன் வழங்குவருகின்றது. தமிழில் வந்த அந்தக்காஞ்சிப்புரா
ணத்தை யச்சிடவந்தவாகள் நூலாகிரியராகிய இருவரும் வ
டமொழியாகிய முதனூல்களைக் கொண்டியற்றினர் எனெ
பதையறிவதற் கிடனில்லாமற் பேரன்மையானும், இரு
வரும் ஆசிரியர் மாணாக்கராயிருந்தமையானும், இருவரும்
காஞ்சி மான்மியத்தையே சொன்னமையானும், முதற்கால

டம் இரண்டாங்காண்ட மெனப்பெயரிட்டு வெளியாக்கினர். அதுனுண்மையை நோக்குங்கால் இரண்டுந் தனித்தனிப் புராணங்களென்றே வெளியாகின்றன. ஆகவே, ஒரு நூற் சம் பந்தத்தைக் காட்டும் திருவிளையாடற் புராணக் காண்டங்க ளைப் போல் இக்காண்டங்களாகா.

சிதம்பர கேஷத்திரத்துக்குக் கோயிற் புராணம், சீதம் பரபுராணம் எனவும், மதுரை கேஷத்திரத்துக்குத் திருவி ளையாடற் புராணம், கடம்பவன புராணமெனவும் ஒன்றுக கொண்டு சம்பந்தமில்லாமல் ஒன்றாகே ஒன்று இரண்டு ப லவாகப் பலபுராணங்களிருப் பனபோலும் காஞ்சி கேஷத் திரத்துக்கும் முதற்காண்டம், இரண்டாங்காண்டமெனக் குறிக்கப்பட்டிருப்பதை யிரண்டு புராணங்களாகக் கொள் வதே முறைமையா மென்றுணரக் கிடக்கின்றன. நிற்க.

காஞ்சிப்பிரபாவத்தை விளக்கிய மூன்று நூல்களுள் கா மாக்கிதேவியினுடைய பிரபாவத்தை விளக்க வந்த காமாக்கி விலாசமென்கிற நூலிதுவரையில் வெளிப்படாமலிருந்தமை யால் அந்நூலை உரையளவையான் விளங்கத்தக்க ஏனை இ ரண்டு நூல்களைப் போலல்லாமல் யாவர்க்குமிகவெளிமையுடைய விளங்கத்தக்க வசனநடையில் வெளியாக் துவதே மிகவும் நன்மையாமென்று எமக்குவேண்டிய பன் அபிப்பிராயப்பட்டமையான் அவ்வண்ணமே வெளியிடலாயிற்று.

வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் உள்ள காஞ்சிப் புராணங்களில் காஞ்சியிலுள்ள சிவமூர்த்திகள் இவரிவரெ ன்பதும், தீர்த்தங்களிவையிவை என்பதும் இவ்விவ் விடங் களில் இருக்கின்றன வென்பதும், பூசித்தோர் இவரிவ ரென் பதும் ஒருசேரக் கண்டு தெளிதல் அருமையாக விருக்கின் றமை யானும், கேஷத்திர தரிசனத்தை விரும்பி வருவே ர் புராணங்களைப் பார்ப்பதும் முன்கூறியமூர்த்தி, தலம், தீ ர்த்தங்களிருக்குமிடங்களைக் காணப்பெறுவதும், ஆங்காங் டூச செல்லும் மார்க்கங்களை யறிந்துகொள்வதும், அருமை யினும் அருமையாய்த்தரிசனஞ் செய்வதை யிழந்து போ கின்றமையானும் அநீதக் கஷ்டங்களெல்லாம் அன்பர்கட்கு நிவர்த்தி செய்வித்தல் பெரிய சிவபுண்ணிய மெனக் கருதி காஞ்சி சிவகேஷத்திரவிளக்கமென்கிற ஒருசருக்கமும் இந் துக் காமாக்கி லீலாபிரபாவத்துடன் வெளியிடலாயிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காஞ்சிக்ஷேத் திரமஞ்சரி

ஆப நானிலத் தமைதியிற் றத்தமக் கடுத்த
மேய செய்தொழில் வேறுபல் குலங்களின் விளங்கித்
தீப வென்பன கனவினு நினைவிலாச் சிந்தைத்
தூய மாந்தர்வாழ் தொண்டைநாட் டியல்பு சொல்வரைதேநா

எண்டு தீவினையாவையுநீக்கி யின்பமேதரும் புண்ணியத்
பாத்தம், வேண்டினார் தமக்கிட்டசித்தியதாய் விளங்குதீர்த்த
நனமங்கலதீர்த்த, நீண்டகாப்புடைத் தீர்த்த மூன்றுலகினி
கழங்குதசாறுவ தீர்த்தமுமுதலா, ஆண்டுநீடிய தீர்த்தமெண
விலிவு மூரநாட்டவ ராடுதலொழியார்.

என்று சேக்கிழார் பெருமானும்,

இப்படி யாவரு மெய்திய திறன்
லொப்பன போல வுரைத்திட லொப்போ
அப்பதி யேயத னுக்கிணை யன்றிச்
செப்பரி தாற்பிற சீர்கெழு காஞ்சி.

வானோக்கிறற்கு முலகென்னவு மன்னவன் செங்
நோனோக்கிறற்குங் குடியென்னவுங் கோதி லுமப
ரானோர்க்குநாக ருலகோர்க்கு மவனி யோர்க்கு
மேனோர்க்குநாடு நகராதி யிருந்த தவ்வர்.

என்று கச்சியப்ப சிவச்சாரியரும்,

எந்நாட்டுப் பெருவளமு மெவ்வெவர்கோட் பாடுகளுமி
யமபவல்ல, பொன்னாட்டுப் பொன்செருக்கும் பன்னாக்குப்ப
ணிச்செருக்கும் போக்குமிந்த, நன்னாட்டுப் புலவரெலாந்

தொண்டை நா டெனவுரைப்பர் ஞாலமங்கை, தன்னுட்போ தனையழுக்க கனிவாயாங் காரணத்தின் சார்பாற்போலும்.

சலதியுடைச் சேயிழைக்குத் தமிழ்நாடே மதிமுகமாத் தமிழ்நாட்டுள்ளும், அலர்புகழ்தண்டகநாடேகனிவாயா வத னுள்ளுஞ் சாதிபேதங், குலவுமா ருயிர்க் கெல்லாந் தத்தமது மரபொழுக்கங் குடங்கைசேரா, மலகமெனத் தேற்றுகலி னாவெனலாங் காஞ்சிநகர் வண்மைசொல்லாம.

என்று சிவஞான முநிவரும்,

மருமலர்ப் பசும் பொதும்பரிற் பண்பயில் வரியளிமுர ன்றும், பொருவிநததீர்க் காஞ்சிநீ டெல்லையு ளாகமபுரா னங்கன், சுருதிநூலெடுத் தியம்பிடப்பட்டன தொழுபவா தமகபெல்லாம், இருமைவாழ்வருள் கடவுளரிருக்கைக ளெ ன்ணிநதன வோங்கும்.

செய்யரும்புகழ் பூண்டமற் றவற்றினுட் சினகரமுள வான, முப்பதிற்றுமுன் றிடடியபத்துநா றெனப்படு மு ஹைசான்ற, வப்பெருநதகு தளிகளுட்பனிவரையணங்கு பூ ன்முலைதோய்ந்த, துப்புவார்சடை யண்ணலாந்தளிக ளெட டிடடியா யிரஞ்சூழல்.

நாமக்கோட்டத்தி னிருநதறம் புரிநதருள் காமகோக்கு டை மென்பூந், தாமப்பூங்குழ லம்பிகைக்குரியநற் சத்திகள னாகின்ற, வேமககோயிலக ளைநதுழாயிர மெரிதவழ் கடரா ழி, நாமத்தின்படைநாயகனிருக்கைமுந நான்குபத் துறழ் னாதே.

உல்கெலாந்தரு நான்முகற் கொருபதி னுயிரத்தெழு தாறு, இலகுமுக்குடை ளானவற் கொன்பதினுயிரத்-தெழு தாறும், றலைனைச்சாற்புகழ் புத்தனுக்கெட்டுற ழாயிரஞ்சகம் போற்றக், குலவுகொற்றவை வயிரவன்சாத்தனுக் கொவ் வொடா யிரங்கோயில்.

பயங்குநெட்டிலை வேற்படைப் பண்ணவன் வாணிலாப் பிணைக்கோட்டால், உயங்கவெம்பகை முடித்தரு ளோங்குநத

தொருமுத லியர்வானத், தியங்குசெங்கதி ரிருக்கைகள்
வேறுவே, ஹந்துநா றெனச்சொல்வர், தயங்குமேதகை
யனநதன்னாழ் மந்திரஞ் சாற்றிலிங் கொரு நூறே

ஆரிருநறுக்கு மின்ன வறுபத்தா ருயிரத்த
சீரியந்ளிக ளுள்ளுந திருவிழாச் சிறப்பின்மல்கும்
ஏரியல்வரைப்பு நாலாயிரத்துநா னூற்று நாற்பத
தீரொருநான்கு மன்னுமென்மனார் புலவர்மன்னே

என்று கச்சியப்ப முயிவரும்,

கூழிவந்த சிறப்பினால் தொண்டைநாடானது தீப வெ
ன்பன கனவிலு நினைவிலாச சிந்தையிற சிறந்த சகன்னே
ரையுடைத்தாகிய சிறப்பினையுடைத்தெனவும், போகலேக
வாசிகளாகிய தேவரும் தமக்கு அங்குவரும் துன்பங்களைச்
நானமாத்திரத்தில் போககிக்கொண்டு இன்பத்தில் வாழுவெ
ண்ணீவரும் தீர்த்தங்கன்பலஷடைத்தாகிய மகிமையையுடை
த்தெனவும், பொன்னாட்டுப்புலவராகிய வியாழபகவானும்,
பல் நாக்குப் பாம்பிரசாகிய ஆதிசேடனும் இத்தன்மைதநா
மென்று மதிககவும் சொல்லவுங்கூடாத பெருவளத்தையும
கோட்பாடுகளையும் உடைத்தாகிய அற்புத்தையுடைத்தெ
னவும், பரந்தபூமண்டலத்தை யுடம்பாகப்படைத்த பூமிநே
வி தமிழ்நாட்டை முகமாகப் படைத்ததுபோலும், தண்ட
காரணியத்தை வாயாகப்படைத்தது போலும், படைந்
காது அவ்வீரண்டி னுஞ்சிறந்த நாகாகப் படைத்துள்ளதா
கிய நன்மையுடைத்தெனவும், இங்ஙனமான சிறப்பினாலே
னும், மகிமையினாலேனும், அற்புத்தினாலேனும், யானலத்
துள்ளதூஉ மல்லாத நானலத்தினாலேனும் ஒப்புமை சொல
லுதற்கரிமை யுடைத்தாகிய பதித்தன்மையுடைத்தெனவும்
உயிரும் நாகரும் பூவுலகினரும் ஏனையரும் தாங்கள்வாழு
ம்நகரங்களை நகரங்களாக நாடுதற்குச்சிறிதுமிடங்கொண்டாம
ல்அகற்றறபெல்லாம் நாடாகவெண்ணிச்செய்துஅந்நாடுகூட்

கெல்லாம் தன்னையே நகரமாக வெண்ணச் செய்யும் வன்மையுடைத்தாகிய திண்மையுடைத்தெனவும் விளங்கிற்று.

சூரியப்பிரகாசத்தைத் காட்டும பலகிரணங்கள்போல இவ்விளக்கத்திற்குப் பிரகாசமாக எண்ணிடற்கரிய சிவாலயாதி பலதேவாலயங்கள் உள்ளனவெனவும், அவ்வளவுங் காண்டற்கரியனவெனவும், அவற்றுள் காண்டற்சூரியபோல வய் விளங்குவன அறுபத்தாறாயிரமெனவும் அவற்றுள் திருஞானசம்பந்தப் பெருமானருளிய பதினாறாயிரந் திருப்பதி கங்களையேற்று ஆங்காங்கு திருநீகாயில் கொண்டிருக்கும் சிவமூர்த்திகளெல்லாம் ஒருங்கு திரண்டுள்ளா ரென்றெண்ணச் சிவாலயங்கள் பதினாறாயிரமெனவும், தேவியினுடைய பரிவாடசத்திக ளாலயம் ஐயாயிரமெனவும், கணேசராலயம் ஐந்தாறெனவும், முருகக்கடவுளாலயம் ஐந்தாறெனவும், விஷ்ணுவாலயம் பன்னீராயிரம் எனவும், சூரியமூர்த்தியினாலயம் ஐந்தாறெனவும், பிரமனாலயம் பதினாயிரத்து எழுந்தாறெனவும், துர்க்கை, லைரவர், சாத்தன் இவர்கட்குத்தனித்தனி ஆயிரமெனவும், புத்த தேவதைக்கு எண்ணாயிரமெனவும், அருகனுக்கு ஒன்பதினாயிரந் தெழுந்தாறெனவும், அநநனுக்குத் தாறெனவும் தெரியவந்தன.

இவற்றுள் இக்காலத்தில் பிரமன் புத்தன் அருகன் அநநதன் முதலாயினார் இவர்களுடைய ஆலயங்கள் உண்டென்பதற்குச் சிற்சிலவீடங்கள் ஆங்காங்கிருக்கின்றன. ஏனைய சூரியன் முதலியோருடைய ஆலயங்களும் அவ்வண்ணமே யுள்ளன. பிரசித்தமாயுள்ள சிவாலயங்களும் விஷ்ணுவாலயங்களும் சத்திஆலயங்களுடையாம்; இவ்வாஷ்டங்களிருக்குமிடங்களைக் காண்பதும் இப்பொழுது அருமையே. ஆகலான் தமிழ்க் காஞ்சிப்புராணத்தினும் இதற்கு முதலாலாகிய வடமொழிப் பஞ்சாசத்தன்னும் தூலினும் கண்டுவாறு கோயில்கொண்டிருக்கும் சிவபெருமான் திருநாமங்களுடைய ஏனையவும் இனி வருமாறு காண்க.

- சிவகுமாரர்களால்பூஜிக்கப் பட்டவர்.
- 1 அநேகபதேசுவரர்
2 சேனாபதிசுவரர்
3 காதம்பரேசுவரர்
4 பைரவேசுவரர்
5 மகாசாதேசுவரர்
6 வருஷபேசுவரர்
7 புருஷாதத்தங்களால்
8 தர்மசித்திசுவரர்
9 அர்த்தசித்திசுவரர்
10 காமசித்திசுவரர்
11 மோக்சசித்திசுவரர்
12 யுகங்களால்
11 கருதயுகேசுவரர்
12 தரேதாயுகேசுவரர்
13 துவாபரயுகேசுவரர்
14 கலியுகேசுவரர்
15 வேதங்களால்
15 வேதநாபரேசுவரர்
16 அத்திப்பேசுவரர்
17 திக்பாலகரால்
17 சத்திபநாதேசுவரர்
18 வீண்மீகநாதேசுவரர்
19 ஷண்மீசுவரர்
20 யமேசுவரர்
21 நிருதிசுவரர்
22 வருணேசுவரர்
23 செவந்திசுவரர்
24 குபேரிசுவரர்
25 கைலாசபநாதேசுவரர்
26 நவக்கிரகங்களால்
26 சூரியேசுவரர்
27 சந்திரேசுவரர்
28 அங்காரகே
29 புதே
30 சிவதஸ்தி
- 31 சுகரேசுவரர்
32 சனிஸ்வரேசுவரர்
33 ராகுவேசுவரர்
34 கேதுவேசுவரர்
அசுரர்களால்
35 சுசீலேசுவரர்
36 சுதர்மேசுவரர்
37 சுபுத்திசுவரர்
38 பாணேசுவரர்
39 ஒணேசுவரர்
40 காந்தேசுவரர்
41 சலந்தரேசுவரர்
42 அந்தகேசுவரர்
43 ஹிரண்யகசிபேசுவரர்
44 ஹிரண்யாகுதிதேசுவரர்
45 பிரகலாதேசுவரர்
46 மாவலீசுவரர்
47 விரோசனேசுவரர்
அமரர்களால்
48 பக்ஷிகண்டேசுவரர்
49 விஷகண்டேசுவரர்
50 ஜூரஹேசுவரர்
51 த்ருணேசுவரர்
52 சொர்ணலிங்கேசுவரர்
53 மஹாலிங்கேசுவரர்
54 ஞாயாரோ ஹணேசுவரர்
விஷ்ணுபரிவாரங்களால்
55 காமேசுவரர்
56 விஷ்வக்சேனேசுவரர்
57 கருடே
58 சிதே
59 ஸக்திமனோ
60 விபிஷணே
61 சுக்ரீவே
62 அதுமேதே
63 மாதலீசுவரர்

64	தக்ஷைச்வரர்		சப்தருஷிகளால்
65	தக்ஷபுத்ரேச்வரர்	100	பார்க்கவேச்வரர்
66	ஐராவதே	101	கவுச்சகேச்வரா
67	சித்தே	102	வசிஷ்டே
68	முத்தி	103	கவுதமே
69	ரேகாவதி	104	காசிபே
70	ரேணுகி	105	ஆங்கிரசே
71	சுவயம்புவே	106	பராசரே
72	மகாகாளே	107	தௌமியே
73	பணாதரே	108	பஞ்சதபே
74	பணமணி	109	சுகீ
75	வாலீ	110	குகூபே
76	ஹரிச்சந்திரே	111	உக்ரேச்வரர்
77	தர்மே	112	கௌசிகேச்வரர்
78	பீமே	113	வீதகவ்யேச்வரர்
79	அருச்சுனே	114	நாகே
80	நகுலே	115	த்ரைதகசிபே
81	சகாதேவே	116	வியாசே
82	பாஞ்சாலிகே	117	பௌரிகுச்சே
83	த்ருஷ்டத்யுமனே	118	குச்சகே
84	சுகண்ட	119	உரோமகே
	வ்ருஷிகளால்	120	மௌத்கல்யே
85	மார்க்கண்டேச்வரர்	121	முற்கலே
86	சுவயம்பேச்வரர்	122	கூரே
87	மிருத்யுஞ்ஜயே	123	பிரமீஹே
88	அபுனர்ப்பவே	124	புண்ணியகோட
89	முக்தி	125	பிரவாளே
90	ஜைகஷ்வயே	126	வீரட்டானே
91	இஷ்டசித்தி	127	கிருபாநாதே
92	ஹயக்கிரீவே	128	தாளிவனே
93	அகத்தி	129	குரங்கணி
94	திரிகாலக்கியானே	130	ஜீவத்பாகே
95	வியாசசாந்தி	131	கைலாயநாதே
96	மதங்கே	132	கண்ணீ
97	மாண்டுகனீ	133	பச்சமே
98	சௌனகே	134	அஷ்டபுஜே
99	நாரதே	135	ஆதிபதி

136 நரசிமமேச்வரர்	172 துரதிக்கிரமணேச்வரர்
137 மாயமோகினீச்வரர்	173 சநாதனேச்வரர்
138 விஷ்ணுவே . ,	174 சநாதனேச்வரர்
139 மத்தளமாதவே , ,	175 சனற்குமாரேச்வரர்
140 அநநதபதமநாபே , ,	176 நிர்மானேச்வரர்
141 அரிசாபபயஹரே , ,	177 நிர்மமேச்வர்
142 மச்சி , ,	178 நிரகங்காரேச்வரர்
143 கச்சபே , ,	179 விரேதேச்வரர்
144 வராஹே , ,	180 ரக்ஷாபேசுவரர்
145 சரபே , ,	181 சர்வக்ஞேசுவர்
146 அபிராமே , ,	182 சித்தேஜேசுவரர்
147 பரசுராமே , ,	183 சத்தியஸ்ஸத்தியே
148 வீரராகவே , ,	184 தபாஜமேச்வரர்
149 ராமே , ,	185 சம்புத்தீசுவரர்
150 பலராமே , ,	186 வாக்மீசுவரர்
151 பாண்டவதூதே , ,	187 வாலகியேச்வரர்
152 கிருஷ்ணே , ,	188 கௌதமேச்வரர்
153 கற்கீ , ,	189 அத்தீச்வரர்
யோகாசாரியர்களால்	190 ருத்ரதபேசுவரர்
154 சுவேதேச்வரர்	191 ஸ்ரவணேச்வரர்
155 சுவேதகேதேச்வரர்	192 அவிஷ்டகேச்வரர்
156 சுவேதசிகேச்வரர்	193 த்ரையாருணீச்வரர்
157 சுவேதாஸ்வேச்வரர்	194 அவனேச்வரர்
158 சுவேதலோகேச்வரர்	195 உசனேச்வரர்
159 சுதாரேச்வரர்	196 பிரகஸ்பதீச்வரர்
160 துருபேச்வரர்	197 உசத்தியேச்வரர்
161 சதருத்ரேச்வரர்	198 வாமதேவேச்வரர்
162 ருசீச்வரர்	199 சிகண்டீச்வரர்
163 கேதுமானேச்வரர்	200 க்ருதக்ஞேச்வரர்
164 விகேசேச்வரர்	201 வாஜஸ்ரவேச்வரர்
165 துகேச்வரர்	202 மகாகாயேச்வரர்
166 விசாபேச்வரர்	203 மகாநிலேச்வரர்
167 மகாசாபநாசனேச்வரர்	204 நிரஞ்சனேச்வரர்
168 சுகோத்ரேச்வரர்	205 ஸ்வகீர்த்தீசுவரர்
169 சுமுகேச்வரர்	206 தீஸ்வரேச்வரர்
170 துர்முகேச்வரர்	207 விஸ்வேச்வரர்
171 துர்த்தமேச்வரர்	208 ஜடாமானீச்வரர்

209 மஹாநபேச்வரர்	246 நிராமித்தேச்வரா
210 ஹிரண்யநாபேசவரா	247 ஸ்த்ரிதாமேச்வரா
211 கௌசல்யேசவரா	248 தபோதனேச்வரர்
212 லோகாத்நேச்வரா	249 லம்போதரேச்வரா
213 க்ருதமேச்வரா	250 லம்பாசேஷச்வரர்
214 அட்டகாசேசவரா	251 விளம்பேச்வரா
215 சுமந்தேச்வரா	252 லம்பகேச்வரா
216 பாதரீச்வரா	253 வசுஷ்டேசவரர்
217 குசிகந்திச்வரா	254 காசிபேச்வரர்
218 பிரசேஷ்வரா	255 ருதேச்வரா
219 தாஷாயணேசவரா	256 பிரம்ஹதத்தேசவரா
220 க்ரதுமானேசவரா	257 பைரவேச்வரர்
221 லாங்கலீஹலீசவரா	258 காலத்யேச்வரர்
222 பல்லவீசவரா	259 கவிசூலேச்வரா
223 மதுபிந்தேச்வரா	260 சாலிஹோத்ரேசவரா
224 ஸ்வேதரேசவரா	261 நிவேத்யேசவரா
225 உசிஜேச்வரர்	262 தண்டிச்வரா
226 த்ருணபிந்தேச்வரர்	263 முண்டிசவரர்
227 சுதாமேச்வரர்	264 யுலனேசவரா
228 மதநேச்வரா	265 அஸ்வரதேசவரர்
229 வ்ரஜேச்வரர்	266 பாகலேச்வரர்
230 சங்கேச்வரர்	267 குண்டகேச்வரர்
231 கபிலேச்வரர்	268 சம்புலேச்வரா
232 பைலேச்வரா	269 சங்குகர்ணேச்வரா
233 பராசரேச்வரர்	270 வலாஹகேசவரர்
234 கர்க்கேச்வரர்	271 சகிஷ்ணேசவரர்
235 ஜைகஷ்யேச்வரர்	272 வைத்யேச்வரா
236 பார்க்கவேச்வரர்	273 சம்பரேச்வரா
237 சுரதிச்வரர்	274 ஆச்வலாயணேச்வரா
238 சுகோஷேச்வரர்	275 ஜதுகர்ணேச்வரர்
239 மேஷாக்ஷிச்வரர்	276 சோமசர்மேச்வரர்
240 மேகவாகனேச்வரர்	277 குமாரேச்வரர்
241 அங்கிரேச்வரர்	278 லோகவத்ஸலேச்வரா
242 பாடபேச்வரர்	279 லகுனீச்வரர்
243 சேதுகிருங்கேச்வரா	280 கங்காவரேச்வரர்
244 ஸ்குதேந்திரேச்வரர்	281 தீர்த்தேச்வரர்
245 பலபந்தேச்வரர்	282 விஸ்வநாதேச்வரர்

284 ஒதபுரீச்வரர்	292 அனந்ருத்ரேச்வரர்
285 ஒத்தீச்வரர்	293 ருக்ஷ்மருத்ரேச்வரர்
286 முத்தீச்வரர்	294 சிவோத்தமருத்ரேச்வரர்
287 அம்பிகாவனேச்வரர்	295 ஏகநேத்ரருத்ரேச்வரர்
288 மங்களேச்வரர்	296 ஏகருத்ரேச்வரர்
289 கங்கனேச்வரர்	297 திரிமூர்த்திருத்ரேச்வரர்
290 கடகேச்வரர்	298 ஸ்ரீகண்டருத்ரேச்வரர்
291 கௌகிகேச்வரர்	299 சிகண்டிருத்ரேச்வரர்

ஸ்ரீமயானேச்வரர்

ஸ்ரீஏசாம்ரநாதேச்வரர்

ஸ்ரீஸ்வச்ச ஏகாம்பரநாதேச்வரர்

ஸ்ரீமோகன ஏகாம்பரநாதேச்வரர்

ஸ்ரீபத்திர ஏகாம்பரநாதேச்வரர்

திருமால்கள்.

1 வைகுண்டப்பெருமாள்	10 பாண்டவ தூதப்பெருமாள்
2 சுவேதப்பெருமாள்	11 உருகுமுள்ளப்பெருமாள்
3 பச்சைவண்ணப்பெருமாள்	12 நிலாத்தண்டப்பெருமாள்
4 பவழவண்ணப்பெருமாள்	13 கள்ளப்பெருமாள்
5 வரதராஜப்பெருமாள்	14 ஸ்திதப்பெருமாள்
6 தீபபிராசப்பெருமாள்	15 ஆசனப்பெருமாள்
7 அஷ்டபுஜப்பெருமாள்	16 சயனப்பெருமாள்
8 யதோத்காரிப்பெருமாள்	17 நரசிங்கப்பெருமாள்
9 உலகநாதப்பெருமாள்	18 திருப்பாடகப்பெருமாள்

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ ஏகாம்பரநாதராலயத்திலுள்ள மூர்த்திகள்.

முதலாம் ஆவரணம்.

ஏகாம்பரநாதர்:

காமாட்சிதேவியாரால் பூஜிக்கப்பட்டவர். தீர்த்தம்-சிவகங்கை-கம்பகந்தி. உமாபத்திரை, கீர்த்திமதி. விருகடம்—மா

உலகமாதாவாகிய உமாதேவியார்,—தமக்குப்போகபூமியாகிய மந்தரமலையில் போகார்த்தமாய் வீற்றிருக்கின்ற சிவபெருமானாரோடு போகலீலாவினோடு இன்பரசங்களை நுகர்ந்த பின்னர் பெருமானுங் களித்திருக்கும் களிப்பை நோக்கி மீதுரந்தகலிப்புடையவராய்,

மும்மைப்புவனங்களுஞ் செய்தவப்பேறுமுற்றசுகமமைத்திரைகீருடை மேசினிதோற்றமெய்தசசெம்மைத்திசைமெட்டினுந் தென்றிசைமிக்குவெல்லமம்மர்த்தொகைநூறிய வண்டமிழ்நாவோழ்

நலமன்னியதண்டக நாடுசெழித்துமல்குப பலருமபுகழ்காஞ்சி வளமபதிமென்மைசாலந் குலவுஞ்சமயங்க னோராறுமகிழ்ச்சிகூற வுலகெங்கணும் வைதிகசைவமுபர்ந்துமன்ன.

எவ்வெத்தவத்துஞ் சிவபூசனையேற்றமென்னப் பென வப்புனல்குழப்படி ழேலவர்தேறியுய்யத் தெவவுத்தொழில்பூணு மறகநடைதேயநல்கு ரெவ்வத்திறநீங்கி யுயிர்ப்பயிரெங்குமோங்க.

முப்பான்முதலிட்ட விரண்டறமுந்தழைப்ப வெப்பா லுலகத்தொளி யாவையுமெம்பிரானு தப்பாவிதியினொளிச் சால்பெனயாருங்காண வப்பார்சடையாடித் தொண்டரகங்களிப்பி.

ஓர்வினையாட்டை எண்ணிப்பின்புறத்தே சென்றுதமது. இருகொங்கைகளு அழுத்தத்தழுவி இரண்டுகண்களையும் இருகரங்களாலும் முடிமறைத்தனர். மறைப்பவே உலகமெல்லாம் இருள்முடியது. அது மூட்டவே ஆன்மாக்களனைவரும் உயிர்க்குறுதி பயப்பனவாகிய தவந் தானம் ஞானம் அர்ச்சனை முதலியயாவும் இழந்தவர்களாய்ப் பதிதராயினர். ஆகவே பவ்வழிமேலிட்டு அம்மையாகிய உமாதேவியைப் பற்றியது. பற்றவும் அழகெல்லாந் திரண்ட திருமேனிகழ்த்து விளையாட்டொழிந்து வினையாய்முடிந்தது. முடியவே உமாதேவியார் திருவுளநடுங்கி இருகரங்களையும் எடுத்து பெருமானைப்பணிந்து யானுப்யுமவகை யருள்செய்வாயென்று வேண்டினர். வேண்டவும் இறைவனார் தேவியைநோக்கி எமக்கும் நின்றனக்கும் நந்தம் அகத்தடியவர்க்கும் சூரியனை இருளணுகாததுபோல் பாவம் அணுகுவதில்லைபாயினும் நாமிருவரும் உலகிற்கு அம்மையபபரா யிருத்தலினால் அவ்வுலகினராகியமக்கட்குரிய விதிவிலக்குக ஷித்தன்மைத் தென்பதும் பாவபுண்ணியம் இத்தன்மைத்தென்பதும் பரிகாரங்களாயுள்ளவை இவைஎன்பதும் நாம் காட்டினாலன்றி அவ்ரறிய வல்ல ரல்லராகலான் இப்பொழுது என்னை விதிக்கப்படும விதியைக் கைக்கொண்டு அவ்வழியேநடநது இப்பழியைப் போக்கித்தங்கொள்வாயென்று சிவார்ச்சனைபையும், சிவத்தியானத்தையும், சிவதேவத்திரத்தையும், சிவபஞ்சாக்கர ஜபத்தையும், சிவனடியார் வழிபாட்டையும் அனுக்கிரகஞ் செய்து இவையிற்றை நமக்கினிய காஞ்சிநகரின் கண் செய்யவாயென் றேவினர். ஏவியவண்ணமே காஞ்சிநகரின் கண் வந்து காமகோட்டத்தில் தவமும் முப்பத்திரண்டறமும் வருவாது செய்து வந்து மாவடியின்கண் சிவார்ச்சனை முதலிய ஐந்தையும் விடாதுசெய்து அன்று முந்தாமலையில் பின்புறந்தழுவி மனங்களித்தது போல் என்றும் பக்கத்திருந்து திருவேகம்பரைத் தழுவி இன்றி அப்பெருமானை எத்திவழிபடப் பெற்றனர்.

இரண்டாம் ஆவரணம்.

* வெள்ளக்கம்பர். கள்ளக்கம்பர். நல்லகம்பர்.

சிவபெருமான் கச்சிமயானத்தின்கண் 'சைவ' வேள்வி செய்து முடித்த பின்னர் சிவசத்திலலிதாதேவி என்னுந் திருநாமங்கொண்டு வெளிப்பட்டு யாவும் படைக்கத் தொடங்கிப் பொழுது அவரது முக்கண்ணினுந்தோன்றிய மும்மூர்த்திகளுள் பிரமனால் பூசிக்கப்பட்டவர் (வெள்ளக்கம்பர்) திருமால்¹ பூசிக்கப்பட்டவர் (கள்ளக்கம்பர்) உருத்திரரால் பூசிக்கப்பட்டவர் (நல்லகம்பர்) இம்மூவருள் ஏகாம்பரநாதருக்கு வலப்பக்கத்தில் வெள்ளக்கம்பர். இடப்பக்கத்தில் கள்ளக்கம்பர். பாசானத்தில் நல்லகம்பர்.

தேன்பக்கத்தில்,—

அகத்தீச்வரர்,—

விந்தமலையின் இறுமாப்பை யடக்கத் தேவர்கள் வேண்டியவாறு சாசியில் வசித்திருந்த அகத்தியமுனிவர் காஞ்சிக்கு வந்தபோது அக்காஞ்சி சான்றோரை யுடைத்தாயிருக்குமிதற்ப்பைநாடி இவ்விடத்தில் நாம் தேவர்கள் சொல்லிய வண்ணம் வெளிப்படுத்த வெண்ணியிருக்கும் இனிமையுடைததாயித தமிழை வெளியாக்கல் வேண்டும் என்று பூசித்தனா.

ஷே - மேற்பக்கத்தில்,—

அஷ்டோத்தரஸதலிங்கம். (108)

† உமாதேவியார் பத்ரிகாச்சிரமத்தில், சிவாஞ்ஞையால் யோகசண்ட முதலேபவைகளோடு சிவார்ச்சனைக்காகத் தாம் பெற்று வந்த மணல் காஞ்சிக்கு வந்தபோது இலிங்கரூபமானவைகள். இந்த லிங்கங்களுக்கு நிருதிதிக்கிலுள்ள விராயகக்கடவுளும், வாயுதிக்கிலுள்ள முருகக்கடவுளும் காமாக்கி

¹ * சுவசசயேகாம்பரநாதா. மோகன ஏகாம்பரநாதர். பதாரவேகாம்பரநாதா. இந்நாமங்கள் வடமொழியிற்கண்டது.† இந்தச்சரீர்த்திரம்-காமாக்கி ஷீலாபிரபுவதில் 8-வது அத்தியாயம் ரசாலேசப்பிரபாவத்திலுள்ளது.

தேவியாரால் ஏகாம்பரநாதரைப் பூசிப்பதற்கு முன்னாகப்பூ
சிக்கப்பட்டவர்கள்.

ஷே. வடபக்கத்தில்,—

மார்க்கண்டேசுவரர்.

மார்க்கண்டேய முனிவர் ஓர்காலத்தில் சலப்பிரளயம்வ
ந்தபோது அதில் நீந்தி வந்து ஒர்புகலிடங்காணாது மனம்வ
ருந்திப்பார்க்கக் காஞ்சியிலுள்ள வேதசொருபுநாகிய மானி
ருஷம் வளர்ந்து சலப்பிரளயத்தின்மேல்தோன்றிற்று. அ
து கண்டு அதனைப்பிடித்துக் கொண்டு காஞ்சியிலிழிந்து ஆ
மபரமாகிய மாவையும் ஆமபரநாதரையும் கண்டு களித்துப்
பின்னர் தமது பெயரால் பூசித்தனர்.

மத்தளமாதவேஸ்வரர்

மாதவாகிய திருமால் தில்லையில் திருநடனங்கண்ட கா
லத்தில் கந்தியாதியர்போல் தானும் மத்தள முழக்கவேண்டு
மென்று நடராசப் பெருமாண் வேண்டி அவர் நீ வேண்டிய
இதனைப் பெறவேண்டுவையாயின் காஞ்சியின்கண் சிவ சிங்
கப்பிரதிட்டைசெய்து இவ்வரமபெற்று இங்குவந்து மத்த
ளமுழக்குவாயென்றருள அவ்வண்ணமேவந்து பூசித்தனர்.

கீழ்ப்பக்கத்தில்,—

நிலாத்திங்கட்டுண்டப்பெருமாள்.

இவர்பாற்கு, லிற்றோன்றிய வீடச்ச வாலையினால் சரீரம்
தபிக்கப் பெற்றகாலத்தில் சிவானுரையால் நீ என்முன், இங்கி
ருக்கப் பெறுவையாயின் எனதுசடையிலுள்ள சந்திரனு
டைய நிலவானது உன்மேற்படும். அதுபடுமானால் இந்தவெ
ப்பம் நீங்குமென்றருள அவ்வண்ணமே நின்றுனா. இவ்விடம்
திருமாலுக்குரிய திருப்பதிகளிலொன்று இந்த முதலாம
ஆவரணத்தில் வடக்கில் கீர்த்திமதி என்னுமதீர்த்தம் இது
ஏகாம்பரநாதருடைய பூஜைக்குரியது அக்னிதிகைக் கடை
ப்பள்ளியில் உமாபத்திரைஎன்னுந் தீர்த்தம். இது காமாட்சி

தேவியா ஸ்நானஞ் செய்தற்குரியது. இவ்விரண்டுங் கிணறுகள்.

ஈறும் ஆவரணம்.

மேற்பக்கம்,—நிருதிமூலையில் (108) இலிங்கத்தோடு கூடியுள்ள ஒரு சிவலிங்கம், வாயுமூலையில் (1000) இலிங்கத்தோடு கூடியுள்ள ஒரு சிவலிங்கம், இதன்மத்தியில்மணிகோலநாதராகிய ஏகாம்பரநாதரும், மாலிருகுகும், மாவீடிகந்தப்பரும், ஏலவார்குழலியாரும் உள்ளார்.

கந்தப்பர் மாவடியின்கண் வேதசொருபமாகிய மாமரகதின் கண் சித்தநாதச் சுவையோடுகூடிப் பழுத்திருக்கும் வேதநாதக் கனியை யுண்பதற்கு வீற்றிருக்கின்றார். * ஏலவார்குழலியார்கங்கையே அத்திருவுருவமாகவந்தவர்.

வடது பக்கம்,—பிரளயபந்தனி - இந்தச்சத்தி கம்பாநதிபானது சிவபெருமானுடைய ஆணையால் வெள்ளமாய் வர அதனை ஏகாம்பரநாதரைப் பூசிக்கின்ற காமாക്ഷிதேவியாசனாண்டு தனது சேடியருள் ஒருசத்தியை யுழைத்து இவ் வெள்ளத்தைத் தடுத்தும்பாயென்று கட்டளைபிட அந்தச்சத்தி தான்வைத்திருந்த விஸ்வபகுகுண மென்னுங் சபாலத்தில் அவ்வெள்ளத்தையடக்கினவள்.

நடராஜமூர்த்தி தில்லையின்கண் திருமாலுக்கு மததளமுழக்கக் காஞ்சிக்குப்போகும்படி அருள்செய்தபொழுது திருமலைப்பார்த்து நாம் இத்தில்லையில் கிருபையைமாநதிம சிதாசாமாகக்கொண்டு நடனஞ்செய்கின்றோம். பிராஞ்சியில் அவ்வெல்லைமுற்றும் பரவெளியாகக் கொண்டு ரக்ஷாதாண்டவரு செய்கின்றோம். அந்தக் காட்சியை நீ அங்குக்காணலாமென்று கட்டளையிட்டவண்ணம் ரக்ஷாதாண்டவ்வு தெரிசனங்கொடுத்தருளினவர்.

* இது காமாட்சிலீலாப்பரவத்திற்காண்க.

கருந்தடங்கண்ணி.

இவ்வம்மை காமாகுதிதேவி கவுரியாரானபோது அவரது திருமேனியினின்று நீங்கிய கரியகோசம்.

நான்காம் ஆவரணம்.

துவஜஸ்தம்பத்தானதில்— கச்சிமயானர்.

பூர்வத்தில் பந்தகாசுரன் என்னும் ஓரசுரன் திருமால் முதலிய யாவருள்ளங் கலந்து அவர்களுடைய விரியங்களை யுண்பெருமபொழுது அதனையறிந்துகொள்ளாத திருமால் முதலியோர் கைலாயத்திற்சென்று பெருமானைப்பணிந்து நாங்க ளறிக்கவேண்டியகாலம் வருவதற்குமுன்னே இறந்துபோகும்படியானகதி எங்கட்கு வந்திருக்கின்றது காரணம் அறியோமென்று இரந்துகூறப் பெருமான் காரணங்கூறி யாவரையுங் காஞ்சியில் சைவயாகததுக்குரிய திரவியங்களாக வரச்செய்துத் தாம்உமாதேவியாருடன் யாககர்த்தாவாகு எழுந்தருளியிருந்து யாகக்னியையுண்டாக்கி அதன் யாகத்திரவியரூபமாயிருக்கின்ற தேவாசனையெல்லாம் இட்டுச் சட்டெடுத்தனர். எரிப்பவே அவருள்ளிருந்த பந்தகாசுரன் நாசமடைந்தனன் உலகமும் நாசமுற்றன அதனால் அவ்விடம் மீயானமாயிற்று. அக்கச்சிமயானத்தில் யாகாசுரனியூய்ச சொலிததுக்கொண்டிருந்த சிவபெருமான் இலிங்கரூபமாயினர். அக்காரணத்தால் கச்சிமயானேச்வரர் எனப்பெயர்பெற்றனர்.

வாலீஸ்வரர் (கச்சிமயானத்தகுகைகீழ்பால்.) தேவேர்திரன் மகனாகிய வாலி தன்னையோரில் யாவரெதிர்ப்பினும் ஆவரது பிலத்தில் தனக்குப்பாதிடும், தோல்வி யில்லாத வெற்றியும் வரவேண்டுமென்று பூசித்தனன். அச்சயம்புழுத்தி வாலியின் வால்தழும்பும் பெற்றுள்ளார்.

பைரவராலயம் (வாலீச்சரத்துக்குக் கீழ்பால்)

சிவகங்கை—சிவபெருமான் சைவ்யாகஞ்சேய்யததெரடங்கியபொழுது தமது வலக்கைவிரல் நகங்களால் பறித்து

ஓர்குண்டமாக்கி அதில்கங்கைபோல் வாமதேவமூர்த்தியை
நெய்யாகப் பூரிக்கப்பெற்றதனால் சிவகங்கை எனப்பெயர்
பெற்றது.

தென்பக்கத்தில்-விஷ்ணுவேச்வரர். சரஸ்வதி மண்டபம்

திருப்பாற்கடல்வீருந்து திருமால் தன்மணியாட்டி
முதலாயினாருடன் தில்லையில்வந்து திருநடனங்காணாத தல
ம்புரியுங்கால் தில்லைநாதன் திருக்காஞ்சியில் எமமைவழிபா
ட்டு வருவையாயின் இங்கு எழுந்தருளினங்காணப் பெறு
வாயென்று கட்டளையிட அவ்வண்ணமேவந்து பூசித்தனா
இடபேச்வரர். (சிவகங்கைச்சூகசூழ்பபக்கத்தில்)

ஓர்குண்டத்தில் திருமால் தன்னிடத்தில் செருக்குற்ற
கருடனையடக்குதற்பொருட்டு கைகேசகரசென்று கருட
னை இடபதேவரிடத்தில் விட்டுவிட்டு, தான் இறைவன் தெ
ரிசனார்த்தமாய் உவ்வேசெல்லுமபொழுது இடபதேவருக
குக் குறிப்பால் தமதெண்ணத்தை, தன் தெரிவித்ததுச் செல்ல
அவர்குறிப்பை இடபதேவர் அங்கீகரித்தது தாம் உறங்குப
வர்போலுறங்கி பெருமூசசெறிந்து அந்தமூச்சில் கருடனை
யலைத்தலைத்து வருத்தியிருப்ப அநனைச்சிவபெருமானறிந்து
நமதானையின்றி இச்செயலைச்செய்தபடியினால் இதுபெருங்
குற்றம், இதனைக்காஞ்சியில் எம்மை வழிபட்டு ஒழித்துக்
கொண்டு இங்குவரக்கடவாயென்று கட்டளையிட அக்க
ட்டளைப்படியே இங்குவந்து பூசித்தனா.

ஜந்தாய் ஆவாணம்.

(விகடசக்திர விராயகர் ஆயிரககால மண்டபத்தில்)

இவர் விஷ்ணுச்சேனனது விகடக கூடத்தைக் கண்டு து
ருமாலுக்குச் சக்திரானஞ் செய்தனா.

ஏகாம்பரநாதர் சந்நிதிவீதி, கீழண்டைவாடை,—

மாதீலேச்வரர். பூரீ ராமருக்கு இந்திரன் தோப்பாகனாக
அனுப்பிய மாதலி என்பவன் பூசித்தனா.

மங்களேச்வரர் மங்கள தீர்த்தத்துக்கு மேற்படிக்கப்

காமாக்ஷிதேவியின் தோழியாகிய மங்களை என்பவள் பூசித்தாள்.

கம்பாநதி.

இராமேச்வரர். (ஆதிசைவர்கள் அக்கிரார்க்கோடி.)—

சூரீ ராமர் ராவணசங்கரஞ்செய்து சேதுவில் சிவலிங்கப் பித்திரத்திடைசெய்து பூஜித்தும் எஞ்சிநின்ற தோஷத்தையப் போக்குடித்துக்கொள்ள அந்த ராமநாதராமையால் காஞ்சிக்கு மீண்டும்வந்து பூசித்தனர்.

மேலண்டைவாடை.

அந்தபத்மநாபேச்வரர். லிங்கபபன் தெருவில்.

வைகுண்டநாதராகிய திருமால் ஓர் காலத்தில் கவிலைய நாதரிடத்தில் போனபோது சிவனாரும் சிவையும் லீலாவிலே நமாய்ச் சூதாடுகருவிகள் கொண்டு சூதாடிக்கொண்டிருப்ப அவ்வாட்டத்துக்குத் தான் நடுவாய்நின்று வெற்றிகொண்ட உமாதேவியாரது வெற்றியைக் கூறாமல் தோல்வி யடைந்து போன சிவனாரதுபக்கமாய் அவருக்குவெற்றிகூற அண்ணா னே ! நீ பெய்கூறிய உன்னுடைய நாவானது இரண்டா ய்விட்டது ஆகையால் பிளவுடைய நாவைப் படைத்துள்ள பாம்பாகப் போகக்கடவாயென்று சபிக்க அககணமே பாம்பாகி ஆனந்தவென்று பெயர்பெற்றுக் காஞ்சிக்கு வந்து ஆவ்வுருவம் நீங்கப் பூசித்தனர்.

பாண்டவதுதேச்வரர். (கண்ணாமழக்காரத் தெருவில்)

கிருஷ்ணமூர்த்தி பிருகுமூரீவர் சாபநதால் தனக்கு வந்தபிறவிதான் உபத்தை எண்ணி இனிப்பிறவித் துன்பம்வாராவண்ணம் பிறவி எப்பொழுதும் இல்லாதவனாகிய சிவபெருமானைப் பூசித்தல்வேண்டுமென்று பூசித்தனர்.

ஜகரஹீச்வரர்.

தேவர்கள் சிவபெருமானுடைய வீரியத்தைவேண்டி உண்ட பின்னர் அதன்வெப்பத்தைத் தாங்கமுடியாது

சுரநோயுண்டாய்விட அந்நோய் நீங்கித் தங்கட்குத் தணிவுண்டாமாறு வந்து பூசித்தனா.

தான்ளேன்றீச்வரர்.

உபமன்னியமுரிவர் தமது பிதாவாகிய வியாக்கிரபாதருடைய உத்தரவின்படி தில்லையைவிட்டுக் காஞ்சிக்குவந்து காமதேதுவின் பால்போல் இனியபாலுண்ணவேண்டிப் பூசித்தனர்..

சர்வதீர்த்தம்.

இலக்ஷ்மணேஸ்வரர். இலக்குமணர் முதலியோர் ஸ்ரீ
சீதேஸ்வரர் ராமருடன் வந்தபோது ராவண
சுக்கிரீச்வரர் யுத்தத்தில் வந்ததோஷத்தை ரா
அனுமந்தேஸ்வரர். மர் சிவார்ச்சனைசெய்து பரிகரித்
விபீஷணேஸ்வரர். துக்கொண்டது போல் தங்களு
ர்குண்டாகிய தோஷங்களையும் போக்கிக்கொள்ளத் தனித்
தனியே தங்கள் தங்கள் பெயரால் பூசித்தனர்.

கங்காவரேஸ்வரர்.

கங்கைமுதலிய புண்ணிய நதிகள் ஓர்காலத்தில் வந்து தங்களிடத்தில் படிந்துள்ள பாவங்களைப் போக்கிக்கொள்ளப் பூசித்து இனிப்பாவங்கள் வந்து அணுகாதிருக்கவும் வந்து பூசித்தனர்.

விச்வேஸ்வரர்

காசியின்கண் வாழும் விசுவநாதர் காஞ்சியில் இக்காசியினுஞ் சிறந்த இனிமையானதென்று வந்து வாழ்த்தனர், காமீச்வரர்.

சிவபெருமான் நெற்றித் தீப்பொறியால் அநங்கனாய்ப் போனமன்மதன் திருக்கலியாணகாலத்தில் நினைக்கவந்த போது அவன் இறைவனை வணங்கியானயாவருக்கும் சந்தானவிர்த்தியுண்டாதற் கேதுவாகிய காமத்தை விளைவிக்கவும்,

காமியார்ததமாய்ப் பிந்ருக்கீவோரும் ஏற்போருமாகிய இரு வருள்ளத்து மிருந்து கொடுபதற்கும் ஏற்பதற்குமான ஆசையை விளைவிக்கவும், என்னோனையை மூன்றுலகத்தாரும் கடவாதிருக்கவும் வேண்டுமென்று வேண்டச, சிவபெருமான காஞ்சியிலளிப்போ மென்று சொல்ல அஷ்வண்ணமே வந்து பூசித்தனன்.

தீர்த்தராஜேச்வரர்.

காமாஶ்விதேவியார் பூசனைசெய்யுங்காலத்தில் சிவபெருமானேவிய தீர்த்தங்களுள்ளொன்ற திரண்டு வேகமாய்வந்துபெருமானைக் காமாஶ்விதேவியார் தழுவிபிருத்தலைக்கண்டு வேகமடங்கித் தாமும் சிவார்ச்சனைசெய்ய ஆசைகொண்டு தீர்த்தராசனென்று பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்தனர் வருணேச்வரர்.

தீர்த்தங்களுள்ளாம் தீர்த்த ராசனென்று சிவபெருமானை பூசித்துப் பேறு பெற்றதை வருணன் கண்டு தான் தண்ணீருக்குத் தலைகொடுக்கவேண்டுமென்று பூசித்தனன்.

இரட்சியகசிபேச்வரர்.

இவ்வைவரும் மனிதர்க.

இரணியாகேஷச்வரர்.

ளாலும், மிருகங்களாலும், ப

பிரகலாதேச்வரர்

ந்வைகளாலும் ஏனைய பிறவி

மாவலீச்வரர்.

யுடையவர்க ளாலும் ஆயுதவ

லிரோசனேச்வரர்.

கைகளாலும் எந்தப்பொழுதி

லும், இறவாதிருக்க இரணியன் முதலிய ஐவராலும் பூசிக்கப் பட்டவர்.

சந்திரேச்வரர். * சந்திர புஷ்கரணியின் கீழ்பால்.

சந்திரன், சூரியன் முதலிய என்மர்களோடு தானும் ஓர் கருகமாயிருக்கப் பூசித்தனன். சந்திரபுஷ்கரணி என்கிற தீர்த்தமும் இவனால் உண்டாக்கப்பட்டது.

சர்வதீர்த்தத்துக்குமேற்கில் † ஈஸ்வரகோட்டத்தில்.

* இது ஈயப்பிள்ளையார் கோயிலென வழங்கிவருகின்றது.
† இது வெள்ளைக் குளமென வழங்குகின்றது.

முப்புராரிக்கோட்டம்.

சுதர்மேச்வரர். திரிபுராதிகள் தங்களுடைய முப்பு
சுர்லேச்வரர் ரங்களைச் சிவபெருமான் எரித்த பின்ன
சுபுத்தேச்வரர். ர் அப்பெருமானை எங்கள் மூவருள் இ
ருவர் உனதுவாயிற் காவலாளிகளாகவும், ஒருவன்மத்தள
முழக்கவுமாக அருள்செய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கத்
திரிபுராரி காஞ்சியில் எம்மையருச்சிப்பிராயின் அப்பணி
கிடைக்குமென்ன அவ்வண்ணமே வந்து பூசிக்கப்பெற்ற மு
புமூர்த்திகள்.

பஞ்சிப்பேட்டை.

சலந்தரேச்வரர் (சர்வதீர்த்தத்துக்குவாயுமுலையில்).

சலந்தராசுரன் ஆண்மையும் வன்மையும் எவவுலகும்
ஆளவல்ல இறைமைத்தன்மையும் பகைவரைவெல்லுந் திற
மையும் சிவபிரானால் மரணத்தையும் வேண்டிப் பூசித்தனன்

ஒணைச்வரர். காந்தேச்வரர்.

சர்வதீர்த்தத்துக்குத் தென்பாலுள்ளது

ஒணன் காந்தன் என்பவர் இரண்டுகரங்கள் இவ்
விருவரும் வாணசுரனுடைய சேனைத் தலைவர் யிருந்து
இவ்வுலக வாழ்வை வெறுத்துச் சிவபெருமானுடைய அன்
புவேண்டிப் பிரவித் துன்பத்தை யொழிக்கப் பூசித்தனர்
அவ்வாலயத்தருகிலுள்ள தீர்த்தம் அவர்களாலுண்டாக்கப்
பட்டது.

சேவந்தீச்வரர்.

வாயுதேவன் கந்தவாகனன் என்னும் பெயர்திபற செ
வ்வந்தி (சாமந்தி) மலர்களைக்கொண்டு பூசித்தனன் அத
னால் செவந்தீச்வரரெனப் பெயர்பெற்றனர். இவ்விடத்தில்
வயிர்வ மூர்த்தியினுடைய சூலாயுதத்தினை லுண்டாக்கப்
பட்ட சூலதீர்த்தமென்று ஒரு தீர்த்தமுள்ளது.

நவக்கிரகேச்வரர். (பருகதிக்குளத்துக்குக் கீழ்பால்)

சந்திரன் நீங்கலாக ஏனைய எண்மர்களும் கிரகநிலைபெறுதற்குத் தனித்தனி தங்கள் தங்கள்பெயரால் பூசித்தனா இவருள் சூரியமூர்த்தித் தலைவராதலால் பருதி என்கிற தன் பெயரால் ஒரு தீர்த்தமுண்டாக்கினர். அது பருதிக்குள மென வழங்கும்.

சுவர்னலிங்கேச்வரர். (பொன்னேரியில்)

பிரம விஷ்ணுக்களால் பூஜிக்கப்பட்டவர். சுவயம்பு மூர்த்தி. இந்தமூர்த்திபைத தொடப்பெற்றவர் பொன்னிற ததைப்பெற்றவர். சிலாபுமமாக அங்கு ஸ்பரிசவேதிகையென வொன்றுளது. அதுவுந் தொட்டவரைப் பொன்னுக்கல முதலிய பலமகிமைகளே யுடையது.

*சக்கரதீர்த்தம். (வெள்ளைக்குளம் தென்பக்கம்.)

அபுனர்ப்பவேச்வரர். (பிறவாததானேச்வரர்.)

வாம்தேவமுநிவ ரென்பவர் தாய்வயிற்றிருக்கும் பொழுதே பிறத்தற்கஞ்சி சிவபெருமானைத் தியானித்தா னெய்வே ! எனக்கு இவ்வண்ணம் கருவிற்பட்டுமூலம் பிறவித்துன்பத்தை யொழித்தருளல் வேண்டுமென்று பிரார்த்திசகக் சிவபெருமான் இரகசமுற்று அவ்விடத்திற்றேனெனக் காணும் வண்ணைஞ்செய்து அப்பனே ! நீ இப்போது யாதொருதுன்பமு முறாது வெளிப்படுவாய் நீ பிறந்தவுடன காஞ்சிகேஷத்திரத்தை யடைந்து இனிப் பிறவாவண்ணா என்னைப்பூசனை செய்வையாயின் நான்உன்னை இனிப் பிறவாவண்ணம் செய்கிறேனென்றருள அவ்வண்ணமே பூசிப்பிற் பிறவாரெறியளித்த பெருமானென வாழ்த்தினா.

முத்தீச்வரர். (பிறவாததானேச்வரருக்கு மேற்கு)

முன்சொன்ன வாம்தேவமுநிவர், காஞ்சியை விடாது வரசுஞ் செய்து மரணமடையாது கைலைக்குச் சென்று அங்கு கைலாய நாதரிடத்தில் சிவலிங்கமொன்று தொடுத்தரு

* இவ்விடம் கோணிரிகுப்பங்கிராம மென வழங்கும்.

ளப் பெற்று மீண்டுங் காஞ்சிக்குவந்து அவ் விலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்து முத்தீசரென்னுந் திருநாமமிட்டுப் பூசித்தனர். (இவ்விடத்தில் ஞானதீர்த்தம்)

இறவாத்தானேச்வரர். (ஏகாம்பரநாத ராலயத்துக்குக் கிழக்கு.)

மார்க்கண்டேய முனிவர் யமபயம் தனக்குண்டாகா திருத்தற்குமுள்ளும் முத்தராய வாழ்த்தற்கும் பூசித்தனர்.

மஹாலிங்கம். (இறவாத்தானேச்வரருக்குக் கிழக்கு)

அரிபிரமர்கள் ஓர் பிரளயத்தில் தாம் தாம் பரமேன்று மன்றாடி நிற்ப இருவர்க்கும் பரமாயபரமன் மகாலிங்கமாய் ததோன்றி இருவரையும் அபரங்களாக்கப் பின்னர் இருவரும் முன்போல் உலகினர்க்குப் பரமாயிருப்பப் பூசித்தனர். வீரட்டஹாஸேச்வரர்.

ஓர்சங்கர காலமாகிய இரவில் சிவபரஞ்சடர் உமா தேவியார்க்காண வீரமாகிய அட்டகாசத்துடன் ஆனந்த நடனஞ்செய்து புனருற்பவமாகிய உதயகாலத்தில் இஷிங்க வருவமாயினர். அக்காரணத்தால் வீராட்டஹாஸேச்வர ரெனப் பெயர்பெற்றனர். அந்த விலிங்கமூர்த்தியை அநேக சித்தர்கள் பூசித்து அற்புதமான சித்திகளைப்பெற்றனர். கொங்கணமுரிவரென்பவர் இச்சிவலிங்க மூர்த்தியே இக்காஞ்சியில் சங்கரகாலத்தில் எல்லாவுலகங்களையும் நீராக்கித் தன்னிடத்தில் ஒடுக்கிக்கொள்வது உண்மையாயின யான் வைத்திருக்கும் இக்குளிகையினை நீராக்கி உட்கொள்ளல்வேண்டும் என்றுசொல்கி அக்குளிகையினை அம்மூர்த்த தீபின்மேல் வைத்தனர். உடனே அதுசாம்பராய் உள்ளே சென்றுவிட்டது. அதுகண்ட முரிவர் அந்தோவென்றதிசயித்தீ அவ்விடத்திறுனே நிருநது சாவசித்தியுந் தமக்குண்டாகப் பூசித்தனர். இவ்விலிங்கமூர்த்தியை ஓர்க்கலத்தில் இலக்ஷ்மீதேவியானவள் நாராயணரைப் பார்த்து நீர் சிவபெருமானைப்போலும் பவளமேனியரா யிருப்பீராயின்

பொன்னிறமுடைய என்னக்குக்களிப்பாக விருக்குமென்ன அவர் பச்சவண்ணப்பெருமாளென இங்குவந்திருந்து பவ ளநிறம் பெறுவதற்குத் தன்னுடைய சக்கரத்தால் ஒரு தீர்த்த முண்டாக்கி நாடோறும் பதினாலாயிரத் தாமரைமலர்களால் பூசித்துப் பவனநிறம் பெற்றனர்

சக்கரதீர்த்தத்துக்குக் கீழ்ப்பக்கத்தில்,

பஞ்சபாண்டவேச்வரர்.

தருமர்முதலிய ஐவரும் துரோபதைசகிதமாய் உரோ மசா, முற்கலர், வியாசர் முதலிய பலமுனிவருடன் தீர்த்த யாத்திரையாய்க் காஞ்சிக்குவந்தபோது வீராட்டகாசலிங்க மூர்த்தியினுடைய பெருமைகளைக்கேட்டு அந்தமூர்த்தியை வழிபட்டு இவ்வெல்லை மிக்க மகிமையுடைத்தான தென்றெ ண்ணித் தனித்தனியே தங்கத் தங்கப் பெயரால் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்து அவரவர்வேண்டிய சித்திகளை டபெற்றனர்.

அதனால் பஞ்சபாண்டவர் பூசித்த ஐந்துலிங்கங்களே யல்லாமல் ஒன்றை துரோபதைமுதலியோரால் பூசிக்கப்பட்ட லிங்கங்கள் பல அவ்விடத்திலிருக்கின்றன. அவையெல்லாம் முன்னர் குறித்திருக்கும் ஈசுவரநாமங்களிற் காண்க

“ாசானேச்வரர். (பாண்டவேசத்துக்குக் கிழக்கு)

திக்காலகரில் ஒருவராகிய ஈசானதேவர் ஈசானதிக்கு க்குத்தலைவராயும் இந்திராதியெழுவருக்குத்தலைவராயும் இ ருத்ததற்குப் பூசித்தவர்.

சிப்பீசர். (கீழண்டைராஜவீதி)

வித்தியாதர ரென்னும வேதிய ரொருவர் சைவானுஷ்ட டானத்திற் சிறந்தவராய் குபேரன்மகளாகிய ரேகாவதி என பவளைக் கலியாணஞ்செய்துகொண்டு காஞ்சிபில் வாழ்நா ளில் ரேகாவதி என்பவள் சிவபத்தியிற் சிறந்தவளாய் ஆயிர முத்தாரங்களைக்கொண்டு நாடோறும் அர்ச்சித்துவர, சிவ

பெருமான் கருணைகூர்ந்து அங்குள்ள தீர்த்தத்தில் முத்து
ச்சிப்பிகள் தோன்றுமாறு அனுக்கிரகஞ்செய்ய அம்முத்தங்
களைக்கொண்டு என்றும் அாச்சித்து வந்தனர்.

முத்துச்சிப்பிகள் தோன்றியபடியால் அத்தீர்த்தம் சி
ப்பித்தீர்த்தமெனப் பெயர்பெற்றது.

கோனேரிசுப்பம். கம்மாளத்தெருவில்.

கங்கணேச்வரர். இவ்விரண்டுமூர்த்திகளும்க் உமா தேவி
கடகேச்வரர். யார் ஏகாம்பரநாதரைப் பூசிப்பதற்
காகக் கங்கணமும் ரகையும்க் அணிந்துகொள்வதற்குத் த
னித்தனியே பூசித்தனர்.

* துவக்கேளசிகேச்வரர் காமாக்ஷியம்பாள் கோயிலுக்கு
(சசானம்)

உமா தேவியார் திருக்கண்புதைத்த காலத்தில் தமக்கு
ண்டாயிருந்த கறுமேனியைக் காஞ்சியில்வந்துகழிகக அது
கவுசிகி என்னுஞ் சத்தியாய்ப் பூசித்தமூர்த்தியார்.

கண்ணீச்வரர். (ஷெ)

விடச்சுவாலையால் வெம்பிப்போனமேனியைப் படைத்
ததிருமால் அவ்வெப்புநீங்கப்பூசித்தனர்

மஹாகாளேச்வரர். (மகாகர்ளர்கோயிலில்)

மஹாகாளனென்னும் ஓர் பாம்பு முத்தியடைய விரு
ப்பங்கொண்டு சீகாஸத்தியில் பூசிததுவர அக்காளத்திநா
தா காஞ்சியில் எம்மைப்பூசித்தால் முத்திகொடுப்போமென்
றுசொல்ல வந்துபூசித்தது.

மோகினீச்வரர். (கண்ணீசர்பக்கலில்)

திருமால் மேரகினியருவங்கொண்டு அசுரரைமயக்கிய
பாவமீங்கப் பூசித்தனர்.

உருத்திரகோடீச்வரர். (மொட்டைக்கோபுரம்.)

ஒர்கற்பத்தில் உருத்திராதிகாரத்திலிருந்த கோடி பூசுதி
ரர்கள் மூத்திப்பதம் விரும்பி பூசித்தனர்.

அபிராமீச்வரர். (சங்குபாணிவிநாயகருக்குமேறாக)

திருமால் மாவலியை யடக்க வாமனவருவங் கொள்ள
வும், பின்னருலகையளக்கத்திரிவிக்கிரம வடிவங்கொள்ள
வும் பூசித்தனர். மாவலியை வெற்றிகொண்ட பின்னரும்
வந்து வாமனதீர்த்த மென்று ஒர்தீர்த்த முண்டர்க்கிப் பூசு
தது ஆனந்தங்கொண்டு சிவபெருமானுக்குத் தானெடுத்த
உலகளந்த வருவைக்காட்டி அவ்வுருவமாகவேநின்றனர்.

இராஜவீதி.

சேனாபதீச்வரர். (குமரக்கோட்டம்)

வள்ளிநாதர் சாமிநாதராய் எவர்க்கும் நாதராகிய சிவ
பெருமானது மொழியைக் கடந்ததற்குப் பரிகாரமாகப் பூ
சித்தனர்."

மகாசாஸ்தேச்வரர். (வாணியர் மண்டபத்தில்)

ஹரிஹர், புத்திரராகிய சாஸ்தா பிறந்தவுடன் சிவபெ
ருமானே நோக்கி உனது திருவருள் பெறுதற்குரிய தலைமை
த தன்மை எனக்கு வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க அது கா
ஞ்சிபுற பூசித்துப் பெறுவாயென்று கட்டளையிட அதுபோ
ல் வந்து பூசிக்கப் பெற்றபெருமானார்.

அபிராமீச்வரர். (வாணியர்மண்டபத்துக்கு அடுத்தசந்து.)

தேவர்கள் வரத்திலும் வன்மையிலும் சிறந்த அசுரர்க
ளிடத்தில், தங்களுக்கு வெற்றியுண்டானமை சிவபெருமா
ன லென்றுணராத தங்களா லென்றுணர்ந்து பெரும்
போரிற் றலைப்பட்டுநின்ப; இவர்களுது வெற்றித் திறத்தை
சசானராகிய சிவபெருமான் துரும்பென்று நாட்டி அவர்க
ளது அகங்காரத்தை யொழித்தனர். அஃதொழிந்த பின்னர்
உம்மையன்றி எங்களால் ஓரணுவும் அசைக்க முடியா தென்
று யாவரும் ஒருங்குகூடிப் பூசித்தனர்.

ஐராவதேச்வரர். (கச்சபேச்வரர் கோயிலுக்கு ஈசானம்)

ஐராவதம் என்கிறயானைத் தேவேந்திரனைத் தாங்கிப்பெருமை பெறப் பூசித்தது.

கச்சபேச்வரர்.

திருமால் பாற்கடலில் மந்தரமலையைத் தாங்கக்கச்சப (ஆமை) உருக்கொண்டு காததபின்னர் செருக்குற்றுக் கடலைக் கலக்கிய காலத்தில் சிவபெருமான் அவ்வாமையின் செருக்கடகி ஓட்டையெடுத்து மதாணிப்பதக்கமாக மார்பிலணிந்து கொள்ளவே பூர்வஞானம் பிறந்து சிவாபராதஞ் செய்து விட்டோமென்றஞ்சி அவ்வபராதம் நீங்கப் பூசித்தனராதலால் கச்சபேச ரெனப் பெயர்பெற்றனர்.

இவரையே பிரமன் கலைமகளோடு வந்து கிருட்டித நொழில் செய்யும் அனுக்கிரகம் பெறப் பூசித்தனன்.

இட்டசித்தீச்வரர். (கச்சபேசருக்குவடக்கில்)

அகரகுருவாகிய சுக்கிராகாரி விச்சிரயாக்கையும் மிருதசஞ்சிவினியும் பெறப் பூசித்தனன். இந்த சுக்கிராகாரியினுடைய ஆக்ஷையினால் ததீசிமுனிவரும்வந்து பூசித்து வசசிர சரீரத்தைப் பெற்றனர். தீர்த்தம் இஷ்டசித்தீர்த்தம் இதனுடைய மகிமை இங்கு எழுதமுடியாது. புராணத்திற் காணலாம் இத்தீர்த்தத்தின் வடக்கில் தருமசித்தீச்வரர். கிழக்கில் அர்த்தசித்தீச்வரர். தெற்கில் காமசித்தீச்வரர். மேற்கில் மோக்ஷசித்தீச்வரர்.

தீர்த்தத்துக்குக் கீழ்ப்பக்கத்தில் துர்க்கைச் சிஸ்தா ரூரியன வயிரவர். ஆகிய இந்நால்வர் நடுவில் விநாயகரிருக்கின்றன இவர் பஞ்சசந்திவிநாயக ரென்னும் பெயருடையார்

அரிசாபயஹரேச்வரர். (நெல்லிக்காரத்தெருவு)

திருமால் தனக்குப் பிருகு முனிவரால் நேர்ந்த சபதம் தக்கஞ்சிச் சிவபெருமானது நிக்கிரகத்தாலும் அனுக்கிரகத்தாலும் போக்கிக்கொள்ள வந்து பூசித்தனர்.

மதங்கேசுவரர். (நெல்லிக்காரத் தெருக்கோடி)

மதங்கமுனி என்பவரால் ஐம்புலன்களின் மதமுடங்கப் பூசிக்கப்பட்டவர்.

திரிகாலக்யானேசுவரர்.

முக்காலமும் அறிந்து கொள்ளவெண்ணிய பல ஞானிகளால் பூசிக்கப்பட்டவர்.

* சத்தியநாதேசுவரர். (மதங்கேசுவரருக்குக் கீழ்க்கு)

சிபி என்கிற இந்திரன் இந்திரபோகத்தை வெறுத்தது சிவபோகத்தை விரும்பி முத்திபதம் வேண்டிப் பூசித்தனன். கிருகநிலை பெறுதற்குப் புதனாலும் பூசிக்கப்பட்டவா. தீர்த்தம் - இந்திரதீர்த்தம். இது வாரதீர்த்தங்களில் புதவார தீர்த்தம். இந்த சேஷத்திரம் சத்திய விரத சேஷத்திரமெனவும், திருநெற்கி காரைக்காடு எனவும் பெயர் பெறும்.

சித்தீசுவரர். (குசுத்தெருவு)

சிவபரஞ்சடர் காமாட்சிதேவியாரது ஸ்ரீநான தீர்த்தமாகிய மஞ்சள் தீர் நதியில் ஆனந்தக் கூத்தாடிப் பின் சிவலிங்க முர்த்தியாயினர். இவர் பலசித்திகள் வேண்டிய பலசித்தர்களால் பூசிக்கப்பட்டனர்

ஆதிபதீசுவரர். (இராஜாம்பேட்டை)

சொன்ன வண்ணஞ் செய்தபெருமாள் பிரமனுடைய யாகத்தை யழித்தற்கு நடுராத்திரியில் வந்த வேகவதிநதியைக் காண்பதற்கு முடியாமல் தான் தீபம்போல் பிரகாசிப்பதற்காகப் பூசித்தபெருமானார், அக்காரணத்தால் அப்பெருமாள் விளக்கொளிப் பெருமானெனப் பெயர் பெற்றனர்.

புணதரேசுவரர். (ஆலடிப்பிள்ளையார் கோயில்)

கருடனுக்கஞ்சிய சர்ப்பசிரேஷ்டங்கள் சந்திரசேகரருக்கு நாம் ஆபரணங்களாக ஆவோமாயின் நாம் கருட்னைக கண்டு ஏன் கருடா சுகமா வென்று கேட்கலாமன்றோ வென வெண்ணிப் பூசித்தன.

காயாரோகணேச்வரர்.

பிரஹ்ம விஷ்ணுக்கள் ஒடுங்கவருங்கரலங்களில் ஆவாகலைச் சிவபெருமான் தனது திருமேனியி லொடுக்கக் கொண்டு இவ்விடத்தில் நடனஞ்செய்து வருகின்றவராதலால் காயாரோகணரெனப் பெயர் பெற்றனர். இலக்ஷ்மியினாலும் தேவகுருவினாலும் பூசிக்கப்பட்டவா.

தீர்த்தம் - லக்ஷ்மிகுண்டம் குருவாரதீர்த்தம்

பிள்ளைபாயளம்.

பச்சமேச்சுவரர் * (திருமேற்றளி)

திருமால் சிவசாரூபம் பெற்ற கேஷத்திரம்

ஒதபுரீச்வரர்.

விஷ்ணுமூர்த்தி தானும் யாவரைப்போலும் பிறந்திறத்தலுக்கு நாணமுற்றுத்தனது விஷ்ணு சொரூபத்தைவெறுத்துப்பிறவானெறியையளிக்கவல்ல சிவசாரூபத்தை யடைய வெண்ணித் திருமேற்றளி என்னும் இவ்விடத்துக்கு வந்து வைவச்வதமன் வந்திரத்தில் இருபத்தெட்டாவது கலியுகம் வரையில் தவஞ்செய்திருந்து ஸ்ரீ ஞானசம்பந்தப்பெருமானாரால் அச்சிவசாரூபத்தைப் பெற்று இலிங்கமூர்த்தியாயினர்.

ஒத்தீச்வரர்.

ஒதபுரீச்வரரை ஸ்ரீ ஞானசம்பந்தப் பெருமானார் திருப்பதிகத்தாற்பாடும்பொழுது அப்பதிகத்தைத் தாமுங்கேட்க வேண்டுமென்னும் ஆசையினால் வந்த சிவபெருமான்.

நூற்றுப்பதினேட்டு இலிங்கமூர்த்தங்கள்.

சிவகணத்தலைவர்களாகிய ஆனந்தருத்திரர் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட 118-ருத்ரர்களால் பூசிக்கப்பட்டவை.

நூறு இலிங்கமூர்த்தங்கள்.

அண்டங்களைக் காப்பவர்களாகிய கபாலீசன் முதலாய் நூறு ருத்திரர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவை.

அஷ்டவீத்யேஸ்வர லிங்கமூர்த்தங்கள்.

அனந்தர் முதலிய அஷ்டவிதயேச்சவரர்களால் பூஜி
கூடப்பட்டவை.

மண்டலேஸ்வர லிங்கமூர்த்தங்கள்.

குரோதனர் முதலான மண்டலாதிபதிகளால் பூஜி
கூடப்பட்டவை.

2000 தக்ஷபுத்ர லிங்கமூர்த்தங்கள் (கயிலாயநாகர் சுற்
ரிலும்)

மோக்ஷம்விருப்பிய தக்ஷனுடைய பிள்ளைகளால் பூஜி
கூடப்பட்டவை.

ஹேமலேப்பிள்ளைபாளையம்.

வயிரவீச்வரர். (சோணிச்வரர் கோயில்)

வயிரவர் சிவநிந்தையையே செய்துகொண்டிருந்த பிர
மனது ஐந்தாநதலையை நகத்தினுற்கள்ளி அதனைக் கபால
மாக வேந்தி அதில்திருமால் முதலியோருடையரக்தபிசை
யேற்று காஞ்சிக்குவந்து பூசித்தனர். இவ்ருட னெண்ணப
ட்ட எண்மரும்பூசித்தலிங்கங்கள் தனித்தனியே உள்ளன.

விஷ்வீக்ஷேனேச்வரர். (ஷட கோயிலுக்குத்தென்பால்)

விஷ்வக்ஷேனன் வயிரவமூர்த்தியின் சூலத்திலிருந்த
தன்னைத்திருமால் மீட்பித்தனராதலால் அதற்குக் கைமமா
ராகத் தக்ஷயாகத்தில் திருமாலிருந்த சக்கரத்தைத் தான்
வீரபத்திரமூர்த்தியிடம் பெற்றுக்கொடுக்கப் பூசித்தனன்

தக்ஷேச்வரர். (கச்சியப்பன்தெருவு)

தக்ஷன் வீரபத்திரமூர்த்தியால் தலையற்றுப் பின்னா
மேஷத்தின்றலையைப் பெற்று அவ்வாட்டுக்குரிய ஒலிக்கு.
றிப்போடு ஸ்ரீ ருத்திரத்தை யுச்சரித்துப் போற்றிக்காஞ்சியி
லவந்து பூசித்துக் கணத்தலைமை எய்தினன்.

வன்மீகநாதேச்வரர். (பவத்திர ராமேச்வரருக்குமேற்கு)

இந்திரன் ஓர்காலத்தில் தேவர்களுக்கெல்லாம் புகழு
ண்டாக வேண்டுமென்று எண்ணிச்செய்த ஓயாகத்தில், பு

கழுண்டாச, அநதப் புகழைத்திருமால் அடித்துக்கொண்டு போய் தேவாகளை வஞ்சித்துத் தன்னுடைய கோதண்டத்தை ஆன்றி அதன் துனியில் முகவாய்ககட்டையை வைத்துக்கொண்டு ஊன்றி நிற்ப இரதிரன்கண்டு இவரது தலை அற்றுப்போகு வகையைத் தேடவேண்டுமென்றெண்ணி இவ்வனாகநாதரைப் பூசித்தனர். இந்த கேஷத்திரம் சாலப்பாக்க ம்காலவாய்க்கு வடக்குக் கழனியிலுள்ளது.

கைலாயநாதர் நாரதேச்வரர். (புத்தேரிதெருக்கோடி)

திருமால் பவுத்தாவதாரங்கொண்டு நாரதரோடு திரிபுரத அகஞ்சுசென்று அங்குள்ளவர்க்குச் சிவபக்தியினம் உண்டாகும் வண்ணஞ்செய்து பின்னர் அம்மஹாபாவம் நீங்கநாடி ரோடும் வந்து பூசித்தனர்.

* அநேகபதேச்வரர். (கைலாயநாதருக்கு ஆக்னேயம்)

விநாயகரால் பூசிக்கப்பட்டவர்.

அகஸ்தீச்வரர். (உபநிஷத்பிரஹ்மசுவாமிகள் மடத்தில்)

அகத்தியர் ஏகாம்பரநாதர் ஆலயத்தில் தமதிஷ்டித்திபூர்த்தியாகும் வண்ணம் பூசித்துவரும்பொழுது இவ்விடத்தைத் தமதிருக்கையாகக் கொண்டிருந்தனர்தலால் இவ்விடத்திலும் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்துவந்தனர். அக்காலத்தும் அவ்விடம் ஆச்சித்யமாயிருந்தபடியினால் இக்காலத்தும் துறவிகளுடைய ஆச்சிரமமாகவேயிருக்கின்றது.

வீரராகவேச்வரர். (ஷா-மடத்துக்கு அக்னிதிக்கில் விளைநிலத்தில்)

ஸ்ரீ ராமர் இராவணனை வெற்றிகொள்ள அந்ஸ்தியமுறிவரிடத்தில் சிவமந்திரோப்தேசம் பெற்றுப் பாசபதவிரதம் பூண்டு பூசித்தனர்.

கற்கீச்வரர். (வீரராகவேச்வரருக்குத் தென்பக்கம்.)

விஷ்ணுமூர்த்தி ஹயக்கிரீவராய் அவதரித்த காலத்தில் பூசித்தனர். தீர்த்தம் மிருத்சானாதீர்த்தம்.

பலபத்திரராமேச்வரர். (பிள்ளைபாளயம்)

பலபத்திரர் பாரதயுத்தத்திற்கிருக்கும் மனமில்லாதவராய்த் தீர்த்த யாத்திரையாகப் போனபொழுது சரஸ்வதி தீரத்திலிருந்த முரிவர்களால் காஞ்சிகேஷத்திர மகிமை தெரியவருது உபமன்னிய முரிவரிடத்தில் சிவஜிஷைபெற்றுப் பூசித்தனர். சாலத்தெருவு மேலண்டை வயலில்.

சகோதரதீர்த்தம் (ஒக்கப்பிறந்தான்குளம்)

மாண்டேனீச்வரர். (ஷே-குளத்துக்குக்கீழ்ப்பக்கம்.)

மாண்டுகன்னிமுரிவர் அமமையில் தேவருலகில் அரம்பையரோடுவாழும் போகத்தை இம்மையில் இப்பிறப்பிற்றுகூனே அவ்வரம்பையரோடு கூடி அனுபவிக்கவேண்டிப் பூசித்தனர்.

வன்னீச்வரர். (ஷே-குளத்துக்குத் தென்கரையில்)

அக்கினி தேவன் தன்னுடன் பிறந்த மூன்று சகோதரருடனே தேவர்கட்கும் அனிகளேத்தாங்கும் வன்மையற்று இறந்துபோகத் தானும்பயந்து சிலநாள் சகோதர தீர்த்தத்தில் ஒளித்திருந்து தேவர்களால் வெளிப்பட்டு அவர்கள்வேண்டிக்கொண்டவண்ணம் அவியைததாங்கும் வல்லமையைப் பெறப்பூசித்தனர்.

இவ்வக்னிதேவன் தான் ஒளித்திருப்பதற்கு இக்குளத்தருகே வருது வருணனைத் தன்னையொருவருக்குங் காட்டக்கூடாதென்றும் எனக்கு நீ சகோதரனல்லவாவென்றும் பிரார்த்தித்து ஒளித்திருந்தனதலால் அக்குளம் சகோதரதீர்த்தமென்ப பெயர் பெற்றது.

சவுனகீச்வரர்.

சவுனகமுரிவர் முத்திவேண்டிப் பூசித்தனர்.

பராச்ரேச்வரர். (ஆடிசன்பேட்டை)

பராசரமுரிவர் தனது பிதாவாகிய சத்தி என்பவரும் அவருடன், பிறந்த நூற்றுவரும் கதாசனென்னும் அசுர

னால் கொல்லப்பட்டார்களென்று அறிந்தது அசுரகுலத்தை
காசனசெய்ய வெண்ணிப் பூசிக்கப்பெற்ற பெருமானா
முத்தீச்வரர்.

தம்பிரான் தோழரால் திருக்குறிப்புத் தொண்டர் தம
அடியார்க்கும் அடியேன் என்று போற்றப்பட்ட திருக்குறி
ப்புத்தொண்டருக்கு முததிகொடுத்தவர்.

கருடேச்வரர். (முத்தீசுவரருக்குப் பின்னையுள்ளவர்)
நீருடன் தந்தாய்க்கு சக்களத்தியினால் நேர்ந்த சிறை
பை நீட்பதற்காகப் பூசித்தனன்.

மணிகண்டிச்வரா.

தேவாசுரர்கள் தங்கனால் சிவபெருமான் விடமுண்ட
அபராதம் நீங்கப் பூசித்தனர்.

விஷகண்டிச்வரர் (ஷைமணிகண்டிசராலயத்துள்)

தேவர்கள் சிவபெருமான் தாங்கள் செய்த குற்றத்தை
எண்ணுது அமிர்தம் அளிக்க நருணையொழிப் பூசித்தனர்

பணுமணீச்வரர். (இவரும் ஷை ஆலயத்துள்)

வாசுகி தன்னிடத்திலுண்டாகிய விடத்தைச் சிவபெ
ருமான் பூசித்தனரே என்று தனது முடியிலுள்ள மணிக
ளால் அருச்சித்தனன்.

புண்ணியகோடீச்வரர். (பெருமான்கோயில் அநுமந்த
ராயர் கோயில் சந்து)

வரதராஜமூர்த்தியினால் பூஜிக்கப்பட்டவர்.

பிரம்ஹேச்வரர். (புண்ணியகோட்சருக்குக் கீழ்க்கு)

காப்பதாகிய தொழிலொன்றோடிருந்த திருமால் உல
கத்தோடு தன்னையும் படைக்கப்பெற்றமை பொழுது தா
னியல்பாக உலகைப்படைப்பது போலும் அத்திருமாலையும்
தானேபடைக்க வேண்டுமென்று சிவபரஞ்சுடரைப் பிராச்
ததிப்ப அவர்காங்கியில் பூசனைசெய்வையாயின் தருவே
மென்று சொல்ல அவ்வண்ணமேவந்து பூசித்தனர். இந்த

கேஷத்திரம் சிவாத்தானமென வழங்கும். வேகவதி நதிக்கு
த தென்பக்கம். தேனம்பாக்கம் என்னுங் கிராமம்

தும்பவனம்.

நைகிஷவ்யேசுவரர்

நைகிஷவ்யமுநிவர் மோகஷ சித்தியின் பொருட்டு ன
ம்பைம்லரால் பூசித்தனர். பூஜைநிமித்தமாய்த் துமபைச்செ
டிமைவனமாக வைத்தனராதலால் துமபவனமெனப் பெயர்
பெற்றது.

வியாசசாந்தாசர்யர்.

வியாசமுநிவர் காசியில் நாராயணரே பரப்பிரமமென்
று கூறிய அபராதம் நீங்கப் பூசித்தனர்.

சப்தத்தானேசுவரர் (ஏழிலிங்கமூர்த்திகள்)

சப்தருஷிகளும் முத்திபதம் வேண்டித் தனித்தனியே
தங்கள் தங்கள் பெயரால் பூசித்தனர்.

பார்க்கவேசுவரர்.

சுகர் அசுரர்களுக்கு வேண்டிய மாயவித்தைகளில
தான் வல்லவராய்ப் பிரகாசிக்கப் பூசித்தனர்.

அஷ்டபுஜேசுவரர்.

அஷ்டபுஜப்பெருமான் நக்ராசுரன் முதலிய எண்மா
களை ஏககாலத்திற் கொல்ல எட்டுக்கரங்கள் தனக்குண்டா
கப் பூசித்தனர்.

நரசிம்மேசுவரர்.

நரசிங்கப்பெருமான் இரணியகசிபனைத் தான் கொ
லும் வல்லமையைப் பெறப் பூசித்தனர்.

சர்பேசுவரர்.

நரசிங்கப்பெருமான் தனது நரசிங்கச் சட்டையைச்
சிவபெருமான் சரபமாய் வந்து கிழித்தருளியிருணையை
நாடிப்பூசித்தனர்.

வேதநூபுரேச்வரர். * திருமாகரில்.

வேதங்கள் ஓர்காஸ்சிவபெருமான் சகத்சம்ஹார ஜயப் பிரதாப நடனம் இத்திருமாகரலின்கண் செய்யுங்காலத்தில் அப்பெருமானது திருப்பாதத்தில் நூபுரமாக விருந்து கணீல்கணீல் எனலுவித்திருக்கப் பெற்றபாவராஜமபோற்றப்பெற்ற புண்ணியத்தை நாடிப்பூசித்தன. சேயாற்றுக்குவடகரை

காதம்பரேச்வரர் (கடம்பர்கோயில்.)

வேதங்கட்குக் காஞ்சியின்கண் ஏகாம்பரநாதர் நாம எவ்வெவ்விடத்தில் எவ்வெக் கோலங்கள் கொள்ளுகின்றோமோ அவ்வக் கோலங்கட் கேற்றவாறு உங்களைக்கொள்ளுகின்றோமென்று அனுக்கிரகஞ் செய்தபடியே தாருகாவனத்தில் பிஷாடன கோலங்கொண்ட காலத்தில் அவ்வேடங்களைக் கோவணமாகக் கொண்டனராதலால் வேதங்கள் அக கருணையை நாடிப்பூசித்தன. சேயாற்றுக்குத் தென்கரை

அத்யாபகேச்வரர். * திருவோத்தூர்.

வேதார்த்தவுண்மைகளை ஓர் காலத்தில் கைவவேதிய ராகிய சிவபரஞ்சுடர் தேவர்களுக்கும் வைதிட்சைவரனுஷ்டனத்திற் சிறந்த மஹருஷிகளுக்கும் அத்திய்யனபூர்வகமாயோதியருளினர். இந்நகேஷத்திரம் சேயாற்றுக்கு வடகரை.

திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் ஆண்பனையைப் பெண்பனையாக்கிய கேஷத்திரம்.

குரங்கணீச்வரர். * குரங்கணிமுட்டம்

ஸ்கந்த பத்தினியாகிய வள்ளியம்மையின் மாதாவாகிய மானுருவுகொண்ட லக்ஷுமியினாலும், சிவயோகியாய் வந்த விஷ்ணு மூர்த்தியினாலும்; பிரமனாலும், இந்திரனாலும், நாரதமுநிவராலும், அதுமாராலும், சிக்ரோடமுநிவராலும், காகையாய் வந்த யமனாலும் பூசிக்கப்பட்டவர். இழமனால் உண்டாக்கப்பட்டயம் திர்த்தம் ஒன்றுண்டு.

வ்ருஷபேச்வரர்.

திரிபுரதகன காலத்தில் வ்ருஷபமாய்த் தாங்கிய திரு

மாலாலும், சுப்பிரமணியக்கடவுளாலும், நந்திதேவராலும், காளியினாலும், அநேக அசுரர்களாலும் பூசிக்கப்பட்டவர்.

ஜீவத்பாகேச்வரர் (வ்ருஷபேச்வரருக்கு வாயுமூலையில்)

இலக்ஷ்மி நாதராகிய விஷ்ணுமூர்த்தியினால் பூஜிக்கப் பட்டவர்.

தாளிவனேச்வரர். * (திருப்பனங்காடு)

அகஸ்தியரால் பூஜிக்கப்பட்டவர். தீர்த்தம்சடாகங்கை.

கிருபாநாதேச்வரர். புலஸ்தியரால் பூசிக்கப்பட்டவர்

இவ்விரண்டு லிங்கமூர்த்திகளும் ஒன்றாகவுள்ளன.

திருப்பக்குழி.

வராஹேச்வரர் (பெரிய காஞ்சிபுரத்துக்குமேற்கு)

வராக அவதாரங்கொண்ட திருமால் பூமியைப் பாயா ய்ச் சுருட்டிக்கொண்டு போன இரணியாக்களைக் கொண்டு பூமியை முன்போல் நிலைநிறுத்திப் பின்னர் இச்செயலைச்செய்ய வல்லகடவுளர் நம்மைப்போல் எவரிருக்கின்றனர் என்று இறுமாப்படைந்த காலத்தில் அச்செயலேயன்றி இவ் விறுமாப்புச் செயலையும் அடக்கவல்லோனாகிய யானொருவ னிருக்கின்றேன் என்னை மறந்தனையோ வென்று சிவபரஞ்சு டர் வேடுருக் கொண்டுவந்து திருமாலாகிய அவ்வராகத்தின் கொம்பைப் பிடுங்கி மார்பிலணிந்து கொள்ளவே செருக் கொழிந்து மனந்தெளிந்து ஓசசனே! இதற்குயான் செய்யு ங்கைம்மாறு யாதென்று காஞ்சி எல்லையிலுள்ள திருப்பூக்குழியிற் பூசித்தனர். அச்சிவாரஞ்சனைக்கு ஓர்குண்டமொன் றெடுத்து அதில் நீலோத்பல முதலிய நீர்ப்பூக்களை யுண்டாக்கி அதனைச் சிறப்பித்தனராதலால் அவ்வூர் திருப்பூக்குழி எனப் பெயர் பெற்று திருப்பக்குழி என வழங்குகின்றது.

சுயம்புவேச்வரர். (ஷைவராஹீச்வரருக்குக் கிழக்கு)

சடாயுவானவன் உத்தமமகிய மேரிசூதகதிலேண்டு மென்றேண்ணத் தன்பெயரால் சுயம்புவேச்வரரைத் தன் பெ

யர் விளங்கச் சடாயுலிங்கம் என்று பிரதிஷ்டை செய்து பூசிததனன். சடாயுதீர்த்தமென்று தீர்த்தமுமுண்டாக்கினன்

வாணேச்வரர்.

வாணசுரன் தனக்குண்டாகிய தோள்தினைவை சிவபரஞ்சுடரோடு மல்யுத்தஞ்செய்து போக்கிக் கொள்ள வெண்ணிக்கேட்ட குற்றநீங்கப் பூசித்தபெருமானார்.

அந்தகேச்வரர். (வராகேச்வரருக்குக் கிழக்கு)

அந்தகாசுரன் திருமால் முதலிய தேவர்களை யெல்லாம் எதிர்த்துப் போர்புரியுங் காலத்து அவரெல்லாம் அவனோடு போர் செய்யமுடியாது பெண்வடிவங் கொண்டு எங்கெங்கும் ஓடினர். அங்கங்கும் அவ்வந்தகன் விடாது பின் சென்று பல துன்பங்களைச் செய்யப் பின்னரவரெல்லாம் கையாலயத்துக்குப்போய் உமாதேவியாரது தோழியர்களாகிய சுததி கூட்டங்களோடுக்கலந்து அவர்களோடுகூடியிருந்தனா அது கண்ட அந்தகன் அவர்களோடு போர் செய்வதற்குக் கூடாமற் சென்று சிலநாள்கழித்து கயிலாயத்திற் டோர்செய்ய வந்தனன். அவனது அகங்காரத்தைக்கையலாயநாதன்கண்டு வயிரவக் கட்டவுளை யழைத்து இவனை யடக்கி வருவாயென்று கட்டளையிட அவர் அவனை அதிக சலபமாயச் சூலத்திற் குத்திமேனோக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு கூத்தாடிக் கொண்டே காஞ்சிக்குவந்துநிற்ப அந்தகன் சூலாயுதத்தி லிருந்தவண்ணம் தோத்திரஞ்செய்து வேண்ட வயிரவக்கடவுளிரக்கமுற்றவராய் அவனைச் சூலாயுதத்தினின்றும் இரக்கி நல்லறிவு தோன்றுமாறு ஜீனுக்கிரகஞ்செய்தனர். செய்யவே அவனும் சாந்தகுணமுடையவனாய் முத்தியை வேண்டி பூசித்தபெருமானார்.

அம்பிகாவனேச்வரர். (அம்பி என்னுங்கிராமம்.)

காமாக்கிதேவியாரது தோழியருட் சிறந்த அம்பிகை முதலிய தோழியர் தேவியாரது கட்டளையின்படி நந்தவனமடைவத்து அதில் தேவி மகிழும்வண்ணம் கோட்டினங்களி

ஹீம் கொடியினங்களினும் நிலத்திலுண்டாகும் இனங்களினும் நீரிலுண்டாகும் இனங்களினும் உண்டாகும் மலினங்களெல்லாம் எக்காலத்தும் உண்டாகவேண்டுமென்று பிரானே தசித்து ஆம்பிரநாயகனை வாழ்த்தி அந் நாதவனத்திறுந்நே சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து அம்பிகாவனேச்வரரெனத் திருநாமமிட்டுப் பூசித்தனர்.

(பெரியகாஞ்சிபுரத்துக்கு மேற்கு.)

* பிரவாளேச்வரர். திருமாற்பேறு.

பிருந்தை என்பவளைத் தன்மனையாட்டி யாகக்கொண்டு சுகித்துவாழ் வெண்ணி அவளது கணவனாகிய சலந்தராகரன் அழிந்தநாளில் அவளைக்கூடிய திருமால் அவவகுநனைக கொன்ற அரிய சக்கராயுதத்தைச் சிவபரளுகடரிடத்திறுபெறுதற்கு இந்தக் க்ஷேத்திரத்தில்வந்து இச்சிவலிங்கமுடாததியைக் கண்டு தெரிசிக்கும்பொழுது சிவலிங்க மூர்த்தியின்கண் காமாஷிதேவியார் தமது திருக்கரத்தாற் றடவித தட ஷிப்பவளம்போற் சிவந்துபோன திருமேனியையும், நான்கு திக்குகளிலும் நான்கு திருமுகங்களையும் அம்முகங்கள் தோறும் ஆயிரமாக அருந்தவரெல்லாம் நின்று போற்றுவ காட்சியையும் இறைவன் காட்டி நிற்பத் திருமால் அத்திருக்கோலத்தைக் காணுந்தோறும் அதிசயித்துக் கருணையுடைய வியந்து இந்த மூர்த்திதான் நாம் வேண்டியாங்களிக்க வல்ல நென்றெண்ணி நாடோறும் ஆயிரம் மலர்கள் கொண்டுருச்சிதது வந்தனர். பிராட்டியார் வருடச் சிவந்தபவள மேனியை நாட்டியதால் பிரவாளேச்வரரென்னுந் திருநாமம் வந்தது. சதன்றியும் சாதரூபர், மணிகண்டர், தயாநிதியார், பவளமலையார், வாட்டந் தவிர்த்தார், சாகிசனர், திருமாற்குப் பேறளித்தார் என்னு நாமங்களையு முடையார். ஆக இவருக்குரிய நாமங்கள் பிரவாளேச்வரர் முதலாக எட்டு (படுவூர் ஸ்டேஷனுக்குச் சமீபம்.)

* இக்குறியிட்டக் க்ஷேத்திரங்கள் தேவாரம் பெற்றுள்ளவை.

பரசுராமேச்வரர். (திருமாற்பேற்றுக்குக்கிழக்கு.)

சமதக்னி முரிவருக்குப்பிறந்த பரசுராமர் என்னுந் திருமால் கார்த்தவீரிய நென்பவனால் தன்தானை யிறந்துபோனதைக் கண்டு மனம் புழுங்கி க்ஷத்திரியவமசத்தை நாசஞ் செய்யவெண்ணி அவவாற்றல் தனக்குண்டாகப் பூசித்தனர்.

ரேணுகேச்வரர். (பரசுராமேச்வரருக்குத் தெற்கு)

(தந்தை சொன்மிக்க மந்திரமில்லை) என்னும் நீதியை எண்ணிய தன்மகனாகிய பரசுராமரால் கொல்லப்பட்ட இரேணுகை மீண்டுந் தன்மகனாலேயே எழுப்பப்பட்ட பின்னர் மகளீர் கற்புநிலையுடையராயின் அவர் உலகினரால் தொழுக தெய்வமாவ ரென்னும புதழை நாம் வெளியாக்கல் வேண்டுமென்றெண்ணி இங்குவந்து தன் பெயரற் பூசித்தனா

குருரேச்வரர் (திருமாற் பேற்றுக்குத்தெற்கு கூர்மகிராமம்) குருரரென்னு முரிவா சசானலிங்கம், தத்புருஷலிங்கம், அகோரலிங்கம், வாமதேவலிங்கம், சத்தியோசாதலிங்கம் என்னும் பஞ்சபட்டிரம் நாமங்கனால் ஐந்துலிங்கங்களைப் பிரதிஷ்டைசெய்து சிறுநதமலகளைக் கொண்டு ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தாலர்ச்சனை செய்து வந்து சிவசாயுஜயத்தைப் பெற்றனர்.

திருமாற் பேற்றுக்குச் சமீபத்தில் கோலிந்தபாடி என னும் ஓர் க்ஷேத்திரமுண்டு இவ்விடத்தில் கோலிந்தராகிய திருமாலுக்கும் ஸ்வேதர் முதல் லகுளர் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட யோகாசாரியர்களுக்கும் ஸ்ரீதக்ஷிணமூர்த்தி பரமசாரியராய் எழுந்தருளியிருந்து வேத வேதாந்தங்களைப் பாடமுறையாகச் சொல்லி யருளினர். அதனால் கோலிந்தபாடி எனப் பெயர் பெற்றது. இவ்விடத்தில் தெய்வதன்மையுடைய கிளி யொன்றிருக்கின்ற தென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இவ்விடம் தொட்டு ஏகாம்பரநாதராலயத்துக்கு வடக்கிலுள்ள பருதிக்குளம் வரையில் மேற்சொன்ன யோகாசாரியரெல்லாம் தனித்தனியே சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்து பூசித்திருக்கின்றனர்.

காஞ்சிகேசத்திர மஞ்சரி முற்றிற்று.

சாவதீர்த்தத்தில் ஸ்நானகாலத்தில் சொல்லவேண்டிய

தியான சுலோகம்.

ஸ்ரீசைல ஸ்யாக்னி திக்பாகே யோஜனே சைகவிம்ச
தே. காவேரி கிருஷ்ணயோர்மத்யே தத்ரகௌரீ தபோவனே
சும்பாயா தக்ஷிணேகூலே ருத்ரசாலா தராதலே. (க)

எகாம்பர நாயகச் சம்புஸ் ஸதா தத்ரைவ வர்த்ததே
உ. மாலிங்கன ஸக்ராந்த குசகங்கண முத்ரிதஃ. (உ)

லிங்க மேகாம்பர் நாதஸ்ய ஸைகதம் ஸமுபாஸ்மதே
யோர்ச்சயோ ருத்ர சாலாயாம் லிங்கமேகம் பிரயத்னத்

கோடிலிங்கார்ச் சனபலம் சிவலோகஞ்ச கச்சதி, யோ
வசே ருத்ரசாலாயாம் க்ஷணூர்த்தம்வா ததர்த்தகம். (ச)

முச்சயதே சர்வபாபேப்யஸ் ஸாக்ஷாத் பர்க்கோ நராக்
ருதி, சிவபீஜ சமுத்பூதம் வேதசாகாபி ருஜ்வலம். (ரு)

மருக்ண்டு தநயாதாரம் ரசாலந்தம் நுமாம்யஹம், ஸ்ரீம
தேகாம்பர் விருக்ஷஸ்ய யோவஸேன் மூலபூதலே. (ஸ்)

குணவ்ருத்தா முஹூர்த்தஸ்ய கோடிலிங்கார்ச்சனம்
பவேத, சுப்ரசநம் மஹாதேவ்யா நித்யகல்யாண சுநதரம்

மஹாப்ரளய பாபக்னம் ரசாலேச மஹம்பஜே, ருதே
சாம்பிக்யோ கஞ்ச்யாம் சிவாவிர்ப்பாவ வாசரே. (அ)

கலியாணம் ரூர்வத கோடி உநயாதானபலம் பவேத
கோடிலிங்கப பிரதிஷ்டாயாம் யத்பலம் ஸ்தான கஸ்யது.

தத்பலம் லபதேமர்த்யஸ் ஸகிருச்சுதேச சேவயா, ஹ
ரரோம சமுத்பூத சர்வதீர்த்த ஸமந்வயாத். (கரு)

கம்பயாபூரிதம் வந்தே பாத்ரமதத் ஸர்வதீர்த்தகம்
பாத்ரயா ஸர்வதீர்த்தேஷு ஸ்நானதோயத் பலம்ந்ருணம்.

சர்வதீர்த்தே ஸக்ருத் ஸ்நானாத் தத்பலம் லபதேநர
யயிதம் பிராதுருத்தாய ஸ்நானகாலே பதேநரஃ. (கஉ)

சுலோகத் த்வாதசமாத்ரேண சுலோகோக்த பவமாப்
நுயாத, ஏகத் ரஹஸ்ய மாக்யாதம்சர்வதீர்த்தப் பிரகாசகம.

யப்பேடே ச்ருணுயாநித்ய மிமமத்யாப மாதராத், சர்வ
தீர்த்த ஸரஸ் ஸ்நானாத் யத்பலம் தத்பலம் லபேத்.

இநதக்ஷேத்திரத்தில் முக்கியமான சில அற்புதங்களுள்

அவைவருமாறு

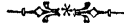
முதலி மண்டபமூன்று, அவற்றுள் ஒன்று சர்வதீர்த்த
தக் கரையிலிருக்கின்றது. ஒன்று முத்திச்வரர் கோயிலி லி
ருக்கின்றது. ஒன்று துலுக்கர்களது தர்க்காவாயிருக்கின்ற
து. இவை யன்றி, கங்கைகொண்டான் மண்டபத்துக்கு நி
ருதி மூலையில் ஓர் மண்டபமிருக்கின்றது. அதற்குப் பரம
நாத மண்டபமெனப் பெயர். அது முன் ஏகாம்பரநாதரு
க்கு வாகன மண்டபமாயிருந்து, இப்பொழுது மகுதியா
யிருக்கின்றது. இதுவுமன்றிச் சப்பிரமணியக்ஷேத்திரமாகிய
குமரகேரட்டத்துக்குத் தெற்கில் ஓர் நடபாலியுண்டென்று
ம, அதில் ஆயிரம் இதழ்களோடுகூடிய ஓர் தாமரை மலரு
ண்டென்றும், அதில் முருகக்கடவுள் பாஷராய் விளையாடிக்
கொண்டிருக்கின்ற ரென்றும், அவரது ஆலயத்தில் சுவர்ண
விருக்ஷமிருப்பதென்றும், தெய்வத்தன்மையுள்ள மயிலொன்
றிருப்பதென்றும், காமாக்ஷிதேவியாரது ஆலயத்தில் சண்பக
விருக்ஷமிருப்பதென்றும், மாவடியில் கபோதப் பறவையுட,
நாகணவாய்ப் பறவையு் மிருப்பதென்றும், திருமாகறலில்
மாடப் புறவிருப்பதென்றும், கோனேரிசூப்பத்திலுள்ள சக்
கரதீர்த்தத்தில் சக்கரவாளப் புகழியிருப்ப தென்றும், இன்
னுமிவை போன்ற பலவற்புதங்களிருப்பனவென்றும், இரட்
டையருலாமுதலிய பலதூல்களில் நன்றாய்க்கூறப்பட்டுள்ள
ன. கல்வி மண்டபம் ஏகாம்பரநாதர லயத்தில் சரஸ்வதி ம
ண்டபமென்றும், கணக்கறி மண்டபம் இரட்டைமண்டப
மென்றும் வழங்கிவருகின்றன. கீழண்டைராசவீதியில் ஈசா
ன்யத்தில் துலாபாரதான மண்டபம் என்று ஒன்றுள்ளது.

உ

நீருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீகாமாக்கிதேவ்யைநம:

காமாக்கி லீலா பிரபாவம்.

இ ஃ து

ஸ்ரீ கோளகிமடநிவாஸ பஞ்சாக்கூர சிவாசாரியர்
மரபில வந்தவரும், ஸ்ரீ ஏகாம்பரநாதர் பூஜகரும், ஸ்ரீ முத்து
கச்சடேச்வர சிவாசாரியர் குமாரரும்
ஆகிய
ஸ்ரீமத் - பைரவ சிவாசாரியா
முன்னிலையில்

கா - ஏ - ஆலாலசுந்தரம் பிள்ளை

அவர்களால்
மொழிபெயர்க்கப்பட்டு,
ஸ்ரீ காஞ்சி சிவநேசச்செல்வர்களின்
பேருதவியால்

சென்னை:

வித்யா பரிஸ்கர அச்சியந்திரசாலையில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விசுவாவசு ஹஸ் பங்குனிமீ

1906.

இதன் விலை அ.ரூ 12.

விளம்பரம்.

இப்புத்தகம் மிகவும் அவசியம வேண்டியவர் ஸ்ரீகாஞ்
சிபுரம் ஆடிசன்பேட்டை பண்டாபிஸ் ம-நா-ந-ஸ்ரீ - து. ஆ.
பாலசந்தர முதலியாரவர்களிடத்திலும், சின்னகாஞ்சிபுரம்
வேள்ளாழஞ் செட்டித்தெரு ம-நா-ந-ஸ்ரீ - கு. அப்பாசாமி
செட்டியாதிவர்களிடத்திலும், சென்னைபெத்தூராய்க்கன் பே
ட்டை கோவிந்தப்பநாயக்கன் தெரு வித்யா பாஸ்கர ஆர்.
சியந்திரசாலை புரொப்ரைட்டர் ம-நா-ந-ஸ்ரீ - டீல்லவபுரம்-
ஆ-சோமசுந்தரசெட்டியாரவர்களிடத்திலும், ஷெசென்னை
வேப்பேரிரெண்டால்ஸ் ரோட் 19-நெம்பர் வீடு ம-நா-ந-ஸ்ரீ
கா. ஏ. ஆ. ஏகாம்பரம் பிள்ளையவர்களிடத்திலும் வி. பி
மூலமாய்ப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

௭.

சிவமயம்.

நிருச்சிந்றம்பலம்.

விகடசக்ரவிநாயக ஸ்தோத்திரம்

ஸ்வகடஜாத மதாச்சரித பம்பர
பாகடகூஜித நாதித திக்தடம்
நிகடவாவரித மேகரசாலினே
விகடசக்ரவிநாயக மாச்சரயே.

மாதாமஹ மஹாசைலம்
மஹாஸ்தத பிதாமஹம்
காரணம் ஜகதாம்வந்தே
கண்டாது பரிவாரணம்.

ஆம்பரநாத ஸ்தோத்திரம்

ஐச்வர்யம் பரமந்த்வ மாதிமத்யாநத வர்ஜிதம்
ஆதாரம் சர்வலோகானாம் அநாதார் மவிக்ரயம்
அநந்தானந்த போதாம்பு நிதி மத்புதவிக்ரமம்
அம்பிகாபதி மீசான மனிசம் ப்ரணமாமயஹம்.

'சுப்ரசன்னம் மஹாதேவ்யா நித்யகல்யாண சுந்தரம்
மஹாப்ரளய பாபக்னம் ரசாலேச மஹம்பஜே.

உமாஸிங்கன சக்ரந்த குககங்கணமுத்ரிதம், லிங்க
மேகாம்ப்ர நாதஸ்ய சைகதம் சமுடாஸ்மஜே.

திரிபுரசுந்தரிஸ்தோத்திரம்.

இக்ஷுக்கோதண்ட புஷ்பேஷு பாசாங்குச லசத்கராம்
உத்பத்தூர்ய நிபாம்வந்தே மஹாத்ரிபுரசுந்தரீம்.

விச்வகாரண நேத்ராட்யாம் மஹாத்ரிபுர சுந்தரீம், பர
தகாகர சம்ஹாரீம் காமாக்ஷீம் தாமஹம்பஜே.

சுவர்ணகாமாக்ஷி ஸ்தோத்திரம்.

சுவர்ணங்கீம் ரத்னபூஷாட்யாம் சுகஹஸ்தாம் சுகிஸ்
மிதாம், காஞ்சி நிவாசினீம்வந்தே காமாக்ஷீம் காமிதார்த்தத
தாம்

ஆம்பரலிருக்ஷி ஸ்தோத்திரம்

சிவபீஜஸமுத்பூதம் வேதசாகாபி ருஜ்வலம், மருகண்டு
தனயாதாரம் ரசாலம்தம் நமா ம்யஹம்.

காமகோடிபீட ஸ்தோத்திரம்

ஜகத்காமகளாகாரம் நாபிஸ்தானம் புஷ்பரம், பத்ரிக
மஸ்ய காமாக்ஷ்யா மஹாபீட முபாஸ்மஹே.

காமகோடிமஹாபில ஸ்தோத்திரம்.

காபதீமண்டபாதாரம் நாபிஸ்தானம் புஷ்பரம், பு
ருஷாரத்தப்ரதம் சம்போ பிலாபராந்தந் நமாம்யஹம்.

சர்வதீர்த்த ஸ்தோத்திரம்.

ஹரீரோம சமுத்பூத சர்வதீர்த்த சமன்வயாக்த், சீவ
தீர்த்தா ஹ்வயம் வந்தே கம்பாயா பூரிதம்சரீர்.

வேகவதிநதி ஸ்தோத்திரம்.

நமஸ்தேபிரஹ்ம பத்னிதவாம் ஸரிதரூபாம் சரஸ்வதி
ம், சர்வபாப ப்ரசமனீம் வேகவத் யபிதான்விதாம்.

காமாக்ஷிலீலா பிரபாவத்தில் வரும் அம்சம் என்பதினைவு:

160-அம்சங்கொண்டது 1-யோசனை. ஒரு யோசனை
க்கு மைல்-10. ஒரு மைலுக்கு அம்சம்-16

ஸ்ரீ காமாக்கிதேவ்வையநம:

அத்தியாய விஷய சூசவின.

முதலத்தியாயம்.

பராசத்தி பலவிதமான பிலரூபமாயும், யந்திரரூபமாயும், பிம்பரூபமாயும், இன்னும் பலரூபமாய் மிருது தனது ஆதிக்கியத்தைக் காட்டுகின்ற ஸேஷத்திரங்கள் பலவிருப்பினும் பராசத்தியிலயநதிர பிம்பரூபமாயிருக்கின்ற மகிமையையும், சிவசொரூபமாயிருக்கின்ற அறபுதக் காட்சியையும் விஷ்ணு சொரூபமாயிருக்கின்ற மோகனக்காட்சியையும், விளக்குவது காஞ்சியா யிருத்தலால் இது மேம்பாட்டிடையதாயிற்றென்பதையும், சிவகாமேஸ்வராங்கஸ்தா, சிவஸ்வாதீனவல்லபா, என்கிற நாமங்களைப் பராசத்தி யுடைத்தாயிருப்பதால் சோதிலிங்க சததி சொரூபினியாயும், விஷ்ணுரூபினி, விஷ்ணுமாயாவிலாசினி என்கிறநாமங்களை யுமுடைத்தாயிருப்பதால், வரதராஜமூர்த்தியாயும் இருக்கின்றாரென்பதையும், சோதிலிங்க சத்திசொரூபமாயிருக்கின்ற அவசரம் முத்தான்மாக்கள் சர்வமநதிர சர்வஜ்ஞான சித்தியடையும்பொருட்டென்பதையும், வரதராஜமூர்த்தியா யிருக்கின்ற அவசரம் பெத்தான்மாக்கள் மாயா விலாசமாயிருக்கின்ற இஷ்ட்காமிய போகசித்திகளையடையும் பொருட்டென்பதையும் விளக்குவது

இவைகளின்றி இவ் வத்தியாயத்தில் காஞ்சிக்கு முதலாவரணத்தி னெல்லையாயுள்ளது, — கிழக்கில் சமுத்திரம் எனவும், தெற்கில் தகூண பிளகினி எனவும், மேற்கில் சிலாஹ்ருதமெனவும், வடக்கில் சுவாமி புஷ்கரணிஎனவும், — இரண்டாம் ஆவரணத்தினெல்லையாயுள்ளது, — கிழக்கில் மாவடிபுரம் எனவும், தெற்கில் தேவடிபுரம் எனவும், மேற்கில் விரிஞ்சிபுரம் எனவும், வடக்கில் நாகலாபுரம் எனவும், — மூன்றாம் ஆவரணத்தினெல்லையாயுள்ளது, — கிழக்கில் திரிவே

ணிசங்கமீநகரம் எனவும், தெற்கில் வியாக்கிரபுரம் எனவும், மேற்கில் க்ஷீராப்திநகரம் எனவும், வடக்கில் நந்திகங்காபுரம் எனவும் கூறப்படும் மூன்றாவரணங்களை யுடைத்தெனவும், சத்திய விரதக்ஷேத்திரமுதலாக எண்ணப்பட்ட ஒன்பது நாமங்களை யுடைத்தெனவும்,— இவைகளன்றி பாலாற்றின் வரலாற்றையும், — பராசத்திமூன்றுவித சொரூபமான மையையும், அவ்வவற்றின் வரலாறுகளையும் விளக்குவது.

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

வரதராஜருடைய க்ஷேத்திரத்தினெல்லை க்ஷேத்திரங் கென்னுந் தூக்காலய முதல் நரசிஹ்மராலயம் வரையில் எனவும், அவ்வெல்லைக்குள் முக்கியமான தூக்காலயம் நான்கெனவும், சிவாலயம் மூன்றெனவும், விஷ்ணுவாலயம் எட்டெனவும், முத்திரைகளை நெனவும், தீர்த்தங்கள் நான்கெனவும், இவற்றின் வரலாறுகள் இவை எனவும் விளக்குவது.

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

வரதராஜப் பெருமான் வீற்றிருக்கின்ற அத்திகிரி, இலக்ஷுமீதேவி சரஸ்வதிதேவி இவ்விருவரும் தங்கள் தங்களுக்கே பெருமையுடைத்தென்பதை நாட்டிக்கொள்ள இரதிரனை வினவ அப்பொழுது சரஸ்வதியால் அவனுக்கு வந்த சாபவுருவெனவும், அந்த அத்திகிரியில் நரசிஹ்மர் குஹாநரசிஹ்மராய் வீற்றிருத்தற்குக் காரணம் இது வெனவும், பெருமாள் சநிதிக்குப் பின்பக்கத்தில் இரண்டுபல்லிகள் இருக்குங்காரணம் இதுவெனவும் இவற்றின் வரலாறுகள் இவை எனவும் விளக்குவது.

நான்காவது அத்தியாயம்.

அத்திகிரியில் திருமால் வரதராஜமூர்த்தியாய் வருவதற்குக் காரணம் பிரமனுக்குச் சிருட்டிதண்டங் கொடுத்தற்கெனவும், வேகவதி என்னும் நதி சிருட்டிதண்டம் பெறுதற்குப் பிரமன் செய்யத் தொடங்கிய யாகத்தை யழித்தற்கு வந்த சரஸ்வதிதேவி எனவும், அந்தநதியால் யாகத்துத்

குயாதொரு இடையூறும் வராவண்ணம் வரதராஜர் காத்தவகை இது இது வெனவும், இந்த அததிகிரியில் வரதராஜப் பெருமான் வைகுண்ட முதலியவைகளைக் காட்டிலும் நிசபிரியமுடையராயிருத்தற்குக் காரணம் இதுவெனவும் விளக்குவது.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

வேகவதியாய் வரதகலைமகள் திருமாலால் அவமானத்தை உடையதனை தலால் அவ்வவமான நிவிர்த்தி அவராலே நியமானமையும் நிகர்த்தியான பின்னர் பிரமதேவனோடு முன்பேரல் கூடி மகிழ்ந்தமையும் விளக்குவது.

ஆறாவது அத்தியாயம்.

ஏகம்பரநாதருடைய எலலை காயாரோகணேஸ்வரரால் முதல் சுவேதப்பெருமானாலயம் வரையில் எனவும், அவெலலைக்குள் முக்கியமான தூக்காலயம் நான்கெனவும், சிவாலயம் எட்டெனவும், விஷ்ணுவாலயம் எட்டெனவும், முத்திரைகள் ஐந்தெனவும், தீர்த்தம் நான்கெனவும், இவற்றின் வரலாறுகள் இவை எனவும் விளக்குவது.

ஏழாவது அத்தியாயம்.

ஏகம்பரநாதர் இடங்கொண்டிருக்கும் மானிருக்கதினுடைய சொருபம் இதுவெனவும், அது ஒப்பிரளயகாலத்தில் மார்க்கண்டேயருக்காய்வளர்ந்து அவரைக்காத்து அவரைக் காஞ்சியில் வாழச் செய்த விதம் இதுவெனவும், மாங்களியினுடைய பெருமை இதுவெனவும் விளக்குவது.

எட்டாவது அத்தியாயம்.

ஏழாவது அத்தியாயத்தில் சொல்லிய மானிருக்கமுலத்திலிருக்கும் சோதிலிங்கப் பெருமானது சொருபம் இதுவெனவும், அச்சோதிலிங்கப் பெருமானின் தழுவுவதற்கு உழாதேவியார் ஸூகயிலாயத்தை விட்டு வந்த காரணம் இதுவெனவும், கயிலாயத்தை விட்ட அம்மையார் பதிரிகாசசிரமத்தை வந்தடைந்தமையும், அந்த ஆச்சிரமத்திலுள்ள காத்தியாயனமாமுநிவர் அவ்வம்பிகைக்கு யோகதண்டமுதலி

யவை கொடுத்தமையும், அவைகளைப் பெற்றுக் காசிக்ரு வரதபின்னர் அங்கு யாவரையும் வருத்திவிருந்த துவாதச வருடக்ஷாமத்தைப் போக்கினமையும், அதன்பின்னர் காஞ் சிக்ரு வரதபோது யோகதண்ட முதலியன வெல்லாம் சிவ பூஜைக்குரிய சிவலிங்க மூர்த்தி முதலியனவாக மாறினமையும், அதன் பின்னர் அமமையார் காஞ்சியில் அரியதவமிய றறிவந்ததினால் சிவபெருமானார் கங்கையைக் கம்பாநதியாக பபெருகிப்போகச் செய்தமையும், அவ்வெள்ளத்தை உமா தேவியார்பிரளய பந்தனியைக் கெண்டடக்கினமையும், மீளவும் சிவபெருமானார் பிரளய பந்தனியினுடைய கபால த்திலடங்கியிருந்த வெள்ளத்தைப் பெருகிப்போகச் செய்த மையும் அவ்வெள்ளத்தைக் கண்டு காமாக்ஷிதேவியார் ஏகாம்பரநாதரைத் தழுவினமையும், தழுவிமாததிரததில் கோடசுகொடுத்துத் திருமணஞ் செய்துகொண்டு யாவருக்கும் அனுக்கிரகஞ் செய்தமையும் விளக்குவது.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

சர்வதீர்த்தமானது ஏகாம்பரநாதா தம்முடைய காற பெருவிரலால் உண்டாக்கப்பட்ட தென்பதும், இரண்டுமு றை பெருகிவந்த கம்பைவெள்ளம் அதில் வீழ்ந்துள்ள தெ ன்பதும், அந்தச்சர்வதீர்த்தம் கரமாக்ஷித்தனினால் கட்ட பபட்டதென்பதும், பின்னர் அத்தேவி தாம் செய்துவந்த முபபத்திரண்டறங்களை நடத்திவரக் கணபதியை நிபமித் தாரென்பதும், சர்வதீர்த்த மகிமையினால் ஓர் பிராமணனு டையபிதூர்க்கள் நரகத்தினின்றும் சுயிலைக்கேகிஞார்க ளெ ன்பதும் விளக்குவது.

பத்தாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ காமாக்ஷி தேவியினுடைய எல்லே சேஷத்திராங்கி என்னுந் தூர்க்காலயமுதல் சுவேதப் மெருமாளாலயம் வரையி ல் என்பதும், அவ்வெல்லைக்குள் முக்கியமான தூர்க்கால யம் ஆறென்பதும், விஷ்ணு வாலயம் நான்கென்பதும், சி வாலயம் ஐந்தென்பதும், தீர்த்தம் நான்கென்பதும் அந்தச்

காமாக்ஷிதேவியினுடைய ஆலயத்துக்குள் அன்னபூரணியா லயம், சாஸ்தாவாலயம், அஞ்சன காமாக்ஷிசநிதி, சந்தான ஸ்தம்பம் என்பன உள்வென்பதும் இவற்றின் வரலாறுகள் இதன் மைய வென்பதும் விளக்குவது.

பதினொன்றாம் அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ காமாக்ஷிதேவியினுடைய ஆலயத்துள் பராசத்தி வீற்றிருக்கும் மண்டபம் காயத்திரி மண்டபம் என்பதும், அதற்கு ஆதாரமாயுள்ளது மஹாபிலம் என்பதும், அந் தமஹா பிலத்துக்குரிய மஹிமையினால்வந்த நாமவிவரணம் இவையென்பதும், அவற்றுள் காமகோடி காமகோஷ்டம் எ னனும் இரண்டு நாமங்களுக்குள்ள விசேஷணங்கள் இவை யென்பதும், பின்னர் பநநாகரனுடைய உபத்திரவம் இத் தன்னாத தென்பதும், அவ்வகரனுடைய உபத்திரவத்துக் கு அஞ்சி அங்குவந்த தேவர்களுக்கு அந்த மஹாபிலத்தி னுடைய பிரபாவம் இத்தன்மைத்தென்று விளக்கிய விதம் இத்தன்மைத்தென்பதும், அந்தப் பிலபிரதக்ஷண மகிமை இத்தன்மைத் தென்பதும் விளக்குவது.

புன்னிரண்டாம் அத்தியாயம்.

காமகோடி. பீடத்தில வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீ திரிபுரசுரநரி யினுடைய வாணனையையும், தேவர்களுடைய துன்ப நிவிர தத்தின் பொருட்டுப் பிலத்தினின்றும் தேவி வெளிப்பட்டு வந்து உலகனைப் பீஸ்மீகரப்படுத்தித் திரிமூர்த்திகளை யுண் டாககிப் பின் மறைந்துபோனமையையும், பின்னரத்தேவி பநநாகரப் பிரேதத்தோடு வெளிவந்தமையையும், வெளி வந்து தேவர்களுக்கு அப்பநதனைப் புதைத்து தனக்கால பழுண்டாக்கித் தன்னைப் பிரதிஷ்டைசெய்து தெரிசித் தும் விநயத்தைச் சொன்னமையையும், அவர்கள் தன்னைத் தெரிசித்தபின்னர் அவர்களுக்குத் தனவரலாறெல்லாம் தெ ருந்நின்றமையையும் தேவசொன்னதுபோல் அதேதவா ரைப் பூஜித்தமையையும், நான்குயுகங்களில் பராசத்தியைப் புரத்தாரா இவரிவரென்பதையும் விளக்குவது.

பதினமூன்றாம் அத்தியாயம்..

பநநாகரனைப் புதைக்கத் தொடங்கிய பொழுது அந்தப்பள்ளத்தில் தவஞ்செய்திருந்த அக்ஷரனைத் திருமால்

கொல்லத் தொடங்கிய காலத்தில் அசுரக்கூட்டங்கள் பெரு வெள்ளமாகத் தோன்ற அவைகளை யொழிப்பதற்கு இரண்டு சிவபூதங்கள் தோன்றி அவைகளை யொழித்துத் திருமாலோடு யோர்செய்து தோல்வியடைந்துபோகத் திருமால் நின்றார் இருந்தாரா கிடந்தாரா என்கிற மூன்றுவித கோலங் கொண்டமையும், மூன்றுவித கோலங்கொண்ட திருமால் சிவபூதங்களை இம்சித்தது சிவாபராத மென்றெண்ணி அது நீங்குதற்குச் சிவபெருமானைத் தியானிக்க அவரனுக்கிரகத்தால் பஞ்சதீர்த்தமுண்டாய் அவரபராதத்தைப் போக்கினமையும், பின்னர் அவ்விரண்டு பூதங்களை அத்தீர்த்தத்துக்குக் காவலாக நியமித்து அவைகளுக்கு ஆகாரதிருப்திகளுண்டாக்கித் திருமாலையும் அவ்விடத்தில் ஓர் திருப்பதியாகக் கொண்டிருக்கச் செய்தமையும் விளக்குவது.

பதினான்காம் அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ ஏகாம்பரநாதருக்கு வல்லபையா யிருந்த காமாक्षி தேவி பிரமாவினுடைய வேண்டுகோஷால் சுவர்ண விக்கிரகமாய் நியமிக்கப்பட்ட காரணத்தையும், அந்த அம்பிகையினுடைய சவுந்தரியங்களையும், இந்தக் காஞ்சிசேத்திரத்தில் சிவசேத்திரங்களோடும் தேவி யில்லாமையுக்குக் காரணத்தையும், சிவபெருமானாது நெற்றிக்கண்ணை எரிந்துபோன மன்மதன் காமாक्षி தேவியினிடத்தில் வரமபெற்றுக் கோடி மன்மதர்களாய் வரப்பெற்று ருத்திரகோடிகளை வெற்றி கொண்டமையும், மன்மதகோடியர் உண்டான காலத்தில் பூமண்டலத்திலுள்ள சகல சிவசேத்திரங்களிலும் சத்தி ரூபமாகிய அம்பிகை யுருவங்களெல்லா மறைந்து போகப் பிற்பிரமனால் பிரதிஷ்டையான காரணத்தையும், பிரமனை நோக்கிச் சுவர்ண காமாक्षிக்கும் ஏகாம்பரநாதருக்கும் திருக்கலியாணம் நடத்த வேண்டிய விதிமுறைகளையும், பராசத்தியையும், தபஸ்காமாक्षியையும், சுவாணக, மக்ஷியையும் ருத்திரயாமன தந்திரப்படிச் செய்யவேண்டிய பூஜையினுடைய பேதமுறைகளைச் சொன்னமையும், பிரமன் தனக்கு ஸ்ரீ சக்கரஸ்தானத்தை மிதித்ததனுண்டாகிய கணகுருட்டைப் போக்கிக் கொண்ட விதத்தையும், பின்னர் பராசத்தியைப் பூசித்தவா வரலாற்றையும் விளக்குவது.

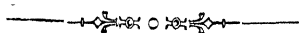
அத்தியாய விஷய சூசனை முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீ தரிபுரசுந்தர்யைநம:

காமாக்கிதேவ்யைநம :

காமாக்கி லீலா பிரபாவம்.

மு த ல த் தி யா ய ம்.

து தீ.

காரணி கருமமாற்றுங் கடவுளர் முடிமேற் றங்குஞ்
சீரணி ஞானபாதச் செல்வியே கம்பற் போற்றித்.
தாரணி தழைப்பாரூந் தன்னருட் குலையில் வாழும்
பூரணி தாமக்கண்ணி பொற்பதஞ் சிரமேற் கொள்வாம்.

பீடத்திரய விவரணம்.

இப்பூமணடலம் ஐம்பது கோடி யோசனை விசாலமுள்
ளது • இதனுள் தேவி சம்பந்தமான பீடங்கள் ஆறாயிரத்
தி நானூறு. அவற்றுள் அறுபத்து நான்கு பீடங்கள் கிற
ந்தன. அவற்றுள்ளும் ஐம்பத்தாறு பீடங்கள் கிறந்தன.
அவற்றுள்ளும் முப்பத்தாறு பீடங்கள் கிறந்தன. அவற்று
ள்ளும் பதினெண் பீடங்கள் கிறந்தன. அவற்றுள்ளும் மூ
ன்று பீடங்கள் கிறந்தன.

அவையாவன :—காமராஜ பீடம், ஜாலந்தர பீடம்,
ஒட்யாண பீடம்.

இம்மூன்று பீடங்களையும் பூசித்தவர் :—ஹங்கிரீவர்,
பிருகு முனிவர், வியாச முனிவர்.

இவருள் காமராஜ பீடத்தில் யாக்பவ கூடத்தைப்பூசி
ததவா ஹயக்கிரீவர். ஜாலந்தர பீடத்தில் மனோபவமென
கிற மத்திய கூடத்தைப் பூசித்தவர் பிருகு முனிவர். ஓட
யாண பீடத்தில் பராபீஜ சொரூபமான காமரூபத்தைப்பூசி
ததவர் விபாச முனிவர். காமராஜ பீடம் காஞ்சி நகரத்தி
லும, * ஜாலந்தர பீடம் ஜ்வாலாமுகி யென்கிற சேஷத்திரத
திலும, ஓட்யாண பீடம் ஜகந்நாத மென்கிற சேஷத்திரத
திலும உள்ளன

காஞ்சிமண்டலத்தி னெல்லை

(முதலாம் ஆவரணம்)

கயதாரதிக்குத் தென்பாகத்தில் (200) யோசனை தூர
தத்திற்கு மேலுள்ள சமுத்திரகட்டத்தின் 0 அக்கினிதிகை
குழக்கெல்லை. அதற்குநிருதியில் (7½) யோசனை தூரத்திலுள்ள
தஷிண பிணிகினியே தெற்கெல்லை. அதற்கு வாயுவில் (7)
யோசனை தூரத்திலுள்ள || சிலாஹ்ருதமே மேற்கெல்லை, அ
தற்கு ஈசானத்தில் (8) யோசனை தூரத்திலுள்ள சுவாய்
புஷ்கரணியே வடக்கெல்லை.

கிழக்கெல்லையாகிய சமுத்திர கட்டத்தின் மகிமை.

கிழக்கெல்லையாகவுள்ள சமுத்திரகட்டம் காஞ்சிப்பதிக
கெல்லையாக வமைந்தமையானும், சரஸ்வதி தேவிமுன்
னெருகாலத்தில் தனக்கு நேர்ந்த ஓர் 0 தோஷத்தை மீற்றிக
கொள்ள நதியுருவங் கொண்டு இக்கடலிற் சங்கமமாய்ப் பரி
சுத்த மடைந்து தன் கணுவனோடு சேர்ந்து சமுத்திர ராஜ

*ஜாலந்தரபீடமும், ஓட்யாணபீடமும் வடதிசையிலுள்ளன. 0 காஞ்சி
நகரம், ஓடத்திரூபமாய் நிருமித்திருப்பதாகலான்கோணமாகிய அக
கினிதிக்கையே கிழக்கெல்லையாக எடுக்கப்பட்டது.

|| சிலை என்றால் கல், ஹ்ருதம் என்றால் மடு. ஆகலான் அது கல்லாறு
எனவழங்குகின்றது. 0 தோஷமென்றது - காஞ்சிப்புராணத்திலு
வா 3, 4-ஆனப் படலத்திற் காண்க.

னைப்பார்த்து இத்தீரத்தில் எவ்ரெவர் எவ்வெக் காலங்களில் ஸ்ரானஞ் செய்த போதிலும் அவரெல்லாம் பரிசுத்தராய் சிவபத மடைவரென்று வரமளித்தமையானும் இவ்வெல் லைஞ் ஸ்ரானஞ் செய்ய லாகாதென விதித்த காலங்களில்லை யாயின.

தேற்கெல்லையாகிய தக்ஷிணபிணிகினியின் மகிமை.

முன்னொரு காலத்தில் அசுரகுருவாகிய பிருஞ்முனிவா சிவானுக் கிரகத்தினால் பூமியிற் கிடந்திருந்த பிணிகமென னும் தனுசை எடுத்துத் தாங்கிய பொழுது கங்கை நதிநுட மாய்ப்பெருக் கெடுத்தோடியது. அதுகண்ட முனிவர் இத் திணிகினியினு லுண்டானபடியால் * பிணிகினியெனப் பெயர் பெற்று வழங்கக் கடவதென்றும் இதில் ஸ்ரானஞ் செய் பவர்கள் புண்ணிய சொருபிகளாய்ச் சிவலோக மடையக் கடவர்களென்றும் வீரமளித்தனர்.

மேற்கெல்லையாகிய சிலாஹ்ருதத்தின் மகிமை.

முன்னொரு காலத்தில் அதுமார் அமிர்தம்போலும் பி ழைப்பிக்க வல்ல ஓஷதிகளைப் பிறித்தெடுத்து வரும்போது சிலாஹ்ருத தீர்த்தத்தில் அலம்பிப் பின்னர் லக்ஷ்மணரிடக் திற்கொண்டு போய்க் கொடுத்தனர். அலம்பிய காலத்தில் இதில் யாரொருவர் ஸ்ரானஞ் செய்கின்றார்களோ அவர் கள் சித்தர்களாய் நெடுங்காலஞ் சீவித்திருந்து பின் நெய் வத் தன்னைப்படைந்து விஷ்ணுபதத்தை யடையக் கடவர்க ளென்று வீரமளித்தனர்.

ஓடக்கெல்லையாகிய சுவாமி புஷ்கரணியின் மகிமை.

முன்னொரு காலத்தில் விஷ்ணுமூர்த்தி லக்ஷ்மீ தேவி யைக் கலியாணஞ் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று விரு

* பிணிகினி என்னும் நதியானது பெண்ணையாறு எனவழங்கு சின்றுது.

ம்பிச் சித்த வேடங்கொண்டு திருப்பதி என வழங்கும் சேஷாசலத்தை வந்தடைந்த காலத்தில் தன்னுடன்வந்த சீடர்களுடைய ஸ்நானபான நிமித்தம் ஓர் நடாசத்தை யுண்டு பண்ணி அதில் விரஜாதியைப் பிரதிஷ்டைசெய்து தாமும் தமது கலையாண முடிந்த பின்னர் ஸ்நானஞ்செய்து *சுவாமிபுஷ்கரணி என்று பெயரிட்டு இதில் யாரொருவர் ஸ்நானஞ்செய்கின்றார்களோ அவர்கள் இவ்வுலகில் எல்லாப் போகங்களையும் அனுபவித்துப் பின்னா எனது லோசத்தை யடையக்கூடவார்களென்று வரமளித்தனர்.

இந்நான் கெல்லைக் குட்பட்ட பிரதேசம் துண்டரனென்னும் அரசனால் நீதியோடு ஆளப்பட்டமையான் துண்டரமண்டலமெனப் பெயர் பெற்றது.

(இரண்டாம் ஆவரணம்.)

காஞ்சிக்குக் கிழக்கெல்லையாகிய சமுத்திரத்திற்கு (1) யோசனை மேற்கில் மாபலிபுரம். அதற்கு (5) யோசனைநிருதியில் தேவகிபுரம். அதற்கு (5) யோசனை வாயுவிப் பிஞ்சு புரம். அதற்கு (5) யோசனை ஈசானத்தில் நாகலாபுரம் அதற்கு (5) யோசனை ஆக்னேயத்தில் முற்கூறிய மாபலிபுரம்.

வரலாறு

பூர்வத்தில் மஹாபலிச் சக்கிரவர்த்தி பரமசிவானுக்கிரகம் பெற்றுப் பெருஞ்செல்வ மடைந்து அங்கு வாழ்ந்திருந்தனனாகலால் மாபலிபுரமெனவும், —உக்கிரரேன நென்னும் அரசனும் பரமசிவராதனை செய்து கன்னியாரத்னமாகிய தேவசி என்னும் பெண்ணைப் பெற்று அங்குவாழ்ந்திருந்தனனாகலால் தேவகிபுரமெனவும், —அரம்ஷபயும் பரமசிவாராதனைசெய்து இந்திரனுக்கு ஊர்வகிமுதலாயினாரைக்

* சுவாமிபுஷ்கரணி என்பது திருப்பதிக்குக் கிழக்கிலுள்ளது.

காட்டிலும் தான் அதிகப் பிரியை யாவதற்குத் தவகுசெய்யப் பிரமன் சிருட்டிசெய்த புரமாதலால் அது விரிஞ்சிபுரமெனவும்,—உலகங்களுக் கெல்லாம் நாசந தரும்பீடபான விடம் நசிகத்தி னின்றிந தோன்றிய பொழுது அதனை மஹாதேவ ரஞ்சாது கையிலேற்ற விடம் அதுவாதலால் நாம ஹலாபுரமெனவும் பெயர் பெற்றன.

இந்நான்கு புரங்களுக்குட்பட்ட பிரதேசம் ஏகாமபர நாதர் பூஜார்த்தமாய் வந்த பார்வதி தேவியா வீற்றிருந்தபுற நிய தவததினால் பிரகார மடைந்தமையால் துபாவனமெனப் பெயர் பெற்றது.

இப்பொழுது சொல்லிய நான்கெல்லைக்குள் மாபலிபுரத்துக்கு (3) யோசனை மேற்கில் *திரிவேணி சங்கமநகரம் அதற்கு (1½) யோசனை நிருதியில் 0 வியாக்கிர புரவனம் அதற்கு (1¼) யோசனை வாயுவில் || கூர்ராப்திநகர ம அதற்கு (1½) யோசனை ஈசானத்தில் 0 நந்திகங்காபுர ம் அதற்கு (1¼) யோசனை ஆக்னேயத்தில் முன்னர்க் கூறிய திரிவேணிசங்கமநகரம்

வரலாறு

விஷ்ணுமூர்த்தி தன்னுடைய ஓர் பீக்தனுக்குத் திரிவேணி சங்கமத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தால் வரும்பலனை அவ்விடத்திலடையும்படிச் செய்தன ராதலால் திரிவேணி சங்கம நகரமெனவும்,—வியாக்கிர பாதருக்கு நடராஜமூர்த்தி பூரவத்தில் இவ்விடத்தில் நிருத்த தரிசனங் காட்டின ராதலால்

* திரிவேணிசங்கம நகரமென்பது திருமுகக்கூடலென வழங்குகின்றது. அதுசீவரமென வழங்கும் சிவபுரத்திலுள்ள 0 வியாகிரபுரவனமென்பது திருப்புவலிவனம் எனவழங்குகின்றது. இது உத்தரான்மே ருக்குப்போகும் வழியிலுள்ளது. || கூர்ராப்தி நகரமென்பது திருப்பாற்கட லெனவும். 0 நந்திகங்காபுரமென்பது தக்கோலம் எனவும் வழங்குகின்றன.

வியாக்கிரபுரவன மெனவும்,—விஷ்ணு மூர்த்தி தன்னுடைய ஓர பத்தனுக்குத் திருப்பாற் கடலில் தாம் வீற்றிருக்கும் கோலத்தை இங்குக் காட்டின ராதலால் க்ஷீராப்திரகரமெனவும்,—சிவபெருமானாரிடத்தில் அன்புள்ள வோர்புலையன் தன் விளை நிலமெல்லாம் மழையின்றிப் பாழ்படக்கண்டு வருந்தியிருப்ப அச்சிவபெருமானார் இரங்கி நந்தி வாயின் வழியாகக் கங்கையை வரச்செய்து பயிரை வளர்ப்பித்துப் பின் அவனை அததீர்த்தத்தில் மூழ்கச்செய்து மோக்ஷமடையச் செய்தனராதலால் நந்திகங்காபுர மெனவும் பெயர் பெற்றன.

இந்நான்கு நகரங்களுக்குட்பட்ட பிரதேசம் மூன் பிரமன் செய்த அஸ்வமேதத்திற்குச் சாலையாக வமைந்து விளங்கினமையான் பிரமசாலை யெனப் பெயர் பெற்றது.

இப்பொழுது சொல்லிய விஷ்ணு சேஷத்திரத்தில் திரி வேணிசங்கமத்திற்கு (1) யோசனை மேற்கில் பாஞ்சாலிகை என்னுந் துர்க்கை,—அதற்கு (89) அம்சம் மேற்கில் கன்னி கேசர் என்னுஞ் சிவபிரானார்,—அதற்கு (50) அம்சம் உதத ரத்தில் சூரிய புஷ்கரணி திரத்தில் ஸ்வேதாக்கியர் என்னும் விஷ்ணு மூர்த்தி,—அதற்கு (17) அம்சம் கிழக்கில் சந்திர புஷ்கரணி திரத்தில் சேஷத்திராங்கி என்னுந் துர்க்கை,—அதற்கு (51) அம்சம் ஆக்னேயத்தில் முற்கூறிய பாஞ்சாலிகை என்னுந் துர்க்கை,—என்றெண்ணப்பட்டவர் வீற்றிருக்கின்றனர்.

சேஷத்திரநாம விவரணம்.

காஞ்சி சேஷத்திரத்தை சத்தியவிரத சேஷத்திர மெனவும், பாஸ்கர சேஷத்திர மெனவும், தைஜஸ சேஷத்திரமெனவும், ஹரிஹர சேஷத்திர மெனவும், சத்தி சேஷத்திர மெனவும், மஹா புண்ணியப் பிரத சேஷத்திர மெனவும், கைலாசம், வைகுண்டம், ஸ்ரீபுரமெனவும் வரும் ஒன்பது நாமங்களால் சான்றோர்கள் புகழ்கின்றனர்.

வரலாறு

என்றும் சிவசுரநித்தியத்தை யுண்டுபண்ணுகிறதாயும், மஹாசக்திப் பிரபாவத்துக்கு முதலிடமாயும், அந்த மஹாசக்தியின் பிரதான சக்திகளுடைய வைபவங்கள் விளங்கத்தக்கதாயும் சக்தி சொரூபமாகிய விஷ்ணு சக்திக்கு அதிஷ்டானமாயும், நாச மற்ற தாயும், சான்றோர்களாற் சூழப்பட்ட தாயும் இருப்பதால் சக்திய விரத கேசத்திரமெனவும்,—சிரேஷ்டமான மலைகளாலும் ஆலப்பங்களாலும் சூழப்பட்டிருப்பதால் பாஸ்கரகேசத்திரமெனவும்,—மஹாபிலம், மஹாவிருகடம், புண்ணியகோடி விமானம், என்னு மிவைகளையுடைய தாயிருப்பதால் தைஜஸகேசத்திர மெனவும் சக்திசிவாந்மகமாயிருப்பதால் ஹரிஹரகேசத்திர மெனவும்,—விஷ்ணுவென்றும் சக்திஎன்றும் சகுணபாவணியால் இரண்டுருவமாகப் பாவிக்கப்பட்டும் மஹாமாயை என்று நிர்க்குண பாவணியால் ஒருருவமாகப் பாவிக்கப் பட்டும் விளங்குகின்ற ஆகம் சிற்சந்தியாகிய மஹாதேவியே ஆகாச ரூபமாயுள்ள பிலசக்தி ரூபமாயும், ஸ்திரீ ரூபமாயுள்ள காமாகுசி சக்தியாயும், புருஷரூபமாயுள்ள வரதராஜசக்திரூபமாயும் இருப்பதால் சக்திகேசத்திரமெனவும்,—அழிவில்லாததாயும் நிர்மலஸ்தானமாயும் புண்ணியாதிக்கிய முடையவர்கள் வாழ்தற் கிடமாயும் இருப்பதால் கைலாசம், வைகுண்டம், ஸ்ரீபுரமெனவும்,—எந்தவிருகடங்களும் தேவவிருகடங்களாயும், கிணறு தடாகம் நதிமுதலிய வற்றிலுள்ள சலங்களும் சுங்கா தீர்த்தமாயும், மாதாடரெல்லாந் தேவர்களாயும், சிலைகளில்லாம் சிவவிஷ்ணு சொரூபங்களாயும், நடப்போருடைய பாததூளிகளெல்லாம் பரிசுத்தத்தைச் செய்ய தக்கதவையாயும், வீசுகின்றகாற்று பாவச் செயலையடக்கும் அங்குசமாயும், இருப்பதன்றித் தேவர்களும் சித்தர்களும் மோகூடா பேசையுள்ள சிரேஷ்டமான ருஷிகளும் அநக கேசத்திரத்தில் தேஜோரூபமாய்ப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பதாலும் இவ்வண்ணம் யாவும் எவரும் தெய்வரூபமாகு

விருக்கின்ற படியினால் புண்ணிப்பிரத சேஷத்திரமெனவும் சொல்லப்படும்.

துண்டரமண்டலத்துள் “சத்தியவிர்த சேஷத்திர” முதலாகச் சொல்லப்பட்ட ஒன்பதுநாமங்களை யுடைத்தாயிருக்கிற எல்லை எதுவோ அது காஞ்சித் தலமென்று சொல்லப்படும்.

இந்த எல்லையின் நடுவில் ஸ்ரீ வித்தியா பரமேஸ்வரியினுடைய ஸ்தோத்ரம் பத்தினின்றும் வெளிப்பட்டதாயும் நாரத தமாகிய ஞானத்தைக் கொடுக்கிற அமிர்தசொருபமாயும் தேசத்திற்குவரும் நரைதிரைமூப்பாதி துக்கங்களைப் போக்கடிப்பதாயும் கிருதயுகத்தில் அமிர்தசொருபமாயும், திரேதாயுகத்தில் பால் ருசமாயும், துவாபரயுகத்தில் நெய் ருபமாயும், கலியுகத்தில் சலரூபமாயும், இவ்வண்ணம் யுகங்கடோறும் செல்லுகின்ற மகிமையுடைத்தாயும், ஸ்நானஞ்செய்த மாத்திரத்தில் சகல பாவங்களையும் போக்கி முத்தியைக் கொடுப்பதாயும் உள்ள பாலாறு ஒன்று செல்லுகின்றது.

பாலாற்றின் வரலாறு

பூர்வத்தில் பராசத்தியினுடைய பாலுண்டருளிப் மகிமையினால் சர்வஞ்ஞாயும் பண்டிதோத் தமராயும் விளங்குஞ் சுப்பிரமணியர் ஓர்கால் பிரமணேநோக்கி ஞானவித்தையான பிரணவார்த்தத்தைக் கேட்டகாலத்தில் அவன் சொல்லமுடியாது சிறையிடைப்பட்டான் பின்னர் அப்பிரமன்தானும் அந்தப் பராசத்தியினுடைய க்ஷீரபானத்தை விரும்பி நந்திமலையில் தேவிதீர்த்தக்கரையில் தவம் புரிய சிவ பெருமானார் தோன்றினர். அவர்பால் ஸ்ரீவித்தை என்னும் மந்திரோபதேசம்பெற்று நூறுவருடம் அதியுக்ரமான தவத்தோடு தேவித்தியானஞ் செய்துவரும்பொழுது மஹாமாயா சொரூபினியாயும் ஸ்ரீவித்தியா பரமேஸ்வரியாயும் லலிதா ராஜராஜேஸ்வரியாயும் மஹாதிரிபுர சுந்தரியாயும் ஸ்ரீசக்கர ராஜபுர சாம்பிராஜனையாயும், மஹாதைலாச வாசினியாயும்

விளங்கும் பூமிமஹாதேவி மகிழ்ந்தவளாய், தன்னுஸ்தன் மாகியகும்பத்தில் அவரவருக்கேற்ற ஞானங்கள் நிறைந்திருக்கும் ஆமிர்தநாய்கமாயும் ஜரைமரணங்களைப் போக்கடிக்கிறதாயும் இருக்கிற பாலாகிய ஆமிர்தப்பிரவாகத்தைப் பிரமனுக்குப் பிரணவ ஞானோதயமுண்டாகும் பொருட்டு அவனது சரீரமுற்றும் நனையும்படிச் சிர்கிறபொழிய அவன் ஆனந்தபுரவசனாய் அநத ஞானப்பாலையுண்டு உன்னும் புறமட்டும் நிறையப்பெற்றுத் திருப்தியடைந்தனன் பின்னர் அவனுண்டு மிருந்த அப் பால்வெள்ளமானது அவனது முகமாகிய தாமரையினின்றும் வழிந்து நந்திமலையில் விழுந்து அமமலையினின்றும் நதிருபமாய்ப் பூமியிற் பிரவேசித்துப் பெருக்கெடுத்துவந்து தக்ஷணத்திலிருக்கின்ற பாசுரதியையும், உத்தரத்திலிருக்கின்ற குண்டலிந்தியையும், இவைகளோடு சமரகமன விருத்தமென்கிற நதிகளையும் தனக்கு இருபக்கத்திலும் அங்கமாகக் கொண்டு அவைகளோடு சமமாகக்கலந்து ஞாஞ்சிர்கரத்திற் பிரவேசித்து ஒன்றாய் அவ்வழியேசென்று சமுத்திரசங்கமமாயிற்று. அந்தக்ஷீரபூனத்தால் சகலகலாவல்லபமடைந்த பிரமன் அநந்தியை நோக்கி இதில் யாரொருவர் ஸ்நானஞ்செய்கின்றாரா? அவர்கள் பூர்வஜ்ஞானமுடையவர்களாயும் சர்வவிதயாபாரங்கதராயும் மோக்ஷமடையக் கடவரென்று வரமளித்தனன்.

மஹிமை.

முன்னொருகாலத்தில் அந்த்ணனொருவன் தன்னுடைய குலதர்மங்களைக் கைவிட்டுப் பாவங்களையே செய்து மரணமடைந்து யமதண்டனைக்குள்ளாய் மீளவும் பூவுலகத்தில் குண்டலினி என்னும் நதியில் தவளையாகப் பிறந்திருந்தனன். க்ஷீரநதி அக்குண்டலினி யோடு கலந்து வருகின்றபோது அவன் ஒருதண்ணீர்ப் பாம்பின்வாயி லகப்பட்டு இறக்குங் கால் பூர்வஜ்ஞானமுண்டாய் மோக்ஷமடைந்தனன்.

இப்படியே இந்தக்ஷீரநதியில் வசிக்கின்ற உயிர்களுடைய பரிசுத்தாலும் திர்த்த பரிசு முதலியவற்றாலும் பூர்வ

கயி

காமாஶி பிரபாவம்.

தியடைந்தீவர்கள் இவ்வளவினரென்று கணிக்கக்கூடுமோ?
கூடாவென்க.

பராசத்தி முன்றுவித சோருபமானது.

முன்னோருகாலத்தில் பிரமன் தனது வம்சத்திற்பிறந்தி
றந்த அசுரர்களுக்கு மீளவும் பிராணனையும் அவர்கள் வே
ண்டும் வரங்களையுந் தானே கொடுப்பதற்கு வேண்டிய சக்தி
யைப் பெற்றுத் தர கண்ணி ஸ்ரீபுரநகரமாகிய காஞ்சிசேஷத்தி
ரத்தில் பரமாகாசமுலத்தில் வீற்றிருக்கும் காமாஶிசநிதான
த்தை யடைந்து தேவியைத் தியானித்துத் தவஞ்செய்யத்
தொடுங்குங்கால் அத்தவத்துக்கு யாராலும் ஓரிடையுறும்
வரா வண்ணம் விஷ்ணு மூர்த்தியினுடைய காதினின்றும்
வெளிப்பட்ட மது கைடபரென்னும் அசுரர்களைக் காவலாக
வைத்துதான் தவஞ்செய்துவந்தான்.

அசுரகாதகியாகிய பராசத்தி பிரமனுக்குப் பின்பக்க
த்தில் இடம் வலங் ளிற் காவலிருக்கின்ற அவ்வசுரர்களைச்
சங்கரிக்க வெண்ணி, அவ்வசுரர்களுடைய நடுவில் தனது ஆ
ச்சரியமாகிய மாயையினால் விஷ்ணுவடிவங் கொண்டு வந்து
சக்கிராயுதத்தினால் அவ்வசுரருடைய சிரங்களையுறுத்துத்
தள்ளிப் பிலாகாசத்துக்கு ஆக்னேய திக்கிறசென்று அங்கு
நின்றதிருக் கோலமாய்த் தன் சொருபமாகிய பிலத்தின்
முகமாக நின்றான்.

மது கைடபர் சிரம் அறுபட்டு விழுகின்ற காலத்தில்
பேரிறைச்சலிட அவ்வோசையைக் கேட்ட பிரமன் திடுக்கி
ட்டு அவ்வசுரரிடம் வேகமாய் வந்து அவர்கள் தலை அறு
பட்டு உதிரவெள்ளஞ்செல்ல இரண்டு முண்டங்களும் துடி
ப்பனதக் கண்டு ஆ! ஆ! இது என்ன ஆச்சரியம் என்று
அதிக கோபங்கொண்டு இவர்களைக் கொன்றவன் யாவன்
அவனெங்கே? யென்று கண்களைச் சுழலமிட்டுத் திக்குகளைப்
பார்ச்சின்றபொழுது ஆக்னேயதிக்கில் சக்கரதாரியாய் வி

பராசத்தி மூன்றுவித சொருபமானது. கக

ஷ்ணு ரூபங்கொண்டு பயந்தோடுவதைப் போல் ஒடுகின்ற தேவியாகிய விஷ்ணுமூர்த்தியைக் கண்டு இவர்தான் அவர்களைக் கொன்றிருக்க வேண்டுமென் றெண்ணி நிச்சயித்து விரைவாக ஷோடி அவரைச் சமீபித்துக் கெரல்ல வுத்தேசி த்துக கோபங்கொண்டு பிரமாஸ்திரத்தைப் பிரயோகஞ்செய்யத் தொடங்கினன். அதைக்கண்ட தேவியாகிய விஷ்ணுமூர்த்தி பிரமனே! நானு உன்னுடைய காவலாளிகளைக் கொல்லுவேன்? அவர்களைக் கொன்றவர் உருத்திரமூர்த்தியே. அவர் இப்பொழுதுதான் போயினர். அவரை நீ பார்க்கவில்லையா? அவர் உன்னுடைய பின்புறத்திற்குள் ஒடுகின்றார். திரும்பிப் பாருமபரூம் என்று தமது இரண்டுகரங்க ளையும் நீட்டினர். உடனே பிரமன் திரும்பிப் பார்த்தனன். அவன் திரும்பிப் பார்ப்பதற்குமுன் விஷ்ணுமூர்த்தியாய்க் கூறிய தேவியே அபபிரமன் கண்ணுக்குத்தோன்ற உருத்திரமூர்த்தியாய் வாயுதிக்கை நோக்கிச் சென்றனர். அதனையறியாத பிரமன் தன்னெதிரில் நின்ற விஷ்ணுமூர்த்தியைப் பார்த்து நீர் அவர்களைக் கொன்றவராக நானே அனுமானித்து வந்தேனேயன்றி நீர் கொன்றவரன்று என்று சொல்லி விட்டு வாயுதிக்கைத் திரும்பிப் பார்த்தனன். அந்தத் திக்கில் காலகால ரூபியாயும், உதிப்பங்கரராயும், அகோர ரூபியாயும், சூலபாசபாணியாயும் இருக்கிற பைரவரூபியாய் ஒடுவதைக் கண்டு இவர்தான் கொன்றிருக்க வேண்டுமென்றெண்ணிக் கோபத்துடன் அவரைச் சமீபித்தனன். அங்கு உருத்திரமூர்த்தியாய்த் தோன்றிய தேவி அபபிரமனைப் பார்த்து, பிரமனே! உனக்கு எதனால் கண் சிவந்திருக்கின்றது? உனக்கென்ன கோபமென்று கேட்கப் பிரமன் ஒன்றுஞ்சொல்லாது நின்றனன். அப்பொழுது உருத்திர மூர்த்தியாகிய தேவி கோபித்தவளபோல பாசபதாஸ்திரத்தைத் தாங்கித் திவ்ய தேஜசோடு ஆகாயத்திற் பிரகாசித்து மறைந்துபோயினள். அதுகண்ட பிரமன் ஆச்சரிய மடைந்து உருத்திரமூர்த்திதான் கொன்றவரென்று சொன்ன விஷ்ணுமூர்த்தி பைரத்திரும்பிப் பார்த்தனன். அவரும் ஆகாயத்தில் மறைந்

துபோயினர். அதுகண்ட பிரமன்நாம் அக்னிமூலையிற் கண்ட திருமூலையுங் காண்கிலோம், வாயுமூலையிற் கண்ட உருத்திர ரையுங் காண்கிலோம், இவ்விரண் டிருபுததையுங் காட்டியது எதுவோ வென்று ஒன்றுந் தோன்றுது நடுக்குற்று இனி நம்முடைய பிரானன் தபபிநுற் போதுமென்று தன்னுலகம் போய்ச்சேர்ந்தனன்.

அதுமுதல் காஞ்சிநகரத்தில் வாயுமூலையிற் காட்டிய சிவரூபமானது ஆம்பர(மா) விருக்ஷரூபமாய் எக்காலததும அழிவில்லாமற் றோன்றி ஏகாம்பரமெனவும், அதுபோலவே அநத வாயுதிக்குக்கு நேராகிய அக்கினிதிக்கிற் காட்டிய விஷ்ணு ரூபமானது பிரமன் அஸ்வமேதனா செய்யதநொடங்கிய காலத்தில் அந்த யாகாக்கினியில் திவய தேஜசோடு தோன்றி வரத ராஜமூர்த்தி எனவும், அநத இரண்டுருவ - மாகக்காட்டியது யாதொருசத்தியோ அது அநத இரண்டிடத்துக்கும் மத்தியிலுள்ள பிலாகாச ஸ்தானத்திற்றோன்றி காமாக்கி தேவி எனவும் பிரகாசித்துக் கொண்டு விளங்குகின்றன.

ஸ்ரீ காமாட்சிதேவ்வையநம:

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

விஷ்ணு சேஷத்திர வரலாறு.

காஞ்சி சேஷத்திரத்தின்கண் பராசத்தியாஸ்வன் பிரம தேவன்காணும்படி அக்கினிதிக்கில் வரதராஜ மூர்த்தியாய் நின்றனளாதலால் அது விஷ்ணுசேஷத்திர மெனவும் விஷ்ணுசாலை எனவும் பெயர்பெற்றது.

இதற்குப் பெயர் ஐந்து.

அவையாவன:—

1 ஹரி சேஷத்திரம் 2 புண்ணிய கோடி சேஷத்திரம்
3 வசுண்ட சேஷத்திரம் 4 ஹஸ்திசைல சேஷத்திரம்
5 திரிஸ்ரோத சேஷத்திரம் என்ப.

இதன் எல்லை

* சந்திரபுஷ்கரணிநீரத்தில் வீற்றிருக்கும் சேஷத்திராங்கி என்னுந் தூர்க்கைக்கு (25) அம்சம் அக்கினிதிக்கிலுள்ள

சத்தியநாதராலயமே,— கிழக்கெல்லை சத்தியநாதராலயத்துக்கு (25) அம்சம் தெற்கிலுள்ள

0 சிவபெருமானால் தேவலோகத்தினின்றும் பெருகிய கங்கை மூன்றுபிரியும் (திரிபத்) என்கிறபெயர்பெற்றது செல்வதுபோலும் கரஞ்சியில் தேவியினால் ஸந்திமலையினின்றும் பெருகிய கீதாதி யானது பாகுநதி குண்டலினிநதி என்கிற இரண்டுநதிகளோடு கலந்து மூன்றாய் வருதலால் (திரிஸ்ரோதா) என்கிற பெயர்பெற்றது. பாகுநதி என்பது சேயாறு எனவும், குண்டலினிநதி என்பது வேக வதி எனவும் வழங்குகின்றன. * சந்திரபுஷ்கரணி என்பது வெள்ளைக்குள மென வழங்குகின்றது.

0 பாஞ்சாலிகை ஆலயமே,— தெற் கெல்லை
பாஞ்சாலிகை ஆலயத்துக்கு (32) அம்சம் மேற்கிலுள்ள

நரசிஹ்ம ராலயமே,— மேற் கெல்லை
நரசிஹ்ம ராலயத்துக்கு (32) அம்சம் வடக்கிலுள்ள

* கேஷத்திராங்கி ஆலயமே,— வடக்கெல்லை.
இநநான் கெல்லையுட்பட்ட பிரதேசமே விஷ்ணுசாலை
எனப்படும். இவ்வெல்லைக்குள்,—

கேஷத்திராங்கிக்கு (32) அம்சம் அக்கினே
யத்திலுள்ளவர். † வலம்புரிவிநாயகர்

வலம்புரிவிநாயக ராலயத்துக்கு ஓர்மசம் கிழக்கிலுள்ள
வா. சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

தூர்க்காலயம் 4.

ஷே- சுப்பிரமணிய ராலயத்துக்கு (2) அம்சம்தெற்கிலுள்ள
வா. பாஞ்சாலிகை. (1)

பாஞ்சாலிகை ஆலயத்துக்கு (15) அம்சம் வாயுதிருவி
லுள்ளவர். கேஷத்திராங்கி (2)

கேஷத்திராங்கி ஆலயத்துக்கு (10) அம்சம் தெற்கு
லுள்ளவர் கம்புதாரணி. (3)

கம்புதாரணி ஆலயத்துக்கு (48) அம்சம் அக்கினி
திக்கிலுள்ளவர் ‡ பாணம்பிசை. (4)

சிவாலயம் 3.

ஷே - பாணம்பிசைக்கு (4) அம்சம் தெற்கிலுள்ளவர்
புண்ணிய கோடசர் (1)

0 இவ்வம்மை துரோபதி எனவும். * இவ்வம்மை குதினை பல கொ
ண்ட கோயிலாததான் எனவும். † வலம்புரிவிநாயகரும் சுப்பிரமணிய
கடவுளும் உத்தராமூர்த்தி கோயிலிலுள்ளவர்கள். ‡ இவ்வம்மை கிராம
புருஷணி எனவும், கௌரவத்தான் எனவும் வழங்கப் படுகின்றனர்.

புண்ணிய கோடசருக்கு (15) அம்சம் வாயுதிக்கி லுள்ளவா
மணிகண்டசர். (2)
மணிகண்ட மச்சருக்கு (10) அம்சம் வடக்கி லுள்ளவா
சத்தியநாதர். (3)

வரலாறு

(வலம்புரி விநாயகரை) பிரமன் தான்செய்யத் தொடங்கிய அஸ்வமேத நதுக்கு வருமஇடையுறுகளைப் போக்குதற்கும்,— (சுபபிரமணியகடவுளை) சாதகாசாரியிராகவிருந்தற்கும்,— (பாஞ்சாலிகையை) சுவாசினி (சுமங்கலி) பூஜைக்கும்,— அஸ்வ மேதத்துக்குக் கொண்டுவந்த குதிரையைக் களவினாற் கொண்டுபோன அயாகரணைப் பலிகொண்ட (சேஷதிராங்கியை) பலி கொள்ளு வதற்கும்,— விஷ்ணுமூர்த்தியைப் பூஜித்து அவரிடத்தில் சங்களைப்பெற்ற (கம்புதாரணியையும்) (பாணம்பிகையையும்) யாகத்துக்குத் தகாவலாக விருத்தற்கும்,— (புண்ணிய கோடசரை) யாகாரம்பத்தில் பூசிப்பதற்கும்,— (மூரிகண்டசரையும்) இரதிரன் தனக்குவந்த யோனியன் என்னும்பெயர்போய்ச் சஹஸ்ராஷன் என்னும் பெயுவரப் பூசித்த சததியநாதீசரையும், அவற்காதா (உபதிஷ்டா) க்களாக விருந்த மந்திரங்களை பெடுத்த ஓசைபட உச்சரிப்பதற்கும்,— அவரவரை அநதந்த ஸ்தானங்களில் அமைத்துக்கொண்டான்.

விஷ்ணுவாயம் 8

சத்தியநாதீசருக்கு	(12)	அம்சம்
தெற்கு திக்கிலுள்ளது		யதோத்காரிசந்நிதி (1)
யதோத்காரி சந்நிதிக்கு	(5)	அம்சம் அக்கினி
திக்கிலுள்ளது.		தகாநரசிஹ்மர்சந்நிதி (2)
குநாரநரசிஹ்மா சந்நிதிக்கு	(5)	அம்சம் நிருதி
திக்கிலுள்ளது		அஷ்டபுஜர்சந்நிதி (3)
அஷ்டபுஜர் சந்நிதிக்கு	(5)	அம்சம் வாயுதிக்கி
லுள்ளது.		வித்தியாகுண்டர்சந்நிதி. (4)

வித்தியாகுண்டர் சந்நிதிக்கு (5) அம்சம் தெற்குதிக்கிலுள்
 னது 0 நரசிஹ்மர்சந்நிதி (5)
 நரசிஹ்மர்சந்நிதிக்கு (7) அம்சம் வடக்குதிக்கிலுள்
 னது தீபபிரகாசர்சந்நிதி(6)
 தீப பிரகாசர் சந்நிதிக்கு (21) அம்சம் வடக்கு திக்கி
 லுள்ளது வைகுண்டர்சந்நிதி(7)
 வைகுண்டர் சந்நிதிக்கு (5) அம்சம் வடக்கு
 னது பவளவண்ணர்சந்நிதி(8)

வரலாறு.

(யதோத்தாரிப்பெருமாள்) பிரமன் செய்யத் தொடங்
 கியபாகததை அழிக்கவெண்ணி (வேகவதி) என்னு நதிருப
 மாய்வந்த சரஸ்வதியின் கர்வத்தையடக்கும்பொருட்டு நிர்
 வாணியாய்ச் சயனித்திருந்தவா, — (சுகாநரசிஹ்மப்பெரு
 மாள்) இந்திரன் சாபத்தால் * கஜேந்திரனை காலத்தில
 வந்தராஜர் சந்நிதியில்வந்து தன்னு இதயமாகிய குகையில்
 பூஜிக்கப்பட்டவர், — (அஷ்டபுஜப்பெருமாள்) மாயை என்னு
 ங்காளியோடு போர்செய்து அவளைக் கீழேதள்ளி சிசுசின
 மேல் வீற்றிருப்பவர், — (வித்தியாகுண்டப்பெருமாள்) முன்
 சொன்ன சரஸ்வதியின் மானத்தைப் போக்கவந்த காலத
 தில்அவளால் பூஜிக்கப்பட்டவர், — (நரசிஹ்மப்பெருமாள்)
 பூர்வத்தில் கபாலிஎன்பவனைக் கொன்று அவனால் விடப
 பட்ட அஸ்திரங்களை விழுங்கி ஜீரணமாக்கிக் கொண்டவர்,
 (தீபப்பிரகாசப் பெருமாள்) பூர்வத்தில் மாயாநலன் என்ப
 வனைத் தீபம்போல் தன் கரத்திற்குங்கினவர், — (வைகுண்ட
 டப்பெருமாள்) துண்டிரராஜனுக்கு வைகுண்ட தரிசனங்
 காட்டினவர், — (பவளவண்ணப் பெருமாள்) பூர்வத்தில்
 அசுரர்களுடைய ரத்தத்தைப் பாணஞ்செய்தவர்.

† முத்திரை 5.

முன்சொன்ன பவளவண்ணர் சந்நிதிக்கு(46)அம்சம்
 0 இது நரசிங்கப் பெருமாள் என வழங்கும் * யானையான கால
 தில்.† அடையாளம்.

அக்கினிதிக்கில் வரதராஜப்பெருமாளிடம்.(1)
 வரதராஜப பெருமானுக்குப் பின்பகநதில் (1) அம்சம்
 கழக்குதிக்கில் இரண்டுபல்லிகளிடம் (2)
 பல்லிகளுக்கு(2) அம்சம் தெற்குதிக்கில்

இருபத்துநான்குபடிகள்(3)
 ஷேபடிகளுக்கு(1) அம்சம் மேற்குதிக்கில் இஷ்டுமிதேவி
 வீற்றிருக்கும் அர்த்தாசனம் (4)
 அந்த அர்த்தாசனத்துக்குச்சரீரம்(1) அம்சமான திக்கில்
 புண்ணியகோடிவிமானம்.(5)

வரலாறு.

(வரதராஜப பெருமானுக்குப்) புதேவியா அளவிடந்த
 புஷ்பங்கள் கொடுத்தது அவரைவிவாகஞ்செய்து கொண்டன
 ரா, — (இரண்டு பல்லிகள்) பூர்வஜன்மத்தில் பிராமணராக
 வீருந்து சாபத்தால் பல்லிகளாயின, — (24படிகள்) வரத
 ராஜர் சநிதிக்குப் போக முன் தேவகிப்பிரியினால் நிர்மிகத
 ப்பட்டவை, — (அர்த்தாசனம்) லக்ஷுமிதேவி யானவள்
 தன்னைவரதராஜமூர்த்தி விவாகஞ் செய்துகொள்ள வீற்றி
 ருந்தவிடம், — (புண்ணியகோடிவிமானம்) வரதராஜமூர்த்தி
 னமூர்த்தருளியிருப்பதற்கு இந்திரன லனுப்பப்பட்டது.

தீர்த்தம் ௩.

புண்ணிய கோடி விமானத்துக்கு(2) அம்சம், சசான
 திக்கில் அனந்தசரசு—(1)

அனந்தசரசுக்கு(2) அம்சம்வாயுதிக்கில்

பக்தோதயசரசு(2)
 பக்தோதயசரசுக்கு (3) அம்சம் வடக்குதிக்கில்

இந்திரதீர்த்தம்(3)
 இந்திர தீர்த்தத்துக்கு(25) அம்சம் அக்கினிதிக்கில்

பாஞ்சாலிகைதீர்த்தம்(4)

வரலாறு.

(அனந்தரரசில்) முன் ஆதிசேஷன் 'ஸ்நானஞ்செய்து பூமியைத்தாங்கும வல்லபத்தைப் பெற்றனன்,— (பிக்தோதயசரசு) விஷ்ணுபக்தர்கள் ஸ்நானஞ்செய்தால் அவர்களுக்குச் சாவபாவங்களையும் போக்குவது,— (இந்திரதீர்த்தத்தில்) இந்திரன் ஸ்நானஞ்செய்து ஆபிரங்கண் பெற்றனன்,— (பாஞ்சாலிகை தீர்த்தம்) காளிகாதேவியின் பொழுட்டு விஷ்ணுமூர்த்தியினது சுதரிசனமென்னும் சுகரத்தினால் உண்டாகப்பட்டது.

ஆக விஷ்ணுசேத்திரமாகிய இவ்வெல்லையில் விராயகராலயம் (1) ஸ்கந்தராலயம் (1) தூர்க்காலயம் (4) சிவாலயம் (3) விஷ்ணுவாலயம் (8) முத்திரை (5) தீர்த்தம் (4).

இந்த விஷ்ணுராலையில் இவையெல்லாம் தேவியினுடைய ஆஜனாதினல் எப்பொழுதுங் காணப்பட்டு வருகின்றன. இதில் வசிப்போர்க்கு வைகுண்டவாசபல னுண்டாமாதலால் இது பூலோகவைகுண்ட மெனப் பெயர்பெற்றது.

தீர்த்தபலன்

அனந்ததீர்த்தத்தில் திருமாலுக்குப்பிரீதியாகிய சநிவாரத்தில் ஸ்நானஞ்செய்வோர்க்குக் காவேரியில் ஸ்நானஞ்செய்தபலனுண்டாகுமென்று ஆதிசேஷனும், பக்தோதயதீர்த்தத்தில் ஏகாதசி நிதியில் ஸ்நானஞ்செய்வோர்க்குத் திருப்பாற்கடலில் ஸ்நானஞ்செய்த பலனுண்டாமென்று வரதராஜமூர்த்தியும், இந்திரதீர்த்தத்தில் புதவாரத்தில் ஸ்நானஞ்செய்வோர்க்கு யமுநாதரி ஸ்நானபலமும் இந்திரபதமும் உண்டாமென்று இந்திரனும், பாஞ்சாலிகை தீர்த்தத்தில் திருவோணம்கேட்டை நக்சத்திரங்களில் ஸ்நானஞ்செய்தால் விரஜாதியில் ஸ்நானஞ்செய்த பலனும் சகல ஐஸ்வர்யமு முண்டாமென்று காளிகாதேவியும் வரங்கொடுத்தனர். இந்த விஷ்ணு சேத்திரமாகிய பூ வைகுண்டத்தில் வசிப்பவர் விஷ்ணு பதத்தை யடைவர். இதில் சந்தேகமில்லை.

சர்க்கிரி வரலாறு.

சிந்தூரத்தில் பாணாகுண்டமென்றே கிராமத்தில் வசி
ஷ்டகோதரஜ்ஞரும ருக்வேதியருமான கர்க்கிரி என்னும் ஓ
ரநதணரிருந்தனா அவர் நிதயகர்மமான சந்தியா வந்தனாதி
கலையும், பிதூர்க் காமாதிகளையும் கைவிட்டுப்பிற்பொருளை
க்கவர்வதிலும் பரதாரகமனத்திலும் எப்பொழுதும் பிறர்
போசனத ஷையே விரும்புவதிலும் ஏனைய டயப்பெய்
கைகளைச் செய்வதிலும் மனமூக்க முடையவராயும் சாம
ர்த்திய முடைய வராயு மிருந்தனர் அவர் சித்திரை மா
தத்தில் பார்க்கருசிலுள்ள நெல்லிமரங்களிலேறி அக்கனி
களைப் பறித்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது காஞ்சி நகர
த்தில் ஹரிஷேஷத்திர வாகியாராகிய ஓரநதணர் அம்மார்க்க
மாக மிருத தாகத்தோடு செல்லும்பொழுது அவருடைய
தாகத்தைப் பார்த்து ஓபிராமணரோ? நீர் தாகத்தோடு போவ
தாய்த் தெரிகின்றது, அசையால் நான் நெல்லிக்கனி தரு
கின்றேன் அதைத் தினபிராணல் தாகத்தோடுமென்று ஒரு
பிடியளவு நெல்லிக்கனியைத்தந்து இதோ ஓர்தடாக மிருக்
கின்றது என்று தடாகத்தையுஞ் சுட்டிக் காட்டித் தான்
தன்னுருக்குச் சென்றனர். நெல்லிக்கனிபெற்ற அப்பிரா
மணர் அக்கனியை யுண்டு தடாகத்தில் தண்ணீரையும் பரு
கித் தாகந்தணியப் பெற்று யாத்திரையாகச் சென்றனர்.

சிலகாலங்கழித்து நெல்லிக்கனிதந்த அந்தப்பிராமண
ர் மரணமடைய, அவரைக் காலதூதர்கள் சமீபித்துக் கொ
ண்டு போவதற்கு நடுங்கினவர்களாய் இவன் மஹாபாவி
என்னு பேரொலியிட்டு என்செய்வோமென் தேங்கினவர்க
ளாய்க் காலபாசத்தாற் கட்டித் தண்டித்தால் அடித்தடித்து
யமலோகத்துக்குக் கொண்டுபோய்விட்டனர். அப்பொழுது
விஷ்ணுதூதர்கள் வந்து யமதூதர்களைத் தண்டித்து இவன்
புண்ணியசரஸி இவனை நீங்காடி ககவும் பாசத்தாற்கட்டஷ்
டியின்றோ இது நன்றாயிருந்தது என்று அவரைக் கட்டிய

பாசத்தை யவிழ்த்து புஷ்பவிமானத்திலேற்றி உபசாரமரி
யாததானோமே பரமபதங் கொண்டுபோய் நாராயணரிடத்
தில் விட்டனா

இச்செய்தியை இயமனநது வைகுண்டத்துக்குப்
போய் நாராயண மூர்த்தியைக்கண்டு இநதப்பிராமணன்
என்னபுண்ணியஞ் செய்தனன். இவன்செய்த தெல்லாம
பாவமே ஆகையால் எனதுலோகத்தில் என்வகமா யிருக்க
ததக்கவன் என்றுகூற, நாராயணர் இயமனைப்பார்த்துக்கா
ருகிசேஷததிரத்தில் ஆக்னேயதிக்கிலுள்ள பூலோகவைகுண்
டத்தில் இநதப்பிராமணன் ஒரு புண்ணியஞ் செய்திருக்கி
ன்றனன் அதுவொன்றனநதமாய் அவன்செய்த பாவங்க
ளையெல்லாம போக்கி இநத வைகுண்டத்துக்குவரும் புண்
ணியசீலர்களுள் ஒருவனாக்கியது அவன்செய்த புண்ணியம்
என்னையெனின், முன்சொல்லிய என்னது சேஷததிரத்தி
லிருந்து யாத்திரையால் ஒருபிராமணன் தாகத்தோடு செல்
லும் பொழுது அவன் தாகந தணிவதற்குத் தான் ஷைத்தி
ருந்த நெல்லிக்கனியிற் சிலகொடுத்து ஓர் தடாகத்தையுங்
காட்டினன். பின் அநதப்பிராமணன் உண்டகனியும் பானம்
செய்த நீரும் எனக்கே அர்ப்பணமாயிற்று. ஏனென்றால்
அந்தவிடத்தில் வசிப்பவரெல்லாம யானேயன்றி வேதில்லை.
இனி நீ வந்தவழியைப் பார்த்துக்கொண் டேகலாம் என்று
கூற, இயமன் பயந்து நாராயணரையும் அநதப்பிராமணரை
யும் பலமுறையும் வணங்கி என்னுல நேரிட்ட அபராதத
தைப் பொறுத்தருளல் வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்
கொண்டு தன்னுடைய உலகமபோய்ச் சேர்ந்தனன்.

இரண்டாவது அத்தியாயம் விஷ்ணுசேஷத்திர வரலாறு.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ திரிபுரசுந்தர்யைநம:

மூன்றாவது அத்தியாயம்

—*—

அத்திகிரிவரலாறு.

புண்ணியகோடிகள் வசிப்பதனால் புண்ணிகோட்டி எனப் பெயர்பெற்ற அததிரியானதுபாஞ்சாலிகை என்னுந் தீர்த தத்திற்கு (2) அமச தூரம்வாயுதிக்கி லிருப்பது. அவ்விஷ்ணுக்ஷேத்திரத்திற்கு அலங்காரமாக வுள்ள இந்தக்கிரி மூன்றொரு காலத்தில் இரத்திரன் சாபத்தாலடைந்து யானை யுருவமாதலால் அத்திகிரி எனப் பெயர்பெற்றது.

சரஸ்வதிதேவி இவ்வுலகத்துக்கு வேண்டிய (சுசு) வித்தைகளுக்கும் நாம் மூலகாரணியா யிருப்பதனால் நாமே சிற்றதவர் நமக்குச் சமானமானவர் இங் கொருவருமில்லை என்று ஒருவரையும்தியாது இறுமாநது உலாவிவந்தனர். இந்தச்சரஸ்வதிதேவியைப்போலவே, இலக்ஷுமி தேவியும் உலகத்துக்கு வேண்டிய சுகல் பாக்கியங்களுக்கும் நாம் மூலகாரணியா யிருப்பதனால் நாமே சிற்றதவர் நமக்குச் சமானமானவர் எவ்வுலகினுமில்லை என்று ஒருவரையும் திக் காது இறுமாநது உலாவிவந்தனர். இவ்விருவரும் ஓர்கால் சநதித்து அவருள் இலக்ஷுமிதேவி, சரஸ்வதி தேவியைப் பார்த்து நீ இறுமாநது வருகின்றனையே உனக்கு என்ன பெருமை யிருக்கின்றது நீ என்முன் இப்படியும் வரலாமோ வென்று கூறினர். அது போலவே சரஸ்வதி தேவியும் இலக்ஷுமிதேவியைப் பார்த்துக் கூறினர். பின் இருவருக் கும் பெருங்கலகம் விளைந்துசுவர்க்கலோகமடைந்து இந்திர ணீட்பார்த்து, இந்திரனே! எங்குநிருவருள் யார்சிற்றதவர்? நீ நியாய விரோத மின்றி நடுவு நிலைமையாய் நின்று கூறுவா யென்றனர். இந்திரன் சரஸ்வதி தேவியைப் பார்த்து

சகல கலாவல்லீ ? இலக்ஷ்மிதேவி மண்ணுலகந்தாருக்கும் விண்ணுலகத்தாருக்கும் சகல சம்பததையுங் கொடுக்குர தெய்வமாயிருக்கின்றாள். அன்றியும் விஷ்ணுமூர்த்திக்குப் பத்தினி, உனக்கு மாமி, உலகத்தாருக்குத் தாய், ஆகையால் இச் செந் தாமரையானோ சிறந்தவள் என்றான். அது கேட்ட வெண்டாமரையாள் மிகவுங் கோபங்கொண்டு நீ நியாய விரோதமாய்க் கூறினமையால் நா னிடுஞ் சாபத்துக் குள்ளாவாய், உனது சம்பத்தை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதற் கல்லவா இப்பொழுது இலக்ஷ்மியைச் சிறப்பாகக்கூறினே. நியாயமறியாதவுன்னிடம் யான் வந்தது என்ன நியாமையே எனக்கூறித் தன்மனத்தில் இவ்விந்திரன் மிக அகங்காரியாயும் துஷ்ட சித்த முடையவனாயும் முழுமுடனாயும் இருக்கின்றான். இவனை இப்படியாக்கியது இவன் படைத்திருக்கு ம தன கர்வமல்லவா வென் றெண்ணி இவனை எவ்விதத்திலாவது நமதுசாபத்துக் குள்ளாக்க வேண்டியதென்றாலோசித் து இந்திரனை நோக்கி ஓ இந்திரா ? நீ பெற்றிருக்கும் ஐஸ் வரிய மதத்தினால் என்னைச் சிறந்தவனென்று கூறுவதற்கு உனக்கு நாவெழாமற் போயிற்றல்லவா ! ஆசையால் நீ மத முடைய யானையாகக் கடவா யென்று சபித்துப் போயினள்.

அதுகேட்ட, இலக்ஷ்மிதேவி இந்திரனைப்பார்த்து ஓ இந்திரா! உனக்கு இச்சாபநீரும் உபாயமொன்றைக்கூறுகின்றேன். என்னையெனின், வரதராஜர் வீற்றிருக்கும் ஹரி ஷேத்திரத்தை யடையப் பெறுவையானால் இந்த யானைவடிவம் நீங்கும். நீ அந்த ஹரி ஷேத்திரத்தை யடைவதற்கோ ருபாயங் கூறுகின்றேன். பூலோகத்தில் சிம்ஹாசனமென்று ஒரு பர்வதாமிருக்கின்றது அப்பர்வதத்திற்குரசமீபத்தில் தண்டகாரண்ய மென் றொரு ஆரண்யமுள்ளது, அவ் வாரண்யத்தில் விஷ்ணு பத்தனை பிரகலாதனென்பவருருவநிருக்கின்றான். அவனிடத்தில் நீ சென்று (ந்உ) எழுதகோடுகூடிய நரசிம்ஹமந்திரத்தை உபதேசமுறையாகக்

கேட்டு எகாக்கரசித்தனாய்த் தியானஞ் செய்வையாயின் பூர்வஜ்ஞானமும் வரதராஜ சேஷ, சதிரததை யடையும் புண்ணியமும் வன்மையும் பெற்று அநத ஹரி சேஷததிரத்தை யடைநது நரசிம்ஹ மூர்த்தியினால் கஜவடிவம் நீங்கப்பெறுவாயென்று அனுக்ரஹஞ் செய்து சென்றனன். அவ்வாறே யானைவடிவ மடைநத இநதிரன் காஞ்சியில் ஹரிசேஷததிரத்தைபடைநது நரசிம்மமூர்த்தியைத் தனது இருதயத்தில் தியானஞ்செய்ய அவர் அவனது இருதயத்தினின்றும் வெளிப்பட்டு அநதக் கஜரூபத்தைத் தனது கைகளால் இரண்டாகப் பிளந்தனா. உடனே இநதிரன் சாபத்தினின்று நீங்கித் தன்னுருவத்தைப் பெற்றாச சென்றனன் நரசிம்ஹமூர்த்தி இந்திரனுடைய அநதக் கஜரூபத்தைப் பர்வதமாக அதுக்கிரகஞ் செய்து கிழித்த இருதயமாகிய விடத்தைக் குகையாகக்கொண்டு அதில் யோகிகளைப்போல் யோகராஜ ரூடராய் வீற்றிருந்ததனால் குஹாநரசிம்ஹ ரெனப் பெயர்பெற்று விவங்குகின்றனர். வரதராஜ மூர்த்தியும் அநத யானைவடிவாகியு மலையின்மேல் வீற்றிருந்ததனால் அத்திகிரிநாத ரென்று பெயர்பெற்றனர். அம்மலையும் அத்திகிரி எனப் பெயர்பெற்றது

இநதிரன் குஹாநரசிங்கமூர்த்தியினால் சாபவிமோசன மூண்டாய்ச் செல்லுமபொழுது அத்திகிரியினின்றும் இரண்டு சிறுபிள்ளைகள் வரக் கண்டனன். அவ்விருவரும் அதிசயநதரமுடைய வர்களாயும் வேதசாரமே பிழம்பாய்த் திரண்டிருப்பதுபோல் பெரிவிஷ பெற்றிருக்குந் திருமுகம்ண்டல முடையவர்களாயும் இருப்பதைப்பார்த்து அதிசயித்து அவர்களை நோக்கி ஓ சிறுவார்களே? நீங்களயாவர்? உங்களால் சுகமமெழ? இவ்வரியாய்வருங் காரணமென்னை? இம்மலையிஷ் எப்பொழுது எறினீர்கள்? இவை எனக்குத் தெரிவியுங்களென்றனன். ஐயா! நாங்கள் சிறுங்கிபேரருடைய பிள்ளைகள் எங்கள் குலம் பிராமணகுலம். எங்களுக்குப் பெயர்

ஜெறமன், சுக்லன் எங்கள் சூத்திரம் வைகானசசூத்திரம். எங்கள் ஆச்சிரமம் பிரமசரி யாசசிரமம். எங்கள் ஆசாரியர் தெளதமமுனிவர். யாங்கள் வியாகரண சூத்திரங்களிலும் மீமாம்ஸா சாஸ்திரங்களிலும் வல்லவர்கள். இதுவரையில் எங்கள் மரபு மூதலியவற்றைக் கூறினோம்.

இனி வந்ததற்குக்காரணம் கூறுகின்றோம். கொங்கண தேசத்தில் எங்களாசிரியருடைய ஆச்சிரமம். அவர் ஷஷ்ணு பூர்த்தியின் பூஜைநிமித்தம் எங்களைப்பார்த்துத்தீர்த்தமும் சமித்துங் கொண்டுவரும்படிக் கட்டளையிட்டனா. யாங்கள் அவர்கட்டளைப்படி ஓர் சுத்தமான பாத்திரத்தில் தீர்த்தத்தை நிரப்பிப் பரிசுத்தமான விடத்தில் மூடாமல் வைத்து விட்டுச் சமித்துக்களுக்காக ஓர் மரத்தின்மே லேறிச் சமித்துக்களை யொடி துளுக்கொண்டு சீழிறங்கி தீர்த்தத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு ஆச்சிரமத்தை யடைந்து ஆசிரியர் முன் தீர்த்தத்தை வைத்தோம் அப்பொழுது அத்தீர்த்தத்தினின்றும் ஒரு சிறித்பல்கு துள்ளி வெளியே விழுந்தது. நாங்கள் தீர்த்தத்தை மூடாமற் கொண்டு வந்து வைத்ததையும் அதினின்றும் பல்கு வெளியே குதித்தமையும் ஆசிரியர்கண்டு அறிவிக்களை என்னகாரியஞ் செய்தீர்கள். நீங்கள் தீர்த்தத்தை மூடாமல் வைத்தபடியினால் லல்லவா அதிற்பல்கு விழுந்தது. இனி இததீர்த்தம் பூஜைக்காகா. நீங்களுட பூஜைக்கு விகினைஞ் செய்தவர்களானீர்கள் என்று கோபித்துப் பல்குகளாகப் போகக்கடவீர்கள் என்று சபித்தனா.

இந்திரனே? நாங்கள் ஆச்சாபத்தை யேற்றவர்களாய் வரதராஜர் வீற்றிருக்கின்ற இந்த மலையருகிலுள்ள விருஷத்தில பல்குகளாய் வாழ்ந்திருந்தோம். உன்னுடைய கஜரூபத்தை நரசிஹமமூர்த்திபிளக்கின்றகாலத்தில் உனதுதுதிகையினால் நாங்கள் வாழ்ந்திருந்த மரத்தை முறித்தனை அப்பொழுது இந்த அத்திகிரியினுடைய பின்பக்கத்திற்றுள்ளிப் பாய்ந்தோம்.

உடனே சாபம் நீங்கப் பெற்றோம் இனிப் போய்வரு
கின்றோமென்று சொல்ல, இந்திரன்மகிழ்ந்து அச்சிறுவர்க
ளைக் கையிறுத்த றடவி விடைகொடுப்ப அவர்கள் தங்களிடம்
போய்ச் சேர்ந்தனா பின் சாபம் நீங்கிய மகிமை விளங்கப்
பொன்னினாலும் வெள்ளியினாலும் இரண்டு பல்லியுருவங்க
ளமைத்து மேலே பிரதிஷ்டை செய்து இவ்விடத்தில் இவ்
விரண்டு பலவிகளையும் கையிறு பரிசுதது இவ்விடத்திற்
முனை நின்று யாரொருவர் இந்த அத்திகிரியைத் தெரிச
னஞ் செய்கின்றார்களோ அவர்கள் ஏகாதசியில் அகோரா
ததிரம ஹரிநாமசங்கீர்த்தனஞ் செய்தடையும் விரதபலனை
யடைபக்கடவா என்று வரமளித்துச் சென்றனன் ஆக
லான் ஹேம சக்கிராகளுடைய சாபம் நீங்குமாறு செய்த
அத்திகிரியைத் தெரிசுகுப பெற்றவர்களும் பரமபதத்தை
யடைவார்கள்.

மஹிமை.

பூவதநில சரயுநதிக்கரையில் வசிக்கும் பரத்துவாச
குலத்திற் பிறந்த சக்லவேதியனான கணு என்னும் பிராமண
னொருவன் சகல சாஸ்திரசம்பன்னனாயும் தனுர்வித்தையிற்
சிறந்தவனாயும் பிராஹ்மணவேடத்திற் சிறிதுங் குறைவில்லா
தவாயு மிருந்தனன் அவன் பூர்வ சன்மத்தால பாவகன்ம
த்திலாசையுடையவனாய் எப்பொழுதும் யாத்திரைசெய்வ
திலேயே மிக விழுப்புடையவன்போல் பாவருக்கும புலப்படு
ததி யாத்திரார்த்தமாய்ச் செல்பவரோடு தானுஞ்சென்று ம
லைவனம் தூர்க்கம் முதலிய மறைவானவிடங்களிற் போகுங்
கால் தான் சுற்றிருக்கும் வில்வித்தையினுடைய சாமாந்தியு
த்தினால் ஒருவரையும் விடாதுகொண்டு அவாகவொரு
வர்களைக் கொள்ளுகொண்டு தன்னிடஞ்சென்று மனைவிமிக்க
குந்தன் வாழ்ந்திருந்தனன். ஓநாள் இவன முன்போல் யா
த்திராவாசிகளைக் கொலைசெய்கின்ற பொழுதி அவர்களில்
ஓர் சாரணியவாசியான் ஒரு வீரனிருந்தனன் அவ்வீரன்

இவ்வேதியன் செய்கையைக்கண்டு மனம்புழுங்கி அவனைப் பிடித் திறுசுக்கட்டி நீ என்செய்கின்றாய் ? இந்தக்கொலைத் தொழிற்கா இந்தப் பிராமணவேடமென்று அவனை யிகழ்ந னுகூறி நீ கொலைத்தொழில் பூண்டவனாயினும் பிராமணசூல ததிற் பிறந்தவனாதலால் உன்னைக் கொலைசெய்தல் பழுதெ ன்றுகூறி ஓர்கத்தியை எடுத்து அவனது யக்ஞோபவீதந தையும் சிகையையும் அறுத்துப் பின்னர் அவனைக் கட்டிப் பட்டவிழதது இவ்வழியே யோடிப்போவாய் இனி இவ்வழி ஒருபொழுதுந் திரும்பாதே என்றசசுடறுத்தி ஒட்டிவிட்ட னன். அநதப்பிராமணன் அவனிறுக்கிய இறுக்கினால் சரீரம் புண்பட்டு ஒடிப்போவதற்கு முடியாமல் பையப்பைய நகா நத தக்கோலம் என்கிற ஆரையடையும்பொழுது பூர்வபுண் ணிய வசத்தால் இந்த அத்திகிரியைக்கண்டு மரண மடை ந்தனன். அநத அத்திகிரியினுடைய தெரிசனவிசேடத்தால் விஷ்ணு தூதர்கள் வந்து அவனைத் திவய விமானத்தி லேற ிக்கொண்டு விஷ்ணுலோகம் போயச்சேர்ந்தனர்.

மூன்றாவது அத்தியாயம் அத்திகிரி வரலாறு

முற்றிற்று

உ

ஸ்ரீ காமாட்சிதேவையைநம

நான்காவது அத்தியாயம்

—*—

வரதராஜ மூர்த்தி வரலாறு.

சங்குசக்ர கதா தாரியாய் ஸ்யாமளவர்ணராய் சர்வா ப்ரண பூஷிதராய் நீலமணிபோற் சுநநரராய் செந்தாமரைக் கணைராய் ஸ்ரீவதஸராய் ஸ்ரீதரராய் ஸ்ரீமானாப் பத்மா

சுஷ்ராய் பத்மநாபராய் இரத்தகர்ப்பராய் கிரீடகுண்டல தாரியாழ்ச சவ்யவரும பாகங்களில் ரமா பூமியாகிய மங்கைய ரிருவர் சமூகரைக ளைசங்கப் புண்ணிபகோடி விமானத்தில விற்றிருந்து பிரமனுக்கும் தனது பத்த ஜனங்களுக்கும் சர்வா பிஷ்டங்களையுங் கொடுக்கும் வரதராஜமூர்த்தி பிரம னுக்குச் சிருட்டி கண்டங்கொடுத்த வரலாற்றைக் கூறுகின் றேன்.

தான்தான் சிறந்தவளாமென்று வாதாடி மூன்றென்ற சரஸ்வதி இலட்சுமிபாகிய அவ் விருதேவியரும் அவ்வளவி லொழியாது மீளவுங் குரோதத்தையே மேற்கொண்டு பிரம னிடஞ்சென்று எங்கென்ற சிறந்தவள் யாவள் என்று கேட்ட னார் பிரமனும் இந்திரனைப்போலவே இலக்ஷுமியே சிறந்த வளென்றுகூறினன் அதுகேட்ட சரஸ்வதி கோபமடைந்து இந்திரனைச் சபித்தோம் இவர் கணவராயிருப்பதால் சபிந் கலாகாதென் றெண்ணிப் பிரமதேவன் கையிலிருக்கும் விஷ் ணுமூர்த்தியினால் கொடுக்கப்பட்ட தன்னர்சமாகிய சிருட்டி தண்டததைப் பிடுங்கித் தன் சரீரத்தி லொடுக்கிக்கொண்டு அவ்விடத்தில் இல்லாமற் சென்றான்.

பிரமனுக்குப் பின் சிருட்டிசெய்யும் வன்மையற்றுப் போகவே சர்வ சராசரங்களுந் தோன்றுதலிலவாயின அது கண்ட பிரமன் சிந்தாகுல மடைநது நம்முடைய பத்தினி என்னசெய்தாள்! நாம் வைத்திருந்த தண்டம் அவளுடைய அமசமா விருந்தபடியினால்லவா அதனைப் பிடுங்கிக்கொண் டான் ஆயினும் அததண்டத்தைக் கொடுத்தவன் இவளல் லவே விஷ்ணுமூர்த்தியல்லவா நமக்குக்கொடுத்தவர், அதனை யவர்பாற் பெறுவோம் என்றெண்ணி இனி இந்தச் சரஸ்வதி யால் நமக்காவதென்னை? அவளுடைய முகத்தையும் பார்க்க க்கூடாதென்று குரோதங்கொண்டு இமயமலையையடைந்து விஷ்ணுமூர்த்தியை நோக்கித் தவஞ்செய்து வந்தான்.

விஷ்ணுமூர்த்தி இவனது தவத்துக் கிரங்கிப் பிரசன்ன ராய்ப் பிரமனே! யாது வேண்டித் தவஞ் செய்கின்றனை

என்று வின்வ, பிரமன் என்றந்தையே! சிருட்டி நிமித்தம் உமமால்கொடுக்கப்பட்ட தண்டத்தை வாணி தன்வன்மையால் அபகரித்துக் கொண்டனள். அதுமுதல் சிருட்டித் தொழில் நின்றுவிட்டது. இனி அத்தண்டமின்றி எவ்வாறு சிருட்டிசெய்வே எனன்றன் திருமால் நீ நூறு அஸ்வமேதம் இளாவிருதகண்டத்திற் செய்வையாயின் அத்தண்டங்கிடைக்கும் அங்கு நூறு செய்ய முடியாதாயின், நூறு அஸ்வமேதப்பலனை ஒரு அஸ்வமேதஞ் செய்வதினையே யடையக கூடுமான ஒருசேஷத்திர மிருக்கின்றது, அது காஞ்சியாம அவ்விடத்திற் சென்று உத்தமோத்தமமாகிய அநதிகிரியின் முன்பிரதேசத்திலிருந்து ஒரு அஸ்வமேதஞ்செய்தால் இளாவிருத கண்டத்தில் நூறு அஸ்வமேதஞ்செய்த பலனுண்டாகும் இதில் சந்தேகமில்லை. ஆகையால் அஸ்வமேதம் நூறுவது ஒன்றுவது முன்குறித்த விடங்குகிற் செய்வாயாகில் அநத ஓம்குண்டத்தில் நான்வெளிப்பட்டுவந்து சிருட்டிநண்டந தருகின்றேன் இதிலையமில்லை. இனி நீ இருளாவிருத கண்டத்தி லாவது, காஞ்சியில் பிஷ்ணு சேஷத்திரத்திலாவது செய்வாயாக உன்னுடைய இஷ்டம் என்று அலங்காரஞ் செய்து மறைந்துபோயினர்

பிரமன் மகிழ்ந்து ஒரு அஸ்வமேதமேசெய்ய வுத்தேசித்து அதிகவிரைவாய் அத்திகிரியையடைந்து அத்திகிரிக்கு மேற்பக்கத்தில் நரசிம்ஹருடைய சந்நிதியில் தேவசிலபியைக்கொண்டு விதிப்படி யாககுண்டமடைதது ஒரு வருடஞ் கெய்பத்தக்க இந்தயாகம் நிர்விக்கினமாய். 'நிறைவேற வேண்டுமென்று விக்னேஸ்வரப் பிரார்த்தனைசெய்து விதிமுறையாக அநதயாகத்துக் குரிய லக்ஷண மமைநதுள்ள அஸ்வத்தைக்கொண்டு வந்து அபிஷேக அலங்காரங்கள் செய்து நீலமாயும் சுவர்ணமயமாயு முள்ள வஸ்திரங்களால் அலங்கரித்து அதன்மத்தகத்தில் பொன்பட்டங்கூட்டி நேருதிரபட்டநிதித்து 'யதேச்சையாகப் போகும்படிச் செய்து' 'யசுத் கந்தர்வ ராசுசுசர்களால் யாதொரு தீங்கும் வராவண்

ணங்காதது அதனை மீட்டுக்கொண் டுவரசசெய்து யாகசாலை யிலுள்ள யூபஸ்தம்பத்திற் கட்டி அதன்காதில் “ததச ஸ்ஷுஸு” என்னும் முநதிரத்தினால் நேததிர படத்தை யளி த்து தன்னுடையபீடத்தில் தர்மபத்தினியை ஆவாகித்து ந்கொண்டு பின்னர் சுபபிரமணியகூடவுளைச் சாதகராக வும், மணிகண்டசரை உதகாதாவாகவும், வருணனைச் சோ மமாகவும், எமதர்மராஜனைச் சஸ்தரமாகவும், சாதான் ஹி கரைப் பெளரோகிதராகவும், இருடிகள் முதலான தேவகந தர்வ யகூக் கின்னர அப்சர சித்த சாத்யர்களை ஏனைய தொழில் களுக்காகவும், கணுத்யகூத்ர கேசுததிர பாலகா யோகசிக்ஹா முதலியோரை யாக ரக்ஷார்த்த மாகவும் அந தநத் ஸ்தானங்களில் அவரவரை யேற் படுததிக் கொண்டு யாகஞ்செய்ய எததனிதது “ஷட்பர்யவாம்சகை:” என்ப தாதிமநதிரங்களால் கவாஸ்தானங்களாகிய ஷடங்கங்களில் அவ்வவ் வங்க தேவதைகளைப் பூசித்து அநத் வபைகளை யெடுத்து யாகாங்க தேவதைகளை யுத்தேசித்து ஓமஞ் செ ப்யுத் தொடங்கினன்.

இச்செய்தியைச் சரஸ்வதிதேவியறிந்து பத்னியுத்த மாகச் செய்யவேண்டிய யாகத்தைப் பதனியிலலாடலே செ ய்யததுணிகதது மிகநன்று, இவ்விதியை எங்கு கண்டனா! இதுதானே இவர்விதியென்று பெயாபடைத்ததற்கு லக்ஷ னைம்! இதுயாருடைய கர்பனையோ! என்று பலவாறாகவெ ண்ணி அடங்காத குரோதங்கொண்டு ஆ! ஆ! இவரை விட் டேனா! யாகத்தை முடிக்கச் செழுவேனா!! அப்படிமுடிக்கச் செய்ய விடுவேனாயின் நானுங் கழைங்கையாவேனா! என்று பல கிரமொழிகள்பேசி மஹாகோபங்கொண்டு தனது மா யையினால் அளவிடப்படாத அக்னி ரூபியாயிருக்கின்ற மா யா அநலனை யுண்டாக்கிப் பிரமன் யாகசாலைக் கேவினான். அதுகண்ட விஷ்ணுமூர்த்தி அவ்வநலனை ஓர்கையில் தீபம போலேந்திக்கொண்டு தீபபிரகாசராயினர். பின் கபாலா

ஸ்திரத்தைப் பிரயோகஞ்செய்ய அதனைச் சிம்ஹரூபமாய்ப் புகுத்து நரசிம்ஹராயினர். அதன்பின் அனேக அசுரர்களை யேவ் அவர்களைக்கொன்று உதிரபாஞ்செய்து செந்நிற மடைந்து பவளவண்ணராயினர். அதன்பின்னேவிய காளியைத் தனது எட்டுத் திருக்கரங்களாலும் பிடித்திறுக்கிப் பூமியிற்றள்ளி அவள் கிரசின்மேல் அட்டகாசமாய் வீற்றிருந்து அஷ்டபுஜராயினர். பின்னர் சரஸ்வதி தன்னை விடப்பட்டதும், விடப்பட்டவரும் விஷ்ணு மூர்த்தியினால் பாழ்படக்கண்டு இனிநாமே செலவோம் இந்தவிஷ்ணு என் செய்வார் பார்ப்போ மென்றெண்ணி, முன் மஹாதேவியை வெருட்ட அதிகவேகமாய்ப் பெரும் வெள்ளங் கொண்டு வந்த கம்பைநதியும், நந்திமலையினின்றும் பெருவெள்ளமாய்ப் பெருக்கெடுத்துச் சமுத்திர சங்கமமாவதற்குச் சென்ற க்ஷீரநதியும், இப்பொழுது ஒன்றாகத்திரண்டு வருவதென்றெண்ணுமாறு மஹாப் பிரளயத் தோடும் அதிகவேகமாய் யாகராடையை நோக்கிவந்தனள். அதுகண்ட விஷ்ணுமூர்த்தி இவ்வெள்ளம் சாக்ஷாத் சரஸ்வதிபென்றே அறிந்து இவளைச் சுலபமாய் வென்றுவிட வேண்டுமென்றெண்ணினவராய் அவ்வெள்ளமவரும் வழியிடைமையில் நிர்வாணியாய்க் குறுக்கே நன்றாய் கைகால்களை விரித்துப் படுத்துக்கொண்டனர்.

அவ் வலங்கோலத்தை வெள்ளரூபமாய் வருகின்ற சரஸ்வதிகண்டு இப்படியுஞ் செய்வாருண்டோ! இதுவா ஆண்பிள்ளைத்தனம்! இவர்தான் ஆண்பிள்ளைத் தன்மையைவிடபாலும் நாம பெண்தன்மையை விடலாமாவென்று நாணங் கொண்டு அவ்வழிச் செல்லாது பிலத்தை மடைந்தனள்.

இச்செய்தியை அறிந்த பிரமன் மனமகிழ்ந்து விஷ்ணு மூர்த்தியி னுடைய கருணையைப் பாராட்டித் தான் செய்து கொண்ட சங்கற்பப்படி ஒருவருஷமும் நிறைவேறினமை யால் பூர்ணகுதி செய்து யாகத்தைப்பூர்த்தி செய்ய வெண்

ணி யாகத்திலுமஞ்செய்துவந்த யாதொரு திரவியங்களோ
அந்தத் திரவியங்களுடைய சேஷங்களை ௦ யவாம்சங்களோ
மெஃ கவாம்சங்களோடுஞ் சேர்த்து நெய்யோடுகூட்டிச் சிறு
க்கில்வைத்துச் சுருவத்தை மேலேமுடிக் கிழக்குமுகமாக
நின்று விஷ்ணுமூர்த்தியைத் தியானித்து மந்திரங்களை மன
சாதவுச்சரித்துப் பூர்ணகுதி செய்தனர். உடனே அவ் வோ
மகுண்டத்தி னின்றும் விஷ்ணுமூர்த்தி சிறுஷ்டி தண்டந்
தோடும் வெளிப்பட்டுச் சிறுட்டி தண்டத்தைப் பிரமனுக்கு
அனுக்கிரகஞ்செய்ய நின்றருளினர்.

அவர் நின்றருளியகாலம் சுவேதவராக கல்பம் ஐந்தா
வது வைவஸ்வதமனு கிருதயுகம் நரசிம்ம ரவதார காலம்
யுவஞ்சு வைசாகமீ^௨ மேஷத்தில் சூரிய னிருக்கிரக^௨ காலம் ௬க்
லபக்ஷ சதுர்த்தகி அஸ்த நக்ஷத்திரம் சூரியோதய காலமா
சுய சுபதினமாகும் அக்காலத்தில் அவரது தெரிசனங்கண்
ட பிரமன் பூமியில் தண்டாகாரமாக விழுந்து அஞ்சலியஸ்
தனாய் நின்று சிறுட்டி தண்டத்தை அவரால் கொடுத்தரு
ளப் பெற்றுக்கொண்டு தேகபரவசனாய் ஒருமுகூர்த்தகா
லம் நின்றான். அதற்குள் இந்திரன் விஸ்வகர்மாவினால்
அந்த அத்திகிரியில் இருபத்து நாலுபடிகளையும் அதன்
மேல் ஓர்புண்ணிய விமானத்தையு மமைத்து அதில்பல்லிக
ளுடைய முத்திரையுநதெரிய ஆலய முண்டாக்கினன். தேக
பரவசனய்நின்ற பிரமன் கண்களைவிழித்துப் பார்க்க அந்த
வரதராஜமூர்த்தி புண்ணியகோடி விமானருடராய்க் காக்கி
கொடுக்கக்கண்டு முன்போல் பரவசமுற்று வரதராஜருடைய
ஸ்ரீபாதத்தில் தன்முடியைப் பொருந்தவைத்து ஆனந்தக்
கடலில் மூழ்கிக் களித்தனன். தேவர்களும் முனிவர்களும்
யாமாக்னியிற றோன்றிய உஷ்ண சாந்தியின்பொருட்டு நெய்
யினால் ஓருமுகூர்த்தகாலம் திருமஞ்சனஞ் செய்து அறுசு
வையோடு கூடிய மஹாநிவேதனத்தை நைவேத்தியஞ்செய்

0 யவாம்சமாவது யாகநிவேதனத்துக்காக வைக்கும் அன்னம்.
ஃ கீவாம்சமாவது குதிரையி னிடத்திருந்து எடுக்கும் உபை.

வித்துப் பின் பிராஹ்மணர்களைப் பேசுசனஞ் செய்கித்து அவர்களுக்கு வேண்டியவாறு ஆடை யாபரண கந்த புஷ்ப தாம்பூலாதிக னெல்லாங் கொடுத்து மகிழ்வித்தனர். உற்சவ ததின்பொருட்டு விஸ்வகர்மா வரதராஜருடைய அனுக்கிரக த்தைப்பெற்ற தஜேந்திரனைப்போல ஓர்யானையைத் தந்த னன். இரதிரன் முத்துக்குடை தந்தனன். பிரமன் நவர த்னமயமாகிய மகுடந்தந்தனன். இவ்வாறு யாவரும் யானை முதலியன வெல்லாந் தந்தபின்னர் அன்று மாலைக்காலத் தில் வரதராஜமூர்த்தி திவ்யாலங்காரத் தோடுங் கஜாருட ராய் வீதியில் திருவோலக்கமா யெழுந்தருளிவர உற்சவத தை நடத்தி முன் போல் விமானத்தில் வீற்றிருக்கச் செ ய்து பின் அபிஷ்டவரதா வரதாவென்று தோத்திரஞ்செ ய்து இந்தக் காஞ்சியில் பிரசன்னராயிருநது பக்தர்களுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்து வரவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டு விடைபெற்றுத் தங்கள் தங்கல்பதங்களுக்குச்செ ன்றனர் பிரமதேவன் வரதராஜருடைய நாபிஸ்தானத்திற் மாணிக்கரூபமாய்ப் பதிநது பிரகாசித்தனன்.

பின்னர் வரதராஜமூர்த்தி தனது பக்தனன் பிரமனை ப்பார்த்துத் தேவர்களுடைய வேண்டு கோளின்படி இக்கா ஞ்சிஷேத்திரம் வைகுண்டத்தைப் பார்க்கிலும் அதிபாவன மாயிருப்பதால் எனக்கு அதிரம்யமாயிருக்கிறது. ஆகையா ல் இவ்விடத்தில் எனக்குவருடந்தோறும் சித்திரைமாசம் எனது ஜன்ம நஷத்திரமாகிய திருவோண நஷத்திரத்தில் நெய்யினால் சஹஸ்ரதாரையில் அபிஷேகமும், பூசையும் உற்சவமும் பிராமண போஜனமும் செய்கின்றவர்கள் யாரோ அவர்கள் என்னால் பெறக்கடவனவாகிய அபிஷ்ட ங்களைப் பெறக்கடவர் ஐன்று வரமளித்தனர்.

மஹிமை,

யமுத்திரத்தில் கோகுலசேத்திரத்தில் வாத்ராயண 'கோத்திரத்தில் யஜுர்வேதியான பானுவர்ண' 'னென்னும்

பிராமணன் யாத்திரைமூலமாய் இந்த அத்திகிரியையடைந்தான். அன்று வரதராஜருக்கு கிருதாபி ஷேகமரக விருந்தமையான் அவ் வபிஷேக மகோற் சுவத்தைக் கண்டு களித்துப்புகழ்ந்து தன்னுரை யடைந்து சிலகாலம் வாழ்ந்திருந்து மரணமடைந்தான். அவனைத் தேவகணங்கள் கொண்டுபோய்ச் சுவர்க்க பட்டாபி ஷேகனாகச் செய்ய, அங்குசிலகாலம் வாழப் பெற்றுப் பின்னர் அவ்விடத்தி னின்றும் விஷ்ணு கணங்களால் சூழப் பெற்று வைகுண்ட பத்தையைடைந்து வாழ்ந திருந்தான்.

நான்காவது அத்தியாயம் வரதராஜ மூர்த்தி வரலாறு.

முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீதிரிபுரசுந்தர்யைநம:

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

வேகவதி வரலாறு.

முன் சரஸ்வதி வரதராஜரால் அவமதிக்கப்பட்டு நாணங்கொண்டு கீழ்நோக்கிப் பிலத்தையடைந்தபின்னர் விஷ்ணுக் கலையில் ஸ்ரீ வரதராஜ ஷேஷத்திரத்துக்கு மூன்று அம்சம் தெற்கில் வேகவதியென்கிற நதிருபமாய்ச் செல்லத்தொடங்கினான். அந்தக் கலைமகளுருவாகிய நதியானது உற்பத்தியானகாலத்தில் பிரம லோகத்தினின்று நந்திசைலத்தை யடைந்து அதினின்றும் பாலாற்றில் அந்தர்க்கதமாய்க் கலந்து இருபது யோசனை தூரம் வந்து ஹரிஷேஷத்திரத்துக்கு மேற்கில் ஒன்றரையோசனை தூரத்தில் அந்தப்பாலாற்றிற்கு

வேறுகப் பிரிந்து மறுபடியும் அந்தவிஷ்ணுசாலைக்குக் கிழக் கில்மூன்றரையோசனை தூரத்தில் முன்போல் பாடலாற்றிற் போய்க்கலந்து சமுத்திரசங்கம மாயிற்று. அது இந்தப்புண் ணியகோடி சேஷத்திரத்தில் பிரவேசித்துச் சென்றபடியால் புண்ணியகோடியெனவும் பெயர் பெற்றது.

வேகவதி புண்ணியகோடியெனப் பெயர் பெற்ற கலைம களானவள் விஷ்ணு மூர்த்தியினால் தனக்கு வந்த பரிபவம் நீங்கப்பெற்றுப் பேறுபெற்ற வரலாறு இனிவருமாறு.

நதிருபமாய்ச் சென்ற சரஸ்வதி தேவியானவள் பின் னர் விஷ்ணுமூர்த்தியைத் தியானிக்க அவர் பிரசன்னராயி னர். அலரை நோக்கி ஒ நாராயணரே! நான் நதிருபமாய் வரும்பொழுது நீர் நிர்வாணியாய் என்முன் எதிர்ப்பட்டீர, ல்லவா? அதனால் எனக்குமானபங்கமும் பதிவிரதாபங்கமும் வந்துவிட்டது இதிற் சந்தேகமில்லை. ஸ்திரீகளுக்கு இவ் விரண்டுந்தானே அங்கமும் லக்ஷணமும்? இவைபங்கப்படுமா னால் இருந்தாலென்! இறந்தாலென்! ஆகையால் என்.க்கு அவ்விரண்டையும் நீர்தரவேண்டும், தராதில் நான் பிராண னைவிடுவேன் என்றனள். அதுகேட்ட விஷ்ணுமூர்த்தி மன மிரங்கி, ஒ சரஸ்வதி! நீ எனது அம்சம். பிரமன்கையிலுள் ள சிருஷ்டி தண்டம் உன்னுடைய அம்சமாக என்னுண் டாக்கப்பட்டது. இங்ஙனமிருக்க இவற்றை மறந்து அத்த ண்டத்தை உன்னுடைய சுதந்தரமாகப்பிடுங்கி உன்னிடத் தில் ஒடுக்கிக்கொண்டு அகங்காரத்தோடு வந்தனையன்றோ? அதனால் உன்னைமானபங்கஞ்செய்து இப்பிலத்தி லொடுக்கி ப்பிரமனுடைய யாகத்தையுமுடித்து அவனுக்கு வேறு சிரு ஷ்டிதண்டமும் கொடுத்தேன். இப்பொழுது நீ அகங்கார த்தை விட்டு என்னைத் தியானித்து ளனக்குக் கப்பு வரவே ண்டுமென்று பிரார்த்திக்கின்ற படியால் யான் சொல்லு மு டாயத்தை மறுக்காது செய்வையானால் கற்புடையவளாவை யென்றனர். அதுகேட்ட சரஸ்வதி கற்பினையே பெண்ணல்

மாக வெண்ணினு ளாகலான் அவர்மொழிக் கிணங்கி அவ்வு
பாயத்தைக் கூறுவீரென்றனர்.

விஷ்ணுமூர்த்தி ஓ சரஸ்வதி! நீ முன்போல் நதியுரு
வாகவே வெளிப்பட்டு முன்வந்தவழியே சென்று கூர்நதி
யோடு கலப்பையாயின் கற்புநிலையழிந்த பாவம்போய்விடும்.
பின் அந்நதியோடு சமுத்திரசங்கம மாவாய். சங்கமமாகிச்
செல்லுகின்ற உன்னழகைப் பிரமன்கண்டு உன்னிடத்திற்
கொண்டிருந்த குரோதநீங்கி மகிழ்ச்சிகொண்டு இனக்காண
ச சமுத்திரசங்கமஸ்தானத்தில் பிரசன்னமாவான். காஞ்சி
கேசத்திரத்துக்குக் கிழக்கெல்லையாயுள்ள சமுத்திர கட்ட
சங்கமத்தினாலும், டிர்த்தாவினுடைய தெரிசன விசேஷத்தி
னாலும் உனக்குச் சர்வதோஷமும் நிவர்த்தியாய்ப் புரிசுத்த
ததையடைவாய். பின்னர் பிரமன் உனக்கு அர்த்தாசனம
(தன்னாசனத்திற்) பாதிக்கொடுத்துத் தழுவிக்கொள்ளுவனெ
ன்று அனுக்ரகஞ்செய்து சென்றனர்.

சரஸ்வதிதேவி அவராணையின் படியே கூர்நதியோடு
'கலந்து அதிவேகமாய்ச் சென்று சமுத்திரசங்கமமானபொ
ழுது பிரமன் மகிழ்ந்து தேவியையழைத்து அர்த்தாசனங்
கொடுத்துக் கலைமகள் மகிழக் கலியாணஞ் செய்துகொண்டு
'ஹே, சரஸ்வதி! நீ அதிவேகமாய் நதிவடிவங்கொண்டுவந்த
படியினால் இந்நதி வேகவதியென்று வழங்கக்கடவது.
இதில் ஸ்நானஞ் செய்கின்றவர்களுடைய பாவம் அதிவேக
மாய்ச் செல்லக்கடவது. அவர்களுக்குப் புண்ணியம் அது
போலும்வளர்க்கடவது என்று வரமளித்து கலைமகளோடுசத்
திபலோகமடைந்து சிருஷ்டித்தொழிலைச் செய்துவந்தனன்

மஹிமை.

சிறந்த கந்தா தீரவாசியும் காசிபுகோத்ரஜனும் சாம
வேதியுமான் தெளமியநாதனென்னும் வேதப்பிராமணன் பா
க்யவந்தனாயும் வித்வானாயுமிருந்தும், பரதாரகமனனு யிருந்
தனன். அப்புராவத்தினால் கிழத்தனம்வந்த காலத்தில் குஷ்ட
மூதவிய பல வியர்திகளினுற் பீடிக்கப் பட்டு மனநொந்து

இதற்கு ஸீமோசனமு முண்டாகுமோ வென்று பெரியோர் களைப் பணிந்துகேட்டனன். அவர்கள் மனமிரங்கி, ஓ அந்த ணனே ! நீ வேக வதியில் ஸ்நானஞ் செய்தால் தீரு மென் றனர். அப்படியே அவ்வந்தணன் வேகவதியை யடைந்து மூன்றுகாலம் ஸ்நானஞ் செய்ய அவனைப் பற்றி யிருந்த வியாதி யெல்லாந் தீரப்பெற்று பரிசுத்த னாய்த் திட்சரீரத் தோடுந் தனது தேசம்போய்ச் சேர்ந்து தனதான்யாதி சகல சம்பத்துடன் வாழ்ந் திருநது அந்தியத்தில் விஷ்ணு பத மடைந்தனன்.

ஐந்தாவது அத்தியாயம் வேகவதி வரலாறு

முற்றிற்று.

—

ஸ்ரீ காமாட்சிதேவஸ்யுநம் .

ஆறாவது அத்தியாயம்.

சிவக்ஷேத்திர வரலாறு.

காஞ்சி க்ஷேத்திரத்தின்கண் வாயுதிக்கில் பராசுத்தி யானவள் மஹா ருத்திரமூர்த்தியாய்ப் பிரமன்காணும் வண் ணங் காட்சி கொடுத்தருளினராதலால் அது சிவக்ஷேத்திர மெனவும், உருத்திரசாலை எனவும் பெயர்பெற்றது.

இதற்குப் பெயர் ஐந்து.

அவையாவன:—

1. உருத்திரசாலை 2. உருத்திர கோடி 3. கயிலாயம் 4. ஸ்காம்பரம் 5. மஹாஸ் மசானம் என்ப

† ருத்திரம் என்னும் பதத்துக்கு இலிங்கமெனப் பொருளாக லானும், இலிங்க மூர்த்தங்கோடி அவ்விடத்தி லுணவாகலானும் அப்பெயரெய்தியது.

இதன் எல்லை.

சுவேதப்பெருமாளுக்கு (50) அம்சம் தெற்கி
 லுள்ள காயா ரோகணேஸ்வரராலயமே,—தெற்கெல்லை.
 காயாரோகணேஸ்வரராலயத்துக்கு (32) அம்சம் மேற்கி
 லுள்ள கன்னிகேஸ்வர ராலயமே,—மேற்கெல்லை.
 கன்னிகேஸ்வர ராலயத்துக்கு (25) அம்சம் வடக்கி
 லுள்ள கயிலாசநாத ராலயமே,— வடக்கெல்லை
 கயிலாய நாதருக்கு (25) அம்சம் கிழக்கி
 லுள்ள சுவேதப்பெருமா ளாலயமே,— கிழக்கெல்லை.

இந்நான்கெல்லைக் குட்பட்ட பிரதேசமே உருத்திரசா
 லை எனப்படும் இவ்வெல்லையில் ஒரு சிவலிங்கார்ச்சனை செய்
 தால் கோடி லிங்கார்ச்சனை செய்த பலனுண்டாகும். அதுவு
 மன்றி அவ்வெல்லையில் ஒரு க்ஷணகாலமாவது அதில் அரை
 யாவது வசிக்கப்பெற்றால் எல்லாப் பாவங்களும் ஒழிந்து
 போம்.

இவ்வெல்லைக்குள்,—

முன்சொன்ன காயாரோகணருக்கு (44) அம்சம் வடக்கி
 லுள்ளவர், விகட சக்கர விநாயகர். (1)
 விகட. சக்கர விநாயகருக்கு (1) அம்சம் வடக்கி
 லுள்ளவர். மாவடி வைகுஞ் சேவ்வேள். (1)

துர்க்கை ஆலயம்.—4.

மாவடி ஸந்தபபருக்கு (1) அம்சம் கிழக்கு திக்கில்
 பிரளயபந்தினிஆலயம். (1)
 பிரளய பந்தினிக்கு (10) அம்சம் தெற்கு திக்கில்
 சம்பத்கரிஸ்வரி ஆலயம். (2)
 சம்பத்கரிஸ்வரிக்கு (10) அம்சம் மேற்கு திக்கில்
 ரேணுகாம்புஜ வல்லிஆலயம் (3)
 ரேணுகாம்புஜ வல்லிக்கு (25) அம்சம் தெற்கு திக்கில்
 வீரவரேஸ்வரி ஆலயம். (4)

வரலாறு

(பிரளயபந்தினி) என்னுந் துர்க்கை 'கம்பாந்திப்' பெருக்
கைத் தேவியினது ஆஞ்ஞையினால் தடுத்துத் தனதுகபாலத்
திலடக்கினவள்;-(*) சம்பத்கரீஸ்வரி) என்னுந் துர்க்கை கஜா
சூரனென்பவனைக் கொன்று ருஷிகளைக் காத்தவள்;— (ரே
ணுகாம்புஜ வல்லி) என்னுந் துர்க்கை சம்புக நென்னும்
அநதகப் பிராமணனுக்குக் கண்கொடுத்தவள்;— († வீரவ
ரேஸ்வரி) என்னுந் துர்க்கை வீரபத்திர மூர்த்தியி னுடைய
கோபத்தைத் தணிவித்தவள்.

சிவாலயம். 8.

முன்சொன்ன வீரவரேஸ்வரிக்கு(10) அம்சம் கிழக்கி
லுள்ளவர். காயாரோகணேஸ்வரர். (1)
காயாரோக ணேஸ்வர ருக்கு (36) அம்சம் வடக்கி லுள்
ளவர் சுரஹரீஸ்வரர். (2)
சுரகரீஸ்வர ருக்கு (10) அம்சம் நிருதியி லுள்
ளவர். அநேக பத்மேஸ்வரர் (3)
அநேக பத்மேஸ்வர, ருக்கு (1) அம்சம் வாயுவி
லுள்ளவர். கைலாச நாதர். (4)
கைலாச நாதருக்கு (6) அம்சம் தெற்கி
லுள்ளவர். † பச்சிமேஸ்வரர். (5)
பச்சி மேஸ்வரருக்கு (24) அம்சம் ஈசானத்தி
லுள்ளவர். § காசிவீஸ்வேஸ்வரர். (6)
விசுவேஸ்வர ருக்கு (3) அம்சம் வடக்கி
லுள்ளவர். ஓணகாந் தீஸ்வரர். (7)
ஓணகாந் தீஸ்வரருக்கு (10) அம்சம் கிழக்கி லுள்
ளவர். § கச்சிமயா ணேஸ்வரர். (8).

* அரசாத்தம்மை கோயிலென வழங்கும். † வீரகாளியம்மை
கோயிலென வழங்கும். இது பிள்ளைபாளயத்திலுளது. ‡ திருமேந்
டரிளையழங்கும் இதுவும் பிள்ளைபாளயத்திலுளது. § இவரிடும்சாவ
தீர்ந்தக் கரையின் மேற்பக்கம். § இவரிடம் ஏகாம்பரர் கோயிலில்

வரலாறு.

(தாயா நோகணேஸ்வரா) யயாதி ராஜனுக்குச் சரீரத் தோடு முத்திகொடுத்தவர்,— (சுரஹீஸ்வரா) தேவர்களுக் குவந்த மஹேஸ்வர சுரத்தைப் போக்கி யவா,— (அநேக பதேஸ்வரர்) விருத்திராசுரனைக்கொல்ல இந்திரனுக்கு வச்சி ராயுதங் கொடுத்தவர். முதற் கடவுளாகிய விநாயக மூர்தி யினால் பூசிக்கப்பட்டவா,— (கைலாசநாதர்) துண்டிரராஜனுக்குக் கைலாச பதவியைக் கொடுத்தவா,— (திருமேறறளி நாதர்) வாலகிலியர்களுக்கு அபயங் கொடுத்து ரக்ஷித்தவர்,— (விஸ்வேஸ்வரா) கங்காநதியின் பாவத்தைச் சர்வதீர ததீத்தினுற் போக்கியவர்,— (ஒண்காந்தீஸ்வரர்) ஒண்ணென் டுவனும் காந்த நென்பவனும்வழிபட, ஒண்ணென்பவனுக்கு வாளாயுதமும், காந்த நென்பவனுக்குச் சூலாயுதமும் கொடுத்தவர்,— (கச்சிமயநேஸ்வரர்) பண்டா சுரனைச்சங்கரிக்கு நிமித்தம் தமதுசத்தியினால் உலகங்களைப்பெல்லாஞ்சாடப லாக்கினவர்.

விஷ்ணு ஆலயம். 3.

முன்சொன்ன கச்சி மயானேஸ்வரருக்கு நிருதி திக்கிலுள் ளது

பாண்டவப்பெருமாள்சந்நதி. (1)

பாண்டவப் பெருமாள் சந்திக்கு ஈசான திக்கிலு ள்ளது

* சந்திரகிரீவப்பெருமாள்சந்நதி (2)

சந்திர கிரீவப் பெருமானுக்கு ஈசான திக்கி லுள்ளது.

சுவேதப் பெருமாள் சந்நதி. (3)

வரலாறு.

(பாண்டவப் பெருமாள்) பாண்டவர் களுக்கு வெற்றியுண் டாகத் தூதுசென்றவர்,— (சந்திர கிரீவப் பெருமாள்) ஏகா ம்பரநாதருடைய சடையிலுள்ள சந்திர காந்தியைத் தமது கீண்டத்தில் தாங்கப் பெற்றவர்,— (சுவேதப் பெருமாள்) அந்தகார நென்னும் அசுரன் எங்கும் இருளை விளைவிக்க

* ஏகாம்பரநாதர் சந்நதி முதற்பிரகாரம் ஈசானத்தில்

அவ்விருளைச் சந்திர வர்ணமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற தம்மொ
ளியாற் போக்கினவர்.

முத்திரை 5.

முன்சொன்னகவேதப்பெருமானுக்கு (1) அம்சம் நிருத
யில் கள்ளக் கம்பரிடம். (1)
கள்ளக் கம்பருக்கு (2) அம்சம் மேற்கில்
மார்க்கண்டேய ரிருக்குமிடம். (2)
மார்க்கண்டேய ரிருக்கு மிடத்துக்கு (2) அம்சம்வடக்கில்
ஏலவார்துழலியா ரிருக்குமிடம். (3)
ஏலவார்துழலியா ரிருக்கு மிடத்துக்கு (2) அம்சம் ஆக்னே
யததில் வெள்ளைக்கம்ப ரிருக்குமிடம் (4)
வெள்ளைக்கம்ப ரிருக்கு மிடத்துக்கு (2) அம்சமகிழக்கில்
வீரபைரவ ரிருக்குமிடம் (5)

வரலாறு

(தள்ளக்கம்பர்) ஏகாம்பரனார் களவடிவங்கொண்டு
அன்பாக் கருளியபின் இலிங்க ரூபமாநவர்,— (மார்க்கண்
டேயர்) சிவாஞ்ஞையினால் மார்க் கண்டேயரால் பூஜிக்கப்ப
ட்டவர்,— (ஏலவார்துழலியார்) தேவசில்பியினால் நிர்மிக்க
பபட்டு ஏகாம்பர நாதரோடு சமாசனத்தில் சமமாய் வீற்றி
ருப்பவர். இவ்வம்பிகை கங்கா தேவியினுடைய அம்சம்,—
(வெள்ளக்கம்பர்) காமாக்கி தேவியார் பொருட்டுச் சிவனுரு
டைய நெற்றிக் கண்ணிற் றேன்றிய கங்கை பின்னர் விங்க
ரூபமாய்த் திரண்டமூர்த்தம்,—(வீரபைரவன்) ஏகாம்பரநாத
ருடைய கட்டளையினால் கச்சிமயானத்தைக் காட்டினார்;

தீர்த்தம் 4.

முன் சொன்ன வீரபைரவருக்கு (1) அம்சம் வாயுவில்
சிவகங்கைதீர்த்தம். (1).
சிவகங்கை தீர்த்தத்துக்கு (5) அம்சம் ஆக்னேயத்தில்
மங்களதீர்த்தம். (2)
மங்கள தீர்த்தத்துக்கு (8) அம்சம் நிருதியில்
சுரஹர்தீர்த்தம். (3)

சுரஹர தீர்த்தத்துக்கு.

(9) அம்சம் வாயுவில்

பாண்டவதீர்த்தம்.(4).

வரலாறு.

(சிவகங்கை தீர்த்தம்) பிரமாண்டத்தினின்றும் வெளிப்பட்டு வந்தது. சகலபாவங்களையும் போக்கடிப்பீது,—(மங்கள தீர்த்தம்) அங்காரகனது அக்கினி ரூபத்தைப் போக்கியது,— (சுரஹர தீர்த்தம்) தேவர்கட்கு வந்த மஹேஸ்வர சுரத்தைப் போக்கியது,— (பாண்டவதீர்த்தம்) பாண்டவதூதப் பெருமானால் உண்டாக்கப் பட்டது.

தீர்த்தபலன்.

(சிவகங்கையில்) சோமவாரத்தில் ஸ்நானஞ்செய்வோருக்குக் கங்கா நதியில் ஸ்நானஞ்செய்த பலனுண்டாமென்று உமாதேவியாராலும்,— (மங்கள தீர்த்தத்தில்) மங்களவாரத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தால் சுரஸ்வதிநதியில் ஸ்நானஞ்செய்த பலனுண்டாமென்று அங்காரகனாலும் (சுரஹர தீர்த்தத்தில்) எந்தவாரத்திலாயினும் ஸ்நானஞ்செய்தால் கபிலா நதியில் ஸ்நானஞ்செய்த பலனுண்டாமென்று தேவர்களாலும் (பாண்டவதீர்த்தத்தில்) திருவாதிரை நகஷத்திரத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தால் கிருஷ்ணநதியில் ஸ்நானஞ்செய்த பலனுண்டாமென்று பாண்டவர்களாலும் வரங் கொடுக்கப்பட்டன.

ஆக சிவகேசுத்திரமாகிய இவ்வெல்லையில் விராயகராலயம் (1) ஸ்கந்தராலயம் (1) தூர்க்கைஆலயம் (4) சிவாலயம் (8) விஷ்ணுவீராலயம் (3) முத்திரை (5) தீர்த்தம் (4)

இந்த ருத்திரசாலையில் இவையெல்லாம் ஏகாம்பரநாத்ருடைய ஆஞ்ஞையினால் எப்பெழுநூறு காணப்பட்டு வருகின்றன. இதில் வசிப்போர்க்குக் கைலாசவாச பலனுண்டாருமாதலால் இது பூலோககைலாச மெனப் பெயர்பெற்றது.

மஹிமை.

கிருஷ்ணதீர்த்தில் ஏலாபுரத்தில் ருக்வேதியும் கௌதமகோதரஞ்ஞானமான கௌசிகனென்னும் பிராமணன் சதீ,

கர்மஹீனனாய்த் துராசாரசம்பன்னனாய்ப் பூமியில் நிகேஷ பங்களைக் காண்பதற்கு எங்கும் உலாவி மார்க்கங்களில் யாத்திரையாய்ச் செல்லுகின்ற லட்சணமுள்ள பாலர்களைத் தன்னிடத்திற் கழைத்துப்போய் அவர்களுக்கு வேண்டிய அன்னோதகங்களையும் திரவியங்களையுங்கொடுத்துப்பாதுகாத்து வந்து ஆறேழுமாதமாவது ஒருவருடமாவது கடந்தபின் நிகேஷபங் காணுமிடங்களிற் பலிகொடுத்து அத்திரவியங்களையெடுத்துக்கொள்வன். இவ்வாறு செய்துவருநாளில் காஞ்சிகேஷத்திரத்தி லிருந்து ஓரநதனான் யாத்திரையாக மார்க்கத்தில் வரும்பொழுது அவனது தாகவேட்கையைக் கண்மனமிரக்கமுடையவனாய் நீர்மோர்கொடுத்தான். சில நாள் கழிந்தபின்னர் அவன்மரணமடைய அவனை இயமன் பாசத்தாற்கட்டித்தனதுலகத்திற் கொண்டுபோயினன். சிவகணங்கள் அவனை மீட்டுக்கயிலாயத்திற்சேர்த்தனர். இதன் காரணமறியாது இயமன்கையாயஞ்சென்று சிவபெருமானுரைவணங்கி இக்கொடுமையாள னிங்குவருவதற்குக் காரணமென்னையோவென்று வினவ, சிவபெருமானார் ஓ இயமனே! இவன் மகாபாதகனாயினும் ஒரு சிறுபுண்ணிபத்தால் பல பெரிய பாவங்களைப்போக்கவல்ல ருத்திர சாக்ஷி னின்றும் வந்த ஓர்பிராமணனுக்குத் தாகந்தணிவித்ததனா லீங்குலரப் பெற்றனன் நீ செல்லக்கடவாயென்று விடைகொடுத்தனர். ஆகுவது அத்தியாயம் சிவகேஷத்திர வரலாறு.

முற்றிற்று.

உ.

ஸ்ரீ திருடாசந்தர்யைநம:

ஏழாவது அத்தியாயம்.

—o—o—o—

ஆம்பிர விருக்ஷ பிரபாவம்.

சைவமுனிவர்களாற் சூழப்பட்ட புண்ணியகரமான அநேக விருக்ஷங்கள் நெருங்கிய ஆரண்யத்தில் உருத்திரகோடி.

சாலையில் பாண்டவதீர்த்தத்திற்கு(கச)அம்சம் உத்தரத்தில் வேதம் மா விருக்ஷருபமாய் வளர்ந்தோங்கி நிற்கின்றது. அது சிவபீஜத்தினின்றுந் தோன்றியதாயும், ஸ்ரீகாமாகுழிதேவியினால் ஏகாம்பரதருவென்கிற திவ்வியநாமத்தால் துதிக்கப்பட்டதாயும், வேதசாகைகளே கிளைகளாகவுள்ள புண்ணிய சொருபமாயும், பதினான்கு வித்தைகளே மல்லிகைக்கொடிகளாகப் படர்ந்திருப்பதாயும், சலப்பிரளயத்தில் மிதந்து வந்த மார்க்கண்டேயமுனிவரைக் காத்ததாயும், புரர்ணதிகளால் புகழ்ந்துரைக்கப்பட்ட சிறப்புடையதாயும் விளங்குவது.

மார்க்கண்டேயமுனிவரைக்காத்தவரலாறு.

ஓர்கால் கைலாசத்தில் அதிவிசித்திரமா யலங்காரீத்திருந்த அந்தப்புரத்தில் போகமூர்த்தியாய் உமாதேவியாரோடு அர்த்தாசனத்தில் வீற்றிருக்கும்பொழுது சிவபெருமானுக்குமிகவும் பிரியரூபினிகளாய் (கச)கலைகளினின்றுந் தோன்றிய சத்திகோடிகள் அகங்காரம் கொண்டவர்களாய்ச் சிவபெருமானைச் சமீபித்து, எங்கள் நாயகரே! நீர் பார்வதிக்கு அர்த்தாசனம் கொடுத்திருப்பது போல எங்கட்குங் கொடுக்கவேண்டு மென்று பிரார்த்தித்தனர்.

சிவபெருமான் அவர்களைப்பார்த்து இவ்விடத்திலுள்ள புருஷரெல்லாம் என்னுடைய அம்சத்திற் றேன்றினவர். ஸ்திரீகளெல்லாம் கவுரியம்சத்திற் றேன்றினவர். ஆகையால் புருஷர்களுக்கு யான்தலைவன், பெண்களுக்குக் கவுரிதலைவி. இம்முறையால் கவுரியுய நோக்க நீங்களெல்லாம் தாழ்ந்தவர்கள், தாழ்ந்தவர்களாகியு வங்களுக்கு யான் சமாசனம் கொடுக்கத்தக்கதன்று, என்னோடு சமமாக சமாசனத்திலிருக்கத்தக்கவள பார்வதி யொருத்தியே என்றனர். அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட சத்திகோடிகள் சிவபெருமானைப் பார்த்து என்ன கூறினர்? இது பக்ஷபாதமல்லவா! உம்மைப்போலும் இவ்வளவு முழுமோசமாகப் பேசினவரை யாங்கள் எங்குங்கண்டதில்லை. ஆ? ஆ? யாங்களா கவுரியம்சத்திற் றேன்

நினவர்கள் இந்தக் கவுரியல்லவா எங்க ளம்சத்திற் றேன் றி
 னவள்? இதனையறியார்போன்று எங்களுக்குச்சமமான ஆச
 னங் கொடுக்கமாட்டேனென்றது அடாது, எங்கட்கே கொ
 டுக்கவேண்டும். அன்றியும் இப்பார்வதிக்குப் பெண்களுக்
 கிருக்க வேண்டிய சாகசகுணமுதலியன விருக்கின்றனவா?
 மன்மதனுடைய லீலையிற் சிறந்தவளா? நாயகன் குறிப்பு
 முதலியவற்றை யறியும் துண்ணறிவுடையவளா? கல்ஷயறி
 வில்மிகுந்தவளா? உருவமுதலாக எண்ணப்பட்ட ஆறுகுண
 ங்களால் நிறைந்தவளா? அந்தோ! ஒன்னுமில்லே, இருகுக்
 மாயின் எங்கட்கு அந்தமான்மியத்தைத் தெரிவியுமென்று
 சத்திகோடிகள் கூறிய வாய்மொழிகளைக்கேட்டு அவர்க ளாக
 ங்கார மடங்குமாறு ஒர்விளையாட்டாக அவர்க ளணிந்திருந
 தவஸ்திரங்கள் நமுகிப்போகும்படிச்செய்தனர். உடனே அ
 ச்சத்திகளெல்லாம நிர்வாணிக ளாய்ப்போக நாணமுற்றுப
 பூமியில்தண்டாகாரமாகப் பணிந்தார்கள். அதனைப் பார்வதி
 யார்கண்டு அச்சத்திகோடிகள் எழுந்திருந்து கழன்றுபோன
 ஆடைகளை எடுத்து உடுக்குமளவும் தமதுநாயகருக்கு அந்நி
 ருவாணகோலத் தோன்றாதிருக்க அவருடையநேத்திரங்களை
 ஒருமுகுர்த்த காலம் மூடியிருந்தனர். அப்பொழுது சூரிய
 சந்திராக்கினிக ளுடைய பிரகாசம்போய் எங்கும் இருண்ம
 யமாய் எல்லாவுயிர்களுஞ் செயலற்று இரு னுருவாகவே
 யிருந்தன. அக்காலத்தில் சலபபிரளயமும் உண்டாயிற்று.
 அந்தக் கோரமாகிப் வெள்ளத்தில் அழிவல்லாதவ ராகிய
 மார்க்கண்டேயமுனிவர் எல்லாவுயிர்களும் முழுகுவதைப்
 பார்த் ததிகழித்து இனி யாம் என்செய்யக்கடவோமென்று
 அந்தப் பிரளயத்தில் நீந்திவருகின்றபொழுது, ஒருபற்றுமி
 ல்லாது இவ்வெள்ளத்தில் நீந்திவருகின்ற நமக்கு ஒ ராதாரம்
 வேண்டுமென்று இச்சைகொண்டு சதாசிவ ஈஸான ருத்திர
 ஹரிப் பிரஹ்மாதிகாரணரும், தேவியினுடைய திவ்யதிரு
 மேனியில் ஆசையுள்ளவரும், நாசரகிதரும், மஹாத் திரி
 புரகந்தரிக்கு நாபகரும், நிர்க்குணருமான சாமேஸ்வரரைத்

தியானஞ்செய்து, ஓக்மேஸனே ! எனக்கு ஆகாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்துச் சிரமத்துடன் வருமிப்பொழுது, உருத்திரசாலையில் சிதரூபராயும் யாவராலுங் காணக்கூடாத தேஜோ ரூபராயும் இருக்கின்ற ஏகாம்பரநாதரானவர்களுடைய வராய் அவரை நோக்கிக்கும்பொருட்டுத் தம்முடைய சொரூபமாகவும் நான்கு வேதங்களுையே நான்கு கிளைகளாகவு முடைய மாவிருக்ஷத்தை ஓர் ஷ்ணத்தாக்குள், தளிர் பூங் கனிகளோடு பிரளய சலத்துக்குமேல் வளர்ந்தோங்கச் செய்தனர்.

அது கண்டமுனிவர் இது நம்பெருமான் கருணையையொழிந்து அம் மா மரத்தின்மேலேறிப் பிரளய சலத்தைப் பார்த்த தாசசரிய மடைந்து தனக் காதரவாய் நின்ற அவ்விருக்ஷத்தைச் சிவசொரூபமாகப் பாவித்து இது நம்மைப் பாதுகாக்க வந்த கருணைவடிவென்று நிச்சயித்து அங்கிருந்த வண்ணமே அதன் மூலமளவும் சோதி சொரூபமாகக் காணப்படுந் துவாரத்தைக் கண்டு அவ்வழியே நுழைந்து அங்கு ஒளிப்பிழம்பாய் விளங்கும் பெரிய நகரத்தைக் கண்டு இதுவேன்ன ஆச்சரியம் ! இந்த லயகாலத்திலும் யாதொரு நாசமில்லாமல் சலமத்தியில் சோதி சொரூபமாய் விளங்குகின்றதே என்று அதனடியி லிறங்கவும், அவ்விடத்தில் சிவகுமாரரான ஷண்முகக் கடவுள் அம்மரத்திற் பழுத்திருக்கும் கனிகளைப் புசித்துக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து மிகவும் ஆச்சரியங்கொண்டு வணங்கி, ஓ ஷண்முகக்கடவுளே ! இந்த ஷ்ணத்திரத்தின் பெயரென்ன ? இந்த விருக்ஷம் எத்தன்மைத்து ? தேவரீர், இப்பழங்களைப் புசித்துக் கொண்டு இங்குவசிக்கும் காரணமென்ன ? யாருடைய மகிமைபினால் இந்த ஜலப்பிரளயத்தினும் இந்நகரமழியாதிருக்கின்றது ? இவையாவும் என்பால் கருணைகூர்ந்து அருளிச் செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, ஆறுமுகக்கடவுள் ஓ மார்க்கண்டேயனே ! இது காஞ்சி ஷ்ணத்திரமென்று சொல்லப்படும். இந்த ஷ்ணத்திரத்தைப் பிரளயங்களுண்டாகுந் தோறும் மஹாதேவி தனது தேஜோன் மயமாகிய பிரகாசத்

தினால் அழிவுறாவண்ணம் காப்பாற்றி வருகின்ற ஷாதலால் இது பிரளயஜித்தெனப் பெயர்பெற்றது. இந்த விருக்ஷம் சாக்ஷாத்சங்கரருடைய சொருபமாயுள்ள துஃமஹாதிரிபுரசு ந்தரிக்கு நாயகராகியகாமேஸ்வரரே இந்த விருக்ஷபீஜமாயு ள்ளவர். அதனற்றான் இங்கிருக்கும் எனதுகடவுளுக்குவகா ம்பரரெனத் திருநாமம். அவருடைய கருணை உன்னிடத் திலிருந்தபடி யினற்றான் இந்த வெள்ளத்தில் அந்த ஏகாம் பரம் உனக்கு ஆதரவாயிற்று. இந்த விருக்ஷத்தின் கனியை யாரொருவர் பக்தியாகப் புகிக்கின்றார்களோ அவர்கள் வேத வித்யா குருவாகின்றனர். ஆகையால், நான் இப்பழத்தை நாடோறும் புகித்து வருகின்றே னென்றருள்செய்ய, மார் கண்டேயர் நமஸ்காரஞ்செய்து அமமரத்தினடியில் தாழ்முமி ருந்து அதன் கனியையுண்டு இந்தக் கனியை எவனொருவன் புகிக்கின்றானு அவன் கோடி ஸேங்கார்ச்சனைப்பலனை யடை வானென்று வரங்கொடுத்து வாழ்ந்திருந்தனர்.

மஹிமை.

துங்கபத்திராதீரத்தில் சிருங்கிக்ஷலத்தில் வசிக்கின்றகி ரௌஞ்சனென்னும் பிராமணன நாடோறும் சீவபக்தசீரோ ன்மணிகளாகிய பிராமணோத்தமர் புகிக்கும் சுவர்னலிங் கங்களை யபகரித்து அதனை விற்றுச் சீவனஞ் செய்துவந்த னன் அப்பாவத்தால் அவனுக்குப் பதினாறுபிள்ளைகள் அலி களாய்ப்பிறந்தன. அவனப்பிள்ளைகளைப்பார்த்துமிகவுந்துக் கித்து அவ்வலிருபத்தை நிவர்த்திக்கப் புண்ய சேஷத்திரங் கடோறுஞ் சென்று தெரிசித்துக்கொண்டு வருங்கால், இந்த ருத்திர சாலையை யடைந்து மா விருக்ஷத்தன்தீப் பார்த்து அதனடியில் ஒரு க்ஷணகாலமிருந்து தன்னினைப்பை மாற் றிக்கொண்டு தன்னகரமடைந்தனன். மாவடியில் வாசஞ் செய்த புண்ணியவிசேஷத்தால் அப்பிள்ளைகள் புருஷருப மடைந்தனர். அதனைப்பார்த்து இனி நம்முடைய குலம்வி ருத்தியடையும் இவ்வாறு விருத்தியடையச் செய்தது ருத் ரசாலையென் நிச்சயித்து ஆனந்தபரவசனாய் இளைப்பாறுவ தற்குத் தங்கியிருந்த புண்ணியமே இவ்வளவு பெரும்பேற்ற

றைத் தருமாயின் அந்தக்ஷேத்திரத்தில் எப்பொழுதும் வசிப்போமாயின் நடிக்குவரும்பலனை என்னவென்று மதிப்போமென்று புளகாங்கிதங்கொண்டு அக்கணமே புறப்பட்டு காஞ்சினகரத்திலுள்ள ருத்திரசாலையையடைந்து அவ்விடத்தில் நாடோறும் செய்யும்படி விதித்திருக்கும் ஒழுக்கங்களிற் பவருது நடந்து சிவ பூஜையிற் சிறந்தவனாய் வாழ்ந்திருந்து தேகநாதத்தில் சிவலோகமடைந்தனன்.

ஏழாவது அத்தியாயம் ஆம்பிரவிருக்ஷ பிரபாவம்.

முற்றிற்று.

உ

காமாக்ஷிதேவ்யைநம;

எட்டாவது அத்தியாயம்.

ரசாலேச பிரபாவம்.

வேதசொருபமாகிய ஆம்பிரவிருக்ஷத்திற்குக் கீழ்பால் அவ்விருக்ஷ மூலத்தில் சாக்ஷாத் சங்கரர் கதலி குசுமம(வாழைப்பூ)போல் ஒரு அஸ்தப்பிரமாணஞ்சோதிசொருபராய் உமாலிங்கனத்தினால் குசுகங்சண சேர்பிதராய்ப் பிரஹ்ம விஷ்ணு ருத்திர மஹேஸ்வரராகியசதுர்மூர்த்திகளுக்கு மதயராயுள்ள சதா சிவானுக்கிரக மூர்த்தியாய் அகண்ட சச்சிதானந்த தேஜோமயராய் மான்மழு வரதாபய அஸ்தங்களாற் பிரகாசிக்கின்றவராய் தவள மேனியராய் நித்ய கல்யாண சுந்தரராய் வியாக்ர சர்மதராய் கஜசர்மோத் தரீயராய்ப் பஸ்மோததூனித விக்ரஹராய் திரிநேத்திரராய்சந்திரசேகரராய் சர்ப்பங்களாலும் கங்கையாலும் பிரகாசிக்கின்ற சடாமங்குடதராய்ச் சவ்யதக்ஷணங்களில் உமா தேவியுங் கூங்காதேவியும் நின்று, விசப்பட்ட சாமரைகளை யுடையவராய் ருத்திர கோமஸ் வரராய் ஏகாம்பரமூலத்தி் உள்ளவராய் ஸ்ரீகாமாக்ஷி தேவியார்துதிக்க மகாப் பிரளயத்தைப்போக்கி

அவர் வேண்டியாங்கு பாணிக்கிரகணஞ் செய்து கொண்ட வராய் நித்தியகலியாண சுந்தரராய் விளங்குகின்றார்.

உமாநீலையார் முன்சத்திகோடிக ஞடையமானத்தைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டு சிவபெருமானுடைய நேத்திரங்களைப் புதைத்த ஒருமுகூர்த்த காலத்துக்குள் பிரளயகோரமாய்க் காணப்படும் சர்வசங்கரா காலத்தில் உலகமெல்லாம் அழிவுறுதல்போல லழிந்து சிருட்டியாதிகள் மாறி உயிர்களியற்ற வேண்டிய தருமங்க ளெல்லா மொழிநதுபோன அககாரணத்தால் பாவம் மேலிட்டு அப்பாவங்க ளெல்லாங் கருமைநிறங்கொண்டு தேவியாரது நித்தியசுந்தரமாகிய தேஜோரூபத்தைக் கருநிறமாக்கியது. அச்சமயத்தில் தேவியார இறைவன் கண்ணைப் பொத்தியிருந்த கைகளை நீக்கித்தமது திருமேனி மாறுபட்டிருத்தலைப் பார்த்து நடுக்கமுற் றதிசயித்தது மனவருத்தமுற்று இதன்காரணம்பாதோவென்று சிவபெருமானாரைப் பலமுறை பணிந்து ஹே ! தேவதேவா !! மஹாதேவா ! கருணாகரா ! சங்கரா ! சொர்னம்போற்பிரகாசிகளும் என்மேனி பாவரூபமான கருநிறமடைந்து பார்ப்பதற்குச் சகியாத கோரமாகக் காணப்படுங்காரணம் என்னையோ வென்று வினவினர் சங்கரர் ஓ தேவியே ! இதுகருமைநிறமன்று நீ என்னுடைய கண்களை மூடியதனால் வந்த உயிர்களின் பாவத் திரட்சியாமென்றுகூறத் தேவிகேட்டு உளயநடுங்கி, ஹே ! தேவ தேவனே !! ஜகந்நாதனே ! சரணாத வதஸலனே ! கருணாநிதியே ! யான்செய்தசர்வரீபராதங் களையும் கிருபையினால் க்ஷமித்தல் வேண்டும் என்று துதித்து, இதற்கு யான் செய்து கொள்ளத்தக்க பரிகாரமென்னையென்று கண்ணீரரும்பிழிவுங்கேட்ப, சங்கரர் நீ விரைவாய்ப் புதரி காச்சிரமத் துக்குச் சென்று அங்கு ஒரு குழந்தை வடிவங் கொண்டிருப்பாயாக, அவ்விடத்தில் புத்திரப்பேறு வேண்டிய காத்தியாயன முனிவன் வருவான், அவ னுன்னைப் பார்த்துவுடன் புத்திர காமந்தீரநது மகிழ்ச்சியடைந்து ஞானதிருவீட்டியினு னுன்சொரூபத்தையு மறிந்து தன் னுச்சிரமத்துக்

குக் கொண்டுபோய் (8) வருடம் உன்னைச் சீராட்டியும் பூஜி
த்தும் வருவான். பின்னர் என் னாஞ்ஞையினால் *யோகத
ண்டம், ஜபமலை, தீபஸ்தம்பம், இரண்டுகுடம், விசிறி, இர
ண்டு சாமரை; வித்யாதாரம், வியாக்ராசனம், புத்தகம், வறு
த்தபயறு, கங்கைமணல், கங்காதீர்த்தம், குடை இவைகளை
த்தருவான். அவைகளை நீபெற்றுக்கொண்டு உடனே மழை
யின்றி வறுமையடைந்திருக்குங் காசிக்குச்சென்று அன்ன
தானத்தா ல்வவறுமையைப்போக்கி அன்னபூரணி யென்று
பெயர்பெற்று யாவரும் புகழப் பன்னிரண்டுவருடம் அவ்வி
டத்திலிருந்து எத்திசையினுமிக்க தென்றிசையை நோக்கிச்
செல்லக்கடவாய் அப்படிச் செல்லும்பொழுது புலித்தோல்
சோமவிருத்தமாயும், குடம் ஆதாரபீடமாகிய அதன் சூத
திரமாயும், மணல் இலிங்கரூபமாயும், ருத்திராக்ஷமாலிகை
மில்வமாலையாயும், குடை நாகாபரணமாயும், யோகதண்டம்
திரிகூலமாயும், சாமரைகள் இரண்டுபெண்களாயும், விசிறி
கிணியாயும், குடம் குடதீபமாயும், புத்தகம் காமதேனுவாயு
ம், வித்யாதாரம் ஊசியாயும், வறுத்தபயறு முனையோடுகூடி
னதாயும், சுங்கை பாலாயும் † எந்தவிடத்தில் மாறுகின்றன
வோ ‡ அந்தவிடத்தைக் காஞ்சி கோத்திரமென் றறிவாயாக

* யோகதண்டம் சாக்ஷமாலாம் தீபாதாரம் கடதவயம், வ்யஜ்ஞம்,
சாமரத்வந்தவம் வித்யாதாரஞ்சு புத்தகம்,— வியாக்ராசனம் தப்த
முத்தகம் கங்கா ஸைகத மேவச, கங்காதீர்த்தஞ்ச சதாஞ்ச க்ரிஹீ
த்வாச மனோன்மனி,— இவற்றால் யோகதண்ட முதலியன தந்தமை
காண்க.

† யதரவியாக்ராசனம் சோமவ்ருத்தம் தத்கூதரகம் கடம், சைக
தம் லிங்கரூபஞ்ச ஜபாக்ஷா பில்வமாலிகா,— நாகபூஷண கம் சூத
ரம் த்ரிகூலம் யோகதண்டகம், சாமரம் யுவதீயுக்ஷம் வ்யஜ்ஞம் சு
க்ரூபகம்,— சுடதீபத்வயம் வன்னி ரூபந்தேனுஸ்ச புத்தகம், வித
யாதாரம் க்ரீசிகாஞ்ச தப்தமுத்தஞ்ச சாங்கரம், கங்காதீர்த்தம் ப
யோரூபம் பவேத் யதர மனோன்மனி, இவற்றால் வியாக்ராசன மு
தலியன மாறினமைகாண்க.

‡ தக்காஞ்சிநகரம்வித்தி தத்சோம சவ்ருகதகே,— குத்தே

‘அவிடத்தில் சோமசூத்திரத்துடன் கூடிய அவ்விவிங்கத்தை’
நாடோறும் கூர்த்தா லபிபேகித்து நாகாபுரணத்தில் எழுந
தருளச்செய்து பில்வமாலையைச்சாத்தி முனோத்த பயரை
நிவேதனஞ்செய்துதியாணித்து, *பக்கங்களில் இரண்டுஸ்திரீ
களைக் காவிலாகவைத்து கோகூர்த்தைப் பானஞ்செய்து கி
ளியைக் கையிற் பிடித்துக்கொண்டு பஞ்சாக்கினியை வளர்த்தி
அதன்மத்தியில் ஊசியை நாட்டி அதன் முனையில் நின்று
என்னைத்தியாணித்துத் தவஞ்செய்து வருவாயாக. அப்பொ
ழுது நான் உனக்குப் பிரதபகூடாகிச் கலிபாணஞ்செய்து
கொள்ளுகிறேன். அக்கணமே நீ கருமை நிறம் நீங்கப்பெற்
று சொர்ணரூபத்தை யடைவாயென்று கூறிய வாய்மொழி
களைக்கேட்டு பிரதகூடா நமஸ்காரங்கள்செய்து விடை
பெற்று அவரானையின்படிபே பதரிகாச்சிரமத்திற்சென்று
கரத்தியாபன முனிவரை மவழிசெய்து அவரால் யோகந
ண்ட முதலியவை பெற்றுக் காசிபைப் படைந்து அன்னதா
னஞ் செய்து காசிராஜனுக்கு மோகஷமளித்து ஸ்ரீ காஞ்சி
பை யடையே வண்டுமென்றெண்ணி வரும்பொழுது, யோக
தண்ட முதலியவை மாறினமைகண்டு இதுதான் ஸ்ரீ காஞ்சி
கூதத்திர மென்று தெளிந்தது ஒவ்வொரு மாவிருகூத்தின
டியிலும் பெருமானாரைத் தடித்தேடிக்காணாமல், முடிவில்
ஒரு மாவிருகூத்தினடியில் கைலாசத்தில் தமது நாயகரால்
சொல்லப்பட்ட வண்ணம் இருக்கக்கண்டு ஆனந்த பரவ்
சத்தோம ஆச்சரிபமடைந்துபுகிததுத்தவஞ்செய்துவந்தனர்
அநேக நாட்சென்றும் அவர் அருள் புரியாமைப்பால் உக்ஷ
ரமான தவத்தைச் செய்துவரும்நாளில் ஒருநாள் தீர்த்த

தக் கைகதம் விங்கம் பில்வமாலா சமன்வீதம், நாகபூஷண சம்புக
தம் நித்யம் கூரீராபி வேகிதம்.— முதகாங் குரஞ்ச நைவேததியம் கி
ருந்தா தியாந்தாது சாஃபவி,— இதனால் பூஜிக்கவேண்டிய முறை
மை கூறினமைகாண்க.

*பார்ஸ்வயோர் பணிகேஸ்தாப்ய கோகூரீரைஸ் ஸமபாசுணை:—
கரேஞ்ஞவா சுகஸ்பேஷ்டம் பஞ்சாக்கௌ குசிகோபரீ, ஸ்தித்தா
மாம்தயாயத் பந்தயா, தப குருசதுஸ்ரம், —இப்பற்றல் தவஞ்செய்யு
முறைமை கூறினமைகாண்க.

யாத்தினரயாய் வருகின்ற நாரதமுனிவர் அவ்விடம் வந்த பொழுது ரைஷ்டிக தவத்தோடுங் கூடியிருக்கின்ற "கௌரியைப்பார்த்து, அவரைத் தவஞ்செய்யும் காரணங்கேட்டு மிகவும் அன்புடையவராய், ஹே அம்பிகே! உனக்குக் கா மேஸ்வரராகிய பெருமானார் சீக்கிரத்தில்பிரத்தியக்ஷமாகும் வண்ணம் ஓர்மந்திரத்தை யுபதேசிப்புகின்றேனென்று பஞ்ச பாணமந்திரத்தை யுபதேசித்து விடைபெற்றுத் தென் திசையாரோக்கிச் சென்றனர்.

அதன்பின்னர், அம்பிகை அம் மந்திரத்தைத் தம்முடைய ஜன்மரக்ஷத்திரமாகிய பூரரக்ஷத்திரநதொடங்கி ஆறு மாத காலம்வரையில் விடாது ஜபிததுத தவஞ்செய்துவர, அபிபஞ்சபாண மந்திரோச்சாரணையினுண்டாகிய அக்கினி கையிலாயத்திற் பரவி வீசிற்று. அப்பொழுது சிவபெருமானார் இவ்வக்கினிச்சுவாலையினால் தவியிற்றுச் செய்யப்பட்ட காமமந்திரத்தினு லுண்டாகிய அக்கினியென்றும், இது வொருவராலுந் தடுக்கமுடியாதென்றும், ஆலோசித்து அவரவர்வேண்டியாங் கருள் புரியுங் காமாரியாகிய வபபெருமானார் அம்மையார் வேண்டியவரோடு பஞ்சபாண மந்திரங்கட் குட்பட்டுக் காம மேலிட்டவர் போன்று யோகினி கணங்கோடு கூடி ஜீலா விநோதம் புரிந்தும் அடங்கப் பெறுதவராய்ச் சற்றே திருவுளத்துட் பரிபவமுற்றுத் தமது திருமுடியில் வசிக்குங் கங்கையைப் பெருக்கி அவ்வெள்ளத்தில் மூழ்கிச் சிறிது தகமுற்று மீளவும் அக் கங்கையைப்பார்த்து, உனது உருவமாகிய ஜலத்தில் மூழ்கியும் எனக்குண்டாகிய காமாக் கினி சிறிதே னுரதண்பவில்லைபாகலான் நீபார்வதிதவ மபுரிபுமிடத்திற்கு மஹா பிரளயரூபினியாய்ச் சென்று அவளது மந்திரஜபத்தைத் தடுப்பாயெனின், உடனே கங்கையா னவள் அப்பெருமானுடைய ரோமங்களிலிருக்கும் மூன்றரைக்கோடி தீர்த்தங்களையும் ஆகரிஷித்துக்கொண்டு அத்தீர்த்தங்களுட் தலந்து வியாபகராய்வரும் சிவபெருமானாரை இருதய சுமலத்திருத்தித் திபானஞ்செய்தி மிகவும் சீதள

‘சொருபிணியாய் அதிவேகமாய்ப் பேரலைகளோடு நீந்திசை
லமென்கிற மலையைடைந்து அங்கிருந்து ஏகமுகமாய்
மஹாதேவி தவம்புரியுமிடத்தை நோக்கிவந்தனர். அதனை
உமாதேவியார் பார்த்துக் *கம்பம் கம்பமென நடுக்கமுற்று
அப்பிரளயத்தைத் தடுக்க வெண்ணித் தமது தோழியருள்
ஒரு சத்தியைப்பார்த்து, ஹேதோழி! இவ்வெள்ளத்தைப் பா
ர்த்தனையா? இதனைப் பார்க்கும் பொழுதே எனக்கதிக
பயங்கரமாக விருக்கின்றது. இதனை நீ பந்தனைசெய்வா
யென்றேவ, அந்தக்காளி அவ்வெள்ளத்துக் கெதிரேறின்று
தன்கையிலிருந்த விஸ்வபக்ஷணமென்னுங்கபாலத்தில் அப்
பெருவெள்ளத்தைவெளியேபோகவிடாமல் அந்தபக்ஷணமே
உள்ளடக்கினள்.

பின்னர், அம்பிசை தனக்குவந்த விக்கினத்தைப் போ
க்கிய அத் தோழியினிடத்தில்அதிசுப்பிரீதியுடையவராய்
நீ (மஹாபிரளய பந்தனி) என்று யாவராலும் புகழப்படுவா
யென்று அருள்செய்தனர். பின்னர் காமேஸ்வர கபாலத்தில
டங்கியிருந்த வெள்ளத்தை ஆயிரமுகத்தோடு மஹாபிரள
யமாய் வெளியே வரச்செய்தனர். உமாதேவியார் கபாலத்
திலடங்கியிருந்த வெள்ளம் பெருகிவருவதைக்கண்டு இது
பிரளயபந்தனியினால் தடுக்கமுடியா தென்று பயந்து தன
து சகோதரராகிய விஷ்ணுமூர்த்தியை நினைக்க, அவர் உ
மாதேவியார்க் குண்டாகிய பயத்தைப் போக்கும் பொருட்
டு பூமியிற்பாதங்களும் ஆகாயத்தில்முடியுமாகவிருக்கும்பே
ருருக்கொண்டு தனதுகண்டத்தில் சந்திரகிரணம் விளங்க,
அவ்வெள்ளத்தைத் தடுப்பார்பேன்றுநின்றனர். அவரைக்
கண்ட உமாதேவியார் தமது நாயகராகிய சந்திரசேகரருள
நிசசயித்து நடுக்கமுற்றபொழுது, சந்திரகண்ட விஷ்ணுமூ
ர்த்தி கௌரியைப்பார்த்து, யான் சந்திரசேகரன்ன்று, அ
வரருளார் சந்திரகலை கண்டத்தில் வீசப்பெற்று சந்திர க
ண்டனென்று இங்குவாழ்கின்ற உனது தமயன் என்றுதன்

னைத் தெரிவித்து ஓசங்கரி ! இந்தவெள்ளம் வெள்ளம்
ன்று இதுசாக்ஷாத் சங்கரருடையசொருபம். அவர் உன்
னைச் சொதிக்கும்பொருட்டு இவ்வாறுவந்தனர் ஆகையால்
நீ பத்தியுடன் அவரையே துணையெனநம்பி உன்னால் பூஜிக்
கப்பட்டு வரும் இந்தச் சைகதலீக்கமூர்த்திபைச சரணம
டைந்து ஆலிங்கனஞ்செய்து கொள்வையேயாயின் அக்கண
மே கங்காதரராகிய சங்கரர் பிரசன்னராய்க் கருணைகூர்ந்தி
ம்கிழந்து, பிரையத்தைமாற்றிக் கலியாணசந்தரராய்உன்னை
விவாகஞ் செய்து கொள்ளுவர். இதுநிச்சய மென்று கூறி
எகாம்பரநாதருடைய எதிரில் முன்போல் தானிருக்கு மிட
த்தில் சந்திரகண்டராய் நின்றனர்.

அந்தவிஷ்ணுமூர்த்தி சென்றவுடன் வெள்ளம் பெருக்
கெடுத்துவரத் தலைப்பட்டது அதைக்கண்டதேவியார் இவ்
வெள்ளம் எமது பெருமான்மேல் வருதற் கையமென்னையு
ள இனியான் என்செய்வேனென்று இலிங்கமூர்த்தியைப்
பூர்த்து எம்பெருமானே ! அன்பர்க்கெனியானே ! அடியா
ரிடர்களையும் அண்ணலே ! சிவனே ! சிவனே !! எனக்கு நீ
பேசுகதியென்று திண்ணிய அன்புடன் தேகபரவசராய்த் த
மது இருகரங்களாலும் மார்பிடுக ஆலிங்கனஞ்செய்து தழு
வினர். எம்பெருமானும் பிராட்டியாரது முலைத்தழும்பும
வளைத்தழும்புந் தமது திருமேனியிலமுதப்பெற்றவே அது
கூறும் அடங்காப்பெறாத பேரவா அடங்கப்பெற்று காமேச
ராய் அப்பிராட்டியார் தமது அர்த்தாசனத்திலிருக்க வீற்றி
ருந்தனர். அப்பொழுது உமாதேவியாரும் தாமடைந்திருந்த
காளிம வடிவநீங்கிக் கவுரநிறம்பெற்றமையால் புதிய கலியா
ணத்தை விரும்பினர். சிவகணங்களும் ஏனையவிருடிகளு
ம் ஆம்மையபபருடைய பேரழகைககண்டு கலியாண கோ
லத்தைக் காணப் பேராசைகொண்டனர். இவர்களுக்குறிப
பறிந்த பெருமான் விஷ்ணுமூர்த்தியை நோக்கி நீ எங்குள்ளிரு
வீடுக்குங் கலியாணமகோற்சவம் நடத்தக்கடவாயாக. நமது
கவுரியும் கலியாணகோலத்தில் விருப்புடையவனாய் இருக்கின்ற
முன்னர் அகஸ்திய முனிவருக்கும் இவ்விடத்தில் வரு

டந்தோறுங் கலியாண மஹோற்சவதெரிசனந் தருகின்றோ
மென்று வரங்கொடுத் திருக்கின்றோம். ஆகையால் கலியா
ணம் நடத்துவதற்கு வேண்டிய பிரயத்தினங்களைச் செய்
வாயாகவென்று கட்டளையிட்டனர்.

விஷ்ணுமூர்த்தி அக்கட்டளையை ஏற்றுப் பிரமனாதி
தீதவர்களைப் பார்த்து ஒதேவர்களே! இந்தக் கலியாணத்தை
முடிக்கவேண்டிய கடமைப் பாடுடையவர் நீங்களேயன்றி
யான் எவ் செய்வேனென்றுயாவர்க்கும் பிரியமானபலவார்
த்தைகள் சொல்லி நீங்களயாவரும் நமஸூடைய உலகங்களிற
சென்று ஆடையாபரண கந்த மாலை முதலியன யாவும் அ
திசிக்கிரமாகக் கொண்டுவந்து சேர்க்கவேண்டுமென்று சொ
ல்ல யானாங் கைகொட்டிக் கூததாடி அவரவருந் தங்கள்
தங்கள் பதங்களுக்குச் சென்று எல்லாத் திரவியங்களையுங்
கொண்டுவந்துநாடுகரமுதலியன வெல்லாம் அலங்கரித்துப்
பெருமானுக்கும் பெருமாட்டிக்குங் கலியாண மஹோற்சவ
மென்றுஎங்கணும்பேரிகைமுழுக்கி துவஜாரோகணமுதலிய
ன வெல்லாம் வேதாகம விதிப்படி செய்வித்து ஒன்பது நா
ளுஞ் செய்யவேண்டிய விழாவையும் முறையாக நடத்திப்
புத்தாநாளாகிய உத்திரதினத்தில் ஏகாம்பரநாதரையும் கா
மாக்ஷிதேவியையும், விஷ்ணுமூர்த்திலக்ஷுமிதேவியோடும்நா
னென்ன புண்ணியஞ்செய்தேன் நானென்ன பாக்கியஞ்செ
ய்தேனென்று தோத்திரஞ்செய்து புகழ்ந்துகொண்டே அ
லங்காரஞ்செய்து கலியாணமண்டபத்தில் சகல வாத்தியங்
களுமுழங்கவீற்றிருக்கச்செய்து இலக்ஷுமிதேவியானவள்
க்ஷிரஞ்சொரியவிஷ்ணுமூர்த்தி ஏகாம்பரநாதருடைய திருவ
டிவிளக்கிப் பட்டாடையாலொற்றிப் பாததீர்த்தமுண்டு மன
ங்களித்து மதுபர்க்ககூத்தைமந்திரத்தையுச்சரித்துக் கொடுத்
தப் பெருமான் திருக்கரத்தின்மேல் கவுரிதிருக்கரத்தைவை
த்து மந்திர நீர்வார்த்துத்தத்தஞ்செய்யப்பெருமானுக்காம
க்ஷியைப் புணிக்கிரஹணஞ்செய்தனர். பின்னர் பிரமதேவ
ன் சங்க துந்தபி முதலிய பலவாத்தியங்கள் சத்திக்கவும்

வேதமுதலியன கோஷிக்கவும், கற்பகமலர் முதலியன மா
ரியாகப்பொழியவும், அவ்வேகமபவாணரைக்காமாஷிதேவி
யாருடைய கிண்டத்தில் மாங்கலிய ரூத்திரத்தைச் சாத்திய
ருளச்செய்தனன். அக்காலத்தில்தேவயக்ஷகின்னரகம்புரு
ட சித்த சாத்தியர்முதலிய யாவரும் ஜயஜயவென்றுமுழக்
கமிட்டுப் பலபலவாகத் தோத்திரஞ்செய்து ஆனந்தபரவச
முற்றிருக்குஞ் சமயத்தில் திருமால் அந்தணர் முதலிய யா
வருக்கும் பாயசான்ன வகைகளோடும் பகியவகைகளோ
டும் சமாராதனை நடத்தி அதன் பின்னர்க் கந்தம் புஷ்பமா
லை தாம்பூலம் தக்ஷணை முதலியன அவரவர்க்குக்கொடுத்து
மகிழ்ந்திருப்பத் தேவதச்சனாகிய விசுவகர்மா திரிபுரதகன
காலத்தில் பெருமான் ஆரோகணித்த பூரதம் போலும்சுவர்
ணமயமரன ரதமும், இந்திரன் படிகத்தினுற்செய்த வெள்
ளிக்குடையும், பிரமன்சடாமகுடம் போன்றஇரத்னமயமா
கியமகுடமும் ஏகம்பரநாதருக்குமுன்னே கொண்டுவந்து
வைத்து எங்கள் செல்வமே! மனோன்மனியர்கிய காமா
க்ஷியுடன் இந்தக் கலியாண சுந்தரகோலத்தோடும் இவ்வந்
தப்பொழுதில் இந்த ரதத்தில் ஆரோகணித்து எங்களாற்
கொடுக்கப் படும் முடியையுந் திருமுடியிற் சூடி இந்திரன்
குடைபிடிக்க பாசுபதர்களாய் விளங்கும் தேவசமூகங்களா
கிய அடியார்களெல்லாம் பரமானந்தவெள்ளத்தில் மூழ்கப்
பவனிவரவேண்டு மென்று பிரார்த்தித்தனர். அவ்வண்ணமே
வீதியில் பவனிவந்து ஆஸ்தானமண்டபத்தி லெழுந்தருளி
யிருந்துபாவரையும் பார்த்து அன்பர்களே! ஆகாசகங்கை
யாகிய மந்தரகினி தீரத்திலுள்ள கைலாசபர்வதத்தில் சதா
சிவமூர்த்தியாய் எவ்வண்ணம் பிரசித்தியாய்ப் பிரகாசித்து
க்கொண்டிருக்கின்றேனோ அவ்வண்ணம் இந்தக் காமா
க்ஷைத்திரத்தில் கம்பாநதிதீரத்தி லிராநின்ற மானிருக்ஷத்தி
னடியில் காமாக்ஷிசமேதனாய் ஏகாம்பரநாதனென்கிற நாம
ந்தோடு விற்றிருந்து என்னைச் சரண்புகும்படிவருக்கும் தெ
ரிசினமாதீதிரத்தில் சகலகாமியங்களுந் தருவேன். நீங்களு

ம் ஸ்ரீகயிலாயத்தைக் காட்டிலும் இவ்விடத்தில் அதிகப் பிரீதியுடையவர்களாய் என்னுடைய சந்நிதானத்தில் வசித்துக் கொண்டு வருடந்தோறும் வரும் பங்குனியுத்திரத்தில் இந்தக் கவுரிகலியாணத்தை யுத்தேசித்து மஹாபுஷேக சுகிதமான மஹாபூஜையும் அலங்கார சுகிதமான மஹோற்சவமும் அறுசுவையோடு கூடிய சிறந்தவுணவுகளால் பிராஹ்மணபூஜையும் செய்துவரவேண்டுமென்று ஆஞ்ஞாபித்து அவ்விடத்தில் கலியாண கோலத்துடன் வீற்றிருந்தனர்.

ஏகாம்பரநாதர் இவ்வண்ணம் அனுக்கிரகஞ் செய்த பின்னர் கலியாணகோலத்தோடிருக்கின்ற எட்டுவயதுள்ள கவுரிகய காமாஶ்டிதேவியானவள் தன்னுடைய நாயகராகிய சூதநாதரைத் துதித்துப் பின்னர் பக்தானுக்கிரக இசையோடு அங்கிருந்த யாவரையும் பார்த்து மிகுந்த பிரீதியுடையவளாய்ப் பங்குனியுத்திரதினத்தில் இவ்வாலயத்தில் எங்களிருவருக்கும் கலியாணத்தைப் பக்தியோடு யார்செய்விக்கின்றார்களோ அவர்கள் சகலா பிஷ்டங்களையும் கோடிகன்னிகாதானபலனையும் அடைவார்கள் என்று தனதுகருணைநிறைந்ததிருக்கண்களால் அனுக்கிரகஞ்செய்து அந்தச் சூதநாதருடைய வர்மபாகத்தில் வீற்றிருந்தனர்.

அதன் பின்னர் பாசபதர்களாயிருந்தவரெல்லாம் ஆனந்தக் கடலில்மூழ்கினவர்களாய் ஒருவரையொருவர் பார்த்து சர்வசத்தியாய் விளங்குகின்ற மஹாசத்தியே இந்தக் காமாஶ்டிதேவியாயும், அந்த மஹாசத்தி நாதராகிய மஹாதேவரே இந்தச்சூதவிங்கநாதராயும் பிரகாசித்தீம் கொண்டு கலியாணவரதரென்றும், முத்திபிரதரென்றும், ஏகாம்பரநாதரென்றும் யாவராலும்புகழப்பெற்று விளங்குகின்றாரென்று போற்றிப் பரகீவபதத்தை யடைந்தனர்.

மஹிமை.

காவேரிருதிக்கரையிலுள்ள திருப்பனங்கா டென்னுள் சிவபூசேஷத்திரத்தில் யஜுர்வேதியாகிய சம்புவென்னும்

ஓர் வேதியனிருந்தனன். அவன் காஞ்சிரகரத்தின்பெருமையையும் பங்குனி உத்திர மஹோற்சவ மகிமையையுங் கேட்டுத் தான் தரிசிக்கவேண்டுமென் றெண்ணிக் காஞ்சிரகரத்தை யடைந்து கலியாண மஹோற்சவத்தைக் கண்டு களித்து எம்பெருமானே இவ் வைபவத்தை வருடந் தோறும் யான்கண்டு களித்துய்யுமாறு அருள் செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டு தன் நேசத்திற்குப்போய் பதினாயிரம் வருடம் சீவித்திருந்து பின்னர் சிவகணங்கள் விமானங்கொண்டுவர ஸ்ரீ கைலையங்கிருக்குச் சென்று அங்கு சிவகணங்களுடன் வாழ்ந்திருந்தனன். பின்னர் ஆயிரந் தலைமுறை அவ்வேதியன் வம்சத்தில்வந்தவர்களெல்லாம் ஏகாம் பரநாதருடைய கலியாணவைபவத்தைக் குடும்பசமேதராய்வந்து தரிசித்துத் தங்கள் தேசம் செல்லும் நியதியிற்றவராகத் திருந்து முடிவில் ஒவ்வொருவரும் சிவகணங்களாக லழைக்கப்பட்டுக் சிவலோகஞ் சென்றனர்.

எட்டாவது அத்தியாயம் ரசாலேசப்பிரபாவம்

முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீகாமாக்கிதேவ்யைநம:

ஒன்பதாவது ஆத்யாயம்.

3 —————[*]—————

சர்வதீர்த்த வரலாறு.

மகா புண்ணியகரமாயும், சகல பாவங்களையும் போக்தடிக்கிறதாயும் சகலதீர்த்தங்களும் தன்னிடத்தில் அடங்கியிருக்கப் பெற்றதாயுமுள்ள சர்வதீர்த்தமானது பூர்வத்தில் சிவபெருமான் தேவியை நீங்கி யிருந்தகாலத்தில் தமக்குண்டாயிருந்த காமாக்கினி யானது பின்னர் அத்தேவி தழுவத்தணிந்து வளைச்சவடோடு முலைச்சவடும் பிரகாசித்தவராய் பரிதி யடைந்து, முன் தமது சடைமுடியி னின்றும்

பெருகச்செய்த வெள்ளத்தைக் கண்டு உமாதேவியார் பயமுற்ற படியினால் அந்தவெள்ளத்தை யடக்கி அவரதுபயத்தைப்போக்குதற்குத்தமதுபாதத்தைப்பூமியிலுன்றினதா லுண்டாகியதீ யாதொரு தடாகமோ அத் தடாகமாகும்.*

அதில் ஆயிரமுகமாகப் பெருக்கெடுத்தது வந்த வெள்ளமானது நந்திமலை, பாலாறு, திருப்பாற் கடல் என்கிற இம்மூன்று சம்பந்தங்களை யுடையதாயும், வராகபுரம், பீசுஷ்புரம், ஆம்பிகாபுரம் என்கிற இம்மூன்று புரங்களுடைய மார்க்கத்தையுடையதாயும் சூத (மா) சூலம், சிவமூலம் என்கிற சேஷத்திரபிரஸ்த சம்பந்தங்களை யுடையதாயும் செல்லுகின்றபோது சமுத்திர காமினியாகச்சென்று க்ஷீரரதியோடு கூடிக்கலந்து நல்ல பெருவெள்ளமாய்ப் பெருகியாவர் கண்ணுக்குந் தோன்றாதிருக்கும் வண்ணம் பூமியில் அந்தர்வாகினி (கீழ்வழி)பாய் வந்து புத்திரத்து ளிருந்து வீழுஞ் சலர்போல அதில் வீழ்ப்பெற்றதாயுமுள்ளது அச்சர்வதீர்த்தம்.

காமாட்சிதேவியைத் திருமணம் புணர்ந்தபின்னர்முன் தமது ரோமகூபத்தினின்றும் பெருகியமூன்றரைக் கோடி தீர்த்த சமுகமாகிய வெள்ளமானது (பிரளயபந்தனி) என்னுந் துர்க்கையினுடைய கபாலத்தில் அடங்கியிருந்த படியினால் அந்தக் கபாலவெள்ளத்தையும் அதில் வீழ்ந்திருக்கச் செய்தனர்.

இவ்வண்ணம் சிவபெருமான் சர்வதீர்த்தமுண்டாக்கிய பின்னர் காமாட்சிதேவியைப்பார்த்து அத்தீர்த்தத்தைக் காட்டி ஹே தேவி ! நீ என்னைப்பூஜித்து வந்த காலத்தில் உன்னைப்பயமுறுத்தி உன்னால் கம்பையென்று பெயர்பெற்றதி யானது 'இத்தடாகத்தில்' வந்துகலந்திருக்கின்றது *பிரளய

* உமாதேவியார் சிவபெருமானார் தம்மைத்தழுவுவதற்கு முன் கங்கைபெருகி மூன்றரைக் கோடி தீர்த்தங்களோடு கலந்துவந்து பிரளயபந்தனியினுடைய கபாலத்திலடங்கி அதினின்றும் ஆயிரமுகமாய்ப் பெருகிய பெருவெள்ளமும், திருமணம் புணர்ந்த பின்னர்

பந்தனியி னுடைய கபாலம் வற்றிப் போயிற்றென்று சொல்லியபோது அதனைத் தேவியார்கேட்டு புன்னகையரு ம்பி அத்தீர்த்தத்தின் மகிமை இத்தன்மைத்தென வறிந்து அதில் ஸ்நானஞ் செய்ய விருப்பமுடையவராய் அத்தீர்த்தத்தைப் படி முறைகளாலும், மண்டப வரிசைகளாலும், அழகுபெறச்செய்து சங்கற்பங்கூறி ஸ்நானஞ்செய்து அத்தீர்த்தத்தினின்றும் எழுந்திருக்கும் பொழுது யவ்வன முடையவராயும் செளந்தரிய முடையவராயும் பிரகாசிக்கின்ற மங்களசொருபமுடையவராயும் விளங்கினர்.

பின்னர் தமது உருவத்தைக்கண்டு மகிழ்ந்து அத்தீர்த்தக்கரையினின்று இருங் யஜுர் சாமவேதியர்களான அரசுதணர்களுக்குக் கோதான இரணிப தானங்களும் சூரியசந்திர நிருக்கும் வரையில் சாஸ்வதமான சீவனஞ்செய்யப் பூதான கிருத்தானங்களுஞ்செய்து அவ்விடத்தினின்றும் புறப்பட்டுக்காமிகோட்டத்தை யடைந்து தருமசாலைகள் ஏற்படுத்தி மகாததிரிபுராக்நதரியாயும் மஹாசத்தியாயும் ஆதிசத்தியாயும் இருக்கின்ற தேவியை ஆராதித்து மீண்டுந் தருமசாலைக்குத் திருமபிச் சிரேஷ்டரான (௩௨) தருமங்களை யுஞ் செய்து அத்தரும எககாலமு் நடந்துவர வேண்டுமென்னும் எண்ணமுடையவராய் அக்ஷயபாத்திரம் காமதேவனு கற்பகவிருஷக்மகிநநாமணியான் னும் இவைகளைப்பிரதிஷ்டை செய்து அவைகளைக்கொண்டு அம்முப்பத்திரண்டு தருமங்க ளையும் யுகங்கடோறும் அழிவின்றிச் சரிவர நடத்த அரசுணையினறி யமைப்பாவாசலகூன் என்றும் அழிவில்லாதவராகிய கணபதிபை அரசநாகரிபழிந்து முடிசூட்டி அவரிடம் ஒப்புவித்து, பின்னர் காமிகோடிபீடத்தில் வசிக்கும் திரிபிரளய பந்தனியினுடைய கபாலத்தி லீடங்கியிருந்தவெள்ளமும் சர்வதீர்த்தத்திற் கலத்திருக்கிறதெனக் கொள்க. இரண்டு முறை யாய்வந்த வெள்ளத்திற்கும் கம்பை ஏன்றே பெயர். இத்தக்கம்பையின் வரலாற்றை முன்சொன்ன எட்டாவது அத்தியாயத்திலுமு், இத்த ஒன்பதாவது அத்தியாயத்தினுள் காண்க.

ரசுந்தரியைப் பிரதக்ஷணமாகவந்து' வணங்கிப் போற்றி விடைபெற்று காஞ்சிரகரத்துக் கதிபதியாயிராநின்ற கச்சபேஸ்வரமூர்த்தியிடஞ் சென்று அவரையும் விதிவத்தாய்ப் பூசித்து பிரதக்ஷண நமஸ்காரஞ்செய்து விடைபெற்று சர்வதீர்த்தத்துக்குப்போய் அந்தத்தீர்த்தத்தைமூன்று பிரதக்ஷணஞ்செய்து அத்தீர்த்தகரையினின்று தீர்த்தஸ்நானத்தை யுத்தேசித்து யாத்திரையாகச்சென்று சகலதீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானஞ் செய்தவர்களுக்கு என்ன பலனுண்டாகுமோ அநதப்பலன் இந்தத்தீர்த்தத்தைத் தரிசித்தமாத் திரத்தி லுண்டாகுமென்றும், விதித்திருக்கும் பலபுண்ணிய காலங்களில் பலபுண்ணிய தீர்த்தங்கடோறும் ஸ்நானஞ்செய்தால் யாதொரு புலன்களுண்டாகுமோ அந்தப்பலன்களை இதிலஸ்நானஞ்செய்ப்பவர் அடையப் பெறுவார்களென்றும் வரங்கொடுத்துத் தனது நாயகரிடஞ்சென்று வணங்கி அவரது வாமபாகத்தையடைந்து நிதயகல்யாணியாய் விளங்கினர் அதுமுதற்கொண்டு காஞ்சியில யாத் திராவாசிகள் சர்வதீர்த்தத்தைத் தெரிசித்துமஸ்நானஞ்செய்தும் அவ்வப் பலன்களைப்பெற்று வருகின்றனர்

மழிமை.

—நாமபிரபாணிதீரத்தில் அகஸ்தியகோத்ரஜனும் சாமவேதியனுமாகிய சோமனென்னும ஓர் வேதியன் மதங்க (சண்டாள) குலத்தளான, அழகிற் கிறந்த வோர் பெண்ணை மோகததால சங்கமஞ்செய்து ஓர் பிள்ளையைப்பெற்றான். பின்னர் இவ்வேதியனால் பிதூர்த்தேவதைகளை யுத்தேசித்துச் செய்யப்பட்டஸ்ரார்த்தாதிக்களினத்தும் கிருமிரூபமாகப் போயின், சவர்க்கத்திலுள்ள பிதூர்த்தேவதைகள் நரகமடைந்தனர் இவைகளை யெல்லாம் அநதப்பிராமணனறிந்து மிக்க வருத்தமுற்று தீர்த்தயாத்திரை செய்யப் புறப்பட்டு அங்கங்குள்ள தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டு முடிவில் ஞாதிரசாலையை யடைந்து சர்வதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தமாத் திரத்தில் அநதப் பிராமணனுடைய பிதூர்க்களனைவ்

ரும் இப்புண்ணிய விசேடத்தால் கோரமான நரகத்தினின்
றும் நீங்கிச் சுவர்க்கமடைந்தனர். பின்னர் இவன் செய்ய
ப்பட்ட சிரார்த்தாதிகளைப் பிதூர்கள் திருப்தியுடையவ
களாய் ஆகாரமாகக் கொண்டார்கள்.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம் சர்வதீர்த்தபிரபாவம்

முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீ காமாகுழியேவ்யைநம:

பத்தாவது அத்தியாயம்.

காமகோட்டபிரபாவம்.

காஞ்சி சேஷத்திரத்தில்(காமகோட்டமென்பது) வாயு
ஆக்கினையதிக்குகளில் திருவுருவங் கொண்டெவ்வாங்கும் சிவ
வெண்ணு சொருபங்கள் தானையாகியபராசத்திக்கு இருப்பி
டமாயும், சர்வான்மாக்களுக்கும் சர்வகாமங்களைக் கோடி
கோடியாகச், கொடுத்தருளும் ஆற்றலுடையதாயும் விளங்
குதலால் அந்தசேஷத்திரம் காமகோட்டமெனப் பெயர்பெ
ற்றது.

இதற்குப்பெயர் ஐந்து

அவையாவன:—

1. ஸ்ரீபுரம், 2 பத்மநாபகம், 3. சீவன்முத்திபுரம், 4 காம
கோட்டம், 5. காமகோட்டி.

இதன் எல்லை

சுவேதப்பெருமானுக்கு (17) அம்சம்கிழக்கிலுள்ள
சேஷத்திராங்கிலுயமே கிழக்கெல்லை.
சேஷத்திராங்கிலுயத்துக்கு (15) அம்சம் தெற்கிலுள்ள
அஸ்திசிஹ்மாலயமே தெற்கெல்லை,
அஸ்திசிஹ்மாலயத்துக்கு (15) அம்சம் மேற்கிலுள்ள
காயாரோகணிலுயமே மேற்கெல்லை

காயாரோகணத்துக்கு (13) அம்சம் வடக்கிலுள்ள
சுவேதப்பெருமானாலயமே வடக்கெல்லை.

இந்நான்கெல்லைக் குட்பட்ட பிரதேசம் பஞ்சபாணநி
கேதனமெனவும், காமகோட்டமெனவும் பெயர்பெறும். இ
து ருத்திரசாலைக்கும், விஷ்ணுசாலைக்கும் மத்தியிலுள்ளது.

இவ்விடத்தில் எவர்கள் இஷ்டதேவதா மந்திரங்களை
ஜபிக்கின்றார்களோ அவர்கள் அந்தமந்திரங்களில்வரும் அ
க்ஷரம் ஒன்றுக்குக் கோடிபலனையும், முத்தியையும், யாவர்
யாதொருகாமங்களை விரும்புகின்றார்களோ அவர்கள் அக்
காமங்களையும் கோடியாக அடைவார்கள்.

இவ்வெல்லைக்குள்,—*

முன்செர்ன்ன சேஷத்திராங்கிக்கு (30) அம்சம் தெற்கில்
* சங்குபாணிவிநாயகர். (1),
சங்குபாணிவிநாயகருக்கு (3) அம்சம் மேற்கில்
குமரகோட்டப்பெருமான். (?)

வரலாறு.

தேவசில்பியினால் காஞ்சிநகரத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்
ய ஆரம்பிக்குங்காலத்தில் வாஸ்துசாந்திசெய்து, சங்குபிர
திஷ்டைசெய்ய நிமித்தம் பூஜிக்கப்பட்டவர் (சங்குபாணிவி
நாயகர்) பிரமதேவனைத்தாரகமந்திரம்வினவிச்சிறையிலுடை
த்துவிட்டுத்தாமே சிருஷ்டிசெய்யுங் கர்த்தராய் அக்கோலங்
கொண்டவர் (குமரகோட்டப்பெருமானார்.)

தூர்க்கை ஆலயம்.—6.

குமரகோட்டத்துக்கு (24) அம்சம் தெற்குதிக்கிலுள்
ளவர் † உக்கிரவாசினி. (1)
கருக்கினிலமர்ந்தவருக்கு (10) அம்சம் வடக்குதிக்கிலுள்
ளவர் ‡ தாந்தோனி. (2)

* இவர் உலகனந்தப் பெருமாள்கோயிலுக்குத்தெற்கிலுள்ளவா
சப்பாணிப்பிள்ளையாரை வழங்கப்படுவர். † கருக்கினிலமர்ந்தவன்
ஐயனும், மதேவதை யென்றும் வழங்கப்படுவன்.

- தார்தோனிக்கு (5) அம்சம் வடக்கு திக்கிலுள்
ளவள் * பஞ்சசந்திகை. (3)
பஞ்சசந்திகைக்கு (5) அம்சம் வாயு திக்கிலுள்
ளவள் தீர்த்தமாலினி (4)
தீர்த்தமாலினிகு (20) அம்சம் வடக்கு திக்கிலுள்
ளவள் † ஹேமாசனை. (5)
சீபர்ன்னேரியம்மைக்கு (21) அம்சம் தெற்கு திக்கிலுள்
ளவள் ‡ பீடவர்த்தினி. (6)

வரலாறு.

(உக்கிரவாசினி) பிரமணம் பூஜிக்கப்பட்டவள்;—(தார்தோனி) சிவபெருமானைப் பூசித்துத் தனுர்வித்தையில் மிகவும் பண்டிதையானவள்;—(பஞ்சசந்திகை) தேவர்கள் தங்கட்கு நேர்ந்தவிக்கினங்களைப் போக்கிக்கொள்ளுவதற்குவேண்டியபலிசனைக் கொடுக்கும்பொழுது அவைகளையேற்று, அவர்கட்கு வேண்டிய இதங்களைச்செய்து (ஹிதகாரணி) ணைப் பெயர்பெற்றவள்; (தீர்த்தமாலினி) நீலையென்னும் ஸ்திரீ தனக்குண்டாகிய கர்ப்பத்தைக் காக்கப் பூசிக்கப்பட்டவள்;—(ஹேமாசனை) கோரகூசித்த ரென்பவருக்கு விசேடமான செல்வத்தைக் கொடுத்தவள்; (பீடவர்த்தினி) திரிசிரனைச் சங்கரித்துக் காமகோட்டி பீடத்தைக்காத்தவள்.

விஷ்ணு ஆலயம் 4

- மூன்சொன்ன பீடவர்த்தினிக்கு (6) அம்சம் வடக்கில்
தூர்வாவர்னப்பெருமாள். (1)
தூர்வாவர்னப்பெருமானுக்கு (12) அம்சம் அக்கினியில்
தீரீவிக்கிரமப்பெருமாள். (2)
உலகளந்தப் பெருமானுக்கு (4) அம்சம் வாயுவில்
மதுப்பெருமாள். (3)
மதுப்பெருமானுக்கு (2) அம்சம் ஈசானத்தில்
காளாங்கப்பெருமாள். (4)

* சிச்சபேசராலயத்தி லுள்ளவன். † பொன்னேரியம்மையென வழங்குவன். ‡ காளியம்மையென வழங்குவன். § பச்சைவண்ணநீ பெருமாள். || உலகளந்தப்பெருமாள் என வழங்குவர்.

MAHAMAHOPADHYAYA

SWAMINATHA IYER LIBRARY

வரலாறு.

(தூர்வாவர்னப்பெருமாள்) மன்மதனாகிய புத்திரனைப் பெறுதற்குலக்ஷ்மிதேவியினற்பூசிக்கப்பட்டவர்,—(திரிவிக்கிரமப்பெருமாள்)பூவுலகைத்தாங்கும்வல்லமையைப்பெற்று தற்கு ஆதிசேஷனாற் பூசிக்கப்பட்டவர்,—(மதுப்பெருமாள்) ஓர்காலத்தில் காஞ்சிமண்டலத்தில் தேன்மாரி பொழிவித்தவர்;—(காளாங்கப்பெருமாள்) சந்தானவிர்த்தியுண்டாக மஹாகாளர் என்னும் சிவபெருமானைப் பூசித்தவர்.

சிவாலயம். 5.

முன்சொன்ன காளாங்கப்பெருமானுக்கு	(1) அம்சம்
சமீபத்தில்	மஹாகாளராலயம். (1)
மஹாகாளராலயத்துக்கு	(35) அம்சம்
ஈசானத்தில்	பட்டாரகேஸ்வரராலயம். (2)
பட்டாரகருக்கு	(39) அம்சம்
தெற்கில்	பணாதரேஸராலயம். (3)
பணாதரேஸருக்கு	(5) அம்சம்
வடக்கில்	பணீஸ்ராலயம். (4)
பணீஸருக்கு	(24) அம்சம்
தெற்கில்	* கச்சபேஸராலயம். (5)

வரலாறு.

(மஹாகாளேஸர்) முருகக்கடவுள் தனக்குப் பிள்ளையாகவரவேண்டுமென்று ஆதிசேஷனாற்பூசிக்கப்பட்டவர்,—(பட்டாரகேஸ்வரர்) ஜகதாத்மா என்பவருக்குக் கவித்துவத்தைத் தந்தவர்; (பணாதரேஸர்) பூர்வத்தில் ஓர்பிளையகாலத்தில் பனிரண்டு சூரியர்களால் நீலவர்னத்தையடைந்த படங்களை யுடைய சர்ப்பங்களுக்கு முத்தியைக் கொடுத்தவர்,—(பணீஸர்) கத்துரு புத்திரர்களான சர்ப்பராசாக்களைக் கருடபய்த்தினின்றுங் காத்தவர் (கச்சபேஸர்) பிரமன், கச்சபமா (ஆலம்பா)ய்வந்ததிருமால் சரஸ்வதி, சூரியன் சாஸ்

* சுலாயம்புவாயுள்ள இலிங்கமூர்த்தி.

தா, சண்டிகை, சுப்பிரமணியர், சனற்குமாரர் என்பவர்களால் பூசிக்கப்பட்டவர்.

தீர்த்தம். 4,—

காமாட்சிதேவி ஆலயத்துக்குள் ஷேதேவிக்கு, (1) அம்சம்
மேற்குதிக்கில் பஞ்சதீர்த்தம். (1)
பஞ்சதீர்த்தத்துக்கு (24) அம்சம்
தெற்குதிக்கில் காயாரோகணதீர்த்தம். (2)
காயாரோகணதீர்த்தத்துக்கு (21) அம்சம்
வடக்குதிக்கில் * இஷ்டசித்திதீர்த்தம். (3)
இஷ்டசித்திதீர்த்தத்துக்கு (15) அம்சம்
வடக்குதிக்கில் † சக்கரதீர்த்தம். (4)

வரலாறு.

(பஞ்சதீர்த்தம்) சூதாசிவமூர்த்தியினது பஞ்சமுகத்தினின்றிற் தோன்றியது;—சிவபூதங்களிரண்டுக்குமுத்தியையும், பிருதிவிமுதலிய பஞ்சபூதங்களுக்குவேண்டிய சித்தி, 'கலோபுங் கொடுத்தது;—(காயாரோகண தீர்த்தம்) யயாதிம, காராஜனைச் சரீரத்தோடு சுவர்க்கலோகம்போகச்செய்தது (இஷ்டசித்திதீர்த்தம்) சனற்குமாரமுனிவருக்குச் சாபத்தால்வந்தலுட்டகசரீரத்தைப் போக்கியது,— (சக்கரதீர்த்தம்) சூர்த்தவிரியனுக்குச் சாபசரீரத்தைப் போக்கி நிகரூபங்கொடுத்தது.

தீர்த்தபலன்,—

பஞ்சதீர்த்தத்தில் சக்கரவாரத்தில் ஸ்நானஞ்செய்வோருக்குக்கோதாவிரியில் ஸ்நானஞ்செய்தபல னுண்டாகுமென்று சூதாசிவமூர்த்தியும், காயாரோகணதீர்த்தத்தில் குருவாரத்தில் ஸ்நானஞ்செய்வோருக்குசிந்துரதியில் ஸ்நானஞ்செய்தபல னுண்டாகுமென்று தெளய முனிவரும், இஷ்டசித்திதீர்த்தத்தில் ஆதிவாரத்தில் ஸ்நானஞ் செய்வோருக்கு நரு

* இது தச்சபேஸ ராலயத்திலுள்ளது. † பொன்னேரியம்மை கோயிலுக்கு எகிரிலுள்ளது,

மதையில் ஸ்நானஞ்செய்த பலனுண்டாகுமென்று சனற்கு மாரமுலிவரும், சக்கரதீர்த்தத்தில் தேவி ஜன்மநக்ஷத்திரத்திலும், பூர்வு பல்குனியிலும், ஸ்நானஞ் செய்வோருக்குக் கண்டகியில் ஸ்நானஞ்செய்த பலனுண்டாகுமென்று கார் த்தவிரியனும் வரந் கொடுத்தனர்.

ஆக காமகோட்டமாகிய இவ்வெல்லையில் சங்குபூணி விநாயகராலயம்—1; குமரகோட்டப் பெருமானாகிய முருக க்கடவுளாலயம் 1; துர்க்காலயம்—6; விஷ்ணுவாலயம்—4; சிவாலயம்—5; தீர்த்தம்—4.

கச்சபேஸ்வர ராலயத்துக்கு (5) அம்சம் ஈசானத்திலுள்ள பூநீகாமாக்கிதேவியினுடைய ஆலயத்துள் அன்னபூரணி முதல் சந்தானஸ்தம்பம் வரையில் சொல்லப்பட்டனவயெல்லாம் இருக்கும் இடங்கள் இனிவருமாறு.

காமாக்கிதேவியிற்றிருக்கும் இடத்துக்கு	நிருதியில்
	அன்னபூரணியூலயம்.
அன்னபூரணி ஆலயத்துக்கு	வாயுவில்.
	சாஸ்தாஆலயம்.
சாஸ்தாவாலயத்துக்கு	ஈசானத்தில்
	அஞ்சனீகாமாக்கி.
அஞ்சனகாமாக்கிக்கு சமீபம்	கிழக்கில்
	சந்தானஸ்தம்பம்.

வரலாறு.

(அன்னபூரணி)பூர்வத்தில் காசிசேஷத்திரத்திலுண்டாகிய துவாதசவருடக்ஷாமத்தை அன்னதானத்தாற் போக்கி னாவர். இவ்வம்பிகையை அன்னவிர்த்தியை வேண்டினார் அவரது ஆலயத்தில் (தர்மத்துவாரம்) என்று பெயர் பெற்றுள்ள முன்னேகாணப்படும் சிறிய துவாரத்தை விட்டு அவரது வலப்பக்கத்திலுள்ள சிறிய துவாரத்தை யடைந்து அந்நவிடத்தில் தமது கைகளேவிரித்து, மூன்று ஜாண் அளந்து மூன்றுதடவையும் (பவதிபிக்ஷாந்தேஹி) என்று பிரார்த்தித்

துவேண்டுவராயின் அவர்பசித்திருந்துவாழும் தாழ்வற்றுப்
சித்துண்டுவாழும் பெருவாழ்வை வேண்டியவாறு பெறுவர்.
(சர்ஸ்தௌ)சுப்பிரமண்ணியக்கடவுளைப்போல் தேவியினுடைய
திருமுலைப் பாலை அவ்விடத்திலுண்ணப்பெற்றனர். (அஞ்
சனகாமாஷி) விஷ்ணுமூர்த்தியினுடையசர்பத்தால் வந்தவி
ருத்தரூபத்தைக்காமாஷிதேவியினுடைய கடர்கூத்தால்நீங்
கப்பெற்று அம்மையைப் போல் சர்வானுகரஹ மூர்த்தியா
ய் சாந்துகாமாஷி என்று வாழ்கின்றனர். (சந்தானஸ்தம்ப
ம்) ஸ்ரீகாமாஷிதேவி அனுக்கிரகத்தால் வைவஸ்வதமது மூ
ன்று பிரதக்ஷணஞ்செய்து புத்திரனைப் பெறும்வரம்பெற்று
அயோத்தியையடைந்தனன்.

காமகோட்டமாகிய சத்திசாலையில் இவையெல்லாம் கா
மாஷிதேவியினுடைய ஆஞ்ஞையினால் எப்பொழுதுங் காண
ப்பட்டு வருகின்றன. இதில் வசிப்போர்க்குக் கைவல்லியமா
கிய முத்திரகர வாசபல னுண்டாகு மாதலால் இது பூலோக
ஸ்ரீபுரமெனப் பெயர்பெற்றது.

மஹிமை.

கங்காதீரத்தில் குண்டிலீனி நகரத்தில் ஸ்ரீவத்ஸ கோ
த்திரஜ்ஞனும் ருத்வேதியுமான ஜகந்நாதனென்னும் ஓர் பி
ராமணன் வேதகி ருத்தியங்களை யொழித்து துஷ்கிருத்தியங்
களைக் கைக்கொண்டு பசு அஜம் மச்சம் இவைகளைக் கொ
ன்று வியாபாரம் நடத்தி அவைகளைத் தானுர்தின்று வாழ்
ந்துவருங்காலத்தில், யாத்திரார்த்தமாய்க் காஞ்சியிலிருந்து
வந்த பிரம்மணனுக்குச் சிறிதுபொருள் தந்தனன்.

அந்தக் காஞ்சிப் பிராமணன் அச்சிறிது பொருள்கொ
ண்டு தனக்குவேண்டிய ஆகாராதிகளைச் செய்துகொண்டு
காஞ்சியையடைந்தனன். பின்னர் ஜகந்நாதன் விஷக்நடியாலி
றக்க அவனை யமதூதர்கள் மிக்ககோபத்தோடு பாசத்தாற்
கட்டி அக்கினிமயமாகிய தண்டங்களால் மோதி மண்டை
யைப்பிளந்து அக்கினிச்சவாலை வீசும் மார்க்கமர்யியமனி
டும் அதிவேகமாய்க் கொண்டு செல்லும்பொழுது தேவியா

ஞ்ஞையால் அவருடைய கணங்கள் அத்தூதர்களைக்கொன்று விமானத்திலேற்றி தேவிசமீபத்திற் சேர்ந்தனர். இயமனவைகளைக்கேட்டு அம்பிகையினிடத்திற்சென்று வணங்கி நரகவேதனைபடி யனுபவிக்கவேண்டிய இம்மஹாபாவியை அடியேன்வச மொப்புவித்தல் முறைமையென்று பிரார்த்தித்தனன். அதுகேட்ட தேவி என் னேகூத்திரத்திலிருந்துயாத்திரையாகப்போன வோர்பிராமணனுக்குச் சிறிதுபொருள்தவினன் அது எனக்குப் பிரீதியாயிற்று. அதனால் சகல பாபங்களினின்றும் நீங்கினன். இனி இவ்வந்தணனை உன்வச மொப்புவித்த லடாதென்றுகூற இயமன் யான்கேட்ட பிழையைப்பொறுக்கவேண்டுமென்றுபலமுறையும் வணங்கித் தன துல்கம்போய்ச்சேர்ந்தனன்.

பத்தாவது அத்தியாயம்காமகோட்டப்பிரபாவம்

முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீ காமாஶ்டிதேவ்யைநம:

பதினொன்றாம் அத்தியாயம்.

பிலாங்காசபிரபாவம்.

பிலாகாசமானது இஷ்டசித்தி தீர்த்தத்திற்கு மூன்றம் சம் ஈசானத்தில் ஸ்ரீ காமாஶ்டிதேவி வீற்றிருக்கும் ஆலயத்தி, லுள்ளது.

இந்தமஹாபிலம் எவ்வளவு விசாலமுள்ளதோ அவ்வளவுவிசாலமாகக் காயத்திரிசொருபமான மண்டபம் அத்தனைமறைத்து அதற்கு மறைவிடமாக விருக்கின்றது.

அந்தமண்டபத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்கிற அந்தப்பிலமானது நாத பிந்து யுக்தமான பரமாகாசவடிவமாயிருப்பதால் (நாதபிந்து சம்ஞ்ஜிதம்பரமம்லியோமம்) என்றும், அந்தப்பரமாகாசம் பிரமத்துக்குச் சரீரமாயிருப்பதால் (ஆகாசசரீரம்பிரஹ்மா) என்றும், அந்தப் பிரஹ்மசொருபமாகிய பரமசிவத்துக்கும் அதுவேசரீரமாயிருப்பதால் (சம்பு

சரீரம்) என்றும், நிஷ்களா சகள சொரூபமாயிருக்கிற பரசிவத்தியானத்தால் அடையத்தக்க மோக்ஷத்தைப் பிரத்யக்ஷமாகக் கொடுப்பதால் (பிரத்யக்ஷம்மோக்ஷதம்பரம்) என்றும், ஞானவான் கட்டு சித்தசொரூபத்தை விளக்குவதால் (தேவசிங்நப:) என்றும், உலகத்துக்குக் காமவிலாசமாயிருப்பதால் (ஜகத்காமகளாகாரம்) என்றும், பூமிக்கு நாபிஸ்தானமாயிருப்பதால் (குண்டலினீப்தம்) என்றும், பூமிக்கு மர்மஸ்தானமாயிருப்பதால் (ஆதிபௌதிகமர்மாங்கம்) என்றும், சர்வசாமங்களு மிருப்பதற்கு ஓர் நகரமாயிருப்பதால் (காமநகரம்) என்றும், எவ்வுலகத்தாராலுங்கொண்டாடப்படும் பிரகாசமுடைத்தாயிருப்பதால் (திவ்யம்) என்றும், பாவங்களைப் போக்கடிப்பதாயிருப்பதால் (அகக்னம்) என்றும், சர்வசித்தியை யுங்கொடுப்பதாயிருப்பதால் (சர்வசித்திதம்) என்றும், இந்திரியகாமங்களை யடக்குவதால் (தபஸ்தானம்) என்றும், ஒருவராலு மறியுக்கடாதி ப்ரமரகஸ்யமாயிருப்பதால் (குக்ஷம் பிஸம்) என்றும், ஸ்ரீபுரம், திரிமூர்த்திகள், ஈசசம்பந்தமான சொரூபங்கள், திக்குகள், உலகங்கள், மேரு, கோ ரூபமாகிய பூமி ஆகிய இவைகட்டு ஒன்பது துளையோடு கூடிய மார்க்கமாயிருப்பதால் (நவத்துவாரஸ்யமார்க்கம்) என்றும், பூமிக்குக் காரணமாகிய யோனிஸ்தானமாயிருப்பதால் (பூயோனி) என்றும்,

இஷ்ட காமத்தையுத்தேசித்து யார் யார் எந்தெந்த விதமாகத் தருமங்களை யொருதரஞ்செய்தபோதிலும் அந்தத் தருமங்களை நல்லதருமங்களாகவாக்கி அவர்களுக்கு அந்தத் தருமம் ஒன்றுக்கு ஒரு பலனாகவல்லாமற் கோடிபலனாகக் கொடுப்பதாயிருப்பதாலும், ரூபேரன்போல் சம்பத்துண்டாகவேண்டுமென்று திரவியத்தைவிரும்புவோருக்கு அத்திரவியத்தைக்கோடியாகக் கொடுப்பதாயிருப்பதாலும், மோக்ஷமானது காமத்தின் கோடியி(முடிவி)லிருப்பதால் அந்த மோக்ஷவிற்ப்பதைக்கைவிட்டுக் காமத்தையே விரும்புவோருக்கு அந்தக் காமத்தைக் கோடியாகக் கொடுப்பதாயிருப்பதால்

தாலும், மோக்ஷமானது புருஷார்த்தத்தின் கோடியா (முடிவா) கவிருப்பதால் அந்தக்காமவிற்பத்தைக் கைவிட்டு மோக்ஷத்தையே விரும்புவோருக்கு அந்தமோக்ஷவிற்பத்தைக் கோடியாகக் கொடுப்பதா யிருப்பதாலும், இங்ஙனம் அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் நான்கையும் தனித்தனியே விரும்புவோருக்கு அவ்வண்ணமே தனித்தனியாயும், 'அறம் பொருளிற்பங்களை விரும்பாது மோக்ஷத்தை மாத்திரம் விரும்பும்; மோக்ஷகாமிகளுக்கு அந்தமோட்சத்தோடு ஏனைய மூன்றையும், தருமம் அருத்தம், காமம் என்கிற மூன்றை மாத்திரம் விரும்புவோர்க்கு அவற்றையும், அவற்றோடு மோக்ஷ விரும்பத்தையும் கொடுப்பனவாக விரும்பத்தாலும், 'பரசிவமூர்த்திரெற்றிக்கண்ணினுல்தகிக்கப்பட்ட காமனைப்போலக் காமாக்ஷிதேவி தன்னுடைய நேத்திரத்தினின்றும் லீலா மாத்திரமாய்க்கோடிகாமர்களை யுண்டாக்கியதாலும் (காமகோடி) என்றும்,

வீட்டை விரும்புவோர்க்கு அறம், பொருள், இன்பங்களுாடு அவர்கள் விரும்பியவீட்டையும், அடம், பொருள் இன்பங்களை விரும்புவோர்க்கு, அவற்றோடு அவர்விரும்பாதவீட்டையும் கொடுத்தற்கு அந்நான்கும் அப்பிலத்தை யிடமாகக் கொண்டிருத்தலால் (காமகோஷ்டம்) என்றுஞ் சொல்லப்படும்.

சிவபெருமான் முன்னொருகாலத்தில் தாருகாவனத்திற் சென்று ருஷிபத்தினிகளுடைய கற்பையழித்தகாலத்தில் அவர்கள் கணவர்களாகிய ருஷிகள் சிவத்துவேஷிகளாய் எவ்வுருவுந் தன்னுருவமாகவே யுடைய சிவபரஞ்சுடரைப் பலவாறான நிரந்தைமொழிகள் விகழ்ந்து, பின்னர் அநாதிரித்தியமாகிய அச்சிவபரஞ்சுடரை அழிக்கவெண்ணிப்பிலிபாம்புமான் கொக்கு முயலகன் உடுக்கை அக்கினி முதலியவைகளையேவியும் அவையெல்லாம் அவருக்கு அணிகலமாகவும் ஆடைமுதலியன வாகவும் ஆனமைகண்டு மனம்புழுங்கி இவனை இனிக்கண்டோரெல்லாம் நகைக்கும்வண்ணஞ்செய்ய

வேண்டுமென்று துணிந்து மிகவும் அகங்காரங்கொண்டு அலியாய்ப் போகவேண்டுமென்று சபித்துப்புலம்பிக்கொண்டிருந்தனர். சிவபெருமானார் (பெண்ணுகியாணையலியாய்ப் பிறங்கொள்ளிசேர் விண்ணுகி மண்ணுகி யித்தனையும் வேறாகி) அநாதியே நின்றருளும் தமதியல்புணராத கர்மபிரஹ்மவாதிகளாங்க்கருமத்தையே கடவுளாகமேற்கொண்டிருக்கின்றனர் என்று அவர்களது அறிவின் சிறுமையைத் திருவுளத்தெண்ணித் தாம் அவர்கள் கண்டு நாணமடையும் வண்ணம் சிந்துபொழுது ஆனந்தக் கூத்தாடிக் கைலாயத்துக் கெழுந்தருளிப் பார்வதியாரோடு வீற்றிருந்தனர்.

இச்செய்தி இங்ஙனநிற்க. பந்தகனென்னு மிராக்கதன் பிரமனனுக்கிரகத்தாற்சூரியசந்திரர்களிருக்குமளவும்கிரஞ்சீவியா யிருக்கும் வரத்தைப்பெற்று இந்திராதி தேவர்களுக்கு வைரியாயும், சித்தர் முனிவர் முதலியோர்க்குப் பிரணகண்டகனாயும் உலவி எல்லா வுலகங்களையும் வென்று, பின்னர் கைலாயத்திற்குச் சென்றனன். ஓராதாருள்ளத் தொலிக்கு மொலியானும், கரவாடும் வன் னெஞ்சர்க் கரியானுமாகிய இறைவன் அவன்கண்ணுக்குத்தோன்றாமல் தமதுகணங்களோடு மிரப்ப பந்தகாசரன் தன்பரிவாரங்களோடு கயிலையிலிருந்து எல்லா வுயிர்களையும் பிடித்துக்கொண்டு வாழ்தானைக் கழித்து வந்தனன்.

இவனது உபத்திரவத்தைச் சகிக்கமுடியாத தேவர்கள் கைலாயத்திற்கு வடக்கிலுள்ள கோமுகமென்னுந் திவ்யக்ஷேத்திரத்திலிருக்கும் பிலத்துட்சென்று காஞ்சிக்ஷேத்திரத்தில் காம கோடியாகியபிஷ்டிதின்வழியாய் வெளியேவந்தனர். அப்பிலமுலத்தில்காமகோடஸ்வரியாயும், மஹாதேவியாயும், திரிபுரசுரதரியாயும் எழுந்தருளி விளங்கும் தேவியைத் தரிசித்து நமஸ்கரித்து தங்கள் தங்களுக்கு வேண்டியவைகளைப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது சிவபெருமானார் அப்பிலத்தின் மகிமையைத் தேவர்களுக்குத்தெரிவிக்க அப்பிலத்தி னின்றும் வெளிவந்து கோடிசூரியப் பிரகாசம்

சமாய் திவ்யரூபத்தோடும் நின்று ஓ தேவர்காள் ! கோரூபமாய் விளங்கும் பூமிக்குக் கோமுகக்ஷேத்திரம் முகமென்றும், பூரீபுரம் கிரமென்றும், இமாலயம் கண்டமென்றும், கேதாரம் உத்ரமென்றும், காசி பிருஷ்டமென்றும், கமலாலயம் அதற்குமூலமென்றும், காஞ்சிஇடையென்றும், இக்காமகோட்டிபீடம் அதற்கு நடுவென்றும், அதிலுள்ளபிலம் துவாரமென்றும் சொல்லிவரும்பொழுது தேவர்கள் இறைவரைவுணங்கித் தேவரீருடைய திருமேனி எக்காலத்துங்கண்டறியாத திவ்யதேஜசோடும் இப்பொழுது ஒளிவிட்டுடெரிகின்றதே இதன்காரண மென்னையோவென்று வினவினர்.

பெருமானார் ஓ தேவர்காள் ! யான், பூமிதேவிக்கு முகமாகிய கோமுகமென்னும் க்ஷேத்திரத்தின் வழியாய்ப் பிரவேசித்துக் குண்டலினி மார்க்க மாய் இக்காமகோடிபிலத்துவாரத்தின்வழியாய் வெளிவந்தேனாகலான் இவ்வரியவுருவத்தோடும் விளங்குகின்றே நென்றறிவீர். சாதாரணமாய் உலகிலுள்ளவர்கள் பொன்னினால் ஒரு பசுவைப் பேரூதம் உருவமமைத்து அதன் கர்ப்பத்தில் வசித்துப் பின் வெளிப்படுவாராயின் அவர்கள் பிரமதேஜஸைப்பெற்றுவிளங்குவாரென்றால் சிற்சத்திசொருபமாகிய இக்காமகோடிபிலத்தின் வழியாய் வெளிப்பிட்ட யான் இப்பேரொளியோடும் விளங்குவது ஓர் ஆச்சரியமா ? இப்பிலத்தின் பெருமையை யான் என்னென்று கூறுவேன் ! ஓ தேவர்காள் ! எவனொருவன் இக் காமகோடிபீடத்தை நாடோறுமாவது ஒருவாரமாவது ஒருபக்ஷமாவது, ஒருமாதமாவது பிரதக்ஷணஞ்செய்கின்றனோ அவன் மஹாபாதகனாயினும் முத்தனான். பிரதக்ஷணஞ்செய்யு ஒவ்வொரு அடிக்கு ஒவ்வொரு கோகர்ப்பத்தினின்றும் பிறந்தபலனை யடைவான். நாடோறும் பிரதக்ஷணஞ் செய்பவனடையும் பலன்கள் சொல்லமுடியா, பிரதக்ஷணஞ் செய்யாதவன் தேவனாயினும் அவன் கழுதைக்குச் சூமமாவவென்று காமகோடிபிலத்தின் பெருமைகளை யெடுத்துக் கூறி நீங்கள் இப்பீடத்தை வலம்வருவீராயின் பன்

தகாசுறனால் நீங்க ளடைந்திருக்குந் துன்பத்தை நீங்கப்பெறுவீர்கள். அவனது துன்பம் நிவிர்த்தியாகுமளவும் இப்பிலத்தருகிலுள்ள சண்பகவிருகூத்தில் நீங்க ளனைவரும் கினிவடிவங்கொண்டு வாழக்கடவீர்களென்று வரந்தந்து போயினர். பின்னர் தேவர்களெல்லாம் சிவபெருமரணர் அருளியவாறே அப்பிலத்தை நனோறுந் தவறாமல் பிரதக்ஷணஞ்செய்து தினியுருவங்கொண்டு சண்பகவிருகூதில்பதினாயிரம் வருடம் வசித்திருந்தனர்.

மஹிமை.

நம்மதாதிரவாசியாகிய பலபத்திரனென்னும் ஓர் அநநணன் (வஜ்ஜிரேஸ்வரி)என்னும் தனது பத்தினியை வெறுத்துத் திரஸ்கரித்துப் பரதாரவிருப்பங்கொண்டு அவர்கள் பால்தன்னிஷ்டப்படித் திரவிபங்களை விரயப்படுத்திச்சுகித்துக்கொண்டிருந்தனன். விருத்தினை வந்தகாலத்தில் சரீரத்தில் கருங்குஷ்டமும், ஆண்குறியிலும் பீஜத்திலும் இரணமும், உண்டாகி நாட்செல்லச் செல்ல ஆண்குறி கூண்பபட்டு இரணம் மேலிட்டு மிகவும் வருத்தமுறச்செய்ய, அவனைக் கண்ணுற்ற பெரியோர்கள் அநேக ஓளவுதப் பிரயோகங்கள் செய்தும் நிவிர்த்திக்கமுடியாந் போயிற்று. அப்பெரியோர்கள் இது பாபத்தால் வந்த இரணமாதலால், ஓளவுதங்களாற் போகாது பாபபரிகாரத்தாற் போக்குவதே முறைமையா மென்றெண்ணிப் பொன்றை பசுவொன்றுசெய்து அதன் கர்ப்பத்தில் அவனை வசித்துவரச்செய்து அப பொற்பசுவைப் பிரமணர்களுக்குத் தானஞ்செய்தனர். செய்தும் வியாதிரீங்குதலைக் காணாமல் வருந்திக்கொண்டிருக்குஞ் சமயத்தில் காஞ்சி காமகோடிபீடத்தின் பிரதக்ஷணம் மஹிமையைச் சிலமுதியோராற் கேட்டு அக்கணமேதன் மனைவியுடன் காஞ்சிப்பதியை யடைந்து ஒரு மாதம் வரையில் நனோறுந் தவராமல் பிலத்தை நூற்றெட்டுப் பிரதக்ஷணஞ்செய்துவந்தனன். நாளுக்குநாட் பிணிநீங்கப்பெற்றுச் சரீரகாந்தியையும் புத்திர பெளத்திராதி சம்பத்துக்களையும்

மடைந்துப் புண்ணியசீலனாய் வாழ்ந்திருந்து, பின் தேவியி னுலனுப்பப்பட்ட கிமானத்திலேறி அம்பிகையின் சரணை விர்த்திற் கலந்தனன்.

பதினொன்ற மத்தியாயம் பிலாகாச பிரபாவம்.

முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீ திரிபுரசுந்தர்யைநம:

பன்னிரண்டாமத்தியாயம்.

மஹா த்ரிபுரசுந்தரி வர்ணனை.

காமகோட்டமென்கிற விடத்தில் காயத்திரிமண்டபத் தில் பிலாகாசமாகிய பீடத்தில் காயத்திரியாகிய ஓங்காரகோ ணத்தில் பராசத்திசொருபிணியாகிய காமாஷிதேவி எல்லா வுலகங்களையும் படைப்பதற்குக் காரணமாயுள்ள சகலவடிவ ங்கொண்டு பத்மாசனியாய், சதுர்ப்புஷ்பாய், முக்கண்ணு டையளாய், மூலசத்தி, ஆதிசத்தி, ஆதிலக்ஷுமி, ஆத்துமசத்தி பிரஹ்மவித்தை, என்கிற நாமங்களாற்றுதிக்கப்பட்டவளாய், தாமரைமலர் போன்ற கார்தியுடையவளாய், சந்திரசூடாமணி யாகிய கீரீடர் தரித்துப்பாசம், அங்குசம், கோதண்டம், (கரு ம்புவி) பஞ்சபாணம் என்கிற இவைகளைத்தரித்திருக்கின்ற திருக்கரங்களை யுடையவளாய், இருசெனியிலும் சூரிய சந திரர்கள் காதோலையாய் ஒளிவீசி, சிவந்தபட்டாடை புனை நது திவ்யாபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, சகலசொ னாகியவர்களையும் தரவல்ல மாகவலியர் கண்டத்தில் விளங் சுத் தாமரைமுதலிய மலர்மாலைக ளைசந்தாட ராஜராமேஸ் வரியாய், ஸ்ரீ விதயாபரமேஸ்வரியாய், திரிமூர்த்திகளா லாரா திக்கப்பட்டவளாய், காமேசரால் விரும்பப்பட்டதேவியாய் சிவசங்கரருக்கு 'ஆந்மசொருபிணியாய், அச்சங்கரரால் வி ரும்பப்பட்டவளாய் சகலகலாருபிணியாய், சர்வதத்வ'சொரு பிணியாய், சகலபிரபஞ்சருபிணியாய், சர்வப்பிராணிசொரு பிணியாய், காலாக்கர ருபிணியாய், ஸ்ரீகாஞ்சி நகரத்திற்கு ஸ்வையாய், அவ்விடத்தில் சரண்புகுவோர்க்கு சகலபீஷ்

டங்களுந் தரும் பிரதானியாய், இலக்குமி சரஸ்வதி என்னும் இருவரும் இடம் வலம் என்னும் இரண்டுபக்கங்களினின்று வீசப்பட்ட சாமரங்களை யுடையவளாய், சதாசிவாதிமூர்த்திகளுக்கும் கொளரியாதி சத்திகளுக்குங் காரணியாய், காமகோடி என்றும், திவ்யமங்களரூபினியாகிய காமாக்ஷி என்றும், சூதலிங்க காரணி என்றும், சூதபீஜ அர்த்தரூபினி என்றும், சிவனாருக்கதிகை என்றும், சிவாங்கத்தி லிருப்பவ னென்றும், சிவமூர்த்தி என்றும், சிவத்தைக் கொடுப்பவ னென்றும், மஹா காமேசருக்கு மஹிஷி என்றும், மஹாத்ரிபுரசுந்தரி என்றும் சொல்லப்படுந் திருநாமங்களாற் பிரசித்திபெற்று ஸ்ரீசங்கரநாயகியாய் வீற்றிருக்கின்றனள்.

அங்ஙனம் வீற்றிருக்கின்ற தேவியை சிவாஞ்ஞையால் களிஞுபமாய்ச் சண்பகவிருஷத்தில் வசிக்கின்ற தேவர்கள் ஹிருதயகமலத்தில் தியானஞ்செய்து, பந்தகாசரணை நாசபடுத்தவேண்டித் தவம்புரிந்து வந்தனர். அம்பிகை அவர்களைத் தவத்துக்கிரங்கித் தபையுடையவராய்ப் பிரளயகாலாக்கினி சொரூபினியாய் மிக்ககோபத்தோடும் பிலத்தினின்று வெளிப்பட்டு எல்லாவுலகங்களையும் பஸ்மீகரப்படுத்தி, பஸ்மீகரப்படுத்திய அவ்வெளியில் நிர்க்குணையாகிய தேவியானவள் சகுணமாகிய திருவுருவங்கொண்டு காயத்திரிமண்டபமத்தியில் தானொருத்தியாகவே யிருந்து தனது வாமநேதிரத்தில் விஷ்ணுவையும், தக்ஷிணநேத்திரத்தில் பிரமனையும், பாலநேத்திரத்தில் உருத்திரமூர்த்தியையும் சிசுரூபமாக உண்டாக்கிப் பிரமனுக்குச் சிருஷ்டி வித்யாத்மகமாகிய பாலையும், விஷ்ணுவுக்கு ஸ்திதி வித்யாத்மகமாகிய பாலையும், உருத்திரமூர்த்திக்கு லய வித்யாத்மகமாகிய பாலையும் ஊட்டி மறைந்தனள்.

திரிமூர்த்திகளும் பாலுண்டவளவில் யவ்வனரூபமுடைந்து, உலகம் சூன்யமாயிருப்பதைப் பார்த்து ஆச்சரியமுடைந்து சொப்பனத்திற்காணும் பொருள் மறைதல் போல் போயிற்றே என்று ஒருவர்க்கொருவர் பேசிப் பயமடைந்தவ்

ர்களாய்ப் பின்னர் ஆலோசித்துத் தாம் செய்யத்தகுந் தொழில்களை யெண்ணிப் பிரமன் முன்னிருந்தவண்ணந் தாவரசங்கமமாகிய வுலகத்தைப் படைக்கவும், ஸ்ஷ்ணுருத்திரர்கள் காத்தல் அழித்தலாகிய தொழில்களைச் செய்யவும், ஆரம்பித்தகாலத்தில் பந்தகாசுரனோடு உலகம் விருத்தியடைந்தது

சண்பகவிருஷத்தில் கிளிஞ்சுபமா யிருந்த தேவர்கள் ஒரு ஜாமத்துக்குள் தேவி திரிமூர்த்திகளைப்படைத்து உலகத்தைச் சிருஷ்டிப்பித்த வதிரயத்தை யொருவர்க்கொருவர் பேசி இன்னும் என்ன அதிசயம் விளையுமோவென் றெதிர்பார்த்திருந்தனர். அவர்களங்ஙனமிருக்க, திரிபுரசுந்தரியாகிய அம்பிகை திரிமூர்த்திகளைப் படைத்த பின்னாகிய மறுநாளிரவில் ஸ்ரீகைலாயத்தில் பந்தகாசுரன் நித்திரை செய்வதைப் பார்த்துக் கோபங்கொண்டவளாய் ஒருபாதத்தை யவனது கண்டத்திலும், மற்றொருபாதத்தை யவன்மார்பிலுமவைத்துப் பதினெட்டாயுதங்களோடுகூடிய பதினெண்புஜங்களையுடைய பைரவருபிணியாய் அவனது சிகையைப்பலமாய்ப்பிடித்துக்கொண்டுசெக்கராதி ஆயுதங்களால் அவன்து புத்திர மோத்திர பந்து மித்திர பரிவாரங்க ளிருக்குமிடங்களிற் கூணத்துக்குட் சென்று அவரவர்களை அந்தந்தக் கூணமே கொன்று சூரியோதய காலத்தில் ஐந்து வயதுடைய கன்னிகையாய்க் காமகோடி பீடமாகிய பிலத்துவாரத்தை வந்தடைந்தனர்.

அப்பொழுது அங்கிருந்த தேவர்கள் கன்னிகை ஒருவமாகிவந்த அம்பிகையினது திருக்கரத்தில் பர்வதாகிருதியாயிருக்கின்ற பந்தகாசுரனுடைய சிகை சிக்குண்டிருக்குங் கோரத்தைக்கண்டுபயந்து பின்மரணமடைந்தானெனத்தெளிந்து, சுகலகக்ஷணத்தோடுங்கூடிய அதிசந்தரமாகிய திருமேனியுடையவளாயும், சர்வாபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவளாயும், நெருப்பிலிட்ட பொன்போல் ஒளியிடுந்தீவ்யமாகிய பீதாம்பரத் தரித்தவளாயுங் காணப்படும் கன்னிகையைக் கண்டி துந்துபி, சங்கம், பேரிகை, படகம், காகனம், புள்

ளாங்குமல், தாளம், வீணை, மத்தளம், முதலிய பலதேவவாத்தியங்களை முழக்கி, தாமரை, மல்லிகை, முல்லை, பாரிஜாதம், சுண்பகம் முதலிய தேவமலர்களையும், கஸ்தூரி முதலிய சுகந்தங்கள் கலந்த சந்தனக் குழம்பையும் மழைபோல் வாரியிரைத்து, உனக்கு ஜபமுண்டாகுக, மங்களமுண்டாகுக வென்று போற்றிப் பிரதக்ஷண நமஸ்காரங்கள் பலசெய்து, ஹே! கல்யாணி! ஹே! தேவி! நீயார்? எங்கிருந்து வருகின்றாய்? இரதப்பந்தகனுவன் உன்னால் ஏன் கொல்லப்பட்டான்? எவ்விதமாகக் கொல்லப்பட்டான்? இவனிறந்தது மிக ஆச்சரியம்! பிரமனாதிபாகச் சொல்லப்பட்ட நாங்களனைவரும் இவனால் டீடிக்கப்பட்டிருந்தோம். இது நிற்க, எந்த ககாரணத்தினால் பிலத்தினின்றும் தோன்றிய அத்தினியினால் ஏல்லாவுலகங்களும் கொளுத்தப்பட்டன? இவையாவும் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க, தேவி இக்காரணங்களைப் பின்னர் கூறுகின்றேன் என்று பிலத்தைவிட்டு வெளியே வந்து நின்று, நீங்க விப்பொழுது இவ்விடத்தில் ஓர் பள்ளர் தோண்டி அதில் பிரேதரூபமாயிருக்கின்ற இப்பந்தகனைப் புதைத்து ஜயஸ்தம்பம் நாட்டி அவ்விடத்தினின்றும் பிலாகாசத்துக்குப் போக ஓர் துவாரமமைத்து, அதற்கருகான தெற்கில் பிலத்தின் வெளி எவ்வளவு இருக்கின்றதோ அவ்வளவும் வேதங்களையே நாற்சதுரங்களாக வமைத்து, அதில் காயத்திரியினுடைய வர்ணங்களையே இருபத்துநான்கு களாக நாட்டி, விபாக்ருதியாகிற மூன்றக்ஷரங்களை மூன்று கண்டங்களுகச் செய்து, காயத்திரிமண்டபமென்று பெயரிட்டு, அம்மண்டபத்துள் பிரணவத்தை மாணிக்கமயமான சிங்காசனமாக வமைத்து, அப்பீடத்தின்மேல் கன்னியாருபமாக விருக்கின்ற என்னைப்போல் ஒரு பிம்பப்பிரதிஷ்டை செய்து, ஷடாதாரங்களிற் காணப்படும் ஷட்தரிசன சொரூபியாயும், நவாவரணமத்தியி லிருப்பவளாயும், பிலத்துக்கதிபதியாயுமிருக்கிற ப்ராசத்தியை ஷடாம்நாய மென்கிற மந்திரமுறையில் அந்தரியாகமுறையின்படி யருச்சித்துப் பின்பு

ஆவாகித்துப் பால் தயிர் தேன் இளநீர் முதலிய பல அபிஷேக திரவியங்களால் அபிஷேகித்துச் செந்நிறமுள்ள புஷ்பங்களாலும், அக்ஷதைகளாலும், தூபதீபநீர்வேத்திய ஆர்த்தி ஜபமென்கிற பஞ்சோபசாரங்களால் விதிப்படி ஆரதித்து, சுகந்த சம்பந்தமாயுள்ள சுகல திரவியங்களாலும் லேபனஞ் செய்து, பிலத்துவாரத்தில் கொடுக்கவேண்டிய பலிகளுங்கொடுத்து, கதவைமூடிவிட்டு வெள்ளியேயிருந்து சூரியோதயமாகும்வரும் மொளனமாயிருந்து என்னைத் தீயானித்து பூமிவியா மந்திரத்தை ஜபித்து, ஜபசமர்ப்பணைசெய்து, உதயமானவுடன் கதவைத்திறந்து என்னைத்தெரிசனஞ்செய்யுங்கள். அப்பொழுது நீங்கள் கேட்ட டீகள்விகளுக்கு, விடைகூறுகின்றேன். அதுவரையில் என்னை யொன்றுங் கேட்கவேண்டாம் என்றனர்.

அதுகேட்டதேவர்கள் வணங்கித் தேவி கட்டளையிட்டவண்ணம் பந்தகலைப் புதைத்து, வெற்றிக் கொடியாகத் துவஜஸ்தம்பத்தை நாட்டி, காயத்திரி மண்டபபிரதிஷ்டையும், அதன்பின் செய்யவேண்டிய பூஜையையும், அர்த்தராத்திரியிற் செய்து, கதவைமூடி, அருணோதயம் 'வரையில் மந்திரத்தை ஜபித்திருந்து,' பின் அருணோதய காலத்தில் ஆசாரத்தோடு கூடினவர்களாய்க் கதவைத்திறந்து பார்க்கும்பொழுது தாங்கள் பிரதிஷ்டைசெய்திருந்த விக்கிரகத்தைக் காணாமல் ராஜராஜேஸ்வரியாகிய திரிபுரசுந்தரி நிஜரூபத்தோடும் ஆவிர்ப்பவித்திருப்பதைக் கண்டனர்.

அந்த ஆவிர்ப்பவகாலமாவது சாவித்திரி கல்யம். சுவாயம்புமணுவினுடைய தாமசகாலம். கிருதயுக ஆரம்பம். விஷ்ணு மோகினியுருவங்கொண்ட சமயம். பூரிமுகவருடம். சூரியன்கும்பத்திலிருக்கின்றபால்குனமென்கிற பங்குனிமாசம். கிருஷ்ணபக்ஷம். பிரதம திதி. பூரநக்ஷத்திரத்தின் மத்திய காலம், ஐந்தாம் ஜாமம். சுக்கிரவாரம் உதயகாலம்.

அந்தச் சபதினத்தில் காணப்பட்ட ராஜராஜேஸ்வரி 'ஸயத்தரிசித்து, இது வென்ன வாச்சரியமென்றும், தேவி

யினுடைய சரித்திரம் மிகவற்புதமென்றும், ஹே ஜெயதேவி! ஜகன்மாதா! திரிபுரசந்தரி! என்றுந் தோத்திரஞ் செய்து நம்ஸ்கரித்து, நாங்கள் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்த அம்பிகை எங்கே? பந்தகாசரணைக் கொண்டு அவனைக்கொண்டு வந்து பிலத்தருகே நின்ற கன்னியாருப, மெங்கே? அந்த இரண்டுசொருபங்களையும் காண்கிலேம். இப்பொழுது உன்னைத்தான் காண்கின்றேம். நீ யாரோ அறியோம்? எங்களுக்கு அந்தக் காரணங்களைக் கிருபையோடு சொல்லவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, திரிபுரசந்தரி ஓ தேவர்களே! நான் அந்தக் காரணங்களைச் சொல்லுகிறேன். சாவதானமாய்க் கேளுங்களென்று சொல்லத் தொடங்கினள்.

ஓ தேவர்கள்! உங்களுடைய இதத்தின் பொருட்டுப் பிரளயகாலாக்கினி சொருபமாய் அர்த்த ராத்ரியில் இந்தப் பிலத்தினின்றும் வெளிப்பட்டுச் சர்வசகத்தையும் பஸ்மீகராஞ்செய்து ககார், அகார, மகார சொருபிகளென்று கொல்லப்பட்ட பிரம்ஹ, விஷ்ணு, உருத்திரர்களைச் சிருஷ்டியாகி தொழில்களை யுத்தேசித்து என்னுடைய மூன்று கண்களினின்றும், உண்டாக்கி, திரிபுரசந்தரியாகிய நான் காமாகி என்கிற பெயர்பெற்றேன்.

அந்தத் திரிமூர்த்திகளும் தங்கட்குரிய தொழில்களைச் செய்ப் வுத்தேசித்துப் பிரமன் சிருஷ்டிசெய்த பொழுது, உங்கள் பகைவனாகிய பந்தகாசரன் முன்போல் தோன்றினான். அதைக்கண்ட நான் பைரவ ரூபங்கொண்டு, அந்தப் பந்தகனைக்கொண்டு, அவனது பந்து மித்திரர்களையும் நாசஞ்செய்து பிசேதமாய்ப்போன பந்தகனைச் சிகைபிடித் திழுத்துக்கொண்டு கண்டார் பயப்பட்டத்தகக என்னுடைய பைரவ ரூபத்தைமாற்றிக் கன்னியாருபங்கொண்டு, மஹாபிலத்தினின்றும் வெளிப்பட்டு நீங்கள் காணுமாறுவந்தேன். வந்த என்னையில் பந்தகன் பிசேதமாயிருந்தும் நீங்கள் கண்டுபயந்தபடியால் அந்தப் பயரிவர்த்தியின் பொருட்டும், பயரிவர்த்திசெய்வதில் வெற்றியுடையவன்யான் என்பதும் யாவரும்

அய்

காமாக்கி லீலா பிரபாவம்.

அறியும்பொருட்டும் அவனைப்புதைத்துஜயஸ்தம்பநாட்டும்
11டி. உங்கட்குக் கட்டளையிட்டேன். நீங்கள் என்னைப் புத
ழ்ந்து தோத்திரஞ்செய்து அன்பு பாராட்டியபடியால் இந்
தப் பிலத்தைக் காயத்திரிமண்டபத்தால் மறைத்து, ஒங்
கார சிம்மாசன மமைத்து, அதில் என்னைப் பிரதிஷ்டை
செய்யுங்களென்று விதித்தேன். அதுபோலவேநீங்கள் செய்
'தபடியால் நீங்களனைவரும் ஆச்சரியானந்த' சாகரத்தில்மூழ்
குமிழ்த்தமும், உங்களிஷ்டார்த்த சித்தியின் பொருட்டும்,
சித்சொரூபமாகிய பிலாகாசத்துள்ளே, வசிக்கின்ற திரிபுரசு
ந்தரியாகிய நான் அதை விட்டு நீங்கள் பிரதிஷ்டைசெய்த
பிம்பத்தில் இப்பொழுது பிரகாசிக்கின்றேன்.

இனி நான் இந்தத் திவ்யமாகிய மண்டபத்தில் நீங்கா
து எப்பொழுது மிருப்பேன். இந்த இடந்தான்மேலானது.
இதுதான் என்க்கிடம். இதுதான் அழிவில்லாதது. எக்கர்
லத்தும் அழிவில்லாத காரணத்தால் இதுபிரளயஜித்தென
ப் பெயர்பெற்றிருக்கின்றது என்று திரிபுரசுந்தரிடாகிய
தேவியென்னதைத் தேவர்கள் கேட்டு, நமஸ்காரஞ் செய்
து ஆராதித்து அத்தேவிக்குப் பிலம் உள்ளிட்டா யிருப்ப
தால் அந்தப் பிலத்துவாரத்திற்கும் நீராஞ்சனமுதலிய உப
சாரங்கள் செய்துப் பின்னர் அத்தேவியை அந்தணர்களு
டைய ஹிருதயத்தி லிருப்பவளாகத் தியானிதது, அநேக
விதமான பக்ஷிய வகைகளோடு கூடிய அநுசவையுணவுகளே
யுண்ணும்படிச் செய்தலாகிய சமாராதனையைச் செய்து, அவர்க
ளுக் கெல்லாம் நல்ல சுகந்தமாகிய சந்தனம், டிஷ்பமடிகை,
வஸ்திரங்கள், ஆபரணங்கள் முதலான இவைக ளெல்லாம்
இரண்டு பங்காகக் கொடுத்து, அவர்களைச் சந்தோஷிப்பித்
து, யாவுந்தேவிக்கே அர்ப்பணமென்றுசொல்லி, தோத்திர
வகைகளால் அம்பிகையைத் திருப்தி செய்வித்தனர்.

“அதன்பின்னர் சிங்காசனத்தில் ஷீற்றிருக்கின்ற ப்ர
மேஸ்வரிக்குப் பட்டாபிஷேக வற்சவஞ் செய்யவேண்டு
மென்றெண்ணித் தேவசில்பி பல்லக்கையும், 'ப்ரமன்' முத்

மஹா த்ரிபுரசுந்தரி வர்ணனை. அக

துக்கொடையும், விஷ்ணு விருத்தாகாரமாயுள்ள நவரத்ன மகுடமும், ருத்திரமூர்த்தி ஸ்ரீசக்கரமென்னும் பதக்கமுங் கொடுக்க, தேவர்கள் அலங்காரஞ் செய்து, அன்று மாலைக் காலம் மஹோற்சவமா யெழுந்தருளிவரச் செய்து, முன் போல் பீடத்தில் அம்பிகையை ஸ்தாபனஞ்செய்து, ஹே தேவி! இக்காஞ்சியில் சாந்நித்யமாயிருக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, அம்பிகை நான் க்ஷீரசமுத்திரத்தி லிருக்கும் ஸ்ரீபுரத்தில் எவ்வாறு சாமர்த்திய ரூபினியாய், ஐக்தியென்கிற பெயருடையவகா யிருக்கின்றேனோ அவ்வாறே இவ் விடத்தில் காமாக்ஷி என்னும பெயருடன் சந்தானாதி வரங் களைத் தருபவளாய் வசித்திருக்கின்றேன். ஆகையால் நீங்கள் என்ன நாடோறும் தரிசித்துவாருங்கள் ஸ்ரீபுரத்தைக் காட்டிலும் இது அதிகம் என்று யாவருக்கும் ஆஞ்ஞைசெய்ய, உருத்திரர்முதலிய யாவரும் மிகவும் சந்தோஷிததவர்களாய் ஸ்தோத்திர நமஸ்காராதிகள் செய்து, எவர் அம்பிகை அற்பந்தியான தினத்தில் பூஜிக்கின்றார்களோ அவர்கள் விசாக யஜ்ஞபலத்தை யடைவார்களென்று அனுக்கிரகித்து, மறைந்து போயினா.

பின்னர் உருத்திர மூர்த்தி தூர்வாசராய் அநேக சீடர்களுடன் கூடி, உள்ளே பிரவேசித்து விசவாமித்திரன், கௌதமர், காசிபர், அத்திரி, பரத்துவாசர், அகஸ்தியர் முதலானவர்களையும், அவர்களுடைய புத்திரர்களையும், பஸ்மமும், பவளத்தினுற்செய்த மேருவோடுகூடிய சொர்ன ருத்திராக்ஷமும், கௌபாக்கியமான குங்குமமும் ; தேவி ஆஞ்ஞையினால் தரித்துக்கொள்ளுப்படிச் செய்துப் பிரஹ்ம கல்பு பரியந்தம் சிந்தாமணி என்கிற தந்திரப்படி அம்பிகையைப் பூசித்து வரும்படி. ஆஞ்ஞைசெய்து நான் இக்கிருத யுகத்தில் தூர்வாசமகருஷியையும், திரேதா யுகத்தில் பரசு ராம்ரையும், துவாபரயுகத்தில் தெனம்மியாசாரியரையும், கலியுகத்தில் மூகாசாரியரையும் அதிஷ்டித்து, முறையே நெடியுகத்தில் இரண்டாயிரமும், திரேதாயுகத்தில் ஆயிரத்

தைஞ்ஞாறும், துவாபரயுகத்தில் ஆயிரமும், கலீபுகத்தில் ஐந்துமாசுத்தோத்திரஞ்செய்து, காமாக்கிஸ்தவம் என்கிறதாக உலகில் வழங்கச்செய்வேன் என்கூறி, பின் நம்மை அந்த மகருஷிகளெல்லாந் தூர்வாசரென் றறியும்படிச் செய்து, என்னை நீங்கள் ஆசாரியராகப் பூசித்து, நீங்களனைவரும் எனக்குச் சீடர்களாக இருத்தல் வேண்டுமென்று கட்டளையிட்டு, தேவியை ஆன்மார்த்தமாகப் பூசிக்கு நிமித்தம் பிம்பருபமாகவே அங்கிருந்தனர். தேவியும் அவருடைய பூசையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கு நிமித்தம் அவரெதிரில் வீற்றிருக்கின்றனள்,

மஹிமை.

கோதாவரி தீரத்தில் ஜமதக்னிகுலத்துதித்த கிருஷ்ண வேதியான ஜயதேவரென்னும் பிராஹ்மணன் பஞ்சவீடிதீரத்தில் அநேக நாள்வாசஞ்செய்துவருநாளில் ஊழ்வகையால் வந்த வறுமையால் மிகவும் பீடிக்கப்பட்டுப்பூர்வபுண்ணியப் பிரேரேபணையால் யாத்திரை செய்துவரத் தொடங்கி அநேகக்ஷேத்திர யாத்திரைகள்செய்து கடைசியில் காமகோடிக்ஷேத்திரத்தை யடைந்து அம்பிகையினுடைய தரிசன ஸ்ரேஷ்த்தால் வறுமை நீங்கப் பெற்று மீண்டுந் தன் தேயத்தைப்போய்ச் சேர்ந்து சகலசம்பத்துடன் வாழ்ந்திருந்தான்.

பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம்.

பந்தகாசுரவதை

முற்றிற்று

—

பதின்மூன்றாம் அத்தியாயம்.

பூதபந்த வரலாறு.

காமகோட்டமாகிய மஹாபிலத்தில் வீற்றிருக்கும் திரிபுரசுந்தரியாகிய தேவிக்கு மிகவும் சமீபஸ்தானமாகிய மேற்கில் திருமால் மூன்றுவிதமான திருக்கோலமாய் வீற்றிருக்கின்றனர்.

பூர்வத்தில் திரிபுரசுந்தரியாகிய தேவி தேவர்களுடைய ஹிதத்தை யுத்தேசித்துக் கொன்ற பந்தகனைப் புதைப்பதற்கு ஓர் பள்ளந் தோண்டவேண்டுமென்று தன்னுடைய காற்பெருவிரலால் தன்னைக்கீண்டு தோத்திரஞ்செய்த தேவர்களுக்கிடங்கூட்டிய காலத்தில் அத்தேவர்கள் அவ்விடத்தில் பள்ளந்தோண்டுங்கால் மல்லகனென்னும் அசுரன் எங்கூர் தீவாக்கினி வீச அதியுக்ரமாகத் தவஞ் செய்வதைப் பார்த்தோடினர் அப்பொழுது அத்தேவர்களுக்குள் திரிபுராகிய விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் அவன் தவஞ்செய்கின்றனென்பதை யெண்ணாமல் அவனைக் கொல்லும் பொழுது அவ்வசுரனுடைய சரீரத்தினின்றும் வெளிப்பட்ட ஒவ்வொரு ரக்தபிந்துவினின்றும் அநேக அசுரர்கள் ஒருகூணத்துக்குட் டோன்றிப் பெருங்குட்டமாய்ப் போர்க்கெழுந்தனர்.

அதுகண்டவிஷ்ணுமூர்த்தியானவர் சிறிதும் இளைக்காதவராய் அந்தக் கூட்டங்களோடு போர்செய்து வரும்பொழுது அவைகள் மாளாது சிதறுகின்ற ரக்தத்துளிகளினின்றும் விருத்தியாய் வருதலைப் பார்த்து உருத்திரமூர்த்தியைத் தியானிக்க அக்கண்மே அவரங்கெழுந்தருளித் தம்முடைய சடைபை விரித்துப் பூமியிற்றட்டி ஆண் பெண்ணாகிய இரண்டு பூதங்களையுண்டாக்கி மேன்மேல் அசுரவிருத்தி

களாகாவண்ணம் சிதறுகின்ற ரத்த பிந்துக்களை யெல்லாம் உண்டுவரக் கட்டளையிட்டுப் போயினர்.

அதுமேலவே அப்பூதங்கள் அந்தரத்தபிந்துக்களை விடாமலுண்டுவரவே அவ் வசரக்கூட்டங்கள் தோன்றாதொழிந்தன. அவைக ளொழியவே அவர்களுடைய உதிரபானஞ் செய்துவந்த பூதங்களிரண்டும் வெறிகொண்டு மதிமயங்கி அசுரத்தன்மையடைந்து விஷ்ணுமூர்த்தியோடு போர் செய்யத் தொடங்கின. அதுகண்டஅவர் இதுவும் ஆச்சரியநதா னென்றெண்ணி அப்பூதங்களைப்பிடித்துக் கீழேதள்ளித் தாம் மிகவும் திடமுள்ளவராய் அவைகளின்மீது காலைவைத் தழுததிரின்றனர். அப்பூதங்களிரண்டும் அவ்விஷ்ணுவைக்கீழேதள்ளிமேலேறின்றன. விஷ்ணுமூர்த்தி அதுகண்டு உக்கிரங்கொண்டு அவைகளை மீண்டும் கீழேதள்ளி அவைக ளொழந்திராவண்ணம் மிகவும் பலங்கொண்டு தொடைகளின்மீது புகார்ந்தனர். பின்ன ரப்பூதங்கள் விஷ்ணுவைக் கீழேதள்ளிவிட்டு மேலுலகம்போகத் தலைப்பட்டன. விஷ்ணுமூர்த்தி அவைகளைக் கீழேதள்ளிக் கால்களால் மிதித்து மேலே படுகீழாக் கொண்டனர்.

பின்ன ரவை மதமொழியப் பெற்றுச் சபாவகுண மடைந்து விஷ்ணுவைப் பார்த்து ஒ திருமாலே! நாங்கள் செய்த குற்றத்தை மன்னிக்கவேண்டு மென்றுப் பிரார்த்திக்க அவைகளை விஷ்ணுமூர்த்தி பார்த்து நீங்கள் ராக்ஷசர்களுடைய உதிரபானஞ் செய்தபடியால் மதமேலிட்டு வெறிகொண்டு சபாவ அறிவுங்கெட்டு என்னோடு போர்செய்யத் தலைப்பட்டீர்கள். யானும் உங்களுக் குண்டாகிய மதத்தைப் போக்க உங்களைக் கீழேதள்ளி நின்றும் இருந்தும் கிடப்பவனாயினேன் நீங்கள் என்னோடுபோர்செய்ய வந்ததுங் குற்றமே, சிவபெருமானார் சடையில் வந்தவுங்களை நான் பங்கப்படுத்தியதுங் குற்றமே என்று தையையோடுசொல்லி விட்டுத் திரியமபகராயும், உமானாதராயும், சங்கரராயும், பஞ்சன்னராயு மிருக்கின்ற சதாசிவமூர்த்தியைத் திபாணிக்கு

அவர் பிரத்தியக்ஷமாய்த் தனது சடைமுடியிலுள்ள லோக பாவனியூகிய ஜான்னவியை ஐந்து சடைமுடியினின்றும் பெருகிவரக் கட்டளையிட்டனர்.

அக்கங்காதேவியம் சடைமுடியினின்றும் மகாப்பிரவாகமாய்ப் பெருக்கெடுத்து நதிருபமாய்வந்து காமகோட்டத்தில் ஐந்துமுகமாய் விழுந்தனள். வீழ்வே சிவபெருமானார் விஷ்ணுவை நோக்கி இப்பூதங்கள் இதில் ஸ்நானஞ்செய்யுமாயின் என்னுணையக்கடந்து உன்னோடுபோர் செய்தபாவத்தினின்றும் விடுபடுமென்று கட்டளையிட, விஷ்ணுமூர்த்தி என்பொருட்டுத் தேவரீருண்டாக்கிய இப்பூதங்களை யான் ஐவததும் அடித்தும் பலவாறான அபராதங்களிழைத்தேனாதலால் அச் சிவாபராதம் நீங்குமாறு எனக்கும் அனுகூலசஞ்செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்திப்ப அலுவலும் அதில் முழுகிவரசெய்து. அத்தீர்த்தத்தின் மகிமைபைக் கூறத் தொடங்கினார். ஹேவிஷ்ணுவே ! இது தீர்த்தம் எனது பஞ்சமுகத்தினின்றும் தோன்றினமையான் இது பஞ்சதீர்த்தமென்ப பெயர்பெறுக இத்தீர்த்தத்தில் எவனொருவன் ஸ்நானஞ் செய்கின்றானோ அவன் எல்லாப் பாவங்களினின்றும் நீங்கி முத்தியடையக்கடவன். பொன் திருடினவன் ஆகனேயதிக்கிலும், சுராபானன் தண்ணீர்ததிலும், பரதாரகமனன் மேற்கிலும், பிரமஹத்தி புரிந்தவன் உத்தரத்திலும், இவர்கள் சிறகிதன் பூதங்கள்மத்தியிலும் ஸ்நானஞ்செய்வார்களாயின் அவர்கள் அவ்வபராதங்களினின்றும் விடுபட்டவர்களாய்ச் சர்வகாமங்களையும் குறைவின்றி யடையப்பெறுவர் இதிற சந்தேகமில்லை.

• • நீ ஆண்பெண்ணகிய இந்த இரண்டு பூதங்களையும் இத்தீர்த்தத்தைக் காப்பவைகளாக ஈசான திருக்கும அகனிதிக் குக்கு நடுவில் பிரதிஷ்டை செய்து அவைகட்கு பூசுகாமாஹி தேவியினுடைய அபிடேகதீர்த்தத் கிரஹணத்தால் திருப்தியுண்டாகும வண்ணம் நியமித்து இப்பூதங்களின் மத்தியப் பக்கத்தின் மேலிடத்தில் முன்பூதங்களுக்காக நின்றும் இருந

துங் கிடந்தும் இருந்ததுபோல் மூன்றுபேத ரூபங்களாக
வேயிருந்து உனக் கெதிரில் என்னை இஷங்க ரூபமாகப் பிர
திஷ்டைசெய்தருச்சித்து யாவர்களுக்கும் நீதர்மார்த்த காம
மோக்ஷங்களைக் கொடுக்கின்றவனாக விருக்கக்கடவாய். நீன்
உன்னிடத்தில்பிரீதியுடையவனாகிறேன் என்றுகட்டளையிட
அவ்வாறே அமபிகையும் கட்டளையிட்டனள். விஷ்ணு மூர்
ததி இருவருடைய கட்டளைப்படியே பூதங்களைப் பிரதிஷ்ட
தைசெய்து அவைகளின் மத்தியிலுள்ளவிடத்தைத் தன்னி
டமாகக்கொண்டு மூன்று லிங்கங்களைப் பிரதிஷ்டைசெய்து
அன்போடுவழிபட்டுப் பின் தேவர்களையும் ருஷிகளையும் பா
ர்த்து இந்தஇரண்டு பூதங்கட்கும்பிரீதியாக வருடந்தோறும்
பூதங்களின் மத்தியிலுள்ள என்னுடைய சமீபத் தானத்தி
லிருக்கும் சுகரத்தின்மேலின்று காப்பிணியாகியஒருதாசியா
னவன் பஞ்ச தீர்த்தத்தில் வீழ்ந்து வருவாளாயின் கர்ப்பத
திலிருந்த சுகவானது பிழைத்துக் கரையேறும், அவள் விண்
னுலகம் போய் மறுஜன்மத்தில் பிராஹ்மண சென்மத்தை
படைவாள். இதைக்காணப்பெற்றவர்களுக்குப் பிரதிபந்தக
பாதகமும் பூதப்ரேத பிசாச முதலான கிரகதேவதாஷங்களும
நசித்து விடுமென் றனுக்கெஞ்செய்தனர். இப்பூதங்களினு
டைய மத்தியஸ்தானத்தின்மகிமையைக் கேட்டயாவரும்நம
ஸ்கரித்து அத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து விஷ்ணுவினால்
கொடுக்கப்பட்ட வரங்களைப் பெற்றுத் தங்களிடம்போய்ச்
சேர்ந்தனர். ஆகையால் யாரொருவா இதில் ஸ்நானஞ்செய்
து விஷ்ணுமூர்த்தங்களையும் பூதங்களையும் தரிசனஞ்செய்
வன்றாகனோ அவர்கள் ஸ்வேத த்விபத்திலும திருப்பாற்
கடலிலும் வையகுண்டத்திலும் விஷ்ணுசேவை செய்தவர்கள்
அடையும்பலனை அடையப்பெறுவா.

மஹிமை.

கிருஷ்ணாதிர்த்தில் ராமாபுரியில் கிரீர்திரர் என்பவர்
ஐந்து பெண்களைக் கலிபாணஞ்செய்துகொண்டும் புத்திரப
பேற்றறி காமாட்சியுடைய யடைந்து பஞ்சதீர்த்தத்தில் ஸ்நா

னஞ்செய்து திரிபுர சுந்தரியையும் பூதபந்த ஜனூர்தனரா
கிய விஷ்ணுவையுந் தெரிசித்து அந்த விஷ்ணு சந்திதானதத்
லிருந்து அவரைத்தியானஞ்செய்திருக்கின்றபொழுது மது
வை(தேனை)க்கொடுத்தனர். அதனாலவர்பாவமநீங்கினவராய்
நூறுபிள்ளைகளைப் பெற்றுச் சுகமாய் வாழ்ந்திருந்தனர்.
இவ்வண்ணம் பேறுபெற்றவர்கள் பலர்.

பதின்மூன்றாமத்தியாயம் பூதபந்த வரலாறு

முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீ காமாக்ஷிதேவ்யைநம:

பதினான்காம் அத்தியாயம்.

சுவர்ன காமாக்ஷி வர்ணனை.

காமகோட்டமென்கிற காமாக்ஷிதேவியினுடைய ஆலய
த்துள்ளிருக்கும் பஞ்சதீர்ததமென்னும் தீர்ததத்துக்குக்கிழ
க்கில் திருக்கோயில கொண்டிருக்கும் பராசத்தியினுடைய
நெற்றிக்கண்ணினின்றும் சுவர்னச்சாயையாக ஒரு ஜோதி
சொருபமான்று தோன்றியது. அத்திருவுருவம் இரண்டுநே
த்திரமும், இரண்டுபுஜமும், சாமளநிறமும், கிளிதாங்கியிரு
க்கும் வலக்கரமும், தொங்கவிட்டிருக்கும் இடக்கரமும்,
திரிபங்கியும், குஞ்சிதமாய் நிற்கும் வலப்பாதமும், தனரா
காரமாய்(வில்போலும் சிறிதுவளைந்து)தோன்றும் திருமேனி
யும் அன்றலர்ந்த தாமரைபோன்ற திருக்கண்களும், பொன்
போலும் நிறமுள்ள முஞ்சளாடையும், இரத்தகுண்டலமுத
லிய ஆபரணவகைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அழகியகோல
மும் உடையது.

இவ்வண்ணம் விளங்கும் ஜோதிசொருபத்தைக் கண்
ட பிரஹ்மா அக் கோலத்தைப் போலும் சுவர்னத்தால்
வீர்த்துக்கொடுத்தனர். அந்தப் பிம்பத்தில் மனோன்மனியா
யும் சூதலிங்கநாயகியாயு மிருக்கின்ற பராசத்தியானவன்
சுந்நித்தியங்கொண்டு பிரசன்னையாயினள்.

வரலாறு.

பூர்வத்தில் சிவபெருமானுடைய, நெற்றித்தீப் பொதியால் அனங்கனாய்ப்போன மன்மதன் முன்போல் ஆங்கம் பெறவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தினால் காமகோட்டத்தை யடைந்து திரிபுரசுந்தரியாகிப் அம்பிகைபவணங் கொண்டு இருதயகமலத்தில் தியானித்துப் பூசனைசெய்து மிகவும் உககிரமான தவத்தையுஞ் செய்து வந்தான். திரிபுரசுந்தரியாகிய அம்பிகை பிரத்தியக்ஷமாய் வர, அவரது கடாக்ஷவீக்ஷண்ணிய மாத்திரத்தில் மன்மதன் மனோகரமாகிய திவ்வியதேவதைப் பெற்றுப் பக்தியோடு பிரதக்ஷண நமஸ்காரத்தோடு திரத்தியானாதிகள் செய்து தேவியைப்பார்த்து யான் உனது கடாக்ஷ வீக்ஷண்ணிபத்தினால் சரீரமுடையவனாயினேன் இனிச் சரீரம் பெற்றதற்குரிய பிரயோசனத்தை யானிடையும் வண்ணம் தேவரீர் அனுக்கிரகஞ்செய்ய வேண்டும் அது என்னெயினி ? சிவபெருமானார் மேல் முன் பார்வதியாருடைய கலிபாணத்தை யுத்தேசித்து நான் விட்டபாணங்கள் அவலமாய்ப் போனபடியால் இப்பொழுது அந்தப் பாணங்களை நான் அவர்மேல் பிரயோகஞ்செய்யவும், செய்யுங்காலத்தில் என்னு ஈரத்துக்கு நரசம்வருமாயின் இப்பொழுது கொடுத்ததுபோல் மீண்டுந் சரீரங்கொடுக்கவும், அந்தச்சரீரம் நரை திரை மூப்பின்று அழிவில்லாமல் வாழவும், நான் விடும்பாணங்களாலேயே சிவனார்மோகிதராய்த் தேவி எங்கே எங்கே என்று தேடவும், அப்பொழுது தேவரீர் இடங்கொடாமல் என்னை அவர்வேண்டும்படியாகவும், பின்னர் என்னுடைய வேண்டுகோளால் அவருக்குக் காமசாந்தி உண்டாகும் வகையைத் தேவரீர் சொல்லவும் வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான்.

அம்பிகை மன்மதனைப்பார்த்து ஓ மன்மதா ! நீ வேண்டியபடியே வரந்தந்தேன், யான் சிவனுடைய பக்ஷமாயிராமல் மவனியாய் உன்பக்ஷமாகவேயிருந்து உனக்குவேண்டிய வற்றைச் செய்கிறேன், இனி நீ சிவனாரிடத்துச் சென்று

செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்வாயென்று கட்டளையிட்டு, அக்கட்டளைபைச் சீரமெற்கொண்டு நமஸ்கரித்து கிடைபெற்று ஆகியிலாயத்தை விரைவிலடைந்து சிவசந்நிதானத்தை நோக்கி நெருப்பைச்சிந்தும் பாணங்களையெடுத்துக் கருப்பு வில்லிற் பூட்டி விடுத்தனன். அப்பாணங்களைக்கண்ட மஹாதேவர் அநங்கனைன்றுணர்ந்து இவன் பராசத்தியினுடைய அனுக்கிரகமபெற்று அவளுடைய பிரேரேபணையால் வந்தா னென்று மிகுந்து தேவியார் தேகஹீனனுக்குக்கூறிய லீ லானுக்கிரகத்துக்குத் தானும் உடன்பட்டவராய் அந்தலீ லைபைச் செய்யவெண்ணி நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்து பார்த தனர் அந்தநேந்திராக்கினி முன்போல் அவனை எரிக்காமல அவனது முடியில் இரத்தனம்போற் பிரகாசித்தது. அந்நேக கண்டு ஞாலாயுதத்தை எரிந்தனர்; அது அவனது வெற்றிக் கொடிபோல் நின்றது. பின்னர் பாசபதாஸ்திரத்தைப் பிர யோகஞ் செய்தனா; அது அவனது கண்டத்தில் வெற்றிம ணீர்மலைபாய் விழுந்தது. அதுகண்ட சிவபெருமானார் நம து சத்தியானவன் இரத மன்மதனை ரக்ஷிக்கவேண்டுமென் றெண்ணி யிருக்கின்றா ளாதலால் நாம் விட்டநேந்திராக்கினி முதலியவற்றிற் கலந்து கடாமலும், உபததிர்விக்காமலும், கொல்லாமலும் போயினார். இப்பொழுது நம்மை அவ னெண்ணிப்படி யாட்டுவிக்க அவனிடத்தில் கலந்திருக்கின் றா ளாதலால் அவன் சுந்தரமான உருவமுடையவனாயும், நா சமடையாதவனாயும், சுகமுடையவனுங் காணப்படுகிறான். சத்தியின்வழி நாம் யாவும் செய்வதேயன்றி அவன் வேறாய வழி நாம்யாது செய்யவனும். ஆகலான் இனி அவனெண்ண த்துக்கு மாறாக நாம் யாது செய்தபோதிலும் அதுவினா கு மென்றெண்ணி மன்மதன் வழியாய் நின்றியற்றும் காமசத் திக் குள்ளானவராய்க் காமமுடையார்போன்று அந்தக்ஷ ண்த்திறுநே சிங்காதனத்தை விட்டிழிந்து அந்தப்புரஞ் சென்று கதவையடைத்துவிட்டு உள்ளே சென்று தேவியை ப்புரர்க்க அவளங்கில்லாமையைக் கண்டனர்.

தேவியங்கில்லாமைக்குக் காரணமென்னெயெனின்? காஞ்சிபுரா தீசையான திரிபுரம்பிகை கைலாம்புதலியு தலங்களுதோறும் இருக்கின்ற தனது அம்சமான கவுரி அம்சமாயிராநின்ற சூத்திகளை யெல்லாம் ஆகரிஷித்துக் கொண்டு காமாக்ஷி என்கிற ஏகசத்தி சொருபமாக வீற்றிருந்தனளாதலால் பூதகயிலாயத்தில் சிவபெருமானுக்குத் தேவி காணாமற் போயினர்.

பின்னர் பெருமானார் கைலாயத்தை விட்டுத் தமதுநிலயமாகிய சேஷத்திரங்கடோறுஞ் சென்றுதேவியைப் பார்க்க எங்கும் இல்லாமையைக் காண்டலும் தேவிக்கு ராஜஸ்தானமாகிய காஞ்சி காமகோடிபீடத்திலு மில்லாதிருப்பளோ வென்று காஞ்சிக்கு வந்து காமாக்ஷிதேவி அங்கு கவுரியாயிருத்தலைக்கண்டு அதிசயமுற்று இவள் சாக்ஷாத் கவுரி என்று நினைத்துத் தமக்குண்டாயிருக்குஞ் சத்திகாமந் தணியுமாறு சமீபித்தனர். மகர் சிருங்கார மோகினி வடிவுண்டயவளாயும், தவருபியாயும் அரியதவத்தைச் செய்பவளாயு மிருக்கின்ற கவுரி பெருமான் சமீபித்துவருதலைக் கண்டு பிணக்குடையாள்போன்று அவரைப்பார்த்து, நீ யார் கர்மாதாரனாயிருக்கின்றாய்? இங்கு நீ யாது காரணமாய் வந்தனை? நீசங்கடோ? என்கேட்க, காமசத்திக்கு ஐக்கியராய்க் காமலீலையைவிரும்பியிருக்கின்ற பெருமானார் ஹேகவுரி! நீஎனக்கு, மனோன்மனியாகிய பத்தினியல்லவா? நீஎனக்கு இஷ்டமான சேஷத்திரங்களையெல்லாம் விட்டு இவ்விடத்தில் பிரஹ்ம விஷ்ணுருத்திரர்கட்குக் காரணமான ஆதிசத்திபீடத்தில் மாத்திரம் வந்திருக்கிற காரணமென்ன? எனது குடும்பினியாயும், பிரியையாயும், எனது இதமானகாமங்களுக்கெல்லாம் சமனையாயும் இருக்கின்ற நீ இப்பொழுது என்னிடத்தில் கோபங்கொண்டிருப்பவள்போல வருத்துகின்ற காரணமென்ன? இவைகட்குக் காரணங்கூறி உன்னாலுண்டாகிய என்னுஞ்சையைத் தணியப்படியென்று கூற, திரிபுரம்பிணிக சிவபெருமானைப் பார்த்து உமக்கிப்போதுண்டாகிய

காமத்தைத் தணிவிக்குங் கவுரி நானன்று, காமசாந்திக்கு என்னை வேண்டு வதைவிட்டு மன்மதனை வேண்டுவிராயின் அந்தக்காமசாந்தி அவன்செய்துவைப்பானென்றபொழுது பெருமானார் தேவி மன்மதனுக் குபுகாரார்த்தம் யிருக்கும் மாறாக்கருணையை நினைந்து அவள் கருணையை மறுப்பவர் போன்று மன்மதன்பால் யான் செல்லேன் என்று அம்பி சையினுடைய திருக்கரத்தைப் பற்றச் செல்லும் பொழுது அவ்வம்பிகை கோடிமன்மதர்களைத் தனது, க்டாசுத வீசுணயத்தா லுண்டாக்கிப் பெருமான்மேல் ஏவினாள், அவர்கள் அச்சிவபெருமானைச் சூழ்ந்து போர்செய்யத் தொடங்கும் பொழுது அவர் ஒருசுஷணத்துக்குள் கோடி உருத் திரர்களை யுண்டாக்கி அவர்கள்மேற் றாண்டினார். அவர்கள் அந்தக் கோடிமன்மதர்களையும் பஸ்மீகரப்படுத்தினார்கள். அதுகண்ட தேவி முன் மன்மதன் “இந்தப் போரில் நான்ம டிய வருமாயின் என்னைமீட்டும் படைக்கவேண்டும்” என்று வேண்டிய வரத்தை எண்ணி மறுபடியும் கோடி மன்மதர் களைப் படைத்தனர். பெருமானும் மீண்டும் கோடி உருத் திரர்களைப் படைத்தனர். இவ்வண்ணம் பெருமானும் பெ ருமாட்டியும் உருத்திரகோடிகளையும், மன்மதகோடிகளையு ம் படைத்து இருவருக்கும் போர்மூட்டித் தாமிருவரும் சா சுதியாகவிருந்தனர். பின்னர் அவ்விருகோடியரும் அளவி டற்கரிய போர்புரியும்போது தேவியினுடைய லீலாசங்கற் பத்தால் மன்மதகோடிகள் உருத்திரகோடிகளை வென்றனர். அதுகண்ட மன்மதன் சந்தோஷித்தவனாய்த் தனது பஞ்ச பாணங்களையும் உருத்திரரதிபர்மேல் பிரயோகஞ்செய்யவெ ண்ணினன், அவனது எண்ணத்தையும் அவனெண்ணத்தை முடிக்கவெண்ணி யிருக்கும் தேவியினுடைய திருவுள்ளத் தையும் பெருமான் அறிந்தவராய் இருவரெண்ணம்போல் இசைவாராயினார்.

ஆகவே, மன்மதன் தானெண்ணியபடியே தாமரை அ . சேருமா மல்லிகை நீலோற்பலம் என்னும் ஜவகைமலர்க

னையும் முறையாக ஏவினான். அம்மலர்களைப் பெருமான் அழிக்கவெண்ணாமல் அங்கீகரிக்க வெண்ணித் தாமதையைத் தமக் காசனமாகவும், அசோகைத் தமது மேனிக்கழகு செய்வதாகவும், மாந்தளிரைப் பிதாம்பரமாகவும், மல்லிகையை மலையாகவும், நீலோற்பலத்தை நெற்றிக்கண்ணுக்குக்குளிர்ச்சிசெய்வதாகவுங்கொண்டு வீற்றிருக்க, மன்மதன் அன்று தாருகாவனத்தில் உம்மைவணங்காத முனிவர்களின் பத்தினிகுளிடத்துப் பலிபாத்திர மேந்திச்சென்றபொழுது நீர் பெற்றது என்னை! இன்று அப்பலியேற்று அம்பிகைபாற் செல்வீராயின் நீர்வேண்டிய வற்றைப் பெறலாமன்றோ என்று சொல்லவும் பெருமான்மகிழ்ந்தது. அது யான் இப்பொழுது செய்யத்தக்கதே நன்றுகூறினாயென்று அந்தக்ஷணமே மன்மதனுடன் அம்பிகைபால் பலியேற்கச்சென்றனர் அவரது கோலத்தைத் திரிபுரம்பிகை பார்த்து மன்மதனபிஷ்டம் நிறைவேற்றிற்றென்று திருவுளமகிழ்ந்து பெருமானே மன்மதனை யுத்தேசித்துச் செய்த நம்மிருவர் லீலைகளுமுடிந்தன. இனித் தேவரீர் கவுரியோடுகூடிக் காட்சாந்தியுடையவராயிருக்கலாம் என்று சொல்லித் தம்மாலுண்டாக்கப்பட்ட மன்மதர்களையும் அங்கமபெற்ற மன்மதனையும் தம்முடைய காமகோடிபீடத்துக்கு நேராக ஆகாயத்தில் நகூத்திரரூபமாக வசிக்கச் செய்து பராசத்திகொருபத்தில் மறைந்தனர். பெருமானும் ஓட்பாணபீடத்தில் காமரூபத்தைப் போய்ச் சேர்ந்தனர்.

மன்மதர்கள் நகூத்திரரூபமாய் ஆகாயத்தில் அவ்விடத்தில் வசிக்கின்றார்களாதலால் சூரியன்முதலிய நவகிரகங்களும் அந்தமன்மத மண்டலத்துக்கு நேராகவரும்பொழுது அவ்வழியாய்ப் பேரகாமல் பிரதக்ஷணமாய்ப் போகின்றனர். அக்காரணத்தால் காஞ்சிமண்டலம் திசையக்குடைய தென்றும் அம்பிகையினாலுண்டாக்கப்பட்ட மன்மதர்களால் உருத்திர கோடிகள் ஜயிக்கப்பட்டார்களாதலால் ருத்திர ரஜிச்சேஷத்திரமென்றுஞ் சொல்லப்பட்டது.

இந்தச் செய்திக ளிங்ஙனமிருக்க, ஓர்காலத்தில் பிரஹ்ம தேவன் பூலோகத்திலுள்ள பூநீகைலாயமுதலிய சிவசேஷத் திரங்களைத் தெரிசிககவெண்ணித் தன்னுலகைவிட்டு பூவுலகை வந்தடைநது கயிலாயமுதலிய சேஷத்திரங்களைத் தரிசுகும்பொழுது அம்பிகை ஓரிடத்தும் இல்லாமையைக் கண்டு இது வென்னகாரணமென்று தனது ஞானதிருஷ்டியால் எண்ணிப்பார்க்க இது காமாக்ஷிதேவிசெய்த லீலை யென்று ஒருவாறுணர்ந்து அந்தக்ஷணமே காஞ்சி மண்டலத்துக்கு வந்து சிவசேஷத்திரங்க டோறும் சிவபெருமான் சாந்நித்தியமாயிருப்பது போல் அம்பிகையும் சாந்நித்தியமாயிருநது காஷுகொடுக்க வேண்டுமென்று திரிபுரம்பிகையைப் பிரார்த்தித்து வந்தித்துப் பலவாறாகத் 'துதித்து வழிபட்டு இருதயகமலத்தில் அம்பிகையைத் திபானித்துப் பன்னிரண்டு வருடம் அரிய தவஞ்செய்துவந்தனன். இராஜ ராஜேஸ்வரி பிரமன்பால் கருணையுடையவராய்ப் விரசன்னை யாய் ஓ பிரமனே! நாம மன்மதன் வேண்டியவாறே அனுக் கிரகஞ்செய்த அனுக்கிரகத்தைப் பரிபாலிக்கும் பொருட்டுச் சிவபெருமானுக்குப் போகசூத்தி உருவங் காணாதிருக்கச் சிவாலயங்கடோறும் கவுரியை இல்லாமற் செய்தோம். நீ தெரிசிக்க வேண்டுமாயின் எல்லா சேஷத்திரங்க டோறும் நீயேசென்று கவுரிப்பிரதிஷ்டைசெய்து சிவதெரிசனத்தோடு அம்பிகை தெரிசனமுஞ்செய்து மகிழ்க்கடவா யென்ற னுக்கிரகஞ் செய்தனர்.

பிரமன் தேவியின் திருவடக்கைக்கேட்டுத் திருவடியில் கீழ்ந்து வணங்கி ஓ ஜகன்மாதாடேவ! இப்பொழுது இந்த, சேஷத்திரத்தில் சிவாலயங்கடோறும் கவுரியாகிய அம்பிகையைத் தெரிசித்தல்லவோ ஏனையசேஷத்திரங்களுக்குப்போய் அம்பிகையைப்பிரதிஷ்டைசெய்து நான்தெரிசித்தல் வேண்டும். இங்குதெரிசிக்கும்வகை எப்படியென்றுவிண்ணப்பஞ் செய்யத் தேவி, இந்த சேஷத்திரத்தில் முன்னர் உருத்திர, ஷோடிகட்கும் மன்மத கோடிகட்கும் நேர்ந்த யுத்தத்தில்

அவர் இங்குள்ள சூத விருஷத்தடியில் கவுரி சகிதமாய்ச் சிவபெருமானார் ஓட்டியாண பீடத்தில் சென்றனராதலால் சோதிலிங்க சொரூபராய்வெளிப்படுவர் அப்பொழுது உனக்குக் கவுரிபானவள் சூதலிங்கசகிதமாகக் காணப்படுவாள் என்றனர். அதுகேட்ட பிரமன் ஹே அம்பிகே! வருடர் தோறும் இந்த சேஷத்திரத்தில் சூதநாதருக்குத் திருக்கலியாண டிஹோற்சவம் நடத்தவேண்டுமே அதனை எந்த உபாயத்தினால் நடத்துவது என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய மஹாதேவி ஒருமுகூர்த்தகாலம் ஒன்றுஞ்சொல்லாது மவுனமாயிருந்து பின் சொல்லத் தொடங்கினார்.

ஓ வாக்கபதியே! இந்தசேஷத்திரத்திலுள்ள சிவாலயங்கடோறும் இருக்கத்தக்கசத்திகளெல்லாம்என்னிடத்திற்கு நதிருக்கிற படியால் அச்சத்திகளெல்லாம் ஒரு சத்தியாய் ஒருருவாகி ஏகாம்பிகை என்னும் நாமத்துடன் எனது நெற்றிக்கண்ணி னினறும் ஒரு சுண்ணத்துக்குள் சித்தசேரூபி சொரூபமாய்த் தோன்றப் போகின்றாள். அந்த அம்பிகை பூர்வத்தில் ஏகாம்பரநாதரை ஏகாக்ர சித்தத்தோடும் தீயானிக்கவேண்டிய பாவனையால் அதிலாவண்ய சவுந்தரியத்துடன் தபோரூபியாய்த் தவஞ்செய்து பின்னர் காயகனைக் கலந்து நித்திய கலியாணியாய் விளங்கினவள். ஆகலான் நீ என்னிடத்திற் றேன்றும் அந்தச் சோதிசொரூபமாகிய அம்பிகைபோலும் சுவர்ணத்தினுற் செய்து என்னுடைய இந்த ஆலயத்தில் ஸ்திரமானவிடத்தில் ஸ்திரமாகத்தாபித்து விவாக காலங்கடோறும் அந்த ஏகாம்பர நாதருக்கு அந்த அம்பிகையை விவாகஞ்செய்து வருவாய். அந்த அம்பிகையைப் போலவே விக்ரகங்கள் நிர்மாணஞ்செய்து அவைகளில் அந்த ஏகாம்பிகையை ஆவாகித்து இங்குள்ள சிவாலயங்க டோறும் மூலலிங்க சத்திகளாக அமைத்துச் சிவதெரிசனத்தோடு அம்பிகையையும்தெரிசித்துமகிழ்வாய் அந்தவிக்கிரக ரூபமா யிருக்கின்ற அந்த அம்பிகைகளன்றி வேறு மூலசத்திகள் இந்த சேஷத்திரத்தில் பிரதிஷ்டைசெ

ய்தல் கூடாது

ஓ கமலாசனனே ! சுவர்னகாமாக்ஷியை ஏகாம்பரநாதருக்குக் கலியாணஞ்செய்தல் வேண்டுமென்று சொன்னேனல்லவா ! அந்த முறைமையைக் கேட்பாய். ஏகாம்பரநாதருடைய கலியாணத்தினத்தில் இந்த ஆலயத்திலிருக்கும் சுவர்னம்பிகையை ஏகாம்பரநாதருடைய ஆலயத்தில் எழுந்தருளச் செய்து விதிமுறையாக இருவருக்குங் கலியாணம் நடத்தி மறுநாள் சாயங்காலம் உற்சவகோலமாய் வீதியில் வலமாகவரசெய்யும்போது கலியாணகோலத்துடன் விளங்கும் சுவர்னம்பிகையை என்னுடைய ஆலயத்தில் எழுந்தருளச் செய்துவிட்டு அதன்பின்னர் கலியாணமூர்த்தியாகிய ஏகாம்பரநாதரை அவருடைய ஆலயத்தில் எழுந்தருளச் செய்தல்வேண்டும். பின்னர் சுவர்னகாமாக்ஷிதேவிக்கு அவளுடைய ஸ்தானமாகிய ட்ருவஸ்தானத்தில் இரண்டுநாள் பூஜை முத்தலியவைகள் நடவாமற் போனபடியால் அதனுடைய பரிகார நிமித்தமாயுள்ள சாரதியை யுத்தேசித்து வைதிக தந்திரானுசாரமாய்ச் சீடர்களோடு கூடியிருக்கும் தூர்வாசமக ருஷிமுகமாகச் சஹஸ்ரகலுசாபிஷேகமுதலிய பூஜை பசாரங்களை விரேடமாகச் செய்து அதன்பின்னர் நித்திய பூஜையை நடத்தி உனக்குவேண்டிய மனோரதங்களைப் பெறுவாயாக அதுபோலவே வருடந்தோறும் உற்சவமநடந்து வரும்படியான மார்க்கததையும் தேடிவைத்துப் பின்னர் உனது உலகத்தையடைவாய் என்றனுக்கிரகஞ்செய்து பராசத்திசொரூபத்தில் ஐக்கியமாய்த் தமமிடத்தில் ஐக்கியமாயிருந்த சகல ஷேத்திர வாசினிகளாகிய சர்வசத்திகளையும் அநந்த சேஷத்திரங்களிலும் எழுந்தருளியிருந்து யாவருக்குங் காக்கிகொடுக்கும் வண்ணம் செய்தீனர். அதுபோலவே அந்தச் சத்திகளெல்லாம் அந்தந்த மூலபிம்பங்குளிற்கலந்து பிரகாசித்தன.

சுவர்ன காமாக்ஷி ஆவர்ப்பவம்.

கவுரிபாகிய அம்பிகைக்குச் செய்யவேண்டிய கலியா

ணச்சடங்கு முதலியவற்றைப் பிரமதேவனுக்குத்திரிபுரம் பிகைகூறியபின்னர் அருடையநெற்றியினின்றும்சித்ஸ்வரூபினியாய்க் கவுரி என்னும் அம்பிகை சோதிசொருபலாய்ப் பிரசன்னையாயினள். அவ்வம்பிகையைப் பிரமதேவன்கண்டு அதிசயித்துப் போற்றி வணங்கி அந்தக்ஷணத்திற்குளே திரிபுரம்பிகை ஆஞ்ஞைசெய்த வண்ணம் சுவர்னத்தினால் அந்த அம்பிகையைப் போலவே விக்ரஹ நிரம்மாணஞ் செய்தனன்

திருவுருவம்.

அன்றலந்த தாமரைமலர் போன்ற இரண்டுகண்களையுடைத்தாயும், இரண்டுபுஜங்களையுடைத்தாயும், அவற்றுள் வலது திருக்கரம் கிளியைத்தாங்கி யிருப்பதாயும், இடது திருக்கரம் தொங்கவிட் டிருப்பதாயும், உதரம் திரிபங்கி (மூன்றாமடி) யோடு கூடினதாயும், தென்பாரசம வில்பேரலும் சாயலுடைத்தாயும், இடை துண்ணியதாயும், ஏனைய உருப்புக்களெல்லாம் தத்தமக்குரிய ஆபரண வகைகளுடைய பிரகாசிப்பனவாயுப, பீதாம்பரதரையாயும் விளங்கச்செய்தனன். இந்தக் கோலமாகத்தான் திரிபுராடிபிகையினுடைய நெற்றிக் கண்ணினின்றும் தோன்றிய கவுரி என்னும் அம்பிகையினுடைய கோலமும் விளங்கிற்றென்று அறிதல வேண்டும்.

ஆவிர்ப்பவித்த காலம்.

சுவேதவராககல்பம், ஏழாவதாகிய வுச்சியம் என்கிற மன்வந்தரம்; தாமசகாலம், கிருதயுகம், ஹயக்கிரீவர் அவதாரகாலம், ஸ்ரீமுகவருஷம், சூரியன் துலாததி ஸ்ரீருக்குஞ் சமயம், கார்த்திகை மாதம், கிருஷ்ணபக்ஷம், தசமிதிதி, சுக்கிரவாரவுதயம், பூர்வபல்குனிநக்ஷத்திரம், மத்தியபாகம், சூரியோதயகாலம் இந்தச்சபதினத்தில் பராசத்தியினுடைய நெற்றிக்கண்ணினின்றும் கவுரிதோன்றினாள்

பிரதிஷ்டைசெய்தவரலாறு.

பிரமன் தனக்குக் காக்கி கொடுத்த அம்பிகையைப் போலவே சுவர்னத்தினால் விக்ரஹஞ்செய்தமைத்த பின்னர்

சுவர்ன காமாக்ஷி பிரதிஷ்டை வரலாறு. ௯௭

அந்த விக்ரஹ மூர்த்தியைப் பிலத்துக்குத் தென்பக்கத்தில் த்ருவஸ்தானம் (நிலையாயுள்ளவிடம்) என்று ஒருபெயரிட்டு அந்த ஷ்டத்தில் பிரதிஷ்டை செய்து, பிரதிஷ்டை செய்த அந்த மாதமாகிய ஜப்பசி மாதந தொடங்கி அந்த மாதத்துக்கு ஆளுவது மாதமாகிய பங்குனி மாதம் வரையில் விசேஷ நியாச பூர்வகமாய் மஹாபிஷேக வைவேத்திய பூஜோபசாரங்களை விசேடமாகச் செய்து வந்து ஏகாம்பர நாதருடைய கலியாண தினத்தில் சூதநாதருடைய ஆலயத்தில் எழுந்தருளச் செய்து இந்த அம்பிகைக்கும் அந்த ஏகாம்பர நாதருக்கும் வேதாகமோக்த விதிமுறையாக விவாக நடத்தி மறு நாள் கலியாண கோலத்துடன் உற்சவ நடத்தி ஏகாம்பரநாதரை அவருடைய ஆலயத்தில் எழுந்தருளும்படியாக அவருடைய பரிவாரங்களுடன் அவரை அனுப்புவித்து சுவர்ன காமாக்ஷியை அவருடைய ஆலயமாகிய த்ருவாலயத்தில் எழுந்தருளச் செய்து முன்சொல்லியவாறு சாந்தி அபிஷேகாதி உபசாராதிகளை நடத்திப் பின்னர் ஓர்தாமரை மலரை எடுத்து அம்பிகையைத் தியானித்து ஆகாயத்தில் விட்டுத் தள்ளன். அந்த மலர் ஆகாயத்திற் பட்டவுடன் சந்திரனுடைய அம்சமாக ஒரு சக்கரவர்த்தி, வெளிப்பட்டு வந்தனன் அவ்விடத்தில் அந்தப் பிரமதேவன் தான்செய்த கலியாணமே ஹாற்சவம் வருடநதோறும் நடத்திவரும் வண்ணம் நரசமில்லாத தாகிய (தனபாத்திரம்) ஒன்றைக் கொடுத்து நீ இந்த உற்சவத்தை நடத்தி வர வேண்டுமென்று ஆஞ்ஞை செய்து ஆகாசபூபாலன் என்கிற நாமத்துடன் இந்த நகரத்தில் வீழ்க்கடவா, யென்று ஆசீர்வதித்து அவ்வரசனை அங்கிருக்கச் செய்து ஸ்ரீகாஞ்சி மண்டலத்திலும் பூமண்டலத்திலுமுள்ள சிவாலயங்க டோறும் சென்று அங்கங்கும், அம்பிகைகளைப் பிரதிஷ்டை செய்து சிவபெருமானாரோடு அம்பிகைகளையுருதெரிசனஞ் செய்து மகிழ்ந்து தன்னுலகம் போய்ச் சேர்ந்தனன்.

இனிப் பிரமனுக்கு அந்தகத்வம் வர அதற்குக் கலீம, கன் கூறிய பரிகார வியல்வருமாறு:—

பிரமதேவன் சத்தியலோகம் போய்ச் சேர்ந்தவுடன் இரு கண்களும் ஒளிமழுங்கிப்போய் அந்தகனாயினான். அதனால் அவன் மனவருத்த முற்றிருக்கும் பொழுது கலைமகள் எனது நாடிகளே ! உமக்கு நேத்திர பங்கம் வந்ததற்குக் காரணம் கூறுகின்றேன் கேளும். என்னையெனின் காஞ்சி கேஷத்திரத்தில் காமகோடி பீடத்தில் காயத்திரி மண்டபத்துக் கடியில் எதுவரையில் பிலாகாசமோ அதுவரையில் குண்டலினிக்கிரகமென்கிற நாமத்தால் பூர்வத்தில் சிவபெருமானால் நம்மிக்கப் பட்டுள்ளது. அந்தவிடத்தை நீர் காலால் மிதித்து வந்தமையால் அந்தகத்துவம் வந்தது. இனி நீர் முன்போலவே அவ்விடத்துக்குப் போய் ஸ்ரீசக்கரபூஜையைச் செய்வீராயின் நிவிர்த்தியாய்விடும். இல்லாவிடின் இந்தக்கண் குருடே ஒருநாளும் நீங்காது. இதற் சந்தேகமில்லையென்று கலைமகள் சொல்லியபொழுது பிரமன் இந்தவிதி உனக்கு எப்படி தெரியவந்ததென்று கேட்டான். கலைமகள் ஓசுருட்டிகர்த்தரே ! சிவபெருமான் ஸ்ரீசக்கரபிரதிஷ்டை செய்யும் பொழுது இந்தஸ்ரீசக்கரபூஜையைருத்திரயாமளமென்னும் தேவி தந்திரத்திற் சொல்லியிருக்கும் முறையாகப் பூஜிக்கவேண்டுமென்றும் இந்தவிடத்தை மிதிப்பவர் கண்குருடாய்ப் போவார்களென்றும், அதற்குப் பரிகாரம் மீளவும் வந்து பூஜித்தால்தான் எனன்றும் கூறியிருக்கின்றனர் ஆகலான் நீரும் போய்ச் செய்யு மென்று சொல்லப் பிரமதேவன் மகிழ்ந்தவனாய் அந்தக் கலைமகளுடன் காமகோட்டத்தை யடைந்து ஸ்ரீசக்கரபூஜைசெய்து அந்தகத்துவம் நீங்கப் பெற்றுச் சுவர்ணகாமாக்கியைக் கண்ணுரக்கண்டுக் களிப்படைந்து எவனொருவன்காமகோடிபீடஸ்தானத்தில்கலைவையதனு லுண்டாகும் பூர்வத்தை யடைகின்றானே அவன் இரதச் சுவர்ணகாமாக்கி தேவியைத் தெரிசனஞ் செய்தபாத்திரத்தில் அந்தப் பாவத்தினின்றும் நீங்குவான். அந்தத் தெரிசனம் சூட்டாமற் போமாயின் ஸ்ரீசக்கரபூஜையை ருத்திரயாமள தந்திரத்திற் கூறியுள்ளபடிச் செய்வானாயின் அந்த

ப் பாவத்தினின்றும் நீங்குவான். என்று வரங்கொடுத்துத் தன்னுலகம் போய்ச் சேர்ந்தான்.

இனிப் பிரமதேவன் தன்னுடைய தேவியாகப் பூசுத்த சர்வானுக்கிரகமூர்த்தியாய் விளங்கும் சுவர்னம்பிகைக்கும், த்ருவாதேவியாகிய தபஸ்காமாக்கிக்கும், பராசத்தியாகிய திரிபுரம்பிகைக்கும் காரணப் பெயர்களாயுள்ள பஞ்சநாம விவரணம் வருமாறு.

தேவிபேத பஞ்சநாம விவரணம்.

சுவர்னாங்கி, சுகஹஸ்தை, சூதலிங்கவல்லபை, காமாக்கி தேவி, தர்மதேவி, இவ்வைந்து நாமங்களும் சுவர்ன காமாக்கி தேவியினுடைய நாமங்களாகும்.

தபஸ்வினி, கனஸ்யாமா (நல்லபசுசை நிறமுள்ளவள்) சேவ சைவாலயேஸ்வரி, காமாக்கி, சாளி, இவ்வைந்து நாமங்களும் தபஸ் காமாக்கி தேவியினுடைய நாமங்களாகும்.

திரிபுரை, ராஜராஜேஸ்வரி, மஹா காமேச வல்லபை, காமாக்கி, காங்கோடி, இவ்வைந்து நாமங்களும் திரிபுரம்பி, கையாகிய பராசத்தியினுடைய நாமங்களாகும்.

இதனால் பராசத்தியானவள் மூன்று, விதமான கோலத்துடன் ஸ்ரீகாமகோடி பீடமாகிய ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கின்றாள் என்றறிதல்வேண்டும்.

இனி அந்தப் பராசத்தியாகிய திரிபுரம்பிகையினுடைய ஆத்ம நாதராகிய சோதிசொருபரான சூதலிங்க நாதருக்கும் அவர் அம்சமாகிய தழுவக்குழைந்த பெருமானுக்குங் காரணப் பெயர்களாகவுள்ள நாம விவரணம் வருமாறு.

சிவபேத பஞ்சநாம விவரணம்.

சூத ஜ்யோதி, நிர்க்குணத்மா, சிவனார், காமேஸ்வரர் ஏகாம்பரநாதர். இவ்வைந்து நாமங்களும் சூதலிங்கப் பெருமானுடைய நாமங்களாகும்.

இரசால லிங்கம், உருத்திரகோடி, சதாசிவனார், சகுணர், ஏகாம்பர நாதர். இவ்வைநது நாமங்களும் தழுவக்குழை நத பெருமானுடைய காரணப் பெயர்களாகும்.

இனித் தேவியினுடைய அர்த்தாம்சமாகிய வரதநாஜனுடைய காரணப் பெயர்கள் வருமாறு.

விஷ்ணு பஞ்சநாம விவரணம்.

உஜ்ஜோத்பவர், புண்ணியகோடி, கஜேந்திரவரதர், தேவராஜர் அபிஷ்டவரதர். என்பனவாம்.

காஞ்சி கேசுத்திரத்தில் பராசத்தியானவள் சத்திசம்பநதத்தால் மூன்று விதமான சத்தியாகவும், சிவசம்பநதத்தால் இரண்டுவிதமான சிவலிங்க சொரூபமாகவும், விஷ்ணு சம்பநதத்தால் * ஒருவிதமான விஷ்ணு சொரூபமாகவும் ஆக ஆறு விதமாகத் தன்னுடைய லீலாவினோத்தத்தால் வீற்றிருக்கின்றனள்.

இனிச் சிவசத்தி ஐக்யபூஜாவதியின் வரலாறு.

லலிதாதேவி யானவள் சிவசத்தி ஐக்யரூபினியாதலால் அந்தத் தேவியை நிர்த்துண பரமான சிவபரணையாகவும் சகுணபரமான சத்தி பரணையாகவும் தியானித்துச் சிவசத்தியாத்மகமாக அருச்சிததல் வேண்டும். இவ்வண்ணம் பூஜிப்பதே மேலான சாஸ்திரங்களுடைய சம்மதமும், அந்த லலிதாம்பிகைக்கு எப்பொழுதும் பிரியமாயுள்ளதுமாகும். இவ்வுண்மை யறிந்து பூசிப்பவர் மங்கலத்தைப் பெறுவர். இவ்வுண்மையறியாது சிவசத்திகளைப் பேதபாவனை பண்ணி, அந்த லலிதாம்பிகையி னிடத்தில் சிவ ஐக்யபாவனையை யொழித்து சத்திபாவனை மாத்திரம் கொண்டு பூசிப்பவர் அமங்கலத்தைப் பெறுவர்.

தவ கோலமுடைய பூரீ காமாஷி தேவியும், சிவசத்தி ஐக்ய பாவமாயிருக்கின்ற லலிதா தேவியுமாகிய திரிபுரம்பிகையினுடைய சகுண சொரூபமாகலான் அத்தேவியைச்,

* வரதநாஜர் சத்திசொரூபமென்பது முதலத்தியாயத்திற்குண்க.

சிவசத்தி ஐக்கிய சொரூபமாகவே பூஜித்தல் வேண்டும். அவ்வண்ணம் பூஜிப்பதே அந்தத் தேவிக்கும் பிரியம். அதனையறிந்து அவ்வம்பிகையை அவ்வண்ணமாகத் தியானித்துப் பூஜிப்பவர் தாங்கள்வேண்டும் இஷ்டசித்திகளையெல்லாம் பெறுவர்.

, இதனால் லலிதாதேவியாகிய திரிபுரம்பிகையையும், அவ்விடத்திற்குள்ளேயே தபஸ் காமாக்ஷியையும் சிவசத்தி ஐக்கிய பார்வையாகவே தியானித்துப் பூஜித்தல் வேண்டுமென்றும், அங்ஙனம் பூஜிப்போர் சர்வ மங்களதையும் சகலமான இஷ்ட சித்திகளையும் பெறுவரென்றும் தெரிவித்த வாறாயிற்று.

பிரமதேவனால் நிர்மிக்கப்பட்ட மூன்றாவது திருவுருவமான கவுரியாகிய சுவர்ண காமாக்ஷி தேவி ஏகாம்பரநாதருடைய பத்தினியாய்த் தனித்து அவரது வாமபாகத்தில் உடனிருக்கப் பெற்றவராகலால் இவ்வம்பிகையைச் சிவத்தோடு ஐக்கியமாகவும், அந்தச் சிவரூபத்தை இந்தச் சத்தியோடு ஐக்கியமாகவும் பாவித்து இருவரையும் ஒன்றாகப் பூஜினை செய்தல்கூடாது. முன்னர் ஏகாம்பரநாதரையும் அதன்பின்னர் அம்பிகையையும் அருச்சித்தல்வேண்டும. இவ்வுண்மையுணராத கவுரியினிடத்தில் சங்கரருடையபாவனையும், சங்கரரிடத்தில் கவுரிபாவனையும் செய்து பூசிப்பவர் ஜன்மங்கடோறும் நரகத்தை யனுபவிப்பவராவர் இருவரையுந் தனித்தனி அந்தந்தப் பாவனையாகவே செய்பவர் மங்களப் பிரதத்தை யடைவர்.

இதனால் சுவர்ணகாமாக்ஷியாகிய கவுரியை சிவ ஐக்கியமாகப் பாவித்துப் பூஜினை செய்யாது தனியாகச் சத்திபாவனை மூடித்திரஞ்செய்து பூஜித்தல் வேண்டுமென்றும், அங்ஙனம் பூஜிப்பவர் மங்களத்தை யடைவாரென்றும், ஐக்கிய பார்வையாற் பூஜிப்பவர் நரகமடைவாரென்றும் தெரிவித்த வாறாயிற்று.

இனி இரண்டு சத்திகளை ஒருவிதமாகவும், ஒருசத்தியை மற்ருருவிதமாகவும் பூஜித்தற்குக் காரணம் வருமாறு.

பூஜனையாகிய ஆராதனை - நிர்க்குணபரமான ஆராதனை, சகுணபரமான ஆராதனை என இருவகை. நிர்க்குணராதனை கிரேஷ்டமெனவும் சகுணராதனை கவுண மெனவுஞ் சொல்லப்படும். நிர்க்குணமாயுள்ளது சிவமாதலால் அந்தச் சிவபரமாயுள்ள சத்தியைச் சிவசத்தி ஐக்கியமாயாராதித்தல் நிர்க்குண ஆராதனை எனவும், சகுணமாயுள்ளது சத்தியாதலால் அச்சத்தி பரமாயுள்ள சத்தியை யாராதித்தல் சகுண ஆராதனை எனவுஞ்சொல்லப்படும். எங்ஙனமெனின், லலிதாதேவியாகிய திரிபுரம்பிகை நிர்க்குணச் சொரூபமாயுள்ள சோதிலிங்கத்தோடு ஐக்கியமாக யிருப்பவளாதலாலும், தபஸ்காமாக்கியானவள் நிர்க்குணச் சோதிலிங்க ஐக்கியமாயுள்ள அந்தத் திரிபுரம்பிகையி னுடைய நெற்றியிற் றேன்றினவளாதலாலும் அவ்விருசத்திகளும் நிர்க்குணச் சோதிலிங்கபரமாயுள்ளவர்கள். அவ்விரண்டு சத்திகளையும் சிவசத்தி ஐக்கியபாவனை யாகிய நிர்க்குண ஆராதனையால் பூஜித்தல் வேண்டும். சுவர்ணகாமாக்கி, விவாக வற்சுவத்திற்கு அரீகமாக லலிதாதேவியாகிய நிர்க்குணசத்தியினின்றும் தோன்றிய சகுண ரூபியாகிய தபஸ்காமாக்கியே சுவர்ணகாமாக்கியாக வந்தனளாதலால் அந்தக் காமாக்கியைச் சகுண ஆராதனையால் பூஜித்தல் வேண்டும்.

இதனால் காஞ்சிகாமகோடி பீடத்துக்கீசையாய் வீற்றிருக்குந் தேவியார் இருவினைப் பட்டுமூலும் ஆன்மகோடிகள் வேண்டும் போகங்களைக்கொடுத்து அவர்கட்கு அவ்விருவினை யொப்புவருவித்தற்குப் போகமூர்த்தியாகிய சுவர்ணகாமாக்கியாகியும், இருவினை யொப்புவாய்ந்த ஆன்மாக்கள் வேண்டும் தவநெறிகளைக் கொடுத்து அவர்கட்கு மலபரிபாகம் வருவித்தற்கு யோகமூர்த்தியாகிய தபஸ்காமாக்கியாகியும், மலபரிபாகம் வந்தஆன்மாக்கள் வேண்டும் மெய்ஞ்ஞான முறைகளைக்கொடுத்து அவர்கட்குச்சத்திரிபாதம் வருவித்தற்குஞ்ஞானமூர்த்தியாகிய லலிதாதேவியாகிய திரிபுரம்பிகை பாகியும் இவ்வண்ணம் ஆன்மாக்கட்கு உண்டாகவேண்டிய

இருவினையொப்புமலப்ரிபாகம் சத்திரிபாதம் என்னுமன்று, ம்சிருட்டிப்பட்டுள்ள எல்லாவான்மாக்கட்கும்ஏகநாலத்தில் உண்டாவதன் றாகலான்; இருவினையொப்புமலருவதற் கேதுவான் ஆன்மாக்கள் சிலவாயும், மலப்ரிபாகம்வருவதற் கேதுவான் ஆன்மாக்கள் சிலவாயும், சத்திரிபாதம்வருவதற் கேதுவான் ஆன்மாக்கள் சிலவாயும் இருப்பன. ஆகவே எவ்வவ்வான்மாக்கள் எவ்வக் காலங்களின் எவ்வவற்றை வேண்டு கின்றார்களோ அவ்வவற்றை அவ்வவர்களுக்கு 'அருளிக் கொண்டேவரப் போகமூர்த்தியாயும், யோகமூர்த்தியாயும், ஞான மூர்த்தியாயும் விளங்கு கின்ற னென்றும், இந்த மூன்றனுள் யோகமும் ஞானமும் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந தமாய் நிற்பவாகலானும், போகம் இவற்றின் வேறாய் நிற்பதா கலானும், இம்மூன்றும் நிற்குமுறை போலவே யோகப்பிர தமாகிய தபஸ்காமாக்ஷியும், ஞானப்பிரதமாகிய திரிபுரம்பி கையும் ஒரு சம்பநதமாயுள்ளாரென்றும், போகப் பிரதமா கிய சுவானகாமாக்ஷி வேறாய்த் தனித்து நிற்பவ்னென்றும், இதுபோலவே சிவமும்யோகஞானபரமான சத்திகளிடத்தி ல் வேறாகாமற் கலந்தும், போக பரமான சத்தியினிடத்தில் கலவாது வேறாயும் இருப்பதென்றும் உணர்த்தி அக்காரண த்தால் யோகஞான சத்திகளைச் சிவசக்தி ஜக்கியபரமான நிர்க்குணவாராதனையால் பூஜித்தல் வேண்டுமென்றும், போ கசத்தியைச் சிவசக்தி பேதபரமான சகுண வாராதனையால் பூஜித்தல் வேண்டுமென்றும் விதித்ததெனக் கொள்க.

அத்துல் வேதனித்துக்களாயுள்ளவர் போக யோக ஞா னப் பிரதமான மூவித்சத்தி பிம்பங்களையும் இதுகாறுங்கூ றிவந்த முறைப்படி அந்தந்தப் பேதமாகவே பூசிப்பார்களே யல்லாமல் எல்லாம் ஒரு சத்திதான் என்று எல்லாப் பிம்ப ங்களையும் நிர்க்குண பரமான ஆராதனையாலாவது, சகுண பரமான ஆராதனையாலாவது செய்யார்.

இதுவுமன்றி பிம்பபேதம் போலவே யந்திரபேதங்களு டுண்டு. ஆகலான் இவைகளை அந்தந்தப் பிம்பங்களுக்கும்

யந்திரங்களுக்கும் உரிமையாய் விதித்திருக்கும் மந்திரபேதங்களையும் தந்திரபேதங்களையும் நன்னுயுணர்ந்து பூசைகளையாவது உற்சவங்களையாவது செய்தல் வேண்டும். அங்ஙனம் செய்வாராயின் அனைவரும் அவர்களுக்கு மங்களத்தையே செய்யும்.

மந்திரபேதங்களையும், தந்திரபேதங்களையும் அறிந்து செய்ய வேண்டு மென்பது என்னை யெனின் ? பரிசுத்தியானவள் காஞ்சிசேஷத்திரத்தில் மூன்றுவிதமான சத்திபேதமாகவும், இரண்டுவிதமான சிவபேதமாகவும், ஒருவிதமான விஷ்ணு பேதமாகவும், காணப்படும் ஆறுவிதமான பிம்பபேதங்களில் ஆறுவிதமான பேதங்களாகவே கலந்திருக்கின்றனாதலால் அருச்சுணை செய்யுங்கால் அந்தப்பேதங்களை யறிந்து மந்திரபேதங்களைச் செய்யவேண்டு மென்று விதித்ததென்க.

ஆறுவிதமாவன:— திரிபுராம்பிகையில் சொதிசொருபமாயிருக்கின்ற பூரணசத்திஸ்வரூபமாகவும், சோபாருபினியாகிய காமாட்சியினிடத்தில் கலாருபமாகவும், கலியாணகவுரியினிடத்தில் கலியாணகோலத்துக்குரிய அங்கஸ்வரூபினியாகவும், நிர்க்குண சூதசோதிஸிங்கத்தில் நிர்க்குணையாய் நிர்க்குண சிவசொருபினியாகவும், தழுவக்குழைநத பெருமானாய் வந்த சகுணஸிங்கத்தில் சகுணையாய்ச் சகுண சொருபினியாகவும், பிம்பசத்தி வடிவத்தினுடைய அர்த்தாம்ச சொருபமாயிருக்கின்ற வரதராஜ மூர்த்தியினிடத்தில் புருஷரூபமாகவும் பராசத்தியானவள் விளங்குகின்றாள்.

இந்த ஆறுவிதமான மூர்த்திபேதங்களிடத்தில் ஆறுவிதமான அம்சங்களாகவிருக்கும் பூரணம்சமான பராசத்தி வீற்றிருக்கும் காமராஜ பீடமாகிய காமகோடி பீடத்தை எவன் தெரிசிக்காமற் போகின்றானோ அவன் வியர்த்தனாய் நரகாஸ்ரயனாகின்றான். எவன் தெரிசிக்கின்றானோ அவன் தன்யனாய்ச் சீவன் முக்தனாகின்றான். இதற் சந்தேகமில்லை.

‘மந்திர தந்திர பேதங்களை யறிந்த மூர்த்தி பேதங்களை ஆராதனை செய்ய அசுத்தனாகிற பக்ஷத்தில் கவுளாகமத்திற் சொல்லியபடி திரிகோணகாரமாயிருக்கிற ஸ்ரீ சக்ரத்தில் பூர்வ கோணத்தினுடைய அக்ரத்தில் குரு, பிரமகுரு, பா மேஷ்டிகுரு, பராத்பரகுரு, என்கிற மானவ்ளகாளாகிய, ஆசார்யர்களைப் பாவித்துப் பூஜனை செய்தும், மஹா காமேஸ்வரி கூடத்தில் ஸ்ரீ விதையை நினைத்து அஷ்டோத்தர சஹஸ்ரநாம முதலிய அர்ச்சனைப் பேதங்களால் அர்ச்சனைகளைச் செய்தும், வாக்பவகூடத்தில் ஸ்ரீ விதையா மந்திரத்தை ஜபித்தையுஞ் செய்வானாயின் அவன் அநதத் தரும நெறிகளால் அன்னபானாதி களுக்கு யாதொரு குறைவின்றிச் சந்தோஷ சித்தனாய் வாழ்வான். இநத விதமாய் ஸ்ரீ சக்கர பூஜையுஞ் செய்யக் கூடாதவன் அநதரங்க பக்தியுடன் ஸ்ரீ காமாக்ஷி தேவியினுடைய சரணாகமலங்களைத்தியானஞ் செய்யக்கடவன்.

இங்ஙனம் சொல்லிவந்த முறைமையில் ஒருவன் சன் கீமேடுத்து மரணமடைவதற்குள் யாதானும் ஒருமுறையில் ஸ்ரீ காஞ்சியில் காமகோடி பீடத்தில் தேவியை வழிபடல வேண்டும். வழிபடுவானாயின் அவனுக்குப் புனர் ஜன்மமும் மரணாவஸ்தையும் உண்டாகா. அவ் வழிபாடில்லாதவன் ஒரு பிரம கற்பபரியந்தம் கிரிமியாகவே பிறப்பான். ஆகலான் தனத்திற்சிறந்த அரசன் முதலாயினார் ஸ்ரீ வித்தையினுடைய அருச்சுனையை அவசியஞ் செய்தல்வேண்டும். அங்ஙனஞ் செய்வோர்க்கு வேண்டியவை கொடுக்கவே ஸ்ரீ காமாக்ஷி தேவியானவள் காஞ்சி சேஷத்திரத்தில் காமகோடி பீடத்தில் பிரசன்னையாயிருக்கின்றாள்.

‘பூர்வத்தில் மஹாலக்ஷுமி, ஹயக்கிரீவ முனிவர், மதுச்சக்ரவர்த்தி, தசரதச்சக்ரவர்த்தி, துண்டரமஹாராசன், கார்தாரமஹாராசன், சோழமஹாராசன், உருத்திரர் அனந்தன் முதலாயினோர் தேவியினுடைய பூஜை அருச்சுனை ஜபங்களைக் கீர்த்தவ்யமாகக் கொண்டு செய்திருக்கின்றார்.

ஆராதனை செய்தவர் வீரலாறு.

இலக்ஷ்மீ.

பூர்வம் அமிர்தங் கடைந்தகாலத்தில் வெண்ணிற மாயிருந்த விஷ்ணுமூர்த்தி விஷ்ணுண்டான பின்னர் நீலநிற முடையராயினர். அப்பொழுது அவர்மார்பிலிருந்த இலக்ஷ்மிதேவி அவருடைய கருமைநிறத்தைப்பார்த்தும்பெரிந்நிறமா யிருக்கின்ற எனக்குக் கருமை நிறமடைந்திருக்கும் நீர் இனிப் பிரியமாக மாட்டீர். என்று பரிகாசமாகச் சொல்ல அவர்கோபங் கொண்டவராய் ஹே லக்ஷ்மி! நீ மிக அழகியோ! சுகப்பியோ! இனி நான் ஹேறுக்கதக்க கரட்சியாயும், கிழவியாயும் போகக்கடவாய் என்றுசபிக்க, லக்ஷ்மி அந்தச்சாப மேற்றவளாய்க் காஞ்சியில் காமகோடி பீடத்தையடைந்து மகாலக்ஷ்மியாகிய மஹாதேவிக் கெதிராக வந்து பணிந்து நின்றனள். அந்த லக்ஷ்மியைத் தேவிபார்த்து உனக்கு இரதநிறமும் கிழத்தனமும் எங்கிருந்து வந்தது? நீ விஷ்ணு வினுடைய இருதயத்திலிருந்து பூஜிக்கப்பட்டது போல் இனி எனக்கு அங்கமாயிருக்கிற இரதக்காயத்திரிமண்டபத்தில் வடது பக்கத்தில் சாநந்தியமாயிருந்து பக்தாபிஷ்டப் பிரதாயினியாக விருப்பாய். அன்றியும் எனக்குப் பிரியையாயிருக்கிற உன்னை யாரொருவர் பாடிமுதல் உச்சிவரையில் தொட்டுத் தியானித்துத் தெரிசித்துஞ் செல் கின்றார்களோ அவர்களுக்கு நீ அஷ்டாடஸ்வரியமுங் கொடுத்துவருவாய் என்று ஆஞ்ஞைசெய்ய அந்தஆஞ்ஞையைப்பெற்று எப்பொழுதும் அவ்விடத்திலேயே இருப்பவளாக அந்த லக்ஷ்மிதேவியானாள்.

ஹயக்கிரீவர்.

பூர்வத்தில் ஹயக்கிரீவமுனிவர் விஷ்ணுருபத்தையடைந்து வேண்டிக்காமகோட்டத்தை யடைந்து காமாட்சிதேவியைப் பூஜித்து இருதயத்தில் தியானித்துத் தவம் புரிந்துவந்தனர்.

அந்தச் சமயத்தில் பதுமநாப நென்னும் ராக்ஷசன் அங்கு வர அவன் அவரைக் குதிரை என்று நினைத்துத் தனக்கு வாகனமாகக் கொள்ளவெண்ணிப் பாதலத்துக்குக்கொண்டு போயினான். அவனை அம்பிகைகொண்டு அவர்வேண்டியவண்ணம் விஷ்ணுமுகத்தைக் கொடுத்தனள். பின்னர் ஹயக்கிரீ வர்பா தாளத்திலிருந்த ராக்ஷசர்களை யெல்லாங்கொன்றுசுக் கிராசாரியரால் நிர்மிக் கப்பட்டிருந்த குறைவுபடாத அமிர்த கலசத்தைக் கிரகித்துக்கொண்டு, உடனே காமகோட்டத்துக்குவந்து திரிபுரம்பிகைக்கு அபிஷேகஞ் செய்து ஆராதித் து அம்பிகைக்குத் தக்ஷணபாகத்தில் இருந்துவிட்டனர்.

மதுவின்.

பூர்வத்தில் எட்டாவதாகிய மது, சூரியபகவானால் கொடுக்கப்பட்ட பூவுலகைப்பெற்று அரசுபுரிவதற்கு அறியவேண்டுவனவாகியபுண்ணிய பாவங்களைமுன்னர் நன்குரைவேண்டுமென் றெண்ணி இராஜ்யத்தைச் சமந்திர நென்கிற ஓநதிரியினிடத்தில் ஒப்புவித்து வசிட்டமுனிவரிடத்தில் விடைபெற்று காமகோட்டத்தை யடைநது அங்கிருந்த தூர் வாச முனிவரிடத்தில் தேவிமந்திரோபதேசம் பெற்று அநத மந்திர முறைப்படியே தேவியினுடைய ஆராதனமும் தியான முஞ்செய்தலாகிய அரியதவத்தை இயற்றி வந்தனன். ஒருநாள் தாமாக்ஷிதேவி கலைமகளுருவங் கொண்டு ஓர் கும்பத்தில் உலகாணித தீர்த்தமாகிய பஞ்சதீர்த்தத்தை நிறைத்து அந்த மதுவுக்கெதிரில் பிரசன்னையாய் அநததீர்த்தத்தை அவன் சிரசின்மேல் அபிஷேகஞ்செய்து சகலகலைகளும் உணரும் வண்ணம் அனுத்திரகஞ்செய்து அந்தர்த்தான மாயினர். பின்னர் மதுச்சக்ரவர்த்தி கலைமகளுக்குச் சமானமாகச் சர்வசாஸ்திரமேவரங்கதனுய்த் தன்னகரம்போய்ச் சேர்ந்து நீதிவழியே செங்கோல் செலுத்தி வாழ்ந்திருந்தனன்.

தசரதச் சக்ரவர்த்தி.

தசரதச்சக்ரவர்த்தி யானவர் புத்திரய் பேறு வேண்டி வசிட்டருடைய ஆஞ்ஞையின் பிரகாரம் தீர்த்தயாஜிதிரை

யை விதி முறையாக நடத்திக் காமகோடி பீடத்துக்கு வந்து திரிடிராம்பிகையைத் தரிசித்துப் போற்றி வணங்கிப் பூசித்து வந்தான். ஓர்நாள் ஆகாசவாணியானவன் ஓ அரசசனே; உனக்கு இன்னும் ஒரு வருஷத்தில் நன்மக்கட் பேறுண்டாகும் என்று கூற அதனை அரசன் கேட்டு மகிழ்ந்து தநகரம்போய்ச் சேர்ந்து மக்கட்பேறு பெற்றான்.

துண்டர மகாராஜன்.

பூர்வத்தில் பிரமதேவனால் ஆகாயத்தினின்றும் சந்திராம்சமாக வருவித்த (ஆகாயபூபதி) யானவன் தருமத்துக்காக நியமித்திருந்த திரவியங்களை யபகரித்துக் கொண்டு புத்தமதத்திற் புகுநது தெய்வ பக்தியிழநது போயினன். அநதப் பாவத்தால் புத்திரப் பேற்றவனாயினான்.

பின்னர் பூர்வ புண்ணிய விசேடத்தால் கோரசுஷித்தரை யடையப் பெற்று வேதபாஹ்ய மாகிய புத்ததருமங்களைக் கை விட்டு வேதத்துக்கு அந்தரங்க மாடிய தருமங்களை யுபதேசஞ்செய்யப் பெற்றுப் பின்னர் புத்தங்கூட்டங்களையும் அவர்களுக்குக் குருக்கண்மாரா யுள்ளவர்களையுநதனது நாட்டிலிராவண்ணம ஒட்டி நீதிவழியே செங்கோல் செலுத்தி அம்பிகையின் மந்திரோபதேசமும்பெற்றுக் காஞ்சிமண்டலத்திலுள்ள சகலசேஷத்திரங்களையும் ஜீர்ணோததாரணஞ் செய்து தேவியினிடத்தில் மிகுந்த அன்பும் ஆராதனையு முடையவனாய் அந்தத் தேவிபரமாகவே தனதுவாழ்நாளைச் செலுத்தி அந்தத் தேவியினிடம் சகலதருமங்களையும் மிகச்சிறப்பாகநடத்தி வந்தான். மஹாதேவியாகிய காமாசுதி தேவியானவள் அந்த அரசனுடைய தருமபரிபாலனத்துக்கு மகிழ்ந்தவளாய்த் தனது மூத்தபிள்ளையாகிய கணேச மூர்த்தியைப் பார்த்து எனது ஆன்பனாகிய ஆகாயபூபதி அபுகதிரவான் என்கிற வசையைப் பெற்றுள்ளானாகையால் அவ்வசை நீங்குமாறு நீ அவனுக்குப் புத்திரனாகப்

பொய்யாயென்று கட்டினையிட, கணேசமூர்த்தி யான் உலகில யாவராலும் பிள்ளையார் - பிள்ளையார் என்றே தூதிக்கப் பட்டவனாயுள்ளேன். அப்பேரையுடையவனாயிருக்கின்ற யான் உனக்கன்பனாயிருக்கின்ற அவனிடத்திப் பிள்ளையாய்ப் போயிருத்தலடாதா? யான்போகின்றேனென்று விடை பெற்று அவன்பால் வந்து ஓ அரசனே! ஸ்ரீகாமாக்ஷிதேவியினுடைய கிருபையினால் நான் உனக்குப் புத்திரனாகவிருக்க வரதுள்ளேனென்று சொல்ல, அரசன் அம் மதுமொழியைக்கேட்டு அடங்காப் பேரின்பமுற்றுத் தன்மனையான்பால் நடந்தசெய்தியைக் கூற அவன் ஈன்மவளினும் பெரிதுவரது அனைத்து மார்போ டனைக்கும் போழ்து கணேசப்பெருமான் அன்றுபிறந்தபிள்ளைபோலாயினர். அரசன் அக்குழந்தைக்குச் செய்யவேண்டிய சடங்குகளனைத்துஞ் செய்ய வெண்ணி அன்றுமுதலாக நடத்திவரதுபன்னிரண்டாநாள்காத கன்மாதிகளை நடத்தவேண்டித் தமபதிசமேதனாய்ஸ்ரீநாதிகருமங்களைமுடித்துக்கொண்டு தேவிசந்நிதானத்துக்குச் சென்று அவ்விடத்தில் முன் நடத்தவேண்டிய பூஜை அரசனை ஓம்ம முதலிய யாவும் விதிமுறையாகவும் அதிகுசிறப்பாகவும் நடத்திப் பின்னர் பிராஹ்மணன் உண்டு மகிழ்ந்து வண்ணம் உச்சிப்பொழுதில் சீமாராதனை நடத்திவரும் பொழுது அகஸ்மாத்தாய்ப் பொன்மாரி ஒரு முகூர்த்தகாலம் பொழிந்தது. அந்த அதிசயத்தைக் கண்ட அரசன் அதன காரணம் இன்னதென ஆறிய வேண்டி அங்குவந்திருந்த ஸ்ரீவதஸர என்கிற முனிவர் முதலாயினரைப் பணிந்து இது என்ன அதிசயம் என்று கேட்க, அம்முனிவர்கள் அதன் காரணத்தைச் சொல்லமுடியாமல் மயங்கிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது மஞ்சத்தில் பன்னிரண்டொன் குழந்தையாகவிருந்த கணேசமூர்த்தி மஞ்சத்தைவிட்டுக் கீழேதவழ்ந்து போஜனஞ்செய்து கொண்டிருக்கும் பிராஹ்மண ஸ்திரீ களுடைய மத்தியிற்போய்த் தன்பிதாவாகிய அரசனுடைய முகத்தைப்பார்த்து ஓ தந்தையே! இதன்காரணத்தை யான் சொல்லுகிறேன்.. பிராஹ்மண போஜனத்துக்காக உ

ன்னால் (பார) அளவாக வைக்கப்பட்டிருந்த பயரில், உனது சொத்தாயுள்ள பொன்னில் ஒரு பயரளவுபொன் கலந்து விட்டது. சமையல்காரர் அதனையறியாமல் பயருடன் அந் தப்பொன்னையுஞ் சமைத்து மோதகமாகச் செய்து பிராஹ் மணபந்தியிற் படைத்தார்கள். உன்னுடைய இஷ்டதெய்வமாகிய ராஜராஜேஸ்வரி என்னும் காமாக்கிதேவியானவள் ஸ்திரீகளுடைய பந்தியில் தானும் ஒருஸ்திரீயைப்போல் உருவங்கொண்டு புகித்துவருமபொழுது அவளுடைய உதரத்தில பொன்கலந்திருந்த மோதகமொன்று போயிற்று. அந்த மகிமையினால் உன்னுடைய ராஜ்யமாகிய இரத்தக் காஞ்சி செந்திரத்தில் பொன்மாரி பொழிந்தது. அந்தத்தேவியும் பந்தியில் போஜனஞ் செய்து கொண்டிருக்கிறாள். நீயும் பாராக்கலாம் என்றனா. அரசன் அகமகிழ்ந்து ஆனந்தபரவசனாய்க் குழந்தை யுருவாயிருக்குங் கணேச மூர்த்தியை அழைத்துக் கொண்டு ஸ்திரீகளுடைய பந்தியிற் போய்த் தேவியினுடைய சமீபத்தினின்றபொழுது அம்பிகை அரசனைப் பாராததுடன் மறைந்துவிட்டனள். கணேசமூர்த்தி அம்பிகையுண்டருளிய பரிகலத்தி லிருந்த சேடங்களை யுண்டு சர்வசாஸ்திர பாரங்கதராப்ப் பிரகாசிக்க, எனைய அந்த னாரும் அரசரும், அம்பிகையினுடைய சேடமேயல்லாமல் கணேசருடைய சேடமுங் கலந்திருந்த அந்தச்சேடத்தை யுண்டு சகலகலா வல்லியினுடைய கிருபைக்குப் பாத்திரராய்ச் சகலகலா வல்லபராயினர்.

அதன் பின்னர் யாவரும் தேவியினுடைய கடாசுதம் பெற்றிருக்கிற ஆகாச பூபதியினுடைய குமாரராகிய கணேசரிடத்திற் குருபாவணையுடையவராய் அவருக்குத் “துண்டரப்பிரபு” என்கிற திவ்ய நாமகரணஞ் செய்து, அதன் பின்னர் செய்யவேண்டிய சடங்குகளைச் செய்விழுத்தது அந்தப்பொழுதே இனி இரத்தத் துண்டரமகாராஜாவுக்கு ராஜ்யபுட்டபிஷேகமுஞ் செய்ய வேண்டுமென் றெண்ணி காமாக்கி வீற்றிருக்கும் கருநிதானத்தில் பல்சிற்பி (மேற்கு)

ஆராதனை செய்தவர் வரலாறு. நாயக

சூகமீசுக் கணேசமூர்த்தியாகிய துண்டரரை எழுந்தருளிவித்து இராஜ்ய டட்டாபிஷேகஞ் செய்து காஞ்சிமண்டலத்தை அவர் வசமாக்கினர்.

இனித் துண்டரருடைய சந்நிதானத்துக், கெதிரில் போகும்போது மவுனமாய்ப் போகவேண்டிய வரலாறு,—

காஞ்சி மண்டலாதிபதியாய் அரசாள வந்த கணேசமூர்த்தி துண்டரனென்னும ராஜகோலததுடன் தேவியினுடைய ஆலயத்தில் இரண்டவாது ஆவரணத்தில் தேவியினுடைய தரிசனவிசேஷமாகசந்நிதானத்தில் வீற்றிருந்துகொண்டிருந்தபடியுத்திலசாஷாதகணேசமூர்த்தியாகவே இருந்தும், திபேதாபிகதத்தில் தேவபோனி சம்பந்தமான அமசத்திற் கலந்தும், துவாபரபுத்தில் மதுககளுடைய அமசத்திற் கலந்தும், ராஜ்பரிபரிபாலனஞ் செய்துவந்து கலியுகத்தில் விக்கிரகரூபமாய்ப் பிரதிஷ்டை செய்திருக்குந் தனது பிம்பத்திலயாவாகண்ணுக்குந் தோன்றாத தேஜோரூபமாகக் கலந்து தேவியைத் தியானித்தாக் கொண்டிருக்கின்றாராதலால் அந்த இரண்டாவது ஆவரணத்தில் அவருக்கெதிரிற் போகும்போது அவரது தலத்துக்குவிரோதமில்லாவல் ராஜசமுகத்திற் போகும்போது மவுனமாய்ப் பயந்து போவதுபோல் மவுனமாப்போதல் வேண்டும. மவுனமாய்ப் போகாமல் வசனித்துக் கொண்டு போவாராயின் காமாகுதி தேவியைத் தெரிசனஞ் செய்த பலனை யிழந்தவராவர். மவுனமாய்ப் போவாராயின் அந்தத் தெரிசனபலத்தையும், அரசாங்கத்தாற் சுகமும் பெறுவர்.

சோழராஜன்.

பூர்வம் காவேரி தீரத்தில் சோழ நாட்டில் அரசாண்டிருந்த விருஷ வம்சத்தில் உற்பவித்த வீரசோழ மகா ராஜசுமாரனாகிய விக்கிரம சோழன் சல்லியாபிதன் என்கிற சகோதரன் தன்னுடைய ராஜ்யத்தை யபகரித்துக் கொள்ளத் துக்கமடைந்தவனாய் ராஜ்யம் ஆளுவதில் அன்பமுற்று அரசாக்கியை வெறுத்துத் தன்பத்தினியை யழைத்துக்

‘கொண்டு தேசசஞ்சாரியாய் வரும்பொழுது தெய்வகீதையு
ய்க் காய்கோட்டம் வந்துசேர்ந்து நந்தனவனங்கள் வைத்து
விளத்திசெய்து நாடோறுந் தவராமல் மலர்களைக் கொடுத்து
யானைத் துதிக்கைபோலும் மாலைகளைக்கட்டிக் காமாட்சிதே
விக்குச் சமர்ப்பித்துத் தியானித்து வழிபட்டு வந்தனன்
தேவியினுடைய கிருபையால் பெண்குழந்தையொன்று பிற
ந்து நாளொருமேனியாய் வளர்ந்து அங்கங்கெல்லாம் அழ
குறியையப் பெற்றிருக்கு நாளில் பாண்டிநாடாடும் குலசே
கர பாண்டியன் தன் மகனுக்குரியபெண் வேண்டுமென்று
எல்லாவரசர்கட்குந் தெரிவித்தனன். ஒருநாள் அவனு
டைய கனவில் காமாட்சி தேவியானவள் சென்று, ஓ அரச
னே! என்னுடைய காஞ்சி நகரத்தில் விக்கிரமசோழனென்
றே அரசன் தன் ராஜ்யத்தைவிட்டுத்தனபத்தினியுடன் தேச
சஞ்சாரியா விருந்து பின்னர் காமகோட்டத்தை யடைந்து
என்னிடத்தில் மிக்கவன்புடன் வந்தனை வழிபாடுகள் செய்
து வருகின்றனன். அவனுக்கு நன்னுடைய கிருபையினால்
ஒரு புத்திரியுண்டாயிருக்கின்றாள். அவளுடைய ரூபலா
பன்மைய சந்தரங்களை நானிப்பொழுது சொல்லவேண்டியதி
தில்லை நீயே காணப்போகிறாய் ஆகையால் நீ அந்தபெ
ண்ணை உன் மகனுக்குக் கலியாணஞ் செய்துவைப்பாய். அ
துவுமன்றி அந்தவிக்கிரமசோழனை அவனுடைய ராஜ்யத்துக்
கழைத்துக்கொண்டுபோய்ப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்து வை
ப்பாயென்று சுட்டளையிட்டிடுப் போயினள். இந்தக் கனவை
க்கண்ட அரசன் மகிழ்ந்தவனாய்த் தனது பரிவாரங்களுட
ன் காஞ்சிநகரத்துக்கு வந்து விக்கிரமசோழமகாராசனைக்
கண்டு இவன் சாக்ஷாத் தேவியினுடைய அருள பெற்றிரு
ப்பவனாதலால் இவன் நீய்மால் பணியத் தக்கவனென்று சா
ஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ்செய்து தேவியினுடைய கட்டளையை
த் தெரிவித்து, அதன்பின் தேவிக்குச் செய்யவேண்டிய
பூஜைபசாரங்களை விசேடமாகச் செப்து வணங்கிப் போ
ற்றி விடைபெற்று அந்தச் சோழனை யழைத்துக்கொண்டு
அவனுடைய ராஜ்யத்துக்குப் போய், அவனுக்குப் பட்டா

பிஷேகஞ்செய்து, அதன்பின் அவன்மகளைத் தன்மகனுக்கு விவாகஞ்செய்து, முடித்துத் தன் நகரம் போய்ச் சேர்ந்தனன். விக்கிரமசோழம்காராசன் குலசேகரபாண்டியன் சென்றபின்னர்[†] தனது ராஜ்யத்தைத் தன்மகனிடத்து ஒப்புவித்து முன்போல் காஞ்சிநகரத்துக்கு வந்தனன். அப்பொழுது அந்தக் காஞ்சிநகரம் காடாக விருத்தலைக் கண்டு அக் காட்டையழித்து முன்போல் எங்கும் புஷ்பவனங்களுண்டாகிகத் தேவி ஆலய ஜீர்ணோத்தாரணஞ்செய்து பசுக்கள், பூமிகள், வேண்டியதனங்கள், ஆபரணவகைகள், பொன்னுடைகள் முதலிய எல்லாச்செல்வங்களையும் தேவிக்கு அர்ப்பணஞ்செய்து வைராக்கிய சிலனாய் அரியதவங்களைச்செய்து வந்து யாவராலும் * காந்தாரச்சோழனென்று அழைக்கப்பட்டவனாய்த் தேகார்த்தத்தில் தேவியினுடைய பத்த்தையடைந்தான்.

† குணருத்திரரும், ஆதிசேஷனும், கவியுதத்தில் தேவிவர் விதிமுறையாகப் பூஜித்து முடிவில் முடிவில்லாத முததபதத்தை யுடைந்தனர்.

இவ்வண்ணம் யுகங்கடோறும் தேவர்களே யன்றிச் சோம சூரியாக்கினிக ளென்கிற மூன்று வம்சத்தரசர்களும் பூமி காமாக்ஷிதேவியை வழிபட்டுப் போக்மோக்ஷங்களை யடைந்துள்ளார்.

இங்ஙனம் எக்காலத்துங் காஞ்சியில் காமகோடி பீட வாசினியாய் வீற்றிருக்கின்ற சுவர்னகாமாக்ஷியை ஒருதரத்தெரிசிக்கப் பெற்றவர்கள் யாரோ அவர்கள் கோடி-கோதான பிலீன யடைவார்கள்.

நூற்பயன்.

இந்தக் காமாக்ஷி லீலா பிரபாவத்தைப் படிப்போருங் கேட்போருஞ்சுவர்னகாமாக்ஷியைத்தெரிசனஞ்செய்யும்பலனை யடைவார்கள். அன்றியும் இதனைப்பங்குனிமாதம் திருக்

* காடுவெட்டிய சோழன், † பிரம விஷ்ணுக்களாகிய இருவரோடும் ஒருவராயுள்ள உருத்திர மூர்த்தி.

நாய்ச் காமாக்கி லீலா பிரபாவம்.

கலியாண-மகோற்சவதினமாகிய உத்திர நக்ஷத்திர தினத்திலும், காமாக்கிதேவியினுடைய ஆவர்ப்பவ தினமாகிய ஐப்பசிமாதம் பூரநக்ஷத்திரத்திலும், காமாக்கி ஸ்வரூபராய விளங்கும் வரதராஜமூர்த்தியினுடைய அவதாரதினமாகிய சித்திரைமாதம் அஸ்தநக்ஷத்திரத்திலும் ஆசார்ய முகமாய்க் கேட்டுவந்து முடிவுசெய்வார்களாயின் அவர்களடையும் பலனைச் சொல்லி முடியாது. அன்றையதினம் காமாக்கிபிரபாவத்தைச் சொல்லிவந்தவராகிய அவரைச் சாக்கித் தீவியாசராக நினைத்து அவருக்கு வஸ்திராபரண சந்தன புஷ்பாக்ஷதை பூமாலை முதலியவை சாத்தி தூபதீபங்காட்டி திவ்யமான ஆகாராதிகளால் திருப்தி செய்வித்துப் பின்னர் தாம்பூலம் மங்களார்த்தி முதலியன நடத்தி வேதபாரயணாதி கோஷங்களுடன் சகல வர்த்தியங்களுங் கோஷிக்க அவருடைய கிருகத்தை யடைவித்து அவரைச் சிறந்த ஆசனத்திலிருத்தி நமஸ்காரஞ் செய்து அவரிடத்தில் ஆசீர்வாத அக்ஷதைபெற்று சிரசிறற்றித்துத் தங்களிடம் போய்ச் சேரக்கடவா, என்று சரதமகாராஜனுக்கு மார்க்கண்டேயமுநிவர் சொல்ல அவன் அவரை பிரதக்ஷண நமஸ்காரஞ் செய்து துதித்து, நிற்ப,மார்க்கண்டேயமுநிவர் அரசனை ஆலிங்கனஞ்செய்துச் செண்டு, ஸ்ரீ காமாக்கிதேவியானவர் தமது இளந்தளிர் போன்ற மாணிக்கக் கங்கணமணிந்த சுவர்ணத்திருக் கரமாகிய அகப்பையால் சகல செளபாக்கியங்களையு முகந்து முசந்து கொடுத்தருளல் வேண்டும், நீ சத்ருஹீனனாயும், அகண்ட சாம்பிராஜ்ய முடையவனாயும் தீர்க்கமான ஆயுளைப் படைத்தவனாயும், புத்திர பௌத்திர விருத்தியையுடையவனாயும், சர்வ காம சமர்த்தியுடையவனாயும், இம்மையில் வாழ்ந்து, அம்மையில் அனந்த குணகணமணியாய், தேஜோமணிபாய் விளங்கும் ஸ்ரீ தேவியினுடைய சரணா விர்தரிழலில் வாழ்க்கடவாயென்று ஆசிபுகன்றனர்.

ஸ்ரீ காமாக்கி லீலா பிரபாவம்.

மு ற் றி ற் று.

அத்தியாய அகராதி.

அத்தியாயம். பக்கம்.
முதலாமத்தியாயம்.
பீடத்திரயவிவரணம் க
காஞ்சிமண்டலத்தி
னெல்லை உ
எல்லைகளின்மகிமை ஈ
இரண்டாம்ஆவரண வரலாறு ச
கேசுத்திரநாமவிவரணம் சு
பாலாற்றின்வரலாறு அ
பராசத்திமூன்றுவித க0
சொருபமானது
பூரண்டாமத்தியாயம்.
விஷ்ணுசேஷத்திரவெல்லைகரு
ஷே சேஷத்திரவரலாறு கரு
ஷே - எல்லையிலுள்ள தீர்த்த
ங்களின் வரலாறு கஎ
விஷ்ணுசேஷத்திரமகிமைகரு
மூன்றாமத்தியாயம்.
அத்திகிரிவரலாறு உக
அத்திரிமகிமை உரு
நான்காமத்தியாயம்.
வரதராஜமூர்த்தி உசு
வரலாறு
ஐந்தாமத்தியாயம்.
வேகவதிவரலாறு ஈ.ஈ.
வேகவதிமகிமை ஈரு
ஆறாமத்தியாயம்.
சிவசேஷத்திரவெல்லை ஈசு
ஷே - எல்லையிலுள்ள
சிவாலயம் ஈஅ
ஷே - எல்லையிலுள்ள
விஷ்ணுவாலயம் ஈசு
முத்திரை - தீர்த்தம் ச0
தீர்த்தபலன் - மகிமை சக

அத்தியாயம். பக்கம்.
ஏழாமத்தியாயம்.
ஆம்பரவிருக்ஷபிரபாவம் சஉ
எட்டாமத்தியாயம்.
ரசாலேசபிரபாவம் } சஎ
தபஸ்காமாகுதி வரலாறு }
ஒன்பதாமத்தியாயம்.
சர்வதீர்த்தவரலாறு ருஎ
பத்தாமத்தியாயம்.
காமகோட்டத்தினெல்லை சுசு
துர்க்காலயம் சுஉ
விஷ்ணுவாலயம் சுஈ
சிவாலயவரலாறு சுசு
தீர்த்தம் ஈரு
காமகோட்டமகிமை சுஎ
பதினேன்றாமத்தியாயம்.
பிலாகாசப்பிரபாவம் சுஅ
பன்னிரண்டாமத்தியாயம்.
மஹாத்ரிபுரசுந்தரிவர்ண எச
பதினேன்றாமத்தியாயம்.
பூதபந்தவரலாறு அஈ
பதினேன்காமத்தியாயம்
சுவர்ணகாமாகுதிவர்ண அஎ
சுவர்ணகாமாகுதிவரலாறு அஅ
ஷேகாமாகுதிஆவிர்ப்பவ சுரு
சுவர்ணகாமாகுதிபிரதிஷ்
டைவரலாறு சுசு
பிரமனுக்குஅந்தகத்துவம்
வந்தவரலாறு சுஅ
பஞ்சநாமவிவரணம் சுசு
சிவசீத்திஐக்கியநாம
பூஜாவிதி க00
பூசக்கரபூஜாவிதி க0ரு
ஆர்தனைகள்செய்தவர்
கள் வரலாறு க0சு

உ
ஸ்ரீ காமாட்சிதேவ்யைநமः
புத்தக விளம்பரம்.

இப்பொழுது அச்சிட்டு முடிந்திருக்கும் நூல்கள்

தேவீபாகவதம் முதலாவது ஸ்கந்தமுதல் நான்காவது ஸ்கந்தம் வரையிலுமுடிந்துள்ள வசனபுத்தகம் (க)க்கு	2	8	0
காஞ்சிப்புராணம் மூலமும் உரையும் வாக்ஷபியமடக்கு.	10	0	
ஷே-புராணம் நாடுநகரம் தனி மூலமும் உரையும்	1	0	
திருப்போரூர்ச் சந்நிதிமுறை மூலமும் உரையும்	2	0	0
காமாட்சி லீலா பிரபாவ வசனம்.	}	0	12
காஞ்சி ஷேஷத்திர மஞ்சரி வசனம்.			
காஞ்சிப்புராணம் வடமொழி சதாத்தியாயம் வசனம். திருவுருப்படந்துடனும் கச்சியப்பமு	}	2	8
னிவருடைய செய்யுள்களுடனும்.			
திருக்குறள் முதலதிகாரம் பரிமேலழகர் உரை தெளிபொருள் விளக்கம்	}	0	4
காஞ்சி ஷேஷத்திர தேவாரத்திரட்டு			
இரட்டையருளா, பட்டினத்தடிகள் பாடல்	}	0	4
திருப்போரூர்ச் சந்நிதிமுறையில்			
வேதாந்தப் பதிகத் தெளிபொருள் விளக்கம்	}	0	3
சிவஞான போத அதிகரண விளக்கம்			

இங்ஙனங் குறித்த நூல்களின் விஷயஞ்சுசனைகள் வெளியிட்டிருக்கும் சூசனைபத்திரத்திற் காண்க.

இன்னுஞ் சிலநூல்கள் அச்சிட்டுவருகின்றோம். அவை முற்றுப் பெற்றவுடன் தெரிவிக்கின்றோம்.

தேவீபாகவதம் இரண்டு மாதத்துக் கொஞ்முறை ஒவ்வொரு ஸ்கந்தமாக முடித்து வெளியிடப்படும். இன்னுள்ள ஸ்கந்தங்களெட்ட எட்டு ஸ்கந்தங்களும் மொழிபொயர்த்திருக்கின்றன.

வேண்டியவர்கள் சென்னை வேப்பேரி ரெண்டால்ஸ் ரோட் 19 -வது நெம்பர் வீட்டிலுள்ள எமக்கெழுதி வி-பி மூலமாய் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இங்ஙனம்.

கா - ஏ - ஆலாலசந்திரம் பிள்ளை